

KOORMATHY

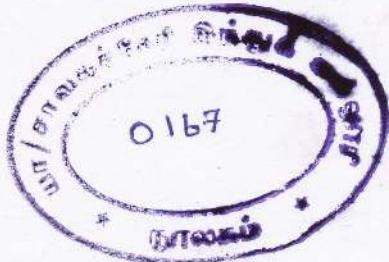
கூர்மதி

2017 மெர்ட் 10

தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானுடவியல் பிரிவு,
தமிழ் மொழி அலகு, கல்வி அமைச்சர் - 2017

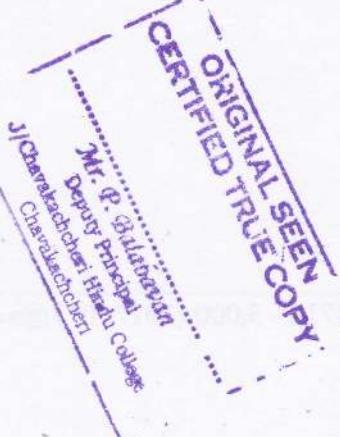

சுரியலி

கல்வி அமைச்சின்

தமிழ்மாழிக் கல்விச் சுஞ்சிகை -2017

மலர். 10

தமிழ்நாடு

கலைஞர் பதிகம்

2012 - தமிழ்நாடு சமீகான விஷயங்களில்

CM 24718 - 3,000 (2017/07) இலக்கை அரசாங்க அச்சுத் தினைக்களம்.

பதிப்பு விபரம்

- சஞ்சிகை ஆசிரியர் : திருமதி ஹென்ச் சடகோபன் தமிழ்மொழிப்பிரிவு உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்
- போடகர்கள் : கௌரவ அகில விராஜ் காரியவசம் அவர்கள் கல்வி அமைச்சர் கௌரவ வி. இராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் இராஜாங்க கல்வி அமைச்சர் திரு. சுனில் ஹெட்டியாராச்சி அவர்கள் கல்வி அமைச்சின் செயலாளர்
- வழிகாட்டலும் ஆலோசனையும் : கலாநிதி மதுரா எம்.வேஹூல்ல மேலதிக் செயலாளர் கல்வி மற்றும் பண்பு சார் அபிவிருத்தி திரு. எச்.யு.விஜேரட்ன மேலதிக் செயலாளர் திட்டமிடல் மற்றும் செயலாற்றுக்கூப்பிரிவு மேலதிக் செயலாளர் கல்விச் சேவைகள் தாபனப் பிரிவு மேலதிக் செயலாளர் நிர்வாகம் மற்றும் நிதிப்பிரிவு.
- நிதி ஒழுங்கமைப்பு : திருமதி எஸ்.டி.என். சமரசிங்க பிரதம கணக்காளர் திரு துனில் நெட்யந்துடுவ கணக்காளர்- நிதி திருமதி. M.G.B.L.மனோகரி கணக்காளர்- கொடுப்பனவு திருமதி. டி.ஐ.சி.குமாரி கணக்காளர்- வழங்கல்
- செவ்வியாக்கம் மற்றும் அலுவலக உதவி : திருமதி: தூந்தரி தங்கல்ல
- கணினி எழுத்தாக்கம் : திரு. நா. கண்ணதாசன்
- பக்க வடிவமைப்பும் முன் அட்டை வடிவமைப்பும் : திரு. எஸ். தன்ரக்ஷன்
- பதிப்பு : கல்வி அமைச்சு
- அச்சுப்பதிப்பு : அரசாங்க அச்சகத் திணைக்களம்

நூல் விபரம்

நூலின் பெயர்	:	கூர்மதி
நூலின் அளவு	:	24 cm x 18 cm
தாள்	:	70 gsm
அச்சு எழுத்தளவு	:	10.5
பக்கங்கள்	:	i-xv+200
பிரதிகள்	:	3000
அட்டை	:	220 gsm
வெளியீடு	:	தமிழ் மொழி அலகு கல்வி அமைச்சர் இசுறுபாய் பத்தரமுல்ல.

தமிழ் மொழி வாழ்த்து

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழியவே!

வான மளந்த தனைத்தும் அளந்திடும்
வண்மொழி வாழியவே!

ஏழ்கடல் வைப்பினுந் தன்மணம் வீசி
இசைகொண்டு வாழியவே!

எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி!
என்றென்றும் வாழியவே!

குழ்கலி நீங்கத் தமிழ்மொழி ஒங்கத்
துலங்குக வையகமே!

தொல்லை வினைதரு தொல்லையகன்று
சுட்ரக தமிழ்நாடே!

வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழ்க தமிழ்மொழியே!

வானம் அறிந்த தனைத்தும் மறிந்து
வளர்மொழி வாழியவே!

மஹாகவி சுப்பிரமணிய பாரதி

பொருளடக்கம்

ஆசிச் செய்தி கெளரவ கல்வி அமைச்சர் அனில விராஜ் காரியவசம்	xi
ஆசிச் செய்தி கெளரவ வி. இராதாகிருஷ்ணன் இராஜாங்க கல்வி அமைச்சர்	xii
ஆசிச் செய்தி திரு.கனில் ஹெட்டியாராச்சி கல்வி அமைச்சின் செயலாளர்	xiii
ஆசிச் செய்தி கலாநிதி மதுரா எச். வேறூல்ல மேலதிக செயலாளர் கல்வி அமைச்சு	xiv
ஆசிச் செய்தி ஆர். கருணாசிறி ,தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானுடவியல் பிரிவு	xv
பதிப்பாசிரியர் உரை உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் திருமதி. கிழேஸ் சடகோபன்.	xvi
கணினிகளும் மாணவர் சிந்தனைகளும் பேராசிரியர் S. சந்திரசேகரம்	1
இன்றைய உலகை ஆளும் இணைய சாதனங்கள் S. முரளிதரன்	8
ஆலோசனையும் வழிகாட்டுதலும் ஆர். பார்த்தீபன்	17
நேர்க்கோடுகள் வணவதில்லை இரா. சடகோபன்	22
அச்சமென்பதில்லையே! செல்வி சந்திரநாதன் காயத்திரி	30
அனாவும் அரைப்பவுண் சங்கிலியும் எம். எஸ். அமானுல்லா	33
இயற்கை அனர்த்தனங்களில் வரட்சியின் தாக்கம்	43
இலக்கியம் மொழிபெயர்ப்பு கே. துஷ்யந்தன்	49
ஐந்தாம் தரப்புலமைப் பரிசிலும் வழிகாட்டல் ஆலோசனையின் அவசியமும் எம். எம். ஏ. ஸமட்	53
இயற்கை அளர்த்தங்களில் இருந்து பாதுகாப்புப் பெறுவோம் செல்வி உ. கம்ஷாமினி	58

கற்றல் - கற்பித்தவில் கற்றல் பேருகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட நுட்பமுறைகள் செல்வி ப. சிவசித்ரா	61
கொழிக்குக் காய் பாரமா? செல்வி ம. ஆர்த்தனா	67
கல்விகளும் குரப்பனகைகளும் எம். எஸ். ஸ்ரீதயாளன்	70
குறிஞ்சி மன்னனின் காமக்கூத்து	74
மரணித்ததே மனித நேயம் செல்வன் அந்தோனி அனுசாந்தி	76
மாற்றுத் திறனாளிகளும் நம்மவர்களே செல்வி எஸ். எச். நுஸ்கா	78
நாட்டார் இலக்கியத்தில் நாட்டுப்பாடலின் பங்கு பெப்பி விக்ரர் லெம்பேர்ட்	81
நாங்கள் இல்லாமல், எங்களுக்கென எதுவுமில்லை பேராசிரியர் நாகலிங்கம் சண்முகலிங்கம்	84
நவீன் கவிதையின் வளர்ச்சிப் படிநிலைகள் (1950 வரை ஓர் ஆய்வு) திருமதி க. காஞ்சனா	90
செய்யுள் கற்பித்தல் பற்றிய ஒரு களப்பார்வை முருகு தயாந்தி	97
சுரணை கொள்க கலாபூசணம் ஏ. எம். எம். அலி	103
தாய்மொழியின் இயல்பும் இனிமையும் திருமதி சந்தனம் அந்புத மேரி அலோசியஸ்	105
உறவுகள் வெலிகம் ரிம்ஸா முஹம்மத்	108
வறுமைத் தீவினுள் அவள் செல்வி க. மோகனப்பிரியா	113
தூரத்தில் இருந்தாலும் என் கண்கள் உங்கள் மேல் தான் விபுலானந்தர்	116
வரவுக் கவிதைகள் வளமுற ஆய்வுடனான ஒரு விளக்கம் அல்.அஸ்மத்	119
தகழியின் படைப்பாளுமை: செம்மீன் என்றநாவலை முன்னிறுத்தி...! லெனின் மதிவானம்	145

மொழியின் புனிதத்துவத்தை உணர்ந்து செயற்படுவோம்	159
எஸ். எஸ். மன்குர்	
 சமூக ஊடகங்கள்	162
எச். எப். ரிஸ்னா	
 புலரும் பொழுதும் மலரும் மாற்றமும்!	166
சரவண்முத்து நலேந்திரன்	
 பாவானர் பார்வையில் தமிழர் வரலாறு	168
சௌல்வி எம். எஸ். எஸ். சங்னா	
 ஓழக்கமும் விழுமியங்களும்	171
மூக்கப்பிள்ளை மூவேந்தன்	
 அகில இலங்கைத் தமிழ் மொழித்தின	177
தேசிய நிலைப்போட்டிகள் - 2017 போட்டியாளரது இறுதிப் பெறுபேறுகள்	
 2017 ஆம் ஆண்டிற்கான தமிழ் மொழித்தின போட்டியின்	191
விருது வழங்கல் விழா படங்கள்	
 நன்றியுரை	194

MESSAGE FROM HON. MINISTER OF EDUCATION, AKILA VIRAJ KARIYAWASAM M.P.

I am pleased to send this message of felicitations to the publication “Koormathi”

Tamil is one of national languages of our Motherland and is an ancient and classical language spoken by millions throughout the world. It is a language classed with ancient Greek, Chinese, Sanskrit, Pali etc. However, it is not a language restricted to history but is living and growing with vitality and vigour.

I have my greatest admiration for the Tamil language and its scholars and in recent times had the privilege of distributing nearly forty statues of that great Tamil sage Tiruvalluvar of 1st Century A. D. to schools spread over many provinces in the Island. The immortal Thirukural, a great contribution to the world literature, has not only carved enriched the lives of Tamils but also of many people of diverse civilizations throughout the world.

Two of the ancient classics of the Tamil language, “Manimekalai” and “Kundalakesi” are written with a Buddhist theme prove the existence of close relationship of Tamils with Buddhist philosophy. It is also noteworthy that Tamil in the large reserve of Tamil classics, almost all world religions including those of Buddhism, Christianity and Islam are to be found.

Sri Lanka too has produced eminent scholars of the caliber of Sri Ia Sri Arumuga Navalar, Swami Vipulanandar, Fr. Gnanaprakasar of Nallur, Fr. Xavier S. Thaninayagam who have enriched the Tamil language with their great literary contributions.

Since of late, due to the efforts of the Tamils, both in Sri Lanka and abroad, with their expertise in IT, the Tamil language has grown much in the field computers and communication technology. I hope that their work will continue to bring Tamil into the forefront of modern technical usage.

I wish to congratulate the team of dedicated persons who worked tirelessly to produce this issue of Koormathy, and wish them well.

**AKILA VIRAJ KARIYAWASAM M.P.
Minister of Education
Isurupaya.**

கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர்
வி.எஸ்.இராதாகிருஷ்ணன் அவர்களின்
ஆசிரியத்து

“வளர்ட்டும் மொழிப்பணி”

கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழிப்பிரிவினால் வருடாந்தம் வெளியிடப்படும் கல்விச் சஞ்சிகையான “கூர்மதி”சஞ்சிகைக்கு வாழ்த்துச் செய்தியினை வழங்குவதையிட்டு மிகக் மகிழ்வடைகின்றேன்.

மனிதனின் சிந்தனை வளர்ச்சிக்கும், சிறப்பான வாழ்க்கைக்கும் அவசியமானது அவன் பேசுகின்ற மொழி. இனத்தின் அடையாளமும் அவன் பேசும் மொழிதான். இந்த அடிப்படையில் உயிருக்கு நிகரான சிறப்புத் தாய்மொழி. தமிழ் மொழியில் கல்வி பயிலும், தமிழ்மொழி பேசும் மாணவர்களின், வாசிப்பினை மேம்படுத்த, எழுத்தாற்றல் திறனை அதிகரிக்க வருடாந்தம் கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழிப் பிரிவு “கூர்மதி” சஞ்சிகையினை வெளியிட்டு வருகிறது.

நல்ல நூல்களே நல்ல நண்பர்கள். கலை அறிவுக் களஞ்சியங்கள். நூல்கள் வாயிலாக எத்தனையோ விடயங்களை நாம் படித்து அறிந்து கொள்கிறோம். வாசிப்பு ஒரு மனிதனை முழுமையாக்குகின்றது. (Reading maketh a full man) என்று குறிப்பிடுகின்றார் பிரான்சில் பேக்கன். இக் கூற்றிற்கமைய வாசிப்புப் பழக்கத்தினை மற்றும் எழுத்தாற்றலை அதிகரிக்கக் கல்வி அமைச்சின் தமிழ்மொழிப் பிரிவு வழங்கும் இச் சேவை பாராட்டுக்குரியது.

இச் சஞ்சிகைக் குழுவினருக்குப் பொறுப்பாக இருக்கும் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் திருமதி. ஜி. சடகோபன் உட்பட ஆக்கக் குழுவினர் அனைவருக்கும், இச் சஞ்சிகைக்கு உயரிய கருத்துக்களை வழங்கிய கல்வியியலாளர்கள் அனைவருக்கும் என் மனம் கணிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வாழ்க தமிழ் வளர்ட்டும் தமிழ் பணி

வி.எஸ்.இராதாகிருஷ்ணன்
இராஜாங்க கல்வி அமைச்சர்
கல்வி அமைச்சு

செயலாளர் அவர்களின் ஆசிச்செய்தி.....

மொழி என்பது மாணிடத்தின் சக்தி. மனிதன் ஒருவருக்கொருவர் தமது அறிவு, தகவல்கள் மற்றும் மனப்பாங்கு, உணர்வுகளை பரிமாறிக்கொள்ளும் ஒரு பிரபலமான ஊடகமாக மொழி காணப்படுகிறது. இம் மனித எண்ணங்கள் மூலம் உருவாக்கப்படும் மிகப்பெரிய கலாசாரமொன்று மாணிடர்களுக்கிடையில் உள்ளது. இத்தகைய கலாசாரத்துடனான மனிதன் உயர் எண்ணங்கள் கொண்ட மனிதனாக உருவாகின்றான். இவற்றிற்கிடையில் மொழியானது மனித கலாசாரத்தை பிரதிபலிக்கும் ஒரு கண்ணாடியாக உள்ளதென்பது யாவரும் அறிந்த விடயம்.

பாடசாலைகளில் தமிழ் மொழிப்பாடத்தைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் ஒருவர் இலக்கணம் உட்பட இலக்கியத்தைக் கற்பிக்கும் போது முறையாக பிழையின்றி பயன்படுத்தவும், மொழியுடனான மாணிட கலாசாரமானது இலக்கிய இரசசனையுடன் கற்பிப்பதற்கு உதவிபுரிகின்றது. இவற்றிற்கிடையில் ஒருவர் தமது தாய்மொழியில் திறமை பெற்றவராக இருப்பது மற்றைய விடயங்களை விளங்கிக் கொள்வதற்கு உறுதுணையாக அமைகின்றது. இதனால் பாடத்திட்டத்திற்கூடாக மொழிக்கல்விக்கு முதலிடம் கிடைக்கின்றது. இதனால்தான் கல்வி அமைச்சானது தரம் 1 முதல் க.பொ.த. (சா.த) வரை தாய்மொழிக் கல்வியை கற்பித்தலை கட்டாயமாக்கியுள்ளது. பாடத்திட்டத்தைத் தயாரித்தல் பாடநூல்களை அச்சிட்டுப் பங்கிடல், ஆசிரியர்களைப் பயிற்றுவித்தல் மற்றும் அவர்களை தேவைப்படும் பாடசாலைகளுக்கு நியமித்தல், புலமைப்பரிசில் மற்றும் சாதாரணதரம் என்பவற்றில் தாய்மொழிக்கல்வியின் திறன்களை உரசிப்பார்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

கல்வி அமைச்சின் தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானுடவியல் பிரிவின் தமிழ் மொழி அலகு இத்தகைய முயற்சியில் பல்வேறு மட்டங்களில் உதவிபுரிந்து பாடசாலை மாணவரிடையே தமிழ் மொழி மற்றும் இலக்கியம் போட்டிகளை நடத்தி வெற்றி பெற்ற மாணவர்களுக்கு சான்றிதழ் மற்றும் பதக்கங்களை பெற்றுக் கொடுத்து மொழித்திறன்களை விருத்திசெய்ய உதவிபுரிகின்றது.

கூர்மதி சஞ்சிகையை தயாரித்து மாணவர்களின் படைப்புக்களை பிரசரிப்பதன் ஊடாக அவர்களுக்கு உரிய இடம் வழங்கப்படுவதோடு, மாணவ மாணவிகளுக்கு மற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு வாசிப்பதற்கேற்ற வகையில் “கூர்மதி” கல்வி சஞ்சிகையானது பாடசாலை நூல்கங்களுக்கு இலவசமாக பங்கிட்டுக் கொடுப்பதன் மூலம் உயரிய மொழிப்பணியை செய்து வருகின்றது. இச்செயற்பாட்டை மேற்கொள்ள உதவிய சகலருக்கும் நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்வதோடு “கூர்மதி சஞ்சிகையின் ஒன்பதாவது மலரை வெளியிடும் சந்தர்ப்பத்திற்கு எனது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சுனிக் ஷூட்டினூர்சி

செயலாளர்.

கல்வி அமைச்சு.

மேதிக செயலாளரின் ஆசிச்செய்தி.....

2017 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்படும் “கூர்மதி” சஞ்சிகைக்கு ஆசிச்செய்தியை வழங்கியதையிட்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இச்சஞ்சிகையை திறம்பட வடிவமைத்து வெளியிட உதவும் கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழிப்பிரிவின் உயர் முயற்சிகளையும் அவர்களின் அயராத உழைப்பினையும் பாராட்டுகின்றேன்.

“கூர்மதி” சஞ்சிகையானது பல்வேறுபட்ட ஆக்கங்கள் பலவற்றைக் கொண்டுள்ளது. இவை மாணவர்களின் வாசிக்கும் ஆற்றல்களை மேம்படுத்த உதவுகின்றன.

“கூர்மதி” சஞ்சிகை தொடர்ந்து வெளிவர வேண்டுமென வாழ்த்துக் கூறுகின்றேன்.

கலாந்தி மதுரா எச். வெங்கூலம்
மேலதிக கல்விப் பணிப்பாளர்
கல்வி மற்றும் பண்புசார் அபிவிருத்தி.
கல்வி அமைச்சு.

தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானுடவியல் பிரிவு

பணிப்பாளரின் ஆசிச்செய்தி.....

தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானுடவியல் பிரிவின் தமிழ் மொழி அலகால் வருடாந்தம் வெளியிடப்படும் ‘கூர்மதி’ சஞ்சிகையானது மாணவர்களது தமிழ் மொழிப்பாடு அடைவை மேம்படுத்தும் முகமாகவும் திறுங்களை வெளிக்காட்டுவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கும் ஒரு சஞ்சிகையாகும். மாணவர்களின் மொழித்திறனை வெளிக்கொணரவும் எழுத்தாற்றல் திறனை மேம்படுத்தவும் இதன் மூலம் முயங்சி செய்து வருகின்றது. விசேடமாக சகல மாணவர்களும் தாய்மொழி தொடர்பில் விசேட திறமை பெற்றவர்களாக மினிரவேண்டும்.

மாணவர்கள் கற்கும் கணிதம், விஞ்ஞானம், வரலாறு போன்ற முக்கிய பாடங்களிலும் மற்றும் சகல பாடங்களிலும் தாய் மொழியானது முக்கிய பங்களிப்பை செலுத்தி வருகின்றது. மேற்குறிப்பிட்ட சகல பாடங்களின் அடைவு மட்டத்தை மிக உயர் தரத்தில் அதிகரிக்க கட்டாயம் தாய் மொழியானது அவசியமான காரணியாக உள்ளது.

சாதாரண வாழ்க்கையிலும் சமூகத்திலும் நாம் செய்யும் தொழிலும் வசதிப்படுத்தும் பிரபலமான ஒர் ஆயுதமாக சகல விடயத்திலும் மொழி தொடர்பாடல் ஆசீர்வாதமாக அமையும்.

அன்மையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல்வேறு ஆராய்ச்சிகளில் மாணவர்களிடையே எழுத்தாற்றல் திறன் என்பது மிகவும் பலவீனமாக உள்ளதென அறியக்கிடைத்துள்ளது. இது பாட அடைவு மட்டத்தில் பெரும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துகின்றது. இத்தகைய சட்டகத்தில் மாணவர்களின் ஆக்கங்களைக் கொண்டு இத்தகைய சஞ்சிகை ஆக்கப்படுகின்றமை மிகவும் ஒரு உயர்ந்த பணியாக நான் கருதுகின்றேன்.

இக்கூர்மதி சஞ்சிகையை தயாரித்து பிரசுரிக்க உதவிய கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழிப்பிரிவு உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் மற்றும் சகல வழிகளிலும் உதவி புரிந்த அனைவருக்கும் என்றன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

ஐரு.கருணாசிநி,

பணிப்பாளர்,

தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானுடவியல் பிரிவு,

கல்வி அமைச்சு.

பதிப்பாசிரியர் உரை

கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழிப்பிரிவால் வெளியிடப்படும் 10 ஆவது கல்விச் சஞ்சிகையான “கூர்மதி” இவ்வருடம் புதிய பல ஆக்கபூர்வமான ஆக்கங்களுடன் வெளிவருவதையிட்டு மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். தாம் மொழியான தமிழில் கல்வி அமைச்சின் சார்பில் கல்வி சஞ்சிகை ஒன்று வெளிவருவது பெருமைக்குரிய விடயமே. இவ்வருடம் வெளிவந்திருக்கும் ‘கூர்மதி’ சஞ்சிகையில் கல்விமான்கள் ஆசிரியர்கள், மாணவ, மாணவிகளின் ஆக்கங்கள் பல வெளிவந்துள்ளன. இவ்வாக்கங்கள் மூலம் இலைமறைகாயாக இருந்த, எழுத்துத்துறையில் பிரவேசிக்கும் பல்வேறு இளம் எழுத்தாளர்களின் திறன்கள் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளன.

கூர்மதி சஞ்சிகையின் அகில இலங்கைத் தமிழ் மொழித்தின எழுத்தாக்கப் போட்டிகளில் முதலிடம் பெற்ற தெரிவு செய்யப்பட்ட கட்டுரைகளை பதிப்பித்துள்ளேன். இதன் மூலம் மாணவர்களின் எழுத்தாற்றல் திறன் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இச்சஞ்சிகையில் கல்வித்துறையில் புதிதாக கொண்டுவரப்பட்ட மாற்றுங்கள் அதனுடன் தொடர்புடைய படங்கள், மற்றும் இலக்கிய இரசனை கொண்ட கட்டுரைகள் கல்வித்துறையில் தற்காலத்தில் ஏற்படும் பிரச்சனைகள் மற்றும் சவால்கள், கவிதைகள் போன்ற பலதரப்பட்ட ஆக்கங்களும் படைப்புக்களும் வெளிவந்துள்ளன.

கூர்மதி கல்விச் சஞ்சிகையை வெளியிட ஊக்கமும் ஆக்கமும் தந்து ஒத்துழைப்பு நல்கிய அதிமேதகு ஜனாதிபதி அவர்கட்கும் கெளரவ கல்வி அமைச்சர், கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர், கல்விச் செயலாளர், மேலதிகச் செயலாளர்கள், கல்விப் பணிப்பாளர்கள் மற்றும் சஞ்சிகையை வெளியிட உதவிய அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள் உரித்தாக்கட்டும்.

கிழேஸ் ச.கோபன்,

உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்,
தமிழ் மொழிப்பிரிவு.

மாணவர்கள் சிந்தனைகளும்

பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரன்.

இன்று பொதுவாகக் கற்றலுக்குக் கணினிகளை மாணவர்கள் பயன்படுத்துவது குறித்து வலியுறுத்தப்படுகின்றது. பாடசாலைகளில் கணினி பல வழிகளிற் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

- முதலிற் பாடசாலையை விட்டு வெளியேறும் மாணவர்கள் கணினியைப் பயன்படுத்தும் திறன்களைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். அதற்கான கணினிப் பயிற்சி வழங்கப்பட்டு கணினி எழுத்தறிவு விருத்தி செய்யப்படுகின்றது.
- இரண்டாவதாகப் பாடசாலைத் தரவுகளைப் பாடசாலை நிர்வாகக் கணினியில் இட்டு நிர்வாகம் கணினி மயப்படுத்தப்படுகின்றது.
- மூன்றாவதாக கணினியைப் பயன்படுத்தி மாணவர்களின் பல்துறை அறிவு (வினாஞ்சானம், கணிதம், மொழி, வரலாறு, புவியியல்) விருத்தி செய்யப்படுகின்றது.

ஆசிரியரின் கற்பித்தலோடு மாணவர்கள், தமது பாட அறிவை வளர்த்துக் கொள்ளக் கணினியையும் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆனால் பொருளாதாரக் கூட்டுறவு ஒத்துழைப்புக்கான அமைப்பு (OECD) அன்மையிற் செய்த ஆய்வொன்றின் படி பாடசாலைக் கணினிகள் தகவல் தொழில் நுட்பம் என்பவற்றில் அதிக முதலீட்டைச் செய்வதால் மாணவர்களின் செயலாற்றல் அதிகரிக்காது என்ற தெரிய வந்துள்ளது. என்பது நாடுகளைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் இன்று சர்வதேசப் பரீட்சைகளுக்கு அமர்கிறார்கள். (உதாரணம் PISA) அவர்களது பெறுபேறுகளில் பாடசாலைத் தொழில் நுட்பத்தின் பங்களிப்புப் பற்றி OECD அமைப்பு ஆராய்ந்தது. இவ் அமைப்பின் கல்விப் பணிப்பாளரின் கருத்துப் படி பாடசாலைகளில் தொழில் நுட்பம் பயன்பாடானது அதிக அளவில் தவறான நம்பிக்கைகளை ஏற்படுத்துகின்றது.

OECD அமைப்புச் செய்த சர்வதேச ஆய்வின் படி தகவல் தொழில் நுட்பத் துறையில் அதிக முதலீட்டுகளைச் செய்த கல்வி முறைகள் PISA சர்வதேசப் பரீட்சையில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றங்களைக் காணவில்லை. இப்பரீட்சை வாசிப்பு, கணிதம், வினாஞ்சானம் ஆகிய பாடங்களில் நடாத்தப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. மிகச் சிறப்பான பெறுபேறுகளைப் பெற்ற நாடாகக் குறிப்பாக கிழக்காசிய நாடுகள் வகுப்பறைகளில் தகவல் தொழில் நுட்பத்தினைப் பயன்படுத்துவதில் சுற்றுக் கவனமாகவே உள்ளன என, இவ் ஆய்வாளர் தெரிவிக்கின்றார். அதாவது தகவல் தொழில் நுட்பத்தினை நிதானமாகப் பயன்படுத்துபவர்களை விடக் கணினியை அடிக்கடி பயன்படுத்துவோர் மிகக் குறைவான பெறுபேறுகளையே பெறுகின்றனர் என்பது இந்த ஆய்வின் முடிவு.

தொழில் நுட்ப ஆய்வாளரான கார்ட்னரின் (Gartner) கூற்றுப்படி உலகில் பாடசாலைகளில் தொழில் நுட்பத்திற்காக ஒரு ஆண்டில் செலவிடப்படும் பணம் 1750 கோடி பவுண்களாகும். பிரித்தானியாவில் மட்டும் பாடசாலைகள் இதற்கென 90 கோடி பவுண்கள் ஒதுக்கப்பட்டு அதில் மின் பொருட்களுக்கு 61 கோடி பவுண்கள் செலவிடப்படுகின்றன. இவ் அறிக்கையின்படி

- பாடசாலைகளில் அடிக்கடி கணினியைப் பயன்படுத்தும் மாணவர்கள் மோசமான பெறுபேறுகளையே பெறுகின்றனர்.
- கணினிகளையே நிதானமாகக் கிழமைக்கு ஓரிருமுறை பயன்படுத்தும் மாணவர்கள், வெகு அருமையாக அதனைப் பயன்படுத்தும் மாணவர்களைவிட ஒரளவுக்கு அதிக பெறுபேறுகளைப் பெறுகின்றனர்
- தகவல் தொழில் நுட்பத்திற்கு அதிக அளவில் முதலீடுகளைச் செய்த நாடுகளில் வாசிப்பு, கணிதம், விஞ்ஞானம் முதலான பெறுபேறு பெரிய முன்னேற்றத்தினைக் காட்டவில்லை.
- உயர்ந்த பெறுபேறுகளைப் பெற்ற நாடுகளான தென் கொரியா, சீனா, போன்றவற்றின் பாடசாலைகள் குறைந்த அளவிலேயே கணினியைப் பயன்படுத்துகின்றன.
- சிங்கப்பூரில் உள்ள பாடசாலைகள் தொழில் நுட்பத்தை நிதானமாகப் பயன்படுத்தினாலும் மாணவர்களின் எண்மை (Digital) தீர்மான மிக உயர்ந்து காணப்படுகின்றன.

இந்த ஆய்வறிக்கை தருகின்ற மிக ஏமாற்றமான ஒரு முடிவு, தகவல் தொழில் நுட்பப் பயன்பாட்டின் காரணமாக மாணவர்களிடையே உள்ள சமூக பொருளாதார வேறுபாடுகள் குறைக்கப்படவில்லை என்பதாகும். இந்த ஆய்வாளர்களின் கருத்துப்படி வகுப்பறையில் தகவல் தொழில் நுட்பப் பாடமானது மாணவர்கள் இணையத்தளத்திலுள்ள தயாரிக்கப்பட்ட விடைகளை வெட்டி ஒட்டத் தூண்டுகின்றன. இவ் ஆய்வில் அதிகமான இணையத்தளத்தினைப் பயன்படுத்தும் நாடாவது இதன் பெறுபேற்றைப் பெற்றதாகத் தெரியவில்லை.

இணையத்தளத்தினை மிக அதிகமாகப் பயன்படுத்திய மூன்று நாடுகளினுடைய வாசிப்புப் பெறுபேறு அதிக அளவில் வீழ்ச்சி அடைந்து காணப்படுகின்றது. (அவஸ்திரேலியா, நியசிலாந்து, செவிடன்) மேலும் இதே போன்று அதிக அளவில் இணையத்தளத்தினைப் பயன்படுத்திய ஸ்பெயின், நோர்வே, டென்மார்க் ஆகிய நாடுகளின் பெறுபேறுகள் தேக்கமடைந்து காணப்படுகின்றன.

தென்கொரியா, ஹெங்கொங், ஜப்பான், சங்காய்(சீனா) ஆகிய நாடுகளில் பாடசாலைகளில் இணையத்தளத்தினை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதில்லை. ஆனால் இந் நாட்டு மாணவர்களே சர்வதேசப் பரிட்சைகளில் உயர்ந்த பெறுபேறுகளைப் பெற்றன.

இந்த ஆய்வாளரின் கருத்துப்படி இவ்வாய்வு முடிவுகளை வைத்துக் கொண்டு தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தாமல் விடுவது தவறானது. வேறு பயனுள்ள முறைகள் கண்டறியப்பட வேண்டும். பாடசாலைகள் தொழில் நுட்பப் பயன்பாட்டைக் குறைத்துக் கொள்ளவே எனக் கூறுவது யதார்த்தத்திற்கு முரணானதாகும். இவ்விடமத்தில் நாம் பின்னோக்கிச் செல்ல முடியாது என இவ் ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

பாடசாலைகளில் இணையத்தளப் பயன்பாடு சராசரி, நாளாந்த நிமிடம்.

நாடுகள் (ஆகக் கூடிய)	நிமிடம் (ஒரு நாள்)
அவஸ்திரேலியா	58
டென்மார்க்	45
கிரீஸ்	42
செவிடன்	38
ஸ்பெயின்	35

நாடுகள் (ஆகக் குறைந்தது)	(நிமிடம் ஒரு நாள்)
போலந்து	12
ஜப்பான்	12
ஹாங்ஹோங்	11
வஞ்சாய்	10
தென் கொரியா	09

ஆதாரம்: OECD அறிக்கை

நியுசிலாந்து நிறுவனமொன்றின் ஆய்வுப்படி கடந்த 15 ஆண்டு காலப்பகுதியில் கடுமையாக மனம் செய்யும் முறை கைவிடப்பட்டுள்ளமையினால், மாணவர்கள் கணிதத்தின் அடிப்படை விடயங்களில் தேர்ச்சி பெறுவதில்லை.

வேறொரு நியுசிலாந்து அறிக்கையின் படி (2020 Trust) தொழில் நுட்பத்தினைப் பயன்படுத்துவதில் ஆசிரியர் ஆர்வங்கள் குறைந்து வருகின்றனது. ஆசிரியர்கள் ஆற்றல்களை மின்சி தொழில் நுட்பம் தொழிற்படுவதாகவே எமக்குத் தெரிகின்றது என அவ்வறிக்கை தெரிவிக்கின்றது.

(ஆதாரம் :- OECD அறிக்கை -2015

இலங்கையர்களின் கணினி அறிவு

ஒருவர் பிறர் உதவி இன்றி சுயமாகவே கணினியை இயக்கத் தெரிந்தவராயின் அவர்களில் அவர் அறிவுடையவர் எனப்படுவேர். இலங்கையின் தொகை மதிப்பீட்டுப் புள்ளிவிபரவியல் திணைக்களத்தின் வரையறையின் படி கணினியில் விளையாடத் தெரிந்த ஜந்து வயதுப் பிள்ளைகளும் கணினி அறிவுடையவர்களே ஆவார்கள். இத்திணைக்களம் இலங்கையின் கணினி அறிவை மதிப்பிட அடிக்கடி ஆய்வுளைச் செய்து வருகின்றது. இவ் ஆய்வுகளின் படி 2006, 2007 முதல் இலங்கையர்களின் கணினி அறிவு படிப்படியாக உயர்ந்து வருகின்றது.

அன்மையில் இத் திணைக்களம் செய்த மதிப்பீடின் படி, 25% தொடக்கம் 29% வீதமான மக்கள் கணினி அறிவுடையவர்கள். 22% மாண வீடுகளில் குறைந்த பட்சம் ஒரு கணினியாவது இருக்கின்றது. (05-69 வயதுடையவர்களில் எத்தனை வீதமானவர்கள் கணினி அறிவுடையவர்கள் என ஆராய்ப்படுகின்றது. 2006 மற்றும் 2007 ஆம் ஆண்டில் 16.1% மாணவர்களும் 2014 ஆம் ஆண்டில் 25.1% மாணவர்களும் இவ்வறிவைப் பெற்றிருந்ததாக இவ் ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

துறை வகைப்படி நகர்ப்புறம், கிராமப்புறம், தோட்டப்புறம், என எடுத்துக் கொண்டால் இயல்பாகவே நகர்ப்புற எண்ணிக்கையின் (34.6% 2014) நிற்கின்றது. இதே ஆண்டில் கிராமப்புறத்தில் 23.8% தோட்டப்பகுதிகளில் 6.2% மாணவர்கள் மட்டும் எழுத்தறிவுடையோராகக் காணப்படுகின்றனர். 2009 ஆம் ஆண்டுடன் ஒப்பிடும் போது தோட்டப் புறங்களில் கணினி அறிவு 8.4%ல் இருந்து 6.2%ஆக வீழ்ச்சியடைந்து காணப்படுகின்றது. 2006, 2007 இல் இது 4.3% இருந்தது. பாடசாலைக் கல்வி, பல்கலைக்கழகக் கல்வி போன்ற குறிகாட்டிகளில் தோட்டப்புற மக்கள் பின் தங்கிக் காணப்படுகின்றனர். இந்த ஆய்வின் படி, கல்வித் தரம் உயர்ந்து காணப்படும் இடங்களில் இயல்பாகவே கணினி அறிவும் அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றது.

மாகாண ரீதியான தரவுகளின் படி, மேல் மாகாணம் முதலாவது இடத்தினைப் பெறுகின்றது. (34.3%) இரு தமிழ் பேசும் மாகாணங்களிலும் கணினி அறிவு இதனை விட 50% குறைவாகவே உள்ளது. (வட மாகாணம் 17.5%, கிழக்கு மாகாணம் 15.9%) இவ்விரு மாகாணங்களிலுமுள்ள முறைசாராகக் கல்வி ஏற்பாடுகள் கணினி அறிவின் விரிவில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

துறை வகைப்படி கணினி அறிவு - 2014

துறை	கணினி அறிவு %
நகர்ப்புறம்	34.6%
கிராமப்புறம்	23.8%
தோட்டப்புறம்	60.2%
இலங்கை	25.1%

மாகாண ரீதியாகக் கணினி அறிவு - 2014

மாகாணம்	கணினி அறிவு %
மேல் மாகாணம்	34.6%
மத்திய மாகாணம்	24.3%
தென் மாகாணம்	25.4%
வட மாகாணம்	17.5%
கிழக்கு மாகாணம்	15.9%
வடமேல் மாகாணம்	22.6%
வடமத்திய மாகாணம்	15.3%
ஊவா மாகாணம்	17.1%
சப்ரகழுவ மாகாணம்	22.6%

பாலின ரீதியாக நோக்குமிடத்துப் பெண்களைவிட(23.5%) ஆண்கள் அதிக கணினி அறிவுள்ளவர்கள் (27.0%)

வயது ரீதியாகப் பார்க்குமிடத்து இளைஞர்கள் (15-19 வயது) அதிக அளவு கணினி அறிவுள்ளவர்களாக உள்ளனர். (55.4%) வயது செல்லச்செல்ல கணினி அறிவு வீழ்ச்சி அடைந்து செல்வதைக் காணலாம். 50-70 வயது எல்லையில் உள்ளோரில் 7.5% மாணவர்களே கணினி அறிவுள்ளவர்கள்.

வயதெல்லை	கணினி அறிவு %
10-14	36.5%
15-19	54.4%
20-24	49.3%
25-29	40.3%
30-34	30.3%
50-59	9.3%
60-69	6.0%

இலங்கை மக்களின் கணினி அறிவோடு (25.1%) ஒப்பிடும்போது தொழில் புரிவோரின் கணினி அறிவு வீதம் தேவை கருதி இரு மடங்காக உள்ளது. அதிலும் உயர் பதவி வகிக்கும் முகாமையாளர்கள் முத்த அதிகாரிகளின் கணினி அறிவு மிக உயர்ந்து 74.3% காணப்படுகின்றது. உயர் தொழில் வகுப்பினர் (தொழில் நுட்பவியாளர்கள்) ஆகுமோரின் கணினி அறிவு உயர்ந்து காணப்படுகின்றது. (முறையே 80%, 80%, 87%) இலிகிதர் மட்டத்தினரின் கணினி அறிவு மிக உயர்ந்து காணப்படுவது (86.5% குறிப்பிடத்தக்கது). இதற்கும் கீழ் பணிபுரியும் சாதாரண ஊழியர்களின் கணினி அறிவும் 20%ந்தும் அதிகமாகக் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

கல்வித் தகுதிகளின் அடிப்படையில் நோக்குமிடத்து கல்வித் தகுதிகள் அதிகரிக்க அதிகரிக்கக் கணினி அறிவு விகிதமும் அதிகரித்துச் செல்வதைக் காணலாம். க.போ.த.(உ.த) அதற்கு அதிகமாகவும் தகுதி பெற்றோரில் 67.3% மாணவர்கள் கணினி அறிவுடையவர்கள். கல்வி அறிவு குறைந்தோரின் கணினி அறிவு குறைந்து காணப்படுகின்றது. கற்றவர்கள் கணினி அறிவின் தேவையினை உணர்ந்து செயற்படுவதோடு அவர்களுடைய கல்விச் செயற்பாட்டின் கணினிக் கல்வியும் இணைந்து காணப்படுகின்றது. எனினும் கற்றோரின் கணினி அறிவு மேலும் வளர்க்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தை இத் தரவுகள் காட்டுகின்றன. ஏனெனில் க.போ.த.(சா.த) தகுதி பெற்றோரில் 61%மாக மாணவர்களும் க.போ.த.(உ.த)க்கும் அதற்கு மேலும் கற்றவர்களின் 32% மாணவர்களும் கணினி அறிவற்றவர்கள். வீடுகளில் எந்த அளவிற்கு மக்கள் கணினிகளைச் சொந்தமாக வைத்துள்ளார்கள்? 2016ல் 22.4% கணினிகள் இருந்தன. 2004ல் 3.8% வீடுகளிலும் 2006 மற்றும் 2007ல் 8.8%மாகவுமே கணினிகள் இருந்தன. எவ்வாறாயினும் நகர்ப் புற வீடுகளிலே அதிக அளவில் கணினிகள் (31.8%) உண்டு. அவ்வாறே கிராமப்புற வீடுகளில் 20.4% தத்திலும், தோட்டப்புற வீடுகளில் 4.6% வீடுகளிலுமே கணினிகள் காணப்படுகின்றன. தோட்டப்புறங்களில் கடந்த காலங்களில் அதனை விட மோசமான நிலை காணப்பட்டது. (2004 இல் 0.3% வீடுகள், 2006 இல் 1.1%, 2009ல் 3.1%) அவ் வகையில் தோட்டப்புற மக்கள் கணினி அறிவில் பிறதுறை சார்ந்த மக்களை விடப் பின்தள்ளியிருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்திய மக்களிடையே கணினி அறிவு

இந்திய மதிப்பீடுகளின் படி மக்களின் 7% மாணவர்களிற்கே கணினி எழுத்தறிவு வீதம் உண்டு. ஏராளமான தகவல் தொழில் நுட்ப பொறியியலாளர்களை உலகிற்கு வழங்கும் இந்தியாவின் நிலை குறித்துப் பலர் அதிர்ச்சி தெரிவித்துள்ளனர். உணவு, உடை, உறையுள் போன்று கணினி

அறிவு வளர்முக நாடுகளிற்கு அவசியமாகின்றது. பின் தங்கிய மக்களிற்கு உரிய கற்றல் (கணினி) கருவிகளை வழங்கினால் எதுவித வழிகாட்டலுமின்றி பெற்றுக் கொள்வார்கள். கணினி அறிவு கிராமிய இந்தியாவைப் பெரிதும் மாற்றி விடும் என்று பேராசிரியர் எஸ். மிஸ்னா குறிப்பிடுகின்றார். கணினி அறிவை மேம்படுத்துவதற்கான பல வழிகாட்டல்களை அவர் வழங்கியுள்ளார்.

- கிராமங்களில் கணினிகளைத் தொடர் சங்கிலியாக ஏற்படுத்தி அவற்றை மக்களுக்கு அருகே கொண்டு செல்லல்.
- கணினி அறிவைப் பெறும் பின்னைகளும், பெரியவர்களும் கணிதம், ஆங்கிலம், மற்றும் அடிப்படைக் கல்வியினைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.
- கிராமப் புறங்களிற் கற்பிக்கப்படுவது பின்னைகளுக்கு விளங்குவதில்லை. சிலருக்கு ஆங்கில மொழியில் கற்க முடியாது. இதனால் ஏராளமானவர்கள் கல்வியை இடை நிறுத்தி விடுகின்றனர். கணினி அறிவானது பல இடங்களில் இடைவெளிகளைக் குறைத்துள்ளது.
- 6 - 15 வயதுப் பின்னைகள் கல்வியில் ஆர்வம் கொள்ளக் கணினி அறிவு உதவியுள்ளதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. பாடசாலைகளில் மாணவர்கள் வரவும் அதிகரித்தது.
- பொதுவாகக் கிராமத்துப் பெண் பின்னைகள் கல்வி கற்பதில்லை. அவர்களைப் படிக்க வைக்கக் கணினி அறிவு உதவும்.

இந்தியாவில் 10% மக்களே இணையத்தளத் தொடர்புடையவர்கள். வாணோலியும், தொலைக்காட்சியும் 15 கோடி வீடுகளில் உண்டு. மொத்த வீடுகள் (குடும்பங்கள்) 33 கோடி இவர்களில் 53% மாணவர்களுக்குக் கைத்தொலைப்பேசி வசதி உண்டு. (2012) இந்திய மத்திய தொலைத் தொடர்பு அமைச்சின் அறிக்கையின்படி வீட்டுக்கொருவர் கணினி அறிவு படைத்தவாக இருத்தல் வேண்டும் என்றார்.

பங்களாதேவும் மக்களிடையே கணினி அறிவு

தகவல் தொடர்பாடல் தொழில் நுட்பம் தொடர்பான தரவுகள் இந் நாட்டின் மிகவும் பின்தள்ளிய நிலையினைக் காட்டுகின்றன.

பங்களாதேசின் தகவல் தொழில் நுட்பக் குறிகாட்டிகள்.

குறிகாட்டி	சதவீதம்	ஆண்டு
இணையத்தளப் பயன்பாடு (100 பேருக்கு)	0.3%	2008
இணையத்தள சந்தாதாரர் (10பேருக்கு)	0.1%	2008
தனிக் கணினி (100 பேருக்கு)	2043%	2007
வாணோலி (1000 பேருக்கு)	43%	2007
தொலைக்காட்சி உள்ள வீடு	22.9%	

பங்களாதேவும் நாட்டில் கணினி அறிவில் காணப்படும் ஏற்றுத் தாழ்வுகளைக் குறைக்கப் பெண்கள், குறைந்த வருமானம் உடையவர்கள், இனச் சிறுபான்மையினர், மாற்றுத்திறனாளிகள் ஆகியோரை உள்ளடக்கும் மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன.

இப்பிரிவினரைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்குக் கணினி அறிவை வழங்க விசேட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

- நாட்டில் உள்ள சுகல கிராமங்களிலும் இணையத்தளத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துதல்.
- ஒரும்ப, இடைநிலைப் பாடசாலைகளில் மலிவு விலையில் இணையத்தளத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துதல்.
- இனச் சிறுபான்மையினருக்கான விசேட கணினி அறிவை மற்றும் பயிற்சித்திட்டங்களை உருவாக்குதல்.

தென்னாசியாவில் பங்களாதேஷ் கணினி அறிவில் மிகவும் பின்தங்கியிருக்கப் பல காரணங்கள் உண்டு.

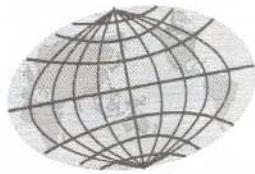
- இணையத்தளத்தினை மேம்படுத்துவதற்கான செலவுகள் அதிகம். ஒரு சிறு நகர்ப்புற மக்களுக்கே இது கட்டுப்படியாகும். பெரும்பான்மையினரான கிராமப்புறத்துக்கு இது மிகவும் செலவு மிக்கது.
- பாடசாலைகளில் தகவல் தொடர்பாடல் தொழில் நுட்ப அடிக்கட்டமைப்பு வசதிகள் மிகவும் குறைவு. 100 பேருக்கு 2.2 பேருக்கே இணையத்தள வசதிகள் உண்டு. இதனால் கணினிக் கல்விச் சேவைத் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவது கடினம்.
- கணினிக் கல்வியில் பட்டம் பெறுபவர்கள் ஆசிரியர் பதவிகளை நாடுவதில்லை. இதனால் கடுமையான ஆசிரியர்கள் தட்டுப்பாடு நிலவுகின்றது.
- ஆசியாவில் 400 கோடி மக்களில் 50% இணையத்தளங்களினைப் பயன்படுத்துவதில்லை.
- இந்திய மக்கள் தொகை 85% மான மக்கள் இணையத்தளங்களைப் பயன்படுத்துவதில்லை.
- இந்தோனேசியாவில் இது 84%.
- ஜேர்மன், ஐப்பான், கொரியா, ஜக்கிய அமெரிக்கா என்பவற்றில் இணையத்தளங்களைப் பயன்படுத்துவோர் 84%.

Asian Century institute.

இருவர் ஜன்னல் கம்பிகள் உடாகப் பார்க்கிறார்கள். ஒருவர் காண்பது களி மன். மற்றையவர் காண்பது நட்சத்திரங்கள்.

பிரிட்ரிக் பீநில்

இன்றைய உலகை தூணும் இணைய சாதனங்கள்:

ஒரு பரந்த பார்வை

எஸ். முரளிதரன்
கல்விப் பணிப்பாளர் -
சமாதானக் கல்விக்கும்
நல்லினக்கத்துக்குமான அலகு மற்றும்
தமிழ் பாடசாலைகள் அபிவிருத்தி
பிரிவு,
கல்வி அமைச்சு.

1. இணைய சாதனங்கள் என்றால் என்ன?

Internet of Things என்பதை இணைய சாதனங்கள் அல்லது இணைய பொருட்கள் என்று அழைக்கலாம். என்றாலும் IOT என சுருக்கமாக குறிக்கப்படும் இப்பதம் ஆனது நமது அன்றாட வாழ்வில் கணினிகள் என்று பொதுவாக கருதப்படாத பொருட்கள். ஆனால் வலையமைப்பு தொடர்பு மற்றும் கணினியால் இயக்கப்படக்கூடிய ஆற்றல் கொண்ட பொருட்கள், உணரிகள் மற்றும் கணினி அல்லாத சாதனங்கள் என்பன மனிதத் தலையீடுகள் மிகக் குறைந்ததாக தரவுகளை உருவாக்கவும் பரிமாறவும் மற்றும் பயன்படுத்துவதாகவும் அமையும் குழமைவே எனலாம். இதற்கென இன்னும் யாவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் தனித்த வரைவிலக்கணம் இதுவரை முன்மொழியப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1999 ஆம் ஆண்டு விநியோக சங்கிலி (Supply Chain) முகாமைத்துவ பின்னணியில் Auto - ID Center யின் நிறைவேந்துப் பணிப்பாளர் Kevin Ashton என்பர் IOT எனும் பத்தை உருவாக்கியவராக கருதப்படலாம். என்றாலும் அதே காலப்பகுதியில் IT Media Lab யில் இருந்த Neil Gershenfeld இவ்வாறான விடயங்களை தனது நூலான When Things Start to Think (சாதனங்கள் சிந்திக்கத் தொடங்கினால்) என்பதில் இதுபற்றி பிரஸ்தாபித்துள்ளார்.

இணைய சாதனங்கள் ஆனது இனங்காணல், உணருதல் மற்றும் அல்லது செயற்படத் தூண்டல் மற்றும் தொடர்பு கொள்ளல் ஆற்றல்களை தன்னத்தே கொண்ட கருவிகளை பயன்மர்த்துவதோக இணையம் மற்றும் வலைத்தளத்தை பெள்கிக் கூடுதல் பொருட்களோடு தொடர்பை வகிக்கின்றது.

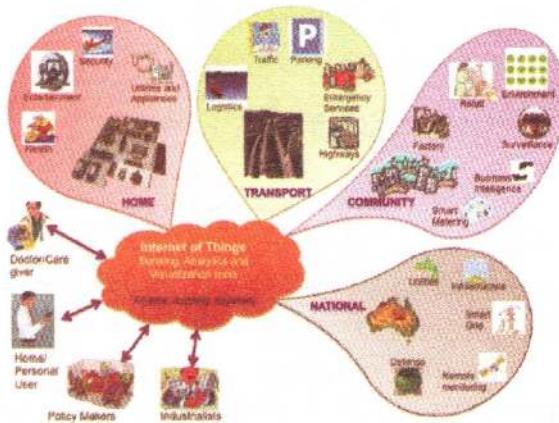
இந்த கருவிகள் அல்லது சாதனங்கள் Internet Protocol (IP) யினை அடிப்படையாகக் கொண்ட தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழிலாளர்கள் வாயிலாக பிணைக்கப்படுவதோடு,

அவை நம் அன்றாட விட்டு உபகரணங்கள், வீதிகள் மற்றும் வாகனங்கள், பொது வசதிகள், தொழிற்சாலைகள், யுத்தகளாங்கள், சுற்றுச்சூழல் அது மட்டுமல்லாமல் நமது உடல் மீதும் கூட இணையத் தொடர்பை மேற்கொள்வதாக இருக்கும். அத்தகைய சாதனங்கள் பொதுவாக திறன் பொருட்கள் (Smart Objects) எனக் குறிப்பிடப்படுவதோடு அவற்றின் பிரயோகங்கள் திறன் குழமைவுகளை (Smart Scenarios) சாத்தியமாக்குகின்றன.

இந்த திறன் பொருட்களின் ஆற்றல்களோடு தொடர்புடைக் கூடியதான் மூன்று தாண்களால் இணைய சாதனங்கள் கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ளதாகச் சொல்லலாம். அவையாவன திறன் பொருட்களின் ஆற்றல்களான (i) இனங்காணத் தக்கவையாக (யாதேனுமொன்றை தானாக இனங் காணுதல்) (ii) தொடர்பாடக் கூடியவையாக (யாதேனும், ஒன்று தொடர்பு கொள்ளல்) (iii) இடைவிணையறுவதாக (யாதேனுமொன்று இடைவிணையறுதல்) என இருப்பதாகவும் இந்த ஆற்றல்கள் தனித்தனியாகவோ அல்லது ஒன்றிணைந்ததாகவோ ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புபட்ட பொருட்களால் கட்டியெழுப்பப்படும் வலையமைப்புகள் அல்லது வலையமைப்பின் முடிவிட பயன்படுத்துனர் அல்லது அதன் ஏனைய வஸ்துக்களோடு ஒருவகுக்கின்றன:

இது ஒரு சிக்கலான எண்ணக்கருவாக அமைந்து பல்வேறு கட்டொழுங்குகளை குறுக்கு வெட்டாக கொண்டுள்ளதோடு, மற்றும் அது தொலைதொடர்பாடல் தொழிற்றுறை, பயன்பாட்டுக் கருவிகள் தயாரிப்பாளர்கள், Semantic web மற்றும் Informatics போன்ற பல சமூகங்களின் ஒன்றிணைந்த முயற்சிகளின் வெற்றியில் தங்கியுள்ளதாக இருக்கின்றது. இணைய சாதனங்கள் ஆனது என்கோ ஒரு மூலையில் அமர்ந்து வேலை நேரம் தவிர்ந்து பொழுது போக்குவோர் தொடக்கம் தொழினுட்ப ஜாம்பவான்கள் வரைக்குமானவர்களுக்கு புத்தாக்கம் புரிவதற்கான தளத்தை வழங்கக் கூடியதாக இருக்கின்றதெனலாம்.

சக்திமிக்க தரவு பகுப்பாய்வு ஆற்றல்களோடு இணைந்ததாக இணையசாதனமாவது முற்றிலும் புதிய பரப்புகளில் பிரயோகங்களையும் சேவைகளையும் மேற்கொள்வதால் பாரிய அளவில் தொழினுட்ப, சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் முக்கியத்துவ முனைப்புள்ளதாக கருதப் படுகின்றது. மக்களின் வேலை, வாழ்வு மற்றும் வகிபாகம் மேலும் அரசுகளின் கொள்கை ஆக்கங்கள் மற்றும் முடிவுகள் மேற்கொள்ளல் என்பவைகளில் நிலை மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதில் இணைய சாதனம் உறுதியாக உள்ளது. இணையத்திலும் பொருளாதாரத்திலும் இணையசாதன தாக்கங்கள் குறித்து எதிர்வகுறுல்கள் கவர்ச்சிகரமாக இருப்பதாகவும், 100 பில்லியன் அளவினர் இணைய சாதனங்கள் வழியாக இணைக்கப்படுவதால் 2025

ஆகும் போது உலகமய அளவில் பொருளாதார விளைவு 11 டிரிலியன் அமெரிக்க டொலராக இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. கீழே உள்ள படம் 1 சாத்தியமான பிரயோக பரப்புகளைக் காட்டுகின்றது.

2. இணைய சாதனங்களின் பிரயோகங்கள்

நம்மைச்குழ என்ன நடக்கின்றது என்பதை நாம் சரியாக அறிந்து கொள்ளுமாறான சுய விழிப்புணர்வு கொண்ட குழலை உருவாக்கக்கூடியதாக இணைய சாதனங்கள் அமைகின்றன. தனிப்பட்ட சுகநலம் தொடக்கம் இல்லப்பாதுகாப்பு வரை விவசாயத்திலிருந்து நகர போக்குவரத்து கட்டுப்பாடு வரை, பயன்பாடு அளவீடு தொடக்கம் சட்ட மேம்பாடு வரை, பொழுதுபோக்கு தொடக்கம் பொது பாதுகாப்பு வரை இணைய சாதனங்கள் பிரயோகங்கள் முன்வைக்கப்பட்டு அதிகளவில் ஆழமாக கலந்துரையாடப்பட வேண்டியிருக்கின்றது. இந்தப் பகுதியில் அவற்றில் முனைப்பான சிலவற்றை மாத்திரம் நோக்குவோம்.

வீட்டுக்கான செயற்களம் இணைய சாதனங்களை பிரத்தியேகமாக கையாளுகின்றது. போக்குவரத்து மற்றும் சமுதாய செயற்களங்கள் இணைய சாதனங்களை நிறுவன மட்டத்தில் பயன்படுத்துகின்றன. தேசியநிலை செயற்கள் பிரயோக உபகரணங்கள் உட்கட்டமைப்பு, பாதுகாப்பு, பொதுவசதிகள் மற்றும் பொது சேவைகளை உள்ளடக்குகின்றன.

எந்தவொரு வகுப்பாக்கத்தை இணைய சாதன பிரயோகங்கள் தொடர்பில் எடுத்துக்கொண்டாலும் அங்கு குறிப்பிடத்தக்க மேற்பொருந்துகை பிரயோகங்களில் இருப்பதோடு தரவுகள் பயன்பாடு செயற்களங்களுக்கிடையில் காணப்படும். இணையமும் அகன்று பரவியுள்ள செல்லிட (Mobile) இணைப்பாக்கமும் தரவு பரிமாற்றத்தை மாறுபட்ட பிரயோகங்களுக்கிடையே பல்வேறு வியாபார / விவகார சந்தர்ப்பங்களை உருவாக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. உதாரணமாக வீட்டு இணைய சாதனங்களை வீட்டுக்குள் மின்சார பாவனை தரவுகளை உருவாக்கி அதனை மின்சார வசதி வழங்கும் நிறுவனத்துக்கு கிடைக்கக்கூடியதாக அமைவதோடு அது தேசிய மட்ட பொதுவசதிகள் இணைய சாதன பிரயோகங்களோடு தொடர்புற்று வழங்கல் மற்றும் தேவை நிலவரத்தை இற்றைப்படுத்துகின்றதாகின்றது.

2.1 பிரத்தியேக மற்றும் வீட்டு இணைய சாதனங்கள்

குறித்த எண்ணிக்கையிலான சாத்தியமான இணைய சாதன பிரயோகங்கள் தொடர்பான எண்ணக்கருக்களும் அதன் பயனீடும் கீழே பட்டியலாக தரப்பட்டுள்ளது. குறித்த எண்ணிக்கையிலான மின்னியல் பொருள் உற்பத்தியாளர்களும் அதைப்போல அனைத்து செல்லிட சாதன தளங்களும் இத்தகைய பிரயோக வாய்ப்புக்களை செல்லிட தரவு தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பங்களின் உதவியுடன் வழங்கக் கூடியனவாகவுள்ளன. என்றாலும் இவ்வகை சேவைகள் தொடர்பில் பொது களமும் தரங்களும் இன்னும் மேற்கிளம்ப வேண்டியுள்ளன.

- வீட்டு சுகநலன் பேணல், உடல் பரப்பு உணரிகளை பயன்படுத்தி உடற்றோழியியல் கட்டளவுகளை துணிந்து அதனை ஸ்மார்ட் போன்கள் வாயிலாக சேகரித்து சுகாதார தகவல்களை இணைய சாதன முனைவிடத்தினுடாக எங்கெங்கும் காணப்படும் விதவிதமான சுகநலன் சேவைகளை வழங்கலாம்.
- இணைய சாதனங்கள் ஊடாக கண்காணித்து வீட்டிலுள்ள முதியவர்களின் நலம் பேணுவதோடு வீட்டுச் சூழலிலேயே வைத்து தேவை முன்கூட்டிய நடவடிக்கை மற்றும் சிகிச்சைகளை மேற்கொள்ளலாம்.
- வீட்டின் மின்சக்தியை சிறப்பாக முகாமைத்துவம் செய்வதற்கு வீட்டு மின் உபகரணங்களான மின்குமிழிகள், வாடு சமநிலையாக்கி, மின்குளிரேந்றி போன்றவற்றைக் கட்டுப்படுத்தலாம்.
- பலவிதமான உணர்தரு பொறிமுறைகளை இணைப்பதூடாக அழைப்பற்ற தலையீடுகளை கண்டுபிடிப்பதற்காக வீட்டுப் பாதுகாப்பு துறைசார்பாக இணைய சாதன பிரயோகம் வளர்ச்சியடைவதாக உள்ளது.
- தனியான சாதனமொன்று வீட்டில் இருந்தபடி தொடர்ந்தேர்ச்சியான ‘பேஸ்புக்’, ‘டிவிட்டர்’ போன்ற சமூக ஊடகங்களுக்கு அனுப்பியபடியிருக்கலாம். இது இணைய சாதனங்கள் காரணமாக சமூக வலையமைப்பில் ஒரு மைல்கல் மாறுதலாக அமைய முனைகின்றது.

2.2 நிறுவன இணைய சாதனங்கள்

நிறுவன இணைய சாதன பிரயோகங்கள் என்பதை பரந்துபட்ட ரீதியில் திறன் குழலமைவுகள் (Smart environments) என அழைக்கலாம். இது கட்டிடங்கள், உட்கட்டமைப்பு, போக்குவரத்து, பொது வசதிகள் மற்றும் பொது சுற்றுச்சுழல் என்பவற்றை உள்ளடக்கி இருக்கலாம். உதாரணங்களாக மெல்போன் நகரத்தில் இனங்காணப்பட்ட சில பிரயோகங்கள் கீழே அட்டவணையில் (i) காட்டப்பட்டுள்ளன. இந்த பிரயோகங்கள் அதன் விளைவு பரப்புக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு குழுமப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவையாவன:-

பிரசைகள் (சுகாதாரமும் நலனோம்பலும்) போக்குவரத்து (நகர்வு, உற்பத்தித்திறன், மாசடைதல்) மற்றும் முக்கிமான சமூக சேவைகள் நகரவாசிகளுக்கு உள்ளாராட்சி அரசாங்கத்தால் முகாமைத்துவம் செய்யப்பட்டு வழங்கப்படுகின்றன. இங்கும் கூட பிரயோகங்கள் பரஸ்பர நன்மைக்காக அவற்றிடையே தரவுகள் பரிமாறிக் கொள்ளப்படுகின்றன.

அட்டவணை (i) மெல்போன் நகரத்தினால் இனங்காணப்பட்ட பிரயோகங்கள்

பிரசைகள்	
சுகநலம்	சிகிச்சை முன்னுரிமை, நோயாளர் கண்காணிப்பு, ஆளணி கண்காணிப்பு, நோய் பறவல் மாதிரிகையும் கட்டுப்பாடும் - நிகழ் நேர நிலவரமும் களத்திலுள்ள சிகிச்சையாளர்களுக்கு முன்கூட்டியே தகவல்களைப் பேற உதவுதலும் அல்லது தொற்று பரவும் கள நிலவரத்தில் கொள்கை தீர்மானம் எடுத்தலும்.
அவசரகால சேவைகள், பாதுகாப்பு	தொலைவு ஆளணி கண்காணிப்பு (சுகாதாரம், இடம்); வளமுகாமைத்துவமும் பகிரவும், பொறுப்பாண்மை திட்டமிடல், கட்டிடங்களிலும் உட்கட்டமைப்புக்களிலும் உணரிகளை பொருத்தி அவசரகால நிலமைகளிலும் அனர்த்த காலத்திலும் முதலில் செயற்படுபவர்களுக்கு வழிகாட்டுதல்.
சனத்திரள் கட்டுப்பாடு	அவசரகால முகாமைத்துவத்தின் போது சனக்கூட்ட பாய்ச்சலை கண்காணித்தல்; பொது மற்றும் சிறு சிறு வெளிகளை விணைத்திற்னாக பயன்படுத்தல்; வர்த்தக வியாபார சூழல்களில் வேலைப்பாய்ச்சல்.
போக்குவரத்து	
போக்குவரத்துமுகாமைத்துவம்	நிகழ் நேர போக்குவரத்து தகவல்கள் மற்றும் வீதிகளை உச்ச சிறப்பாக பயன்படுத்துவதனாடாக சாதுர்யமான போக்குவரத்து.
உட்கட்டமைப்ப கண்காணிப்பு	கட்டமைப்பு மற்றும் பராமரிப்பு ஆகியவற்றை கண்காணிக்க உணரிகளை உட்கட்டமைப்பில் பொருத்துதல்; சம்பவ முகாமைத்துவம் அவசரகால தொடர்பான இணைப் பாக்கத்துக்கான விபத்துக் கண்காணிப்பு
சேவைகள்	
நீர் கட்டிட முகாமை	நீர் தரம், கசிவு, பயன்பாடு, விநியோகம், விரைய முகாமை, வெப்பநிலை, ஈர்ப்பதன் கட்டுப்பாடு, சக்திப்பாவனை முகாமைத்துவத்துக்காக செயற்பாட்டுக் கண்காணிப்பு - உட்கணமுட்டல், காற்றோட்டம் மற்றும் வாயு சமநிலையாக்கம் (AVAC)
சுற்றுச்சுழல்	வளி மாசடைதல், இரைச்சல் கண்காணிப்பு, நீர் வழிகள், தொழிற்றுறை கண்காணிப்பு

2.3 பயன் நுகர்ச்சிக்கான இணையச் சாதனங்கள்

பயன் நுகர்ச்சிக்கான இணைய சாதன பிரயோகங்கள் சிறப்பான சேவை வழங்கலை இலக்காகக் கொண்டுள்ளது. உதாரணம் செலவும் லாபமும் சீராக அமைவதற்கான வள முகாமைத்துவ அனியினர் பிராந்திய அளவிலும் நாடளாவிய ரீதியில் இந்த பிரயோகங்கள் மிக விரிந்த வலையமைப்புக்களை நிறுவி பாரிய அமைப்பு நிறுவனங்களால் இயக்கப்படுவதை இலக்காகக் கொண்டுள்ளன. இந்த பயன்நுகர்ச்சி இணைய சாதன புலத்தில் மின்சார மற்றும் நீர் விநியோக முகாமைத்துவத்தில் ஈடுபடும் பிரயோகங்கள் உயர் முந்துரிமை பெறுகின்றன.

Smart grid மற்றும் Smart metering என்பன சமகாலத்தில் உலகெங்கும் பரவலாகியுள்ள முக்கிய பயன்நுகர்ச்சி இணைய சாதன பிரயோகங்களாகும். இந்த பிரயோகங்களால் கிடைக்கும் பயன்கூடுள் இரு படித்தானவை. முதலாவது, நுகர்வோரின் மின்சார பாவனை கோலத்தினை நல்லையமைப்படுத்தி அவர்களின் சக்தி வினைத்திற்கை அடைவதாகும். இரண்டாவது இதன்போது அவர்கள் மின்சாரத்தை வழங்கும் கம்பனிகளுக்கு அவைகள் gridக்குள் மின்கமை சமநிலையைப் பேணி உயர்தரமான சேவை வழங்கலை உறுதிப்படுத்த உதவுகின்றார்கள்.

நீர் வலையமைப்பு கண்காணிப்பானது மற்றுமொரு பெறுமதியான இணைய சாதன சேவையாகும். முக்கிய இடங்களில் நீரின் தர சுட்டளவுகளை அளக்கும் உணரிகளை பொருத்துவதனாடாக குழுநீரின் தரவுறுதிப்பாட்டை நிச்சயித்துக்கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது. இது நீர் விநியோகங்களில் தொற்றுகள் ஏற்படுவதை தவிர்க்கவோ அல்லது முன்னெச்சரிக்கை வழங்கவோ உதவுவதாக இருக்கும். இதையொத்ததாகவே, விவசாயத்துறையொட்டியதான் கண்காணிப்பு பிரயோகங்கள் முன்னோடி மட்டங்களில் வளர்ச்சியடைவனவாக இணையசாதன அமுலாக்க நடைமுறைகளில் காணப்படுகின்றன. இதனாடாக வழங்கப்படும் செயற்பாடுகளில் மண் ஈரப்பதன் கண்காணிப்பு, தன்னியக்க நீரூட்டமும் பசளை ஊட்டமும் என்பன சிலவாகும்.

3. இணைய சாதன சேவைகள்

இணையசாதன சேவைகள் பிரயோகங்களுக்காக பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியனவாக உள்ளன. அவ்வாறான சேவைகள் நான்கு வகுப்புகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டு சுருக்கமாக கீழுள்ள அட்டவணையில் காட்டப்பட்டுள்ளது.

சேவை வகுப்பு	விபரம்	உதாரணங்கள்
அடையாளம் தொடர்பான சேவைகள்	இவைகள் மிகவும் அடிப்படை (எளிய) வகையாகவும் ஏனைய வகை சேவைகளுக்கு பயன்படுத்துவன வாகவும் உள்ளனவை.	Real world objects எனும் நிகழ் உலக பொருட்களை பயன்படுத்த வேண்டிய ஒவ்வொரு பிரயோகங்களுக்கும் இந்த பொருட்களை இனக்காணுதல்.

சேவை வகுப்பு	விபரம்	உதாரணங்கள்
தகவல்களை ஒன்று சேர்க்கும் சேவைகள்	இவைகள் சுத்திகரிக்கப்படாத தரவுகளை (raw data) சேகரித்து இணையசாதன பிரயோகத்துக்காக நிற்படுத்தி அறிக்கை இடுகின்றன.	<ul style="list-style-type: none"> ஸ்மார்ட் சுகநல் சிகிச்சை தொகுதிகள் நோயாளர்களினதும் அவர்களின் ஓளட தங்களிலும் கண்காணிப்பு மற்றும் செயற் பாட்டாக்கிகள் பிணியாளர் கவனிப்பு பணியாளர்கள் நோயாளின் உடற்நோயிலியல் நிலைமைகள் தொடர்பான தரவுகளை சேகரித்து பகுத்து அவற்றை உரியவர்களுக்கு தேவையான செயல்பாட்டுக்காக முன்வைப்பார்கள். வலுசக்தி வழங்குநரின் குறுக்கு சட்டங்களுக்கு (grids) லட்சக்கணக்கான மானிகளை (meters) இணைப்பதற்கு சில வலையமைப்புக்கள் இணைய சாதனத்தை பயன்படுத்துகின்றன. இந்த மானிகள் சக்தி நுகர்வை சேகரித்து பகுத்து கட்டுப்படுத்துவதோடு, தவறுகள் ஏற்படுவதைக் குறைத்து விணைத்திறனை மேம்படுத்துகின்றன.
இணைந்து செயற்படும் முன்னுணர்வு சேவைகள்	தகவல்களை ஒன்று சேர்க்கும் சேவைகளின் மேலாக இருந்து செயற்பட்டு பெற்றுக்கொண்ட தரவுகளை பயன்படுத்தி தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதோடு அதற்கேற்ப விணையாற்றும்.	<ul style="list-style-type: none"> காலநிலை எதிர்வு கூறலுக்கு அமைய ஒரு திறன் வீடு (smart house) தானியங்கி அடிப்படையில் யன்னல்களை மூடுதல். திறன் கட்டிட தொகுதியானது அதன் சாதனங்களில் ஏதும் பழுதுகளை கண்டால் தானியங்கி அடிப்படையில் பராமரிப்பு தேவையை அறியத்தகுதல். தானாகவே ஒட்டிச் செல்லும் (self drive) கார்கள் எதிர்கால ITS யின் எதிர்கால உதாரணங்களாகும். தொழிற்றுறை தானியங்கி அமைப்புக்கள் இயந்திரங்கள் பல ஒன்றிணைந்து உற்பத்தி செய்யும் பொருட்களை தூரிதமாக வும் துல்லியமாகவும் தயாரித்தல். இணைய சாதனமானது உற்பத்தி வரிசை செயற்பாடுகளை கண்காணிக்கவும் கட்டுப்படுத்தவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

சேவை வகுப்பு	விபரம்	உதாரணங்கள்
பரவலான சேவைகள்	இவைகள் இணைந்து செயற்படும் முன்னுணர்வு சேவைகளை எவ்வேளையிலும் எங்கெங்கும் யாவருக்கும் வழங்குவதை இலக்காக கொண்டுள்ளன.	<p>இணையசாதன பிரயோகத்தின் இறுதி இலக்கு பரவலான சேவைகளை வழங்கும் மட்டத்தை அடைவதாகும். எவ்வாறெனினும் இன்னும் பல சவால்கள் எஞ்சியிருக்கின்றன. அவற்றுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டும்.</p> <ul style="list-style-type: none"> • ஒரு திறன் நகரம் (smart city) ஓன்றில் பரவலான சேவைகளின் பிரயோகத்தைக் காணலாம். இது நகரில் வாழ்க்கை தரத்தை பல்வேறு வழிகளில் மேம்படுத்துவதை இது இலக்காகக் கொண்டுள்ளது. பல்வேறு அமைப்புக்கள் ஸ்மார்ட் தொழிலாட்சி பயன்படுத்துபவைகள் தேவையான சேவைகளை வழங்குவதற்காக ஓன்றோடு ஒன்று இணைக்கப்படுகின்றன. (கசாதாரம், பொது வசதிகள், போக்குவரத்து, அரசாங்கம், கட்டிடங்கள் மற்றும் இல்லங்கள்)

4. இணைய சாதனங்களின் சவால்கள்

இணைய சாதனங்களின் ஆற்றல்கள், அனுகூலமான எதிர்வு கூறுவிடகள் மற்றும் கவர்ச்சிகரமான குழலமைவுகள் குறித்து நோக்கினாலும், பல முக்கிய சவால்கள் அதன் முழுமையான ஆற்றல் பலாபலன்களை சாத்தியமாக்கிக் கொள்வதில் எதிர்கொள்ளப்பட வேண்டியுள்ளன.

சில முக்கிய சவால்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

4.1 பாதுகாப்பும் தனியுரிமையும்

மிக தீவிரமான இணையசாதன சவால்களாக பாதுகாப்பும் தனியுரிமையும் இனங்காணப்பட்டுள்ளன. உரிய முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவிடின் எது உபகரணங்களை Hackers (கணினி தரவுகளை திரிபு செய்பவர்கள்) ஆதிக்கம் செய்ய பெற்றிக web வழிவகுக்கும். இணையசாதன பாவனைக்காக தற்போதுள்ள web குறித்து காணப்படும் மரபு சார்ந்த மற்றும் சிறப்பாக உருவாக்கப்பட்ட பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் போதுமானதா இல்லையா அல்லது பொருத்தமானதா என்பது குறித்து தெளிவு இல்லை.

எதிர்பாராத விதமாக தகவல்கள் தொடர்பாடல் இடையீடு செய்யும் போது சமூகத்துக்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்படும் நிலை ஏற்படும். உதாரணமாக இல்லத்தின் சக்தி நுகர்வு தொடர்பான கூர்மத் ~~~~~

தகவல் ஊடாக வீட்டில் யாரும் இல்லாத சந்தர்ப்பத்தை குறித்து தகவலை பெறக்கூடியதாக இருப்பதோடு அத்தகவலையொட்டி வீட்டிலுள்ள உபகரணங்களின் தேவையற்ற செயற்பாடுகளை நிறுத்துவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைப்பதோடு திருடர்களுக்கு வீட்டுக்குள் நுழைவதற்கும் வாய்ப்பளிப்பதாக இருக்கும். எனவே இனைய சாதனங்கள் மூலம் பெற்றுக்கொள்ளப்படும் தகவல்கள் அனுமதி பெறாதவர்களின் கவனத்தில் செல்வதை தடுப்பது கட்டாயமானதாகும். தனிநபர் ஒருவர் தானியாமலே அவரிடம் இருக்கும் அல்லது அவராகுகே இருக்கும் உபகரணங்கள் மூலம் தகவல்களை சேர்த்து அவரின் போக்குவரத்து மற்றும் செயற்பாடுகள் குறித்து அறிந்து கொள்வதற்கு வழிவகைகள் ஏற்படும்.

தெரிந்து கொண்டு பயன்படுத்துபவர்க்கு பயன்பாடாக இருக்கும். இனைய சாதனங்களின் பண்புகள் அத்தகைய முறைகள் உள்ளன என அறியாது பயன்படுத்துபவரின் அந்தரங்கம் குறித்து பிரச்சினைகள் ஏற்பட வாய்ப்புகள் உண்டு. அதே போல உரிய தகவல்களை சேகரித்துக்கொண்ட விதம் மற்றும் பயன்படுத்தும் விதம் குறித்து அவரால் எவ்வித செல்வாக்கும் செலுத்த முடியாத நிலை ஏற்படும்.

4.2 ஒழுங்காக்கமும் சட்ட ஏற்பாடும்

சட்ட மற்றும் கண்காணிப்பு விடயங்களில் இனைய சாதனங்கள் தொடர்பில் பரந்த சவால்களும் பிரச்சினைகள் பலவும் உள்ளன. சிலவேளை இதனுடாக புதிய சட்ட மற்றும் கண்காணிப்பு நிலவரங்களை உருவாக்குவதற்கும் இந்த உபகரணங்கள் உருவாக முன்னர் காணப்படாத மனித உரிமை பிரச்சினைகள் தோன்றக்கூடும். உதாரணமாக இனையசாதன உபகரணங்கள் மூலம் குறித்த ஒரு அதிகார எல்லை பிரதேசத்தில் சேர்க்கப்பட்ட தகவல்கள் சேமித்து வைத்தல் அல்லது நிரப்படுத்தல் வேறொரு அதிகார எல்லை பிரதேசத்தில் நடைபெற முடியும். இந்த கருவிகள் இனைய தளத்தை பாவித்து அதிகார எல்லை பிரதேசத்தூடாக தொடர்பாடலுக்கு உட்படும் போது எத்தகைய தொழினுட்ப வழி தடையும் இன்றி நிகழும். தரவுகளுக்கிடையில் தனிப்பட்ட அல்லது பகிரப்பட்ட அல்லது தரவுகளில் உரிமை மற்றும் பாதுகாப்பு தொடர்பில் அவை தனிப்பட்டதாக அல்லது சர்ச்சைக்குரியதாக இருப்பின் அவ்விடயம் தொடர்பில் மிகக் கவனமெடுத்தல் அவசியமாகும்.

எனவே இந்த நூற்றாண்டு மனிதர்களாக அல்லது மாணவர்களாக இருப்பவர்கள் இனைய சாதனங்கள் குறித்த தெளிவுடையோராக மட்டுமே இருந்தால் தான் வாழ்க்கையில் வெற்றிபெறுபவர்களாக இருப்பார்கள் எனக்கூறமுடியும்.

ஆலோசனையும் வழிகாட்டுதலேயும்

ஆசிரியர்

ஆர். பார்த்தவன்,

விரிவுரையாளர்,

தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி,
வவுனியா.

“ஓவ்வொரு தனிநபரும் தெரிந்தோ தெரியாமலோ வெவ்வேறு சமயங்களில் ஆலோசனை வழிகாட்டிகளாகவும் இருப்பதோடு பெறுபவர்களாகவும் அமைகிறார்கள். மாணுடத்தின் அனைத்துப் பருவத்திலும் இது தேவை என்பது மட்டுமன்று இயல்பாக நடக்கின்ற ஒரு செயலாகவே இருந்து வருகின்றது.” இவ்வாறு கருத்துரைக்கின்றார் அன்னை திருசொ மகளிர் பல்கலைக்கழக தமிழ்த் துறைத் தலைவர் தேவதத்தா. அடிப்படையில் வழிகாட்டுதல் ஆலோசனை இரண்டுமே எல்லோருக்கும் தேவைப்படுகின்ற ஒன்றுதான் இந்த வழிகாட்டல் ஆலோசனை என்பதை முன்பள்ளி, பாடசாலை, கல்லூரி, பல்கலைக்கழகம், வேலை, திருமணம், முதுமை என எல்லா நிலைகளிலும் இருவர் தடுமொறாமல் இருக்கவோ, தடுமொறும் போது அதிலிருந்து மீண்டு சரியான திசையில் செல்லவோ உதவுகின்றது. சமுகச் சிந்தனை உள்ளவர்களால் மட்டுமே வழிகாட்டல் ஆலோசனை கூறல் பற்றிச் சிந்திக்க முடியும். மேலும் எப்போதுமே ஒருவர் தான் நன்கு கற்றிருந்தால் மட்டுமே, பரந்த விரிந்த அனுபவங்களைப் பெற்றிருந்தால் மட்டுமே வழிகாட்டுதலையும் ஆலோசனை கூறுதலையும் சிறப்பாகச் செய்ய முடியும்.

தமிழ் இலக்கியத்தில் வழிகாட்டல், ஆலோசனை கூறல் என்பற்றை நெறிப்படுத்துதல் அல்லது ஆற்றுப்படுத்துதல் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. தொல்காப்பியம் ஆற்றுப்படை குறித்து

“கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலிம்
ஆற்றிடக் காட்சி உறுமுத் தோன்றிப்
பெற்ற பெருவளம் பெறார்க்கு அறிவுறீ - இச்
சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கமும்”

(தொ.புறத். 36)

என்று கூறுகிறது. அதாவது பரிசில் பெற்ற கூத்தர், பாணர், பொருநர், விறலி என்னும் கலைஞர்கள் தாம் பெற்ற பெருவளத்தினைத் தம்மைப் போன்ற கூத்தர் முதலான கலைஞர்களுக்கு அவரும் தம்போல் சென்று பரிசில் பெற்றுப் பயனடையாறு வழிகூறி அனுப்பி வைப்பதை ஆற்றுப்படை என்று கூறுகிறது. தொல்காப்பியம் ஆறு, படு என்னும் இரு சொற்களும் ஆற்றுப்படு என ஒரு சொல் சீர்மைப்பட்டு “ஜி” என்னும் தொழிற் பெயர் விகுதியிடன் புனர்ந்து ஆற்றுப்படை என்றாயின. ஆறு என்பது வழி, படை என்பது படுத்தல். ஆற்றுப்படை என்பது வழிப்படுத்தலாகின்றது.

இவ்வாறு ஆற்றுப்படை என்பது புலவனை மன்னனிடம் ஆற்றுப்படுத்துவதைக் குறிப்பிடுவது போல வழிகாட்டுதலும் ஆலோசனை கூறலும் என்பது ஒரு தனி நபருக்கு கல்வி, தொழில், சமூகத்தில் தன்னை எப்படி ஒரு அங்கத்தவராக இணைத்துக் கொள்ளுதல், ஒழுக்கத்தோடு எவ்வாறு வாழ்வது, உடல் நலத்தை எவ்வாறு காப்பது, தன்னை எப்படி வளர்த்துக் கொள்வது, எவ்வாறு ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொண்டு திருமண வாழ்வினை நடாத்துவது போன்றவற்றினை எடுத்துக் கூறி வழி காட்டுகிறது. சிறப்பாகச் சொல்வதாயின் ஒரு தனி மனிதனின் வளமான வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டுவதாகும். சுருக்கமாகச் சொல்வதாயின் மாணவரின் கல்வி வளர்ச்சியை முக்கியமாகக் கொண்டது. தகுதியான பாடத் தெரிவுக்கு வழிகாட்டுவது. தகுதிக்கும் திறமைக்கும் ஏற்ப வேலைக்குப் பரிந்துரை செய்வது. உலகமயம், தாராளமயம், தனியார் மயச் சந்தையில் தனிமனிதரை தகுதி உடையவர்களாக மாற்றிக் கொள்ள, வளர், பொருளிட்டத் தேவையான வழிமுறைகளை எடுத்துக் கொள்ளல் எனப் பல விடயங்களைக் கவனத்திற் கொள்கின்றது.

இச்செயற்பாடுகள் சீர்மியம் அல்லது உளவளத்துறை என்ற அடிப்படையில் கருத்துரைக்கப்படுகின்றது. மேலும் இது முற்றிலும் ஓர் உளவியல் சார்ந்த நடவடிக்கை என்று பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா குறிப்பிடுகிறார். அதாவது உள்ளத்தை நேர் நிலையில் வளப்படுத்துவதற்குத் துணை நிற்றல் சீர்மியத்தில் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது என்றும் அவர் குறிப்பிடுகின்றார். ஆலோசனை என்பது வழிகாட்டுதல் நெறியின் ஒரு உட்கூறாகும். “வழிகாட்டல் என்பது பரந்த நோக்கத்தினை உடைய ஒரு தத்துவம் என்றும் அதன் மையச் செயல் நூட்பமாக விளக்குவதே ஆலோசனை என்றும் வழிகாட்டுதலின் முக்கிய செயற்பாடு ஆலோசனை என கூமல் (Hummel) கருத்துரைக்கின்றார். சீர்மியம் என்ற செயற்பாடு ஆலோசனை கூறலிலிருந்து வேறுபட்டது, எனக் கருத்துரைக்கும் பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா ஆலோசனை வழங்கலில் ஆலோசனை வழங்குவார் ஒருவித மேலாதிக்க நிலை கொள்ளல் இடம்பெறுகிறது, என்றும் சீர்மியத்தில் எதுவித மேலாதிக்கத்துக்கும் இடமில்லை என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

மேலும் சீர்மியம் என்பது வழிகாட்டல் அல்லது ஆற்றுப்படுத்துதல் என்பதிலிருந்து வேறுபடுகின்றது. ஏனெனில் ஆற்றுப்படுத்துதலில் குறித்த இலக்கு நோக்கிய நகர்வு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. தர்க்க ஆதாரங்களுடன் வழிகாட்டிச் செல்லல் ஆற்றுப்படுத்தலிற் சிறப்பிடம் பெறுகிறது என்றும் பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா இவற்றை வேறுபடுத்துகின்றார்.

கலாநிதி விமலா கிருஸ்ணபிள்ளை, வழிகாட்டல், ஆலோசனை, உளப்பரிகாரம் ஆகிய எண்ணக்கருக்களை ஒருங்கிணைத்து நோக்குதல் வழக்கம். இவை நெருங்கிய தொடர்புடையன எனினும் ஒரே செயற்பாட்டை குறிப்பனவல்ல என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதோடு பெரும்பாலான உளவியலாளர்கள் இவற்றைக் கருக்களில் காணப்படும் பொதுமைப் பண்புக்கே முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளனர் என்று குறிப்பிடுவது போன்று ஆலோசனை கூறல், வழிகாட்டல், சீர்மியப்படுத்துதல், உளவளத்துறை, உளப்பரிகாரம், மதியுரைகூறல், ஆறுதல்படுத்துதல், ஆற்றுப்படுத்துதல், நெறிப்படுத்துதல், எனப் பல்வேறு பெயர்களிற் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பினும் இவற்றின் அடிப்படை நோக்கம் உதவி வழங்குதல். அதாவது குறிப்பாகக் கூறின் இவை திசைப்படுத்துதல், விருத்தி செய்தல், பொருத்தப்பாடு காணல், பரிகாரம் காணல் ஆகிய நோக்கங்களின் பால் வழங்கப்படும் உதவி என்பதை மனத்திலிருத்து தொழில்நுட்பத் வளர்ச்சியின் பெருக்கத்தால் சமூகத்தின் அனைத்துப் பிரிவினரும் மன நெருக்கடிக்கும்,

மன அழுத்தத்திற்கும் ஆளாகிச் செயலிழக்கும் நிலைமையை உணர்ந்து உதவுதல் என்ற எண்ணக்கருவை மனத்திலிருத்துதல் வேண்டும்.

திரும்பும் திசைகளில் எல்லாம் அநியாயங்கள் மலிந்து கிடக்கும் போது இளம் உள்ளங்கள் தறிகெட்டு, நெறி கெட்டு தாறுமாறாக வாழ்ந்து வீழ்ச்சியால் நொந்து மன அழுத்தத்திற்கு ஆளாகி வாழ்வைப் பாழக்கிக் கொள்கின்றார்கள். அறிவுத் துறைகளின் பெருக்கம், புதிய தொழில் நுட்ப வளச்சி, பொதுசன ஊடகங்களின் அபரிமித செல்வாக்கு காரணமாகக் கல்வியும் ஏனைய துறைகளும் மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகின்றன. புதிய தலைமுறையினரின் தேவைகளும் அபிலாசைகளும் சிக்கல் தன்மையடைகின்றன. எமது நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் சிறந்த பொருளாதாரம் மற்றும் பூகோளமயமாக்கம் போன்ற விடயங்கள் சார்பாகத் தெளிவான விளக்கமின்மை இளைஞர்களிடையே பல்வகைப்பட்ட உள்ளியல் சீராக்கற் பிரச்சினைகளையும் முரண்பாடுகளையும் உருவாக்குகின்றன. இவைகளுக்கு வழிகாட்ட வேண்டிய ஆலோசனை கூட வேண்டிய ஆசிரியரும், பெற்றோரும் போதிய விளக்கமின்றி தத்தளிக்கின்றனர். இவர்களுக்கு வழிகாட்டல் ஆலோசனை பற்றிய விளக்கங்கள் தேவைப்படுகின்றன. இன்று குடும்ப அமைப்புக்கள் மாற்றமடைந்து வருவதாலும், சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார மாற்றங்கள் மிக விரைவாக ஏற்படுவதாலும் மற்றவர்கள் அவற்றிற்கேற்ப தம்மை இயல்பு படுத்திக்கொள்ள முடியாமல் தடுமாறுகின்றனர். இந்நிலையில் ஜக்கிய நாடுகள் கல்வி, கலாச்சார விஞ்ஞான ஸ்தாபனத்தின் (UNESCO) அறிவுறுத்தவின்படி, சகல கல்வி நிலையங்களினதும் முக்கிய நோக்கம், மாற்றம் பெற்று வரும் சூழலுக்கேற்ப மாணவர்களும் தம்மை இயல்பாக்கிக்கொள்ள வழிகாட்டலும் ஆலோசனை கூறலும் அத்தியாவசியமாகின்றது என்பதாகும்.

இன்று எந்தச் சமூகத்திலும் வழிகாட்டல் ஆலோசனை கூறல் என்பன கல்வியுடன் இணைந்த ஒன்றாகவுள்ளது. நவீன சமூகத்தில் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகளுக்கு மத்தியில் மாணவர் நிலைப்பாடுடையதும், பொருத்தப்பாடுடையதுமான ஓர் ஆளுமையைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு வழிகாட்டலும் ஆலோசனை கூறலும் அவசியமாகின்றது. எனவே இது தொடர்பான பரந்த அறிவு ஆசிரியர்களுக்கு இருத்தல் அவசியமாகும். இதனைச் சமூக உறுத்தல்களினால் கற்றல் பிரச்சினைகள், மனவெழுச்சி மற்றும் நடத்தை சார்ந்த பிரச்சினைகள் பாடசாலை மாணவர்களிடத்தே எழுச்சி கொள்ளத் தொடங்கியுள்ளன. சமூக இருப்பும் கல்வி முறைமையும் உள்பாதிப்பைத் தொடர்ந்து ஊட்டிய வண்ணமுள்ளன. இந்த வகையில் ஆசிரியர் சீர்மியர் என்ற வகிபாகத்தினையும் மேற்கொள்ள வேண்டிய நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டு வருகின்றனர் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதை பார்க்கிறோம். மேலும் எமது கல்வி அமைப்பு சமூகத் தேவையினையும், எதிர்பார்ப்பையும் நிறைவு செய்யவில்லை என்னும் குற்றங்களைப்பட்டு பரவலாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் கலாநிதி.மா.கருணாநிதி குறிப்பிடுவதையும் நாம் மனம் கொள்ள வேண்டும். இங்கு தான் ஆசிரியரின் வழிகாட்டல் ஆலோசனை கூறல் சேவையின் முக்கியத்துவம் உணர்த்தப்படுகின்றது.

பிள்ளைகள் தமது ஆற்றலுக்கும் திறமைக்கும், எதிர்கால முன்னேற்றத்துக்கும் பொருத்தமான பாடங்களையும் பயிற்சி நெறிகளையும் தெரிவு செய்வதற்கான வழிகாட்டல் இன்மையே இதற்குக் காரணம் எனப்படுகின்றது. பொருத்தமான கல்வி பற்றிய தீர்மானங்களை

மேற்கொள்வதில் சமுதாயத்தில் உள்ள சகல தரப்பினரும் கூடுதலான அக்கறை செலுத்த வேண்டும் என்பதில் இருவேறு கருத்தில்லை எனினும் இவர்களுள் ஆசிரியரின் அக்கறை அதிகம் உணரப்படுகின்றது. ஏனெனில் தற்காலத்தில் ஆலோசனை கூறுதல் ஓர் அபிவிருத்தி செயன்முறை என்று கருதப்படும் நிலையில் அபிவிருத்தி ஆலோசனையின் அடிப்படை நோக்கம் தன்மையறிதல் மூலம் தனது குறைபாடுகளை நீக்கிக் கொள்ளவும் தனக்கும் குழலுக்கும் இடையிலான தொடர்பைப் புரிந்து கொள்ளவும் இதற்கேற்பத் தீர்வுகளை எடுத்துச் செயற்படத் தன்னிடம் காணப்படும் சக்தியை விருத்தி செய்வது பற்றிக் கவனம் செலுத்துவதாகும். இச் செயன்முறையினை அடிப்படையில் பாடசாலையினுடாக ஏற்படுத்த முடியும் என்று கருதப்படுகின்றது. பாடசாலை, வகுப்பறை என்று வரும் போது அங்கு ஆசிரியரின் பணி மிகவும் முக்கியமாகின்றது. இதனை ஆசிரியர் உணர்ந்து செயற்படுவது அவசியமாகும்.

பாடசாலை வழிகாட்டலும் ஆலோசனை கூறலும் ஆசிரியர், அதிபர் பயிற்சிப்பட்ட ஆசிரிய ஆலோசகர் ஆகியோரால் ஒரு மாணவன் மனினிறைவும் சமூகப் பொருத்தப்பாடும் பெற்று தன் ஆற்றல்களின் உச்ச நிலையை அடைவதற்கு குறிப்பாக அவனது இளமைப்பருவத்தில் வழங்கப்படும் உதவி ஆகும். மேலும் அனைத்துக் கல்வி இலக்குகளினதும் தாயகமாகப் பாடசாலையே விளங்குகின்றது. மாணவரின் அறிவாற்றல் வளர்ச்சியுடன் அவர்கள் மனவளச்சி நெகிழிச்சிப் பாங்கை முன்னெடுத்தலும் பாடசாலையின் கடமையாகின்றது. இந் நிலையில் வளம் மிக்க மாணவன் உருவாக்கலில் ஆசிரியரின் வகிபாகமே முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இதற்கு இன்னொரு காரணம் மாணவருடன் நீண்ட நேரம் ஆசிரியர் பழகுவதால் மாணவர் அனுபவிக்கும் இடர்களை அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு உடையவர்களாகவும் ஆசிரியர் இருக்கின்றார். மாணவர்கள் தமது வாழ்வினைச் சிறப்புற அமைத்துக் கொள்ளவும், தமக்கும் சமூகத்திற்கும் நற்பயனைத் தரக்கூடிய ஆளுமையுடையோராக உருவாக்குவதற்கும் கல்வி வழிகாட்டல் ஆலோசனை கூறல் அவசியமாகின்றது. மாணவர்கள், கல்வி, பாடசாலை இவையாவும் ஆசிரியருடன் தொடர்பு பட்டவை என்பதால் ஆசிரியர்கள் இவ்விடத்தில் அறிவும் பயிற்சியும் பெற வேண்டும்.

கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் நமது இலக்கை அடைவதற்கான இலட்சியம் வழிகாட்டுதலாகும். அதை அடைவதற்குரிய உத்திகளே ஆலோசனைகளாகும்” என டேவிட் டெட்ட்மான் (Devid Tiedman) குறிப்பிடுவதைப் பார்க்கிறோம். பல தசாப்பதங்களுக்கு முன்பு பாடசாலையிற் கல்வி என்பது வழிகாட்டல் என்றும் வழிகாட்டல் என்பது கல்வி என்றும் கருதப்பட்டது. ஆனால் குடும்ப அமைப்புக்கள் மாற்றமடைந்து வருவதாலும், கலாச்சார மாற்றங்கள் விரைவாக ஏற்படுவதாலும் கல்வி – கற்பித்தல் என்பவற்றோடு வழிகாட்டுதல் ஆலோசனை கூறல் என்பதும் தனித்துறையாக வளர்க்கப்பட வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. எமது இளைய சமூகத்தினர் எதிர்நோக்கும் மிக முக்கிய பிரச்சினை வேலையின்மை. இப் பிரச்சினை கற்றோர் மத்தியில் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. நமது கல்வித் தகைமைக்கும், ஆற்றலுக்கும், அனுபவங்களுக்கும் பொருத்தமான தொழில் எதுவென இனங்காண்பதிலுள்ள பிரச்சினையே வேலையின்மைக்கான காரணமாகும் என ஆலோசகர்கள் கருதுகின்றனர். முதன் முதலில் வழிகாட்டல் என்பது தொழில் வழிகாட்டலாகவே காணப்பட்டது. இது மீண்டும் இன்று மிக முக்கியத்துவமான செயற்பாடாக மாறியிருக்கிறது. ஒரு தொழிலுக்கான தகைமை, அதற்கான சந்தர்ப்பம் குறிப்பிட்ட அத்தொழிலில் முன்னேற்றுவதற்கான விருப்பம்,

ஊக்கம் என்பன ஒருவரிடம் காணப்படும் பொழுது தான் அவருடைய ஆளுமை முழுமையாக வெளிப்படுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் உண்டு. இலங்கையில் பாடசாலை மற்றும் பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கும் தொழிலுக்குமான தொடர்புகள் குறைவாக உள்ளன. இந்த முரண்பாடு இன்று பல பிரச்சினைகளுக்குக் காரணமாகின்றது.

இலங்கையில் வழங்கப்படும் கல்விக்கும் தொழில் வழங்குனரின் எதிர்பார்ப்புக்களுக்கும் இடையில் பாரிய இடைவெளி காணப்படுகின்றது. தொழில் கொள்வோர் பிரச்சினை விடுவித்தல், தொடர்பாடல் திறன், இடைவினைத் தொடர்பாடல், தலைமைத்துவம் போன்ற நடத்தை நுட்பங்களை தொழில் பேற விரும்புவோரிடம் எதிர்பார்க்கின்றனர். இவை எமது பாரம்பரியக் கலைத் தீட்டத்தில் கற்பிக்கப்படுவதில்லை. பாடசாலை மட்டப், பரிட்சை மட்டப் பெறுபேறுகளைப் பெற்று பல்கலைக்கழகக் கடதாசித் தராதரங்களை கொண்டிருப்போராய் மாணவர்கள் திகழ குறைந்த தொழில் நுட்பமுடைய தொழிலாளர்களை விட உயர் தொழில்நுட்பமுடைய தொழிலாளர்களுக்கான விடய உயர் தொழில் நுட்பமுடைய தொழிலாளர்களுக்கான கேள்வியை அதிகரிக்கின்றது. ஆனால் எமது கலைத்திட்டங்கள் இதனைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான செயற்பாடுகளில் ஈடுபடவில்லை என்றே கூற வேண்டும். பொருத்தமான தொழில்களைத் தேடுவதால் மேற்கூறிய பிரச்சினை இளைஞர்கள் மத்தியில் வேலையின்மையைத் தோற்றுவிப்பதோடு விரக்திநிலைக்கும் தள்ளிவிடுகின்றது. இந் நிலையில் பாடசாலைகளிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் தொழிலுக்கு வழிகாட்டுதல் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. தொழில் வழிகாட்டலோடு ஏனைய விடயங்களுக்கும் வழிகாட்டல் ஆலோசனை கூறல் தேவைப்படுகின்றது. உலகளாவிய ரீதியில் சமகாலப் பாடசாலைகளில் முதன்மைத் தேவையாகவுள்ளது. பாடசாலைகளை ஆதாரமாக கொண்ட வழிகாட்டலும் ஆலோசனை வழங்கலுமாகும், என யுனெஸ்கோ (UNESCO) நிறுவனம் தனது அண்மைய அறிக்கையில் இயம்பியுள்ளதை அனைவரும் கருத்திற் கொள்வோம்.

உசாந்துவண

1. சபா. ஜெயராசா	சீர்மியம்
2. விமலா கிருஸ்ணபிள்ளை	வழிகாட்டலும் ஆலோசனை கூறலும்
3. சி. உதயகலா	பாடசாலைகளில் உள் சமூக இடையீடு

➤ சிலர் புகழோடு மிறக்கிறார்கள். சில பேர்களின் மீது புகழ் திணிக்கப்படுகிறது. சில பேர்கள் மட்டுமே கழனமாக உழைத்துப் புகழை அடைகிறார்கள்.

ஷேக்ஸ்பியர்.

வளைவுத்தலை

இரா. சடகோபன்

“நாளைக்கு எப்படியாவது இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு கண்டாக வேண்டும். நான் சொன்னால் மற்றவர்கள் கேட்பார்கள். எடுத்த எடுப்பில் வேலையை நிறுத்திப்பட்டார் என்ன செய்வது.... அதையந்தான் பார்க்கலாம்”

சீனிவாசகத்தின் நெஞ்சில் ஓடிய உரத்த எண்ணங்கள் போலவே அவனுடைய மண் வெட்டியும் பலமாக நிலத்தைக் கொத்திக் கொண்டிருந்தது.

எண்ணத்தில் எழுந்த சீற்றம் அவனுறியாமலேயே அவன் செய்து கொண்டிருந்த செயலிலும் வெளிப்பட்டதால் மண்வெட்டி மிக வேகமாக மண்ணில் புதைந்திருந்த கருங்கல் ஒன்றில் தாக்கி பலரீ என்று தீப்பொறி எழுந்ததைக்கூட அவன் உணரவில்லை. சக்திக்கு மீறிய உழைப்பின் கடுமையால் வியர்வை பெருக்கெடுத்திருந்தது. தலையில் இருந்து நெற்றியின் ஊடாக கீழ்நோக்கி வழிந்த வியர்வைக் கோடொன்று முக்கின் நுணிவரை வந்து அதற்கப்பால் செல்ல மார்க்கம் தெரியாமல் நிலத்தில் சிந்திக் கொண்டிருந்தது. அதனைத் துடைத்தெறிவதில் அவன் அக்கறை கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

எழுபதுகளில் அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருந்த காணிச் சீர்திருத்தம் மற்றும் காணி உச்சவரம்பு சட்டங்கள் காரணமாக பல தனியாரின் தேயிலைத் தோட்டங்கள் அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமாகின.

அதேசமயம் தோட்டச் சொந்தக்காரர் ஒருவர் 50 ஏக்கர் வில்தீரணம் உள்ள தோட்டமொன்றை சொந்தமாக வைத்துக் கொள்ள மாத்திரம் சட்டம் இடமளித்தது. இதனைப் பயன்படுத்தி தோட்டச் சொந்தக்காரர்கள் பலர் தமது குடும்ப அங்கத்தினர்களின் பெயர்களில் தலா 50 ஏக்கர்கள் என எழுதி 200 ஏக்கர், 300 ஏக்கர் தேயிலைத் தோட்டங்களை சொந்தமாக வைத்திருந்தனர்.

இவை தவிர காணி பகிரந்தளித்தல், பல பயிராக்கல் திட்டம் போன்றன காரணமாகவும் தோட்டங்கள் துண்டாப்பட்டு ஆங்காங்கே உதிரி உதிரியான தோட்டங்கள் உருவாகின.

இந்தத் தோட்டங்களில் தொழில் புரிந்து வந்த பல்லாயிரக்கணக்கான தோட்டத் தொழிலாளரும் வேறு தோட்டங்களுக்கு குடி பெயர்ந்தனர். சிலர் தொடர்ந்தும் தோட்டங்களில் வேலை செய்ய விரும்பாமல் வவுனியா போன்ற பிரதேசங்களுக்குச் சென்று குடியேறினர். சிலர் வேறு தோட்டங்கள் கிடைக்காததால் அந்தந்த தோட்டங்களிலேயே கிடைத்த வேலைகளாச் செய்து கொண்டு தங்கிவிட்டனர். சீனிவாசகம் போன்றவர்கள் இவ்விதம் தங்கிவிட்டவர்களே.

தோட்டங்கள் தேசிய மயமாக்கப்பட்டதால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இவர்களே.

சம்பள உயர்வுகளோ, சுகாதார வசதிகளோ, வீட்மைப்புத் திட்டங்களோ இவர்களை அனுகியதாகத் தெரியவில்லை. இந்தச் சமாச்சாரங்கள் தோட்டத் தொழிலாளருக்கு எந்த அளவு கிடைத்திருக்கின்றன என்பது வேறு சமாச்சாரம்.

சீனிவாசகத்துக்கு அன்று கான் வெட்டும் வேலை. தேயிலை மலைகளில் மழைக் காலத்தில் ஓடிவரும் தண்ணீரை தேக்குவதற்கும் தேயிலை மரங்களின் வேர் பகுதிகளில் மண்ணரிப்பைத் தடை செய்வதற்கும் இடைக்கிடை கான் வெட்டப்படுகின்றது.

கான் வெட்டுதல், முள்ளு குத்துதல், உரம் போடுதல், புல் வெட்டுதல் முதலிய பராமரிப்பு வேலைகளை ஆண் தொழிலாளர்களும், கொழுந்து பறித்தல் வேலையை பெண் தொழிலாளர்களும் செய்து வந்தனர். சில சமயங்களில் வேறு வேலைகள் இல்லாதபோது ஆண் தொழிலாளர்களும் கொழுந்து பறிக்க வேண்டும்.

சீனிவாசகத்துக்கு கான் வெட்டுவதைவிட கொழுந்தெடுக்கவே அதிகம் விருப்பம். இதற்கு விசேடமான காரணம் ஒன்றிருந்தது.

சீனிவாசகத்தின் குடும்பத்தினரையும் சேர்த்து சுமார் முப்பது குடும்பங்கள் அந்த சிறிய தோட்டத்தில் வேலை செய்து வந்தனர். அதில் செல்லம்மாவின் குடும்பமும் ஒன்று.

செல்லம்மா, தோட்டங்கள் துண்டாடப்பட்டபோது எங்கெங்கோ தேடியலைந்து விட்டு வேலை கிடைக்காமல் கடைசியாக இந்தத் தோட்டத்துக்கு வந்து சேர்ந்தாள். அவளுடன் அவளது இளைய மகள் ராசாத்தியும் முத்த மகள் காமாட்சியும், எங்கோ பிறந்து எங்கோ வளர்ந்து பின்னர் இவர்களுடன் ஓட்டிக் கொண்டு விட்ட சுப்பு ஆகியவர்களும் வந்தனர். சுப்புவின் பெண்சாதியை யாரோ இழுத்துக் கொண்டு ஓடி விட்டதால் அவனது புத்தி கொஞ்சம் பேதலித்திருந்தது. அவனுக்கு சூனியம் வைத்துவிட்டு அவன் பெண்சாதி ஓடிவிட்டாள் என்ற கதையும் அவனைப் பற்றியுண்டு.

சீனிவாசகத்துக்கு செல்லம்மாவின் இளைய மகள் ராசாத்தி மேல் எப்பவும் ஒரு அனுதாபமிருந்தது. அவளும் இவனைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் அந்தச் சின்னக் கரிய விழிகளை உருட்டி ஏதோ சேதி சொன்னது போல! இவனும் புரிந்து கொண்டான். அவர்கள் இதுவரை நேரிடையாகப் பேசிக் கொண்டது கிடையாது.

சீனி என்று அந்தத் தோட்டத்தினர் அவனை ஏக வசனத்தில் அழைத்தாலும் அவன் மீது அவர்களுக்கு தனி மரியாதையுண்டு. அவனும் மற்றவர்களுடன் அடக்கத்துடனும் கௌரவமாகவும் நடந்து கொள்கிறவன்தான்.

ராசாத்தி மாத்திரம் இந்த மரியாதை உணர்வுகளையும் தாண்டி தனது இதயத்து மெல்லுணர்வுகளில் அவனுக்கு இடமளித்திருந்தாள். இந்த சிறுக்களின் இனந்தெரியாத சூத்துக்கள் பற்றி செல்லம்மாள் சாடையாக புரிந்து வைத்திருந்தாலும் அதனை அவள் கண்டுகொண்டதாகக் காட்டிக் கொள்ளவில்லை.

ராசாத்தியை நாமெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம் என்பதற்காகவே சீனி கொழுந்து மலைக்கு வேலைக்குப் போவதற்கு ஆசைப்படுவாள்.

தேயிலை மலையில் கொழுந்து பறிக்கும் போது அவர்கள் சம்மா வாயைப் பொத்திக் கொண்டு வேலை செய்வது கிடையாது. எதையெதையாவது பேசிக் கொண்டோ... பெரும்பாலும் வம்புப் பேச்சுக்களாக இருக்கும். அல்லது பாடிக் கொண்டு அநேகமாக சினிமாப் பாட்டுக்கள். முழுவதுமில்லாமல் முதலிரண்டு அடிகள் அல்லது ஒரு பத்தி எல்லோருக்கும் இப்படி கலகலப்பாக வேலை செய்வதால் மாச்சல் தெரியாது.

இடையிடையே “மொட்டு புழுங்காதே... நாரு காம்பு கிள்ளாதே... வங்கி ஓடிக்காதே” ரெட்டெல புருங்காதே என்று கொழுந்து பிடிங்கும் போது எதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதை கங்காணி கோவிந்தசாமியின் குரல் திரும்பத்திரும்ப அறிவுறுத்திக் கொண்டே இருக்கும்.

கங்காணியின் குரல் ஒரு அதிகாரக் கட்டளையாக வந்தபோதும் அவர்களுக்கு அது நன்கு பழகி இருந்ததால் அதனை யாரும் சட்டை செய்வது கிடையாது. சில போதுகளில் அவர் உலகம் கண்டறியாத விரசமான வார்த்தைகளால் தவறாகக் கொழுந்து பறித்துவிட்ட சில பெண்களைத் திட்டித் தீர்த்து விடுவார். ஆனால் சில கணங்களிலேயே சிந்திதம் மனக் கிலேசம் இல்லாதவாறு அதே பெண்களிடம் மிகுந்த உரிமையுடன் “ஒரு வாய்க்கு வெத்திலை இருந்தால் கொடு” என்று வாங்கிப் போட்டுக் கொள்வார். அந்தப் பெண்களும் எந்தவிதமான வெள்ளையும் இல்லாமல் அவருக்கு வெற்றிலை மடித்துக் கொடுப்பார்கள்.

இந்தச் செயல் அவர் செய்துவிட்ட தவறுக்கு பிராயச்சித்தம் போலவும் அதனை இவர்கள் மன்னித்துவிட்டது போலவும் இருக்கும். இதனை இவர்கள் உணர்வழைவுமாக சிந்தித்து செய்வதில்லை என்றாலும் நீண்ட காலமாக அது அப்படித்தான் நடைபெற்று வருகின்றது.

எட்டு மணி நேரம் வேலை என்ற தொழிற் சட்டமெல்லாம் அவர்களைப் பாதிப்பதில்லை. அதிகாலை ஆறு மணிக்கு தோட்டக் காவல்காரன் தனது முறைகாவலின் இறுதிச் சுற்றில் முடிவினை அறிவிக்கும் முகமாக ஒரு இரும்புத் துண்டை வைத்து “டொங்... டொங்... டொங்...” என்று ஒசை எழுப்புவான். இந்த ஒசை கேட்டு பதினெந்து நிமிடங்களுக்குள் தொழிலாளர்கள் அனைவரும் பிட்ரட்டுக் களத்துக்கு செல்ல வேண்டும்.

முந்தியெல்லாம் அந்தத் தோட்டம் ஆயிரத்து இருநூறு ஏக்கர் விஸ்தீரணமுள்ள பெரிய தோட்டமாக இருந்தது. தோட்டத்துக்கென சொந்தமாக கொழுந்தரைக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றுமிருந்தது.

காலையில் தொழில் தொடங்குவதற்கும் மாலையில் வேலை விடும் போதும் மத்தியானச் சாப்பாட்டு வேலைக்கும் ஆலைச்சங்கொலி எழுப்புவார்கள். முன்று டிவிசன்களாக இருந்த அந்த தோட்டத்தில் மாத்திரம் சுமார் எழுநூறு தொழிலாளர்கள் வேலை செய்தார்கள்.

அப்போது சீனிக்கு பதினொரு வயதிருக்கும். தோட்டத்து பாடசாலையில் ஐந்தாம் வகுப்பு படித்துக் கொண்டிருந்த காலமது. திடீரென தோட்டத்தை அளந்து பிரித்து கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்றும் அதற்கு அரசாங்கத்தில் இருந்து அதிகாரிகள் வரப் போகிறார்கள் என்றும் செய்தி பரவியது.

அந்தப் பகுதியில் இருந்த தோட்டங்களில் தொழிலாளர்கள் எல்லோரும் கவலையும் அதே சமயம் கோபமும் கொண்டார்கள். தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் தொழிற்சங்கங்களுக்குமிடையில் ஏதேதோ பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்தன. பேச்சுவார்த்தைகளில்

அரசாங்க அதிகாரிகளும் கலந்து கொண்டதாகப் பேசிக் கொண்டார்கள். ஆனால் தோட்டங்களைப் பிரித்துக் கொடுப்பது என்ற அரசாங்கத்தின் தீர்மானத்தில் எந்தவித மாற்றமும் ஏற்படவில்லை.

தோட்டத் தொழிலாளரும் தோட்டங்களை பிரிக்க அனுமதிப்பதில்லை என்பதில் பிடிவாதமாக இருந்தார்கள். அந்த விடயத்தில் அவர்களின் ஒற்றுமை வியக்கத்தக்கதாக இருந்தது.

தேயிலைத் தோட்டக் காணிகளை அளந்து பிரிப்பதற்கென நியமித்திருந்த அந்த துயரமான குறுதிதோய்ந்த சிவப்பு நாளூம் வந்தது.

தோட்டத் தொழிலாளரின் தீவிரமான எதிர்ப்பையும் அவர்கள் ஒற்றுமையையும் நன்கு தெரிந்து கொண்டிருந்த அரசாங்கம் நிலத்தை பிரிக்கவேண வந்திருந்த அதிகாரிகளுடன் போலீஸையும் இராணுவத்தையும் துப்பாக்கிகள் சகிதம் அனுப்பி வைத்திருந்தது.

இவற்றையெல்லாம் கண்டு தோட்டத் தொழிலாளர்கள் கோபமடைந்தார்கள்.

சீற்றம் கொண்டார்கள்.

வெகுண்டெழுந்தார்கள்... விளைவு பாதையில் சென்ற வாகனங்கள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. பாலங்கள் தகர்க்கப்பட்டன. அதிகாரிகள் தாக்கப்பட்டனர். அவர்கள் வந்த வாகனங்கள் உடைக்கப்பட்டன.

இவற்றுக்கு மாறாக எதிர் தரப்பினர் கண்ணீர்ப் புகைக்குண்டுகளைப் பொழிந்தனர். துப்பாக்கிகள் சீறிக் கொண்டு குண்டுகளைக் கக்கின. பலர் காயமடைந்தனர். ஒரு அப்பாவித் தொழிலாளியின் உயிர் பறிக்கப்பட்டது.

இறந்த தொழிலாளியின் மரணச் சடங்குகள் பிரமாண்டமாக ஒழுங்கு செய்யப்பட்டன. பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் ஒன்றுகூடி தமது சக தொழிலாளிக்கு அஞ்சலி செலுத்தினர். அரசியல்வாதிக்கும் தொழிற்சங்க பிரதிநிதிக்கும் தலைவர்களுக்கும் மேடை போட்டு ஒலிபெருக்கி வைத்து அனுதாப உரை நிகழ்த்துவதாகக் கூறி அரசியல் பேசி மாலை போட்டுக் கொண்டனர்.

அந்துடன் அன்றைய சோக சம்பவம் முடிவுற்றாலும் காணி பகிர்ந்தளிப்பதற்காக தோட்டங்கள் துண்டாடப்படுவது முடிவுறவில்லை. அது தொடரத்தான் செய்தது. தோட்டத் தொழிலாளர்கள் எவ்வளவுதான் ஒற்றுமையாக இருந்த போதும் அந்த ஒற்றுமையின் சக்தியைப் பயன்படுத்தி தமது கோரிக்கையை வென்றெடுக்க தொழிற்சங்கங்கள் தவழிவிட்டன. தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தம் விதியை நொந்து ஒரு நெடிய பெருமுச்ச விட்டுக் கொண்டு தொடர்ந்தும் தோட்டங்களில் தம் வியர்வையைச் சிந்தத் தொடங்கினர்.

அதற்கப்பறும் மிகச் சொற்ப காலம் தான் சீனியின் ஜந்தாம் வகுப்பு பள்ளி வாழ்க்கை தொடர்ந்தது. தோட்டங்கள் பிரிக்கப்பட்ட போது பல தோட்டப் பாடசாலைகளும் மூடப்பட்டுவிட்டன. அவற்றுள் சீனியின் பாடசாலையும் ஒன்று.

அந்தப் பாடசாலையின் எல்லா மாணவர்களும் எங்கெங்கோ அவர்கள் தாய் தந்தையர் சென்ற வழி பிரிந்து சென்றுவிட்டனர். அவர்கள் எல்லோரும் அதன் பின்னர் படிப்பைத் தொடர்ந்தார்களா என்பது சீனிக்குத் தெரியாது. ஆனால் ஒன்று நிச்சயமாயிற்று. சீனி அதன் பின்னர் படிக்கவில்லை.

கொஞ்சநாள் கொழுந்து மலையில் வேலை செய்து வந்த தமது தாய் தந்தையருக்கு “தேத்தண்ணி” (சர்க்கரை போடாத “பிளேண்டி” அதனை அவர்கள் மத்தியான சாப்பாட்டு வேளைக்கு முன்பு சுமார் 11 மணியளவில் வெறும் தேங்காய் ரொட்டித் துண்டுடொன்றை கடித்துக் கொண்டு குடிப்பது வழக்கம்) கொண்டுபோய் கொடுக்கும் பணியைச் செய்து வந்தான். அல்லது தந்தையுடன் சேர்ந்து “கொந்தரப்பு” புல் வெட்டுவான்.

இந்தக் காலத்தில் அவனது தந்தையும் மற்றவர்களைப் போல் பத்துச் சீட்டை (தோட்ட வதிவிட அத்தாட்சிப் பத்திரம்) தூக்கிக் கொண்டு பல தோட்டங்களில் இடம் தேடி அலைந்தார். அவருக்கு தோதான் ஒரு இடமும் கிடைத்தபாடில்லை.

ஒருநாள் அவரும் “கவ்வாத்து” (தேயிலை இலைகள் முதிர்ச்சியடையும் போது மட்டம் வெட்டுதல்) மலையில் வேலை செய்யும் போது உச்சி வெய்யிலில் மயங்கி சுருண்டு விழுந்து செத்துப் போனார். அதன் பிறகு சீனியன் தாய் வேறு தோட்டம் தேடும் முயற்சியில் ஈடுபடவில்லை. சிறிது காலத்தில் சீனியும் எஞ்சியிருந்த சிலருடன் முழுநேரத் தோட்டத் தொழிலாளியாகி விட்டான்.

சீனியின் வாழ்வில் தோட்டங்கள் பிரிக்கப்படுவதற்கு முந்திய அவன் ஐந்தாம் வகுப்பு வரை படித்த காலம்தான் பொற்காலம். அந்த நினைவுகளை கமப்பதில் மாத்திரம்தான் அவன் சந்தோசப்பட்டான்.

சீரும் சிறப்புமாக தோட்டத்துக்கு ஒதுக்குப்புறமாக ஒரு காலத்தில் தோட்டத்தின் நடு நாயகமாக விளங்கிய இப்போது பூசை புனஸ்காரங்கள் எதுவுமின்றி பாழடைந்து போயிருக்கும் அந்த மாரியம்மன் கோயிலை மறக்கவே முடியாது. வருடத்தில் எத்தனை கொண்டாட்டங்கள், திருவிழாக்கள், பொங்கல், சித்திரை வருடப் பிறப்பு, தீபாவளி, தைப்பூசம், வருடாந்த அம்மன் கரகம்பாலித்தல், சப்பரம், சாமி தூக்குதல், பஜுனை, கோவிந்தநாம சங்கீர்த்தனம், காமன்சூத்து, ஆடுபதினெட்டு, கார்த்திகைத் தீபம், கவ்வாத்து மலை தேயிலை மிளாரெல்லாம் மூன்றாம் உயர்த்துக்கு வைத்துக்கட்டி சொக்கப்பனை கொழுத்துதல், கூரசம்ஹாரம் இன்னும் எத்தனை, தப்படித்தல், இதற்கு ஏறுக்கு மாறாக ஆடிய சிறு பிள்ளைத்தனமான சதுராட்டங்கள் எல்லாம் அந்த அம்மன் கோயிலைச் சுற்றி எத்தனை கதைகள், எத்தனை நினைவுகள்.

இப்பவும் சிலநேரம் அந்த கோயில் பக்கம் வேலைமனக்கெட்டு சீனி போய் வருவான். கதவு இற்றுபோய் உடைந்து கிதிலமடைந்திருந்தது. சுவர்கள் காரை பெயர்த்து ஆங்காங்கே வீறுவிட்டிருந்தன. கூரையின் தகரங்கள் கறல்பிடித்து ஓட்டை விழுந்திருந்ததால் அதனுடாக வந்த கூரியக் கீற்றுகள் நிலத்தில் ஆயிரம் நிலாக்களை இறைத்துவிட்டது போல் தோற்றும் தந்தன. சுவற்று முலைகளில் நூலால் படைகள், சிலந்தி வலைகள் அடர்த்தியாகப் படர்ந்திருந்தன.

அம்மன் சிலைக்கென்று தனியான கர்ப்பக் கிடையாது. உள்ளிருந்த ஒரு மேடையில் கற்றுக் குட்டித்தனமாக செதுக்கப்பட்டதோரு அம்மன் சிலை. அதனைச் சுற்றி

எப்போதோ சாத்தப்பட்ட அம்மனுக்கு விருப்பமான சிவப்புப் பட்டுத்துணி ஶாயம் வெளுத்து இற்று பாதி கிழித்திருந்தது. இவற்றையெல்லாம் மீறி நாலாபுறமும் வளர்ந்துவிட்ட கரையான் புற்றுக்கள். சிலவற்றில் பாம்புகள் வாழ்ந்திருந்ததன் அடையாளம்.

இவையெல்லாம் கோயிலின் ஜீவனற்ற தன்மையினை பூதாகரமானதாகப் பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கும். சீனி மெல்ல கோயிலுக்குள் எட்டிப் பார்க்கும் போது சற்றே மனதில் பய உணர்வு தோன்றினாலும் 15 வருடங்களுக்கு முன்பு வாழ்ந்திருந்த ஜீவிதத்தின் உன்னதங்கள் உடனேயே அவன் மனதை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளும். சில நிமிடங்கள் அந்த பக்கம் நினைவுகளில் அவன் லயித்துப் போய் மீணும் போது கண் அவனையறியாமல் அவன் கண்களில் நீர் வழிந்தோடியிருக்கும். அது சோகத்தினாலா... சந்தோசத்தினாலா என்பது அவனுக்குத் தெரியாது. ஆனால் அதனை அவன் தூட்டது விட்டுக் கொள்வது கிடையாது.

சீனி ஒரு தீர்மானத்துக்கு வந்திருந்தான். இன்று வேலைவிட்டதும் எல்லாரும் கூறி ஒரு முடிவுக்கு வந்து விடுவதென்றும் காலையில் பிரட்டுக்கலைக்கு முதலாளி வரும் போது பிரச்சினையை கிளப்புவதென்றும் அவன் மனதுக்குள் திட்டம் உருவானது.

அவர்கள் தங்களுக்குள் ஏதும் பிரச்சினைகள் பற்றி பேசுவதென்றால் பிரட்டுக்களத்தை ஓட்டியிருக்கும் பிள்ளை மடுவத்தில்தான் கூடுவார்கள். பொதுவாக முதலாளிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையில் ஏதும் பேச்கவார்த்தைகள் நடத்துவதென்றாலும் அது சீனி மூலம்தான் நடக்குமாதலால் அவன்தான் அவர்களின் தலைவன் போல் தொழிற்பட்டு வந்தான். அதனால் அவன் சொல்லுக்கு எல்லோரும் கட்டுப்பட்டவர்களாகவே இருந்தனர்.

தோட்டத்தில் நிர்வாகம் என்று பெரிதாக ஒன்றும் கிடையாது. தோட்டத்தின் செயல்பாடுகள் அனைத்துக்கும் முதலாளியே பொறுப்பாக இருந்தார். அவருக்கு உதவியாக ஒரு மனேஜர் இருந்தார். முதலாளியின் பங்களாவின் ஒரு பகுதியே அலுவலகமாகவும் இருந்து வந்தது.

அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்பட்ட சிறிதளவு சம்பள உயர்வுகளும் அவர்களை எட்டவில்லை. மாதத்தில் 15 நாட்களுக்குள் குறைவாகவே அவர்களுக்கு வேலைகள் வழங்கப்பட்டன. ஊழியர் சேமலாப நிதிக்குக்கூட அவர்களை பதிவு செய்து கொண்டிருக்கவில்லை. அநேகமாக எல்லா தொழிலாளி குடும்பங்களுமே முதலாளிக்கு கடனாளிகளாக இருந்தன. அதனால் ஒரு கொத்தடிமை முறை அமைப்பே அங்கு காணப்பட்டது.

சீனி எல்லோருக்கும் சொல்லியனுப்பியிருந்தபடியே மாலை ஜூந்தரை மணிக்கு எல்லாரும் பிள்ளை மடுவத்தில் கூடியிருந்தனர். இருட்டுப்பட்டு விட்டால் பேசுவதற்கு வசதியாக ஒரு பெற்றோல் மாக்ஸ் லாம்பும் எடுத்து வரப்பட்டிருந்தது.

எல்லாரிடமும் அபிப்பிராயம் கேட்டதன் பின்னர் சீனி முடிவாகச் சொன்னான். “என்ன சொல்லேன்னா கவனமென்ற தோட்டங்கள்ல எல்லாம் கூலி ஒசத்தி இருக்கு. மாதம் இருவத்தியாருநாள் வேலை கொடுக்கறாங்க. இதுல முதலாளிக்கி நஸ்தம் ஒன்றும் கெட்டையாது. நாம ஒழைக்கிறதுக்குத்தான் கூலி கேக்குநோம். நாயமா கேட்டுப் பாப்போம். ஆவலையானா வேற மாதிரி வேலையைக் கூட்ட வேண்டியிறுதான்” எல்லோரும் தலையாட்டினார்கள். கங்காணி கோவிந்தசாமி மாத்திரம் எல்லாத்தையும் கேட்டுக் கொண்டு பேசாமல் இருந்தார். நீண்ட நாட்களாகவே அவர் முதலாளிக்கு இரண்டாம் படை வேலை செய்வது சீனிக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தெரியும். அன்றும் அவர் எழுந்து சென்றபோது அவர்கள் பேசிக் கொண்ட

விடயம் முதலாளிக்கு அன்றிரவே தெரிந்துவிடும் என்பதும் அவர்கள் புரிந்து கொண்ட விடயம்தான்.

திட்டமிட்டிருந்தபடியே அதிகாலையில் பிரட்டுக் கலைக்கும் போதே அரும்பித்துவிட்டான் சீனி.

“ஜியா... எங்கள் தினக்கலையை கவுறாமென்டு கனத்துக்கு ஒசுத்திக் கொடுக்க...”

இடைமறித்தார் முதலாளி.

“அதெல்லாம் சரிப்படாது. நீயெல்லாம் நேத்து பேசின விசயம் நாங் கேள்விப்பட்டது. நீ இல்லாட்டி நாங் வேற ஆள் போட்டு வேலை செய்யறது”

“வேற ஆளுங்க இங்கே நுழைந்தால் நடக்கிறதே வேள்” அதே சூட்டோடு சீனியும் பதிலளித்தான்.

“மெனேஜர்... இவங்க ஒழுங்கா வேலை செய்யறதுன்னு சொன்னா வேல கொடுக்கிறது. இல்லாட்டி வேலை நிப்பாட்டறது. நாங் போறது” முதலாளி கொதிப்புடன் சொல்லிவிட்டு மோட்டார் சைக்கிளை மிகுந்த சத்தத்துடன் கிளப்பிக் கொண்டு போய் விட்டார். சூரியன் உச்சிக்கு வந்துவிட்டான். மனேஜரும் கொஞ்சநேரம் பொறுத்துப் பார்த்துவிட்டு போய்விட்டார்.

இவ்வளவையும் தான் ஒருவனே சிந்தித்து திட்டமிட்டு செய்துவிட்ட சீனி மேற்கொண்டு என்ன செய்யலாம் என்று கவலைப்பட்டான். ஆனால் இது வரை தான் செய்துவிட்ட விடயத்தில் ஒரு மிகப் பெரிய நோக்கமும் நியாயமும் உரிமையும் இருக்கின்றது என்பதில் அவனுக்கு அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை இருந்தது.

தோட்டத்தில் வேலை நடந்து ஜிந்து நாட்கள் ஆகிவிட்டன. காலையில் மனேஜர் மட்டுமே பிரட்டுக் களத்துக்கு வந்து சுமார் ஒரு மணி நேரம் காத்திருந்து விட்டுப் போனார்.

இந்த ஜிந்து நாட்களில் தோட்டத்தின் சமூக உறவு பாதித்திருந்தது. கங்காணி கோவிந்தசாமி மாத்திரமே எல்லா வீடுகளுக்கும் போய் ஏதோ உபதேசம் பண்ணி வருவதாகக் கேள்விப்பட்டான் சீனி.

அதுவரை அவனிடம் அன்பாய் பழகியவர்கள் பலர் அவனைக் குற்றவாளியைப் பார்ப்பது போல் பார்ப்பதாக அவன் உணர்ந்தான். இவர்களுக்கு என்ன நடந்தது என்று அவனால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

இந்த சில நாள் பரபரப்பில் அவன் ராசாத்தியையும் அவள் கரிவிழிகளையும் சந்திக்க முடியவில்லை. அவன் மெல்ல செல்லம்மாவின் வீடு நோக்கி நடந்தான். செல்லம்மாக்காவிடம் விபரம் விசாரித்துக் கொண்டு அப்படியே ராசாத்தியையும் ஒரு பார்வை பார்த்துவிட வேண்டுமென்பது அவன் எண்ணம்.

செல்லம்மாவின் வீடு பதினாலாம் நம்பர் லயத்தில் வலது கோடியில் இருந்தது. அந்த லயம் சற்று பள்ளத்தில் இருந்ததால் தூரத்தில் ரோட்டு மேல் இருந்தே அதனை பார்க்க முடியும்.

அந்த வீடு அன்று வழக்கத்துக்கு மாறாக கலகலப்பாக இருந்தது. செல்லம்மாவின் முத்த பெண் காமாட்சி புதுப் பொலிவுடன் காணப்பட்டாள். ராசாத்தியைத்தான் கண்ணிலேயே காணவில்லை.

“ராசாத்தியை எங்கே காண்ல” என்று கேட்டான் சீனி.

“அது இனிமே வேலைக்கு வராது. மொதலாளியூட்டு தம்பி கொழும்புல இருக்காக இல்ல. அவுக வூட்டல் வேலைக்கு வட்டிருக்கேன். நம்ம காமாட்சி கல்யாணத்துக்கு மொதலாளி ரெண்டாயிரம் ரூவா கொடுத்திருக்காரு. அப்புறம் நம்ம ஆளுங்க மொதலாளிகிட்ட பட்டிருக்கிற கடன் எல்லாம் தள்ளுபடி செஞ்சிட்டாங்கலாம். நாளைக்கி எல்லாத்தையும் வேலைக்கு வரச் சொல்லி கங்காணி வந்து சொல்லவிட்டுப் போறாரு”

செல்லம்மா சொல்லச் சொல்ல சீனி பொறுமை இழந்தான். “அப்பான்னா நீங்கெல்லாம் நாளைக்கு வேலைக்குப் போகப் போறீங்களா?”

“ஆமா நீ கேக்கரதுல என்னா நாயம் இருக்கு சீனி. இப்பவே ஷுடுங்கல்ல சமைக்கிறதுக்கு அரிசி இல்லை”

அவன் தொடர்ந்து பேசியதைக் கேட்க சீனி அங்கிருக்கவில்லை. அவன் தன்னிடமிருந்த மிகப் பெரிய சொத்து ஒன்று பறி போய்விட்டது போல் உணர்ந்தான். முதன் முறையாக தான் பலவீனப்பட்டுவிட்டது போல் தோன்றியது.

அடுத்தநாள் காலை ஆறு மணி வழக்கம் போல் காவல்காரனின் மணிச்சத்தும் கேட்டது. எல்லோரும் பெரட்டுக்களம் செல்வதை உணர்ந்து சீனியும் என்ன செய்வது என்று தெரியாமலேயே எழுந்து சென்றான். எல்லோரும் வரிசையாக பெரட்டுக்களத்தில் அவரவர் இடத்தில் வரிசையாக நின்றிருந்தனர்.

மனேஜர் ஓவ்வொருவராகப் பெயர் கூப்பிட்டு அவரவர் எந்தெந்த மலைக்கு என்ன வேலைக்குச் செல்ல வேண்டுமென “பெரட்டுக் களைத்துக்” கொண்டிருந்தார். முதலாளி வந்திருக்கவில்லை.

சீனியின் முறை வந்தபோது அவன் பெயரை மனேஜர் கூப்பிடவில்லை. அவனை சந்தே ஏறிட்டுப் பார்த்தார். நிதானமாக அவர் வாயில் இருந்து சொற்கள் வெளிவந்தன.

“சீனிக்கு இனிமேல் வேலை கிடையாது. வேலை கொடுக்கக்கூடாது என்பது முதலாளியின் உத்தரவு”

சீனி மனேஜரை சுற்று நேரம் முறைத்துப் பார்த்தான். பின்னர் அவ்விடத்தில் இருந்து வெளியேறினான். இந்த இடத்துக்கு தான் இப்போது வந்தே இருக்கக்கூடாது என்பது மட்டும் அவன் மனதில் உறைத்தது.

சீனி தன்னந்தனியனாய் நடந்தான். இதுவரை உணர்ந்தறியாத ஒரு தனிமை உணர்வு அவனை பீடித்திருந்தது. அவன் கால்கள் தளர்ந்தபோது எதிரில் காணப்பட்டது அந்த பாழடைந்த அம்மன் கோயில். அவனுக்கு அப்போதைக்கு ஆறுதலளிக்கக் கூடியது அது ஒன்றுதான்.

(யாவும் கற்பனை)

உச்சமன்பதில்வையே!

செல்வி சந்திரநாதன் காயத்திரி,
வடக்கு, கொழுகாமம் திருநாவுக்கரசு மத்திய
கல்லூரி,
கொழுகாமம்,
பேரா. இல. 14 சிறகுதொக்கம், முதலாமிடம்.

“மெலிதான குளிர்காற்று உடலை வருடிச் செல்ல கனமான நினைவுடன் படுத்திருந்தாலும் உடலை ஒரு ஆட்டம் போட வைத்தது மார்க்கழிப்பனி. இதமாக வீசிய வாடைக் காற்றினால் கண் இமைகள் இரண்டும் திறக்க மறுத்தன. பொழுது புலர்ந்து வெகுநேரமாகி விட்டது என்பதை கடிகாரம் தனது சத்தத்தினால் காட்டியது. “திடீரென்று கண் விழித்தாள் கண்ணம்மா!”. அடிவயிற்றிலே “சுருக்”கென்ற வலி முள்ளாய்த் தைத்தது. அவளது வாழ்வில் நினைவுகள் என்றும் சுமையாக..... கனவுகளாக மட்டுமே நிலைத்திருந்தது. கண்ணம்மா இயற்கை இனப்பதை எப்பொழுதுமே தவறவிடமாட்டாள். கோயிலில் பாடிய பஜுனை ஒலி அவளது கைகளை தாளம் போட வைத்தது.

“என்ன விடிஞ்சு எவ்வளவு நேரமாகுது! உங்கட அம்மாக்கு” என்னும் விடியலைப் போல? என்ற கமலாவின் அதட்டல் கேட்டுக் கண்ணம்மா எழும்பித் தனது வேலையைச் செய்யத் தொடங்கினாள். ஆம்! கண்ணம்மாவின் மருமகளே கமலா? கண்ணம்மா சுமையல் பக்கம் சென்று தனது வேலைகளை மாடு போலச் செய்து விட்டு தனது பேரப்பிள்ளையைப் பாடசாலைக்கு தயார் செய்து அனுப்பி விட்டு உட்கார்ந்தாள்.

கமலாவும் சதுசனும் வேலைக்குப் புறப்பட ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆம்!. சதுசன் கண்ணம்மாவின் ஒரேயொரு மகன். மகன் மீது மிகுந்த அன்பும் பாசமும் வைத்திருந்தான் கண்ணம்மா. ஆனால் சதுசனோ! கண்ணம்மாவை வெறுக்கத் தொடங்கினான். காரணம் வந்தவள் வசைபாடத் தொடங்கி விட்டாள். ஆயிரம் இருந்தாலும் பெற்ற தாயின் நிலையைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை சதுசன். சுமைத்த உணவை இருவரும் உண்டு விட்டு மிகுதி உணவை வீட்டிலே இருந்த நாய்க்கு வீசினாள் கமலா.

வீட்டிலே ஒரு ஜீவன் பசியுடன் இருக்கின்றது என்பதை அவர்கள் நினைக்கவுமில்லை. விறுவிறுவென இருவரும் வேலைக்குச் சென்று விட்டனர். பசியின் அலுங்குப் பிடியில் சிக்கிப்புழுவாய்த் துடித்தாள் கண்ணம்மா. நாய்க்கு இருக்கின்ற மரியாதை கூட இந்த வீட்டில் எனக்கு இல்லையே என நொந்து கொண்டாள். சுமையலறை சென்று உறி மேலே இருந்த பழைய சோற்றை உண்டு விட்டு தண்ணீரினை மளமளவென்று அருந்தினாள்.

வீட்டுச் சுவரிலே தொங்கிக் கிடக்கின்ற போட்டோவை உற்றுப் பார்த்தாள். அவளது கண்களில் இருந்து வழிந்த கண்ணீரானது கரையை எட்டிப் பாரத்தது. விழிகளிடையே வழிந்து சென்ற கண்ணீரினைத் துடைக்க முயன்றும் அந்தக் கைக்குட்டை தோற்றுப்போன தருணத்திலே சுவரில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த போட்டோவைக் கழற்றி யன்னல் பக்கம் சென்று சாய்ந்து கொண்டாள். தனது மருண்ட விழிகளினால் யன்னலோரமாக நின்ற

மாமரத்தில் நின்ற அணிலைப் பார்த்தபடி நின்றாள். தனது பழையகால வாழ்வை மீட்கத் தொடங்கினாள்.

புத்துச் சொரிகின்ற மாமரச் சோலைகளும் தென்னாங்கீற்றுக்களிலிருந்து கீதம் இசைக்கின்ற கிளிகளின் கூட்டங்களும் ஒருங்கே அமையப் பெற்றிருக்கின்ற அளவெட்டி எனும் ஊரில் மதிப்பும் மரியாதையும் மிக்க குடும்பத்தில் பிறந்தவர் தான் மகாலிங்கம். உயிரோடு இருக்கும் வரை உள்ளங்கையில் மனைவியையும், மகனையும் வைத்துத் தாங்கியவர். கண்ணம்மாவின் விருப்பத்தை உடனே நிறைவேற்றி வைப்பவர் மகாலிங்கம். அவளின் ஆசைப்படியே சொந்தக் காணியில் ஓரளவு வசதி நிறைந்த வீட்டைக்கட்டினார்.

“வேலைக்குப் போட்டு வாறான் பெண்ணு” என்று கூறிவிட்டு மனைவியையும், மகனையும் ஒருமுறை திரும்பிப் பார்த்துவிட்டு மோட்டார் சயிக்கிளை முறுக்கிக் கொண்டு புன் சிரிப்புடன் சென்றார். சென்ற வழியில் காருடன் மோதி அகால மரணம் அடைந்து விட்டார் என்ற செய்தியைக் கேட்டு “இடி விழுந்த நாகம்போல்” திகைத்து நின்றாள் கண்ணம்மா. தனது மகனை எப்படி படிப்பிச்சுப் பெரியாளாக்குவது? என நினைக்கவே அவளுக்கு அழுகையாக வந்தது. தன்னை சதுரத்தை சாராயப்பிழிந்து கொண்டாலும் தனது மகனை நன்றாகப் படிக்க வேணும் என்று நினைத்த அந்தத் தாய் வீடுவீடாகச் சென்று வீடுவளவு கூட்டித் துப்பரவு செய்தும், அப்பம் சுட்டும் விற்றும் தனது மகனைப் படிப்பிச்சு நல்ல நிலைக்கும் கொண்டு வந்தாள்.

“இஞ்ச பாருங்கோவன்....”என்ற குரல் கேட்டு கையிலிருந்த போட்டோவை கீழே போட்டாள் கண்ணம்மா. ஆம்! அந்தப் போட்டோவிலிருந்தது யாருமல்ல! மகாலிங்கம் தான். நேரம் மதியம் இரண்டு முப்பதைக் கைக்கடிகாரம் காட்டியது. ஐயோ! இவ்வளவு நேரமும் பழைய நினைவில் இருந்து விட்டேனே! என்று நினைவுக்கு மீண்டாள் கண்ணம்மா. “..... என்ன செய்யும் கிழவி! வயச போகப் போக நல்லாக் கூடுதே கொழுப்பு. உங்களால் சமைக்க ஏலாட்சிச் சொல்கிறது தானே அத விட்டுட்டு பேயறைஞ்ச மாதிரி இப்படியே நின்று என்ன? செய்தனியள்” என்று வாயிலிருந்து வந்த வார்த்தைகளை அள்ளி வீசினாள் கமலா. “எனக்கு சரியாய் கால் கையெல்லாம் வீங்கிட்டு. அதுதான் கொஞ்ச நேரம் இருந்திட்டென்” என்றாள் தயங்கித்தயங்கி கண்ணம்மா.

சதுசன் ஒன்றும் அறியாதவனாகவும் தாய்க்கு கமலா பேசிய வார்த்தைகளை அறிந்தும் அறியாதவன் போல சென்று விட்டான். கண்ணம்மா தனது மகனிடம் சென்று “தம்பி! தம்பி என்னை கொஞ்சம் டொக்ரரிட்ட கூட்டிக்கொண்டு போறியோ? கால் கையெல்லாம் ஒரே வீக்கம்” என மென்மைக் குரலில் கேட்டாள். மின்னல் கீற்றுத் தருணத்திலே அங்கு வந்த கமலா “இஞ்ச உங்களுக்கென்ன உழைச்சு காசைக் கரியாக்கிறதுக்கோ? என்ற புருசன் உழைக்கிறார். கால் கை நோவது எண்டால் நடந்துபோய் ஆஸ்பத்திரியில் மருந்து வாங்குங்கோவன்,” என்றார் கமலா. கண்ணம்மாவின் அன்பு மகன் மீண்டும் அதே அமைதியானான்.

வீட்டுப் படியில் மெல்ல மெல்ல நடந்தாள் கண்ணம்மா. “என்னங்க! என்னங்க!” என்று அழைத்தாள் கமலா. சதுசன் “என்ன” என்று கேட்டான். “நீங்க கடைக்குப்போய் எனக்கும் உங்களுக்கும், பிள்ளைக்கும் சாப்பாடு வாங்கியாங்கோ” என்று கூறிய கமலா தனது கணவரைப் பார்த்து ‘இஞ்ச பாருங்கா உங்கட அம்மா இந்த வீட்டில் இருக்கும்

மட்டும் என்னால் இஞ்ச நிம்மதியாய் சந்தோசமாய் வாழ முடியாது. உங்கட அம்மாவுக்குப் பைத்தியம் பிடித்து விட்டது. என்று கூறி மனநல வைத்தியசாலையில் சேர்த்து விடலாம்” என்று விடாமல் தனது பேச்சைக் கூறினாள் கமலா.

சதுசனும் “ம.....” என்று மெளனமாகத் தலையசைத்து விட்டுச் சென்றான். இவர்கள் இருவரும் பேசிய வார்த்தைகள் பச்சை வாழைப்பழத்தில் ஊசியை ஏற்றுவது போல முள்ளாய் குத்தியது கண்ணம்மாவுக்கு. அவளது கண்கள் அடித்தோய்ந்தது. அடிக்கடி கண்ணீராய்..... ஆறுதல் கூற எவருமற்று..... “பாட்டி! பாட்டி! ஏன் அளுறிங்க உங்கள அம்மா பேசிட்டாவா?” என்று மென்மையான குரலால் பேரப்பிள்ளை கண்ணம்மாவின் முடியில் வந்தமர்ந்தான்.

“பாட்டி உங்களுக்கு பைத்தியமாமே? அப்படியென்டா என்ன? பாட்டி நீங்க இனி எங்கட வீட்டில இருக்காமா போகப்போறியளாமே? அப்ப எனக்கு கதை, பாட்டு சொல்லித்தர மாட்டிங்களோ? பாட்டி அம்மா அப்பா உங்கள கூட்டிப் போகப் போயினமாம்? நீங்க போகாதைந்கோ பாட்டி என அழக்தொடங்கினான். பேரப்பிள்ளையான ஹரிஸ். கண்ணம்மாவுக்குப் பதில் ஏதும் கூற முடியவில்லை. “கடலைத் தொட்டுச்செல்லும் கடலலைகள் மீண்டும் கடலுக்குள்ளேயே சென்றடைவதைப் போல பேச்சொலிகள் உதடு வரை வந்து அவை மீண்டும் வாய்க்குள் அடங்கி விடுகின்றன. “உன்னய விட்டுட்டு நான் போக மாட்டேன் நான் வாழ்ந்த வீட்டை விட்டு, போக எனக்கு மனமில்லையடா. சரி! சரி! நீ போய் சாப்பிடு. அம்மா கண்டால் அடுச்சுப் போடுவா! போ” என்று கூறினாள் கண்ணம்மா.

கண்ணம்மாவுக்குத் தனது மகனையும், பேரப்பிள்ளையினையும் தான் சந்தோசமாக வாழ்ந்த வீட்டையும் விட்டிட்டுப் போக மனமில்லை. என்னதான் இருந்தாலும் தாய்ப் பாசம் குறையுமோ? ஆனால் மகனின் மனம் மாறவே இல்லை. காரணம் கமலாவின் வசைச் சொற்கள் “பெத்தமனம் பித்து பிள்ளை மனம் கல்லு” என்று இதைத் தான் சொல்வார்கள் போல நினைத்தாள் கண்ணம்மா.

காலங்கள் பல உருண்டோடிச் சென்றன. தெருவழியில் கூனிக்குறுகித் தள்ளாடித் தள்ளாடி நடந்து சென்றிருந்தாள் கண்ணம்மா. தெருவில் அங்கும் இங்கும் அலைந்து திரியும் நாய்களைப் பார்த்தபடி முதியோர் இல்லம் நோக்கிச் செல்கின்றாள் கண்ணம்மா. வீதியிலே ஒரு ஜஸ்பழ வான் பாடிக்கொண்டு செல்கிறது.

“அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே
இச்சை கொண்ட பொருளைல்லாம் இழந்து விட்ட போதிலும்
அச்சமில்லை..... அச்சமில்லை
அச்சமென்பதில்லையே.....

கண்ணம்மாவின் கண்ணீருக்கு இனித் துணையாக இருப்பது அதோ அங்கே அவளை வா என்று அழைக்கும் முதியோர் இல்லமே. தனது கணவனின் படத்தினைப் பார்த்தபடி செல்கின்றாள் வீதியில் தனது இறுதிக் கால வாழ்வில் நோக்கி மகனின் மருமகனின் பார்வையில் இவள் ஒரு பைத்தியம். ஆனால் மக்களின் மனதில் கண்ணம்மா காலத்தால் அழியாத பொக்கிசம். கண்ணம்மாவின் கண்ணீருக்கு இயற்கை தனது வாழ்த்துக்களைச் சிறு மழைத்தூறலாய் தெரிவித்துக் கொண்டிருந்தது.

அனாவம்

அரைப்பவன் சந்திலீயுஂ்

எம்.எஸ்.அமானுல்லா

வேலி ஓரத்தில் ஆண் பணையும் பெண் பணையுமாக பல மரங்கள் மதாளித்து வளர்ந்திருந்தன. அருகே நாலைந்து சமுளை மரங்கள். அனா சிறு பிள்ளையாக இருக்கும் போது அவள் கைகளால் நாட்டியது “என்னமாய் வளருது பாருங்கள்...” - உம்மாக்காரி புள்ளையை முகத்தில் கொஞ்சி இடுப்பில் கிச்சக்கிச்ச மூட்டுவாள்.

அந்தக்கிணுகிணுப்பும் சிரிப்பும் இன்று இல்லை.

வேலி ஓரம் தாண்டி ஈச்சம் பத்தைகளும் சொண்டான் செடிகளுமாக செழித்துக் கிடக்கும். யாரும் அண்டுவார் இல்லை. புடையன் கிடக்குமாம். அவற்றைத் தாண்டி ஆறு. மகாவலியில் நீர் திறந்துவிட்டதில் நுங்கும் நுரையுமாக கரைப்பருங்கிறது. மேலே பட்டுப்பாவாடை விரித்தது போல தங்கள் கீரை படர்ந்து தீண்டுவார் இல்லாமல் கிடந்தது.

திழரென்று வெடிச்சத்தங்கள் நாலாபக்கமுமிருந்தும் கேட்டன.

அனா முற்றத்தில் குழுநிக் கிடந்த குச்சவெளி முருங்கைக் காய்களைப் பிடுங்கி சீவிக்கொண்டிருந்தவள் நடுநடுங்கிப் பேனாள். மூன்று விரங்கடை நீளத்தில் அளவு எடுத்தது போல எப்படி இவளாள் ஒரே சீராக சீவு முடிகிறது.

“ ஏனம்மா இவ்வளவு காய்களையும் சீவுகிறாய் ? ”

“கொஞ்சம் கங்கன் கீரையையும் போட்டு வெள்ளாணம் வைத்தால் ருசியாக இருக்கும் வாப்பா.”

ஆனால் அது காரணமல்ல. நாலு நாட்களாக மூதார் முற்றுகை இடப்பட்டிருந்தது. இன்று வெள்ளிக் கிழமை ஊரை விட்டு சனம் முழுவதும் கந்தளாய்க்கு ஒடித்தப்ப நேற்றே அறிவித்து விட்டார்கள். வாப்பாவுக்கு இன்னும் சொல்லவில்லை.

அனாவின் வலது கையைப் பார்த்த வாப்பாவுக்கு குபுக்கென்று கண்ணீர் வந்துவிட்டது. அனாவின் வலது கையில் நடுவிரல்கள் இரண்டும் இல்லை. அந்த இடுக்கில் வைத்துத்தான் முருங்கைக் காய்களை நறுக்குகிறாள்.

அப்போது அவள் ஏழாம் தரம் படித்துக்கொண்டிருந்தாள். சமையலுக்கென்று அவள் வகுப்புப் பிள்ளைகள் தங்கமணி ஷ்சரின் தலைமையில் இருபது பேர் வளாவுக்கு வந்துவிட்டார்கள் பறி நிறைய வாப்பர் வெள்ளை இறால் வீசி வந்தார். கூடவே காட்டு மாங்காய்க் குவியல்.

சீனிக் கறி. விரால் மீண வதக்கிப் பொரித்தார்கள். கங்கள் கீரையில் வெள்ளைக் கறி ஆக்கவென்று சின்னத் தோணியை எடுத்துக்கொண்டு ஆற்றில் இறங்கினார். கூடவே அனாவும் “நானும் வருகிறேன்” என்றாள்.

அடர்ந்திருந்த கொடியில் பிஞ்சி இலைகளாக சொடுக்கி ஆய்ந்தாள் அனா. “போதும் வாப்பா போவோம்” என்று கூறினாள். தோணியைத் திருப்பி கரையேற நினைத்த போதுதான் அது நடந்தது.

சின்ன முதலையொன்று அனாவின் கைகளைப் பிடித்து நீருக்குள் இழுத்தது. தோணி தள்ளாடத் தொடங்கியது. கங்கள் கீரை நீரில் கொட்டியது. அதற்கு மேல் அனாவின் கையில் இரத்தம் சொட்டியது. தடுமாறிப் போனாள். இலந்தை மரத்தடியால் செய்த சவலால் முதலைக்கு அடித்துப் பார்த்தார். முதலை விடுவதாக இல்லை.

அனாவின் அலறல் சத்தம் ஆறு வளவுகளையும் தாண்டி சென்றது. பிள்ளைகள் எல்லாம் ஆற்றங் கரையோரம் திரண்டு கூச்சலிடத் தொடங்கினார்கள்.

இனி தாமதிக்க நேரமில்லை.

கர்க் கத்தியை வாப்பா கையில் செருகிக் கொண்டு ஆற்றில் பாய்ந்து விட்டார். கத்தி முனையால் முதலையின் மேவாயை குத்திக் காயப்படுத்திய போதுதான் அது பிடியை விட்டது.

அனா மயக்கமானாள். கையெல்லாம் இரத்தம் ஒழுகிக்கொண்டிருந்தது. தங்கமணி ஷ்சர் காயத்திற்குக் கட்டுப் போட்டாள். மூன்று மைல்களுக்கப்பால் உள்ள ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு சென்றார்கள். “என்ற மகளே” என்று ஷ்சர் அழுத் தொடங்கினாள். அனாவின் வலது கையில் நடு விரல்கள் இரண்டும் முதலையின் பிடியில் சிக்கி நசிந்து சப்பித் துப்பிய கரும்புச் சக்கைபோல் இருந்தது.

இனி அனாவுக்கு மூன்று விரல்கள் தானா?

அனாவின் வீடு தூரம் என்பதால் காலை மாலை நேரங்களில் ஷ்சரே கரிசனையாகப் பார்த்துக் கொண்டாள். உணவு உடுப்பு என்பனவும் அங்கிருந்தே சென்றன.*

மறுபடியும் கந்தகக் குண்டுகள் முழங்கத் தொடங்கின. எந்தத் திசை என்றில்லாமல் ஊருக்குள் வந்து விழுந்த வண்ணமே இருந்தன. சனங்கள் திசைமாறி ஓடுகின்ற சத்தமும் கேட்கின்றது. கூடவே செய்திகளையும் கூறிக்கொண்டு ஓடுகின்றார்கள். அங்கே மூன்று பேராம் இங்கே நான்கு பேராம் என்று சோகச் செய்திகள் நெஞ்சை வாட்டிச் செல்கிறது.

வாப்பாவுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. கடந்த நான்கு நாட்களாக இந்த நிலைதான். அனா குடிசை வீட்டுக்குள் கால்களை கைகளால் இறுகப் பிடித்துக் கொண்டு பயத்தில் அழுதுகொண்டிருந்தாள்.

அடுப்பில் முருங்கைக் காய் கொதித்துக் கொண்டிருந்தது. கல் அடுப்பில் சோறு வெந்து மணக்கிறது.

ஊரில் அறிவித்துவிட்டார்கள். எல்லாரும் கந்தளாய்க்கு நகருவது என்று. சுற்றிவரக் கேட்கும் குண்டுச் சத்தங்களுக்குத் தப்பி எத்தனை பேர் கந்தளாய் போய் சேர்ப் போகிறோம்? ...

பெரியபாலம் தாண்டி 64ஆம் கட்டை தாண்டி கினாந்திமுனை ஊடாக சன வெள்ளம் நகரத் தொடங்கியது. வீடு வாசல், காசு, நகை எதிலும் நாட்டமின்றி உயிரைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு சனங்கள் ஓட்டமும் நடையுமாக..... புருசன் ஒரு பக்கம் மனைவி ஒரு பக்கம். பிள்ளை ஒரு பக்கம், நோயாளி, கர்ப்பினித் தாய்மார் ஒரு பக்கமாக..... மனித வரிசை நீண்டு செல்கிறது.

அனாவின் வீட்டைச் சுற்றி உள்ள இடங்களில் சனங்கள் தரித்து நீர் குடித்து, இரவல் உடைகளையும் வாங்கி வயோதிபர்கள் சைக்கிளில் பின் கெரியரில் ஏற்றுப்பட்டு

அனாவின் குடிசை வீட்டுக்குள்ளும் சனங்கள். குழந்தைகள் வீரிட்டு அழுத் தொடங்கின அகதிகளோடு அகதியாக இருந்ததில் அனா கொஞ்சம் தெம்பானாள்.

அடுப்படிக்கு வந்தவள் களைகத் தேடி எடுத்தாள். அதன்மீது வாழை இலையை விரித்து பானைச் சோறு முழுவதையும் கவிழ்த்து விட்டாள். முருங்கைக் காய் கறியை பக்கத்தில் இறக்கி வைத்தவள் பிளாஸ்டிக் கோப்பைகளில் சோற்றையும் கறியையும் போட்டு எல்லாருக்கும் பங்கிட்டாள்.

“அனா நீயும் கொஞ்சம் தின்னம்மா ...” -- வாப்பா.

“வந்தவங்கள் பசி ஆரூட்டும் வாப்பா. இவங்களுக்கு எப்ப சாப்பாடு கிடைக்குமோ “

சோற்றை பங்கு வைத்தாலும் அனாவின் கண்கள் மட்டும் வாசலையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தன.

“அனா உடுப்பு ரெண்டை மடியனம்மா. சனங்களோட சனமாக நாமனும் போய்ச் சேருவோம். இனி எப்போ வருவமோ..... யாஅல்லாஹ்”.

மனிசி அனுப்பிய காசில் குருவி நெல்லு சேர்ப்பது போல கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மிச்சம் பிடித்து பாதி கட்டிய வீட்டை நிமிர்ந்து பார்த்தார். இன்னும் கூரை போடவில்லை..... அதற்குள் மனிசி திரும்பிவிட்டாள். கேன்சர். நாலுமாதம் இருந்தாள். மரணம் அவளை அணைத்துக்கொண்ட போது அனாவை ஆறுதல்படுத்துவதே அவருக்கு பெரும்பாடாக இருந்தது. தனது கண்ணீரையும் கவலையையும் மனதிற்குள் மறைத்துக்கொண்டார்.

தங்கமணி ஃச்சர் ஆறுதல் கூறினாள். ஏ.எல் எழுதும் வரை தானே அனாவை வீட்டில் வைத்துக் கொள்வதாக கூறினாள். ஆனால் வாப்பா ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. என்றாலும் வாரத்தில் இரண்டொரு நாட்கள் ஃச்சரின் வீட்டிலேயே தங்கிப் படித்தாள்..

“வெளிக்கிடனம்மா போவோம்.” – வாப்பா. அவசரப்படுத்தினார்.

“கொஞ்சம் பொறுங்க வாப்பா. ஃச்சர் வந்தா ஒரு வாய் சாப்பிட்டுப் போவோம்”

“வருவாவா” – வாப்பா

“தெரியாது வாப்பா. நம்ம வளவு தாண்டித்தானே போகவேணும்....”

அதற்குள் மலைகள் மோதியது போல் வெடிச்சத்தம். வாப்பா அதிர்ச்சியில் கீழே விழுந்து விட்டார். தகரக் கதவு கழன்று ஒரு பக்கமாகச் சாய்கிறது.

“வாப்பா....”என அனா ஓடிவருகிறாள்.

“எனக்கு ஒன்றுமில்லையம்மா... அதோ பார் படலையடியில் யார் வாரதென்டு.”

கால் பெருவிரலில் அடிப்ட காயத்தோடு ஷ்சர் மெதுவாக நடந்து வருகிறாள். முகத்தில் பயழும் பத்டமும் தெரிகிறது.

ஷ்சரை அள்ளியெடுத்து பாயில் இருப்பாட்டுகிறாள் அனா.

“மகன் வந்தானா? ”- ஷ்சருக்குக் கண்கலங்குகிறது.

“இல்லையே ஷ்சர், முன்னுக்கு வந்த சனங்களோடு போயிருப்பான்”

அனா ஆறுதல் கூறினாள். ஷ்சருக்குத் திருப்தி இல்லை.

“வாப்பா, கொஞ்சம் தெருவில் பாருங்கள்...” -- ஷ்சரின் வாயில் இருந்து வார்த்தைகள் வரவில்லை. தொண்டை சுருண்டுவிட்டது. கேவிக்கேவி அழுத் தொடங்கினாள்.

வாப்பா கொஞ்சம் முன்பக்க வீதிகளைச் சென்று விசாரித்தார்.

“ஷ்சர் கொஞ்சம் சாப்பிடுங்க ஷ்சர்.... இனி சாப்பாடு கிடைக்க எவ்வளவு நேரம் ஆகுமோ தெரியாது.”

“என்னன்டம்மா சாப்பிடுறது? காலிலே கல்லடித்த காயம். இரத்தம் ... மகன் முன்னுக்கு வந்வனைக் காணவில்லை. இந்த வெடிச்சத்தத்திற்குள் தப்பிப் பிழைப்போமோ தெரியாது....”

அதற்குள் வாப்பா வந்து விட்டார்.

“புள்ள, உங்கட மகன் முன்னுக்குப் போயிட்டாராம். உங்கட பள்ளிக்கூட மாஸ்டர் ஒருவர் தோளில் தூக்கிக்கொண்டு சென்றுவராம். நல்லா விசாரிச்சிட்டன். பயமில்லாமல் இருங்க ஷ்சர்.”

அதற்குள் அனா வாழை இலையில் சோற்றைப் பிசைந்து முன்று விரல்களால் கோதி ஷ்சரின் வாயில் ஊட்டிவிட்டாள். சோநு உள்ளே செல்லவில்லை. கண்மூடி அழுத்தொடங்கினாள்

“எப்படி அனா தப்பிச்செல்லப் போகிறோம்....”

பேசமுடியவில்லை. விக்கல் எடுத்தது. அனா தண்ணீர் புகட்டினாள்.

“வீடு கூட பூட்டவில்லை. ஒரு சாமானும் எடுக்கவில்லை. உடுத்த உடுப்போட ஒடி வாறன். ஒரு சதக் காச கையில் இல்லை. எங்கே போய் முடியப்போகிறதோ? ” -- ஷ்சருக்கு அழகை நிற்கவில்லை.

அனா வாப்பாவை நிமிர்ந்து பார்த்தாள். பண்யோலையால் செய்யப்பட்ட பை ஒன்றினுள் ஒரு சாரத்தையும் பெனியணையும் துவாயையும் திணித்துக்கொண்டிருந்தார்.

அனா தயங்கவில்லை. குடிசையினுள் சென்று உம்மா கொண்டு வந்த பூத்துவாலையையும், பெருநாளைக்கென்று வாங்கிய தன்னுடைய மெக்சியையும் துணிப்பையொன்றில் வைத்து ஷ்சரின் கையில் கொடுத்தாள்.

“உடுப்பெல்ளாம் எனக்குத் தந்துவிட்டு நீ என்னம்மா செய்யப் போகிறாய்?”

“எனக்கு இருக்கிது ஷ்சர்”- எனக் கறியவள் பழந்துணிகள் சிலவற்றை சுருட்டியெடுத்து சொப்பிங் பேக்கில் வைத்துக்கொண்டாள்.

“புள்ள நாமளும் ஆளோடு ஆளா போனாத்தான் எங்கேயெண்டாலும் பாதுகாப்பான இடத்திற்கு போய்ச் சேரலாம். ஷ்சருக்கு நடக்க ஏலுமா” – வாப்பா

ஷ்சருக்கு மகனின் நினைவாகவே இருந்தது.

“உண்மையா மகனை கண்டவங்களா வாப்பா’ கண்கள் திரும்பவும் பனித்தன.

“ஓம் ஷ்சர்... எனக்குச் சொன்னவன் நல்ல நம்பிக்கையான ஆள்”

சோற்றுப் பானையும் கறியும் அப்படியே கிடந்தன. என்ன செய்யலாம்.... பழதாகி விடுமே... மாருக்காவது பிரயோசனப்பட்டால் நல்லதல்லவா....

அதற்குள் சேனைப் பக்கமிருந்து ஒரு குடும்பம் ஓட்டமும் நடையுமாக வந்தது. காலையிலிருந்து சாப்பிட்டார்களோ இல்லையோ...

“கொஞ்சமா சாப்பிடுறீங்களா”- அனா.

“ஓம் அம்மா தாம்மா....”- வளைத்து இருந்து சாப்பிடத் தொடங்கினார்கள். அனா தண்ணீர் மொண்டு கொடுத்தாள்.

“வெளிக்கிடன் அம்மா...நேரம் போகுதல்லவா...”- வாப்பா நெருப்பை மிதித்தவர் போல் அவதிப்பட்டார்.

அனா படலையைச் சாத்திவிட்டு கயிற்றுப் பட்டால் கட்டிவிட்டாள். களவு போக என்னதான் இருக்கிறது?... வாப்பா வேலியோரத்து பனை மரங்களையும் சமுளை மரங்களையும் வாஞ்சையோடு நிமிர்ந்து பார்த்தார். கண்ணீர் திரண்டு நின்று பார்வையை மறைத்தது.

வீட்டுக்கு கூரை போடுவதற்கு அவர் அந்த மரங்களைத்தான் நம்பியிருக்கிறார். மனிசி நோயோடு வெளிநாட்டிவிருந்து வரும்போது கொண்டு வந்த அரைப் பவுண் சங்கிலி ஒன்று அனாவின் கழுத்தில் இருக்கிறது. அதை விற்றால் ஒடுகள் வாங்கவும் கூலிக்கும் போதும்.

“வாப்பா... வாங்களன் வாப்பா...” – ஷசர்.

வாப்பா அனாவைப் பார்த்தார். வீங்கிய கண்களும் கரகரத்த தொண்டையுமாக வாப்பாவை நிமிரந்து பார்த்தாள்.

“கொஞ்சம் பொறுங்க ஷசர். பின்னேரமா மலைப் புறாக்கள் அடைய வரும். அதற்கு கூட்டுக்குள் கொஞ்சம் நெல்லை வைத்துவிட்டு வருகிறேன்....”

அனா மறுபடியும் குடிசைப் படலையைத் திறந்து ஒரு சிரட்டை நிறைய நெல் மணிகளை அள்ளிக் கொண்டு படலையைச் சாத்திவிட்டு புறாக் கூட்டினுள் கதவிடுக்கின் கீழ் வைத்துவிட்டு வந்தாள்.

இனி புறப்படவேண்டியதுதான்.

ஷசர் கெந்திக் கெந்தி நடந்தாள். அனா தாங்கிக் கொண்டாள். வாப்பாவின் காலிலும் காயம். ஆனால் பெரிதில்லை. பிரதான வீதியில் இருந்து பிரிந்து செல்லும் செம்மன் சாலையில் கிணாந்தி முனை நோக்கிச் சென்றார்கள்.

உடைக்கப்பட்ட புற்றிலிருந்து சாரிசாரியாக கறுத்த ஏறும்புகள் கிடைத்த உணவை வாயில் கெளவிக் கொண்டு வேகம் வேகமாக ஆயிரக் கணக்கில் செல்லுமே அந்த மாதிரி மனிதக் கூட்டம் அலை மோதியவண்ணம் ஊரை விட்டுப் பிரிந்து , தப்பிப் பிழைத்தால் போதும் என்ற அளவில்�.....

ஆவணி மாதம். கடும் வரட்சி. கிணற்றில் நீர் இல்லை. புல் பூண்டுகளும் காய்ந்துவிட்டன. முன்று நாட்களாக அடைபட்டுக்கிடந்ததில் அன்னந்தண்ணி இல்லை. வழியில் காணப்பட்ட நீர் நிலைகளும் வற்றி வரண்டு கிடந்தன. சிறு குழந்தைகள் தாகத்தால் வீரிட்டு அழுத்தொடங்கின.

“ஷசர் எங்க போவதாக யோசனை?” – அனா.

“பார்ப்பம் அனா... முதலில் குண்டுச் சத்தம் கேட்காத இட்ததிற்குப் போவோம்....அதற்குள் என்ட பிள்ளையை கண்டுபிடிக்க வேணும்...” – பிள்ளையை நினைத்து ஷசர் மீளவும் அழுத்தொடங்கினாள்.

“அழாதீங்க ஷசர்... மகன் நம்பிக்கையான ஆளுடன் தானே போயிருக்கிறான். பாதுகாப்பாக இருப்பான்.”

பிளாஸ்டிக் போத்தலில் கொண்டு வந்த நீரை அனா ஷசரின் வாயில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஊற்றினாள்.

நீர் தொண்டையில் இறங்கி வயிற்றுக்குள் சென்றபோது கொஞ்சம் ஆறுதலாக இருந்தது.

அதற்குள் பச்சைப் பிள்ளையுடன் இளந் தாயொருத்தி “பிள்ளை, இந்த சிறுசி தண்ணியில்லாமல் நாவரண்டு அழுதம்மா.... கொஞ்சம் தண்ணி தாம்மா...”

அனா போத்தலோடு அப்படியே கொடுத்தாள். “ அப்படியே வெச்சக்கொள்ளுங்கோ” “உனக்கு வேணுமேமா”

“இல்லை எனக்கு வேணாம்”

“கொஞ்சம் குடிச்சிட்டுத் தாவேம்மா”

“இல்லை ராத்தா... நீங்களே வெச்சக் கொள்ளுங்கோ...”

ஷ்சர் கால் வலியையும் தாங்கிக்கொண்டு நடந்தாள். கண்களில் கலக்கம். பிள்ளையைப் பற்றிய கவலை....எதிர் காலத்தைப் பற்றிய சிந்தனை. உம்மாவையும் இழந்து கைவிரல்களையும் இழந்து பிறருக்காக உதவும் பெருமனதோடு அருகில் நடந்து வருகின்ற அனாவை நினைக்க ஷ்சருக்கு கொஞ்சம் பெருமையாகக் கூட இருந்தது.

வாப்பா தூரத்தில் காலில் செருப்புமில்லாமல் மெதுவாக நடந்து வந்தார்.

“ஷ்சர்....”

“சொல்லனம்மா..”

“ஷ்சர் ஒன்னு சொல்லட்டா...”

அதற்குள் வெடிச்சத்தும். செம்மண் புழுதி, புகைமண்டலமாக எழும்பிப் பரவுகிறது. மனித முகமே தெரியவில்லை. ஆளுக்கொரு திசையில் - எப்படியாவது தப்பி ஓடுவோம் என - ஒடி விழுந்து மீண்டும் ஒடி யாருக்குக் காயம்பட்டிருக்கிறது என்பதும் தெரியாமல் பிள்ளை ஒரு பக்கம், தாய் ஒரு பக்கம் பெண்களும் ஆண்களும் சிறுவர்களுமாக பிரிந்து ஒடி தடுக்கி விழுந்து

மண் குவியலுக்குள் அனாவும் ஷ்சரும். அனா தான் முதலில் எழுந்தாள். ஷ்சரைக் கைதூக்கி விட்டாள். வாப்பாவைக் காணவில்லை.

“எப்படியும் மெயின் ரோடுக்கு ஏறிவிட்டால் அங்கால கொஞ்சம் நிம்மதியாய் இருக்கும். நம்மட ஆக்களையும் கண்டுபிடிக்கலாம்”- அனா

“ வாப்பா வாராங்கலா?”

“ வருவாங்க ஷ்சர், நாம் அதுக்குள்ள ரோடுக்கு ஏறிடுவோம்.” ஆயிரக் கணக்கான சனங்கள் அல்லோல கல்லோலப்படுகின்ற போது வாப்பாவை எங்கே தேடுவது? ...

தூரத்தில் வெடிச்சத்தும் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தது.

“ஷ்சர்...”

“சொல்லம்மா...”

“ஷ்சர் ஒன்றும் நெனச்சிக்கொள்ளாதீங்க. நாங்க கந்தளாய்குப் போவோம் போல. எங்கட சின்ன மாமா ஒருவர் அங்கே இருக்கிறார். சமாளித்துக் கொள்ளுவோம். நீங்க எங்கே ஷ்சர் போவீங்க”

அதற்குள் அனாவுக்கு அழுகை வந்துவிட்டது. கேவிக் கேவி அழுத் தொடங்கிவிட்டால். தலையெல்லாம் செம்மண் புழுதி. காதுகளுக்குள்ளும் அடைந்து கிடந்தது.

“பாப்பம் அனா. முதல்ல கிளிவெட்டிக்குப் போவோம். அங்கிருந்து மட்டக்களப்புக்கு போர் வழியைப் பாப்போம்.”

“ஷ்சர் ஒன்டும் நெனச்சிக்கொள்ளாதீங்க. போற வழியில உங்களுக்கு காச தேவைப்படும்.... இதை வெச்சிக்கொள்ளுங்க. வித்துப்போட்டு காச எடுங்க. மறுக்காதீங்க ஷ்சர்.” - மூன்று விரல்களே கொண்ட வலக் கையின் இடுக்கில் கைக்குட்டைக்குள் சுற்றிவைத்திருந்த அரைப் பவுண் சங்கிலியை திணித்தாள் அனா.

அதற்குள் மீண்டும் வெடிச்சத்தம். மலையாடவாரத்தில் வீழ்ந்து பாறைகளை உடைத்து செம்மண் புழுதியை மேகமாக உருவாக்கி..... யார் யார் காயம் பட்டார்களோ

திசை தெரியாமல் ஓடி அகப்பட்ட வாகனத்தில் ஏறி கந்தளாய் வந்த போது அனாவுக்கு வாப்பாவினதும் ஷ்சரினதும் ஞாபகமே நெஞ்சு முழுக்க இருந்தது.

அகதிகளோடு அகதியாக அவதிப்பட்ட அனா ஒரு வாரம் கழித்துத்தான் வாப்பாவைக் கண்டுபிடித்தாள் - கந்தளாய் ஆஸ்பத்திரியில்.

காயம் பட்டவர்கள் ஏராளமாக இருந்தார்கள். அதற்குள் வாப்பாவைத் தேடி கண்டுபிடித்து ஒடிச்சென்று பார்த்த போது - அவருக்கு ஒரு கால் இல்லை. ஓவென்று அழுதாள்... வாப்பா வாப்பா ... என்று ஒலமிட்டு அருந்றினாள்.

முழுங் காலுக்குக் கீழே கட்டுப் போட்டிருந்தது. உடல் முழுக்க காயம். மூக்கு வழியாக உணவு இறங்கிக் கொண்டிருந்தது - வாப்பாவைக் கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டு அழுவதைத் தவிர அவளால் என்ன செய்யமுடியும்?....

பகலில் வாப்பாவுடன் துணைக்கு இருந்தாள். இரவில் அகதி முகாமில் உறங்கினாள். சரியான உணவும் உறக்கமும் இல்லை. - அவனும் ஒரு நோயாளி போல. தன்னைப்பற்றி அவள் கவலை கொள்ளவில்லை. வாப்பாவையும் வாப்பாவின் கால் போனதையும் நினைத்து நினைத்து மாய்ந்து போனாள். மூன்று மாதம் மூன்று வருடங்களாகக் கழிந்தது. இடையில் வாப்பாவின் காயம் ஆறியபோது மட்டக்களப்புக்கும் கொண்டு சென்றார்கள். பொய்க்காலும் ஊன்றுகோலும் கொடுத்தார்கள்.

“புள்ள இனி ஊருக்கு போயிருவோமா? என்ன புள்ள சொல்றாய்”

அப்போதுதான் அனாவுக்கு வீட்டு ஞாபகம் வந்தது. மலைப்புறாக்கள் உணவுக்கு என்ன செய்திருக்கும் ... பூணை பிடித்துச் சாப்பிட்டிருக்குமோ... குடிசையைக் சரியாப் பூட்டாமல் வந்துவிட்டேன்..... மாடுகள் ஏறி அழித்திருக்குமோ.... வாப்பா கட்டிக்கொண்டிருந்த கல் வீடு அப்படியே இருக்குமா... வளவுக்குள் இருந்த மாவும் மாதுளையும் பலாவும் வேலியோரத்து குச்சவெளி முருங்கையும்.... கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அனா அந்த நினைவுகளில் மூழ்கி கவலை அடைந்தாள்.

ஷ்சர் என்ன செய்திருப்பார்... எங்கே இருப்பார்.... தன்னைப் போலவே அகதிமுகாமிலா?.... பிள்ளையைக் கண்டுபிடித்திருப்பாரோ- அனா அந்த கவலையிலேயே மெலிந்து போனாள்.

*

முன்று மாத இடைவெளியில் சனங்களெல்லம் ஊர் திரும்பிவிட்டார்கள். சேதமடைந்த கட்டடங்களையோ சிதிலமான வீடுகளையோ அழிந்து போன பயிர்களையோ கவனிக்காமல் அனாவும் வாப்பாவும் ஒரே முச்சில் வளவுக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். பயிர்களெல்லாம் அழிந்திருந்தன. குடிசை தரைமட்டமாகியிருந்தது. வளவு பூராக ஏருக்கலை வளர்ந்திருந்தது. மலைப் புறாக்கள் எதையும் காணவில்லை. பூறாக் கூடு தலை கீழாக கீழே விழுந்து கிடந்தது. முருங்கை மரம் ஓன்று கூட இல்லை. ஆனால் வேலியோரத்தில் வானம் பார்த்துக்கொண்டிருந்த பனை மரங்களும் சமுளையும் சோர்ந்து போய் நின்றன.

வாப்பா தளரவில்லை. பொய்க் கால் ஊன்றுகோலின் உதவியுடன் தூரிதமாகச் செயற்பட்டார். பனையோலைகளை வெட்டி குடிசையை மீள அமைத்தார். பூவரச மரத்தைப் பிளந்து சின்னத் தோணியொன்றைச் சரிபண்ணினார். பூறாக் கூட்டை நிமிர்த்தி முட்டுக் கொடுத்து உயரத்தில் வைத்தார். அனாவும் சும்மா இருக்கவில்லை. தோட்டம் போட்டாள். பயறு விடைத்தாள். கோழிக் குஞ்சுகளை வாங்கி வளர்க்கத் தொடங்கினாள்.

சமுளை மரங்களை விற்று வாப்பா 5 ஆடுகளை வாங்கி வளர்க்கத் தொடங்கினார். காலையில் கரையில் நின்று மீன் பிடித்தார். நடு ஆற்றுக்குச் செல்வதில்லை.

செங்கல்லால் கட்டப்பட்ட புதிய வீட்டுக்கு கூரை போட என்று வைத்திருந்த அரைப்பன் சங்கிலியின் ஞாபகம் அப்போதுதான் வந்தது.

“அனா அந்த சங்கிலி... எங்க பிள்ளா? ” – வாப்பா

அனா தடுமாறிப் போனாள்.

என்ன சொல்லி மறைப்பது?... காணாமல் போய்விட்டது என்று கூறுவோமா? – அது பொய்யாகாதா?

அனா ஓன்றும் பேச வில்லை. அவளது மனதை வேதனைப்படுத்தக் கூடாது என நினைத்தாரோ என்னவோ வாப்பா ஆட்டுப் பட்டி நோக்கி நகர்ந்து விட்டார். *

காண்டிய காலம் முடிந்து மழைத் தூறல்கள் தொடங்கிய ஒரு நாளில் பிற்பகல் வேளையில் தங்கமணி ஷ்சர் அனாவையும் வாப்பாவையும் தேடி வளவுக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

அனாவைக் கட்டிப்பிடித்து அழுதார். வாப்பாவின் காலைப் பார்த்த போது அவளுக்கு மேலும் அழுகை வெடித்தது.

என்ன பேசுவது என்று தெரியாமல் இருவரும் மௌனமாக கைகளைப் பிடித்து கண்களில் ஒற்றிக்கொண்டு விசித்தனர்.

“ சாப்பிட்டங்களா ஷ்சர்.”

“ ஓம் அம்மா. பஸ்ஸால் இறங்கி இங்கதான் வாரன். இன்னும் வீட்ட கூட போகவில்லை. தண்ணீர் கொஞ்சம் தாம்மா.”

வாப்பாவின் காயம் பற்றியே பேசினாள். வளமற்றுக் கிடக்கும் பூமியைச் சுற்றிப் பார்த்தார். கம்பீரமாக நிற்கும் பனை மரங்களைப் பார்த்து கூரை இடப்படாத வீட்டையும் கவனித்த ஷ்சர் ஏதோ மனக் கணக்குப் போட்டார்.

வாப்பாவை நோக்கி வேகமாக நடந்தார். அனா தன்னிடம் அரைப் பவன் தங்கச் சங்கிலியை தந்ததையோ அது கிளாந்தி முனையில் அடிபட்டு வீழ்ந்தபோது செம்மண் புழுதியில் தொலைந்து போனதையோ அவரிடம் கூறவில்லை

“ வாப்பா , ஒன்னும் நினைச்சிக் கொள்ளாதீங்க. வாரது மாரி மழைகாலம். ஒதுங்க உங்களுக்கு ஒரு வீடு வேணும். அனா அடுத்த வருசம் ஏ எல் எடுக்க வேணும். படிக்க வீட்டில் வசதி தேவை. இப்போது உங்களிடம் ஒழுங்கான இருப்பிடமில்லை. பனை மரங்கள் கிடக்கு. இந்தக் கவர்ல கொஞ்சம் பணம் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இதை வெச்சுக்கொண்டு கூரையைப் போட்டு வீட்டை முழுசாக்குங்கோ... ”

அனாவின் படிப்புக்கு உதவுங்கோ. அனாவுக்கு பெரிசாக ஓண்டும் சொல்ல வேண்டாம்.”

வாப்பா வாங்க மறுத்தார். இறுதியில் தயக்கத்துடன்தான் அந்தப் பணத்தை பெற்றுக் கொண்டார். தன்னிடம் வசதி வரும் போது அந்தப் பணத்தை ஷ்சரிடம் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற மனத்திடம் மாத்திரம் அவரிடம் இருந்தது.

அனாவுக்கு ஷ்சர் கூறியது காதில் மெலிதாகக் கேட்டது. ஏன் அந்தப் பணத்தை இவ்வளவு கஸ்டத்திற்குள்ளும் ஷ்சர் திருப்பித் தருகிறார். அனா குழம்பித் தவித்தாள். அவள் மனம் ஒப்பவில்லை.

ஷ்சர் இரு கைகளாலும் அனாவின் முகத்தை ஏந்தி கண்ணம் பதித்து கண்ணீர் துடைத்து விடைபெற்றாள்.

அனாவால் ஷ்சர் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்ததை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. ஷ்சருக்கும் தனக்கும் இருந்த ஆத்மார்த்த உறவில் ஒரு நூலிழை இடைவெளி வந்துவிட்டதாகவே அனா உணர்ந்தாள்.

குடிசைப் படலையை இறுக மூடிக்கொண்டு தாங்கமுடியாத வேதனையுடன் குலுங்கிக் குலுங்கி அழுத்தொடந்கினாள்.

திடகாத்திரமான உடலில் நான் திடகாத்திரமான உள்ளம் இருக்கும்.

கவாமி விவேகானந்தர்

ஷயர்கை அனர்த்தங்களில் வரட்சியின் தாக்கம்

மி. சிவகஸரி
ஆசிரியர்
யா/யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி

இன்று உலகைப் பாதித்து வரும் காலநிலை அனர்த்தங்களில் ஒன்றான வரட்சியானது, உலகின் வெவ்வேறுபட்ட பகுதிகளிலும் உணரப்படுகின்ற போதிலும் குறிப்பிட்ட சில பிரதேசங்களில் இதனுடைய தாக்கம் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. இத்தகைய தாக்கத்திற்கு உட்படும் நாடுகளில் இலங்கையும் ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. வரட்சியைத் தோற்றுவிப்பதில் பொதிக மற்றும் மானிடக் காரணிகள் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. இதனால் சமூக, பொருளாதாரச், சூழலியல் ரீதியில் பாதிப்புக்களும் ஏற்படுகின்றன.

வரட்சி எனும் பதம் பற்றி பல அறிஞர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளனர். ஆய்வாளரின் பார்வை அடிப்படையில் வெவ்வேறு வரைவிலக்கணங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்ற போதிலும் வரட்சி பற்றி பின்வருமாறு நோக்கலாம். பிரத்தானியாவின் கலைக்களஞ்சியமானது “குறைவான மழைவீழ்ச்சி தொடர்ச்சியாக நிகழுகின்ற போது குறிப்பிடத்தக்க நீர்ச்சமயின்மை ஏற்பட்டு அதன் காரணமாக நீர்ப்பற்றாக்குறை, பயிரழிவு, வெளியோடும் நீர்மட்டம் குறைதல், ஏர்களின் நீர்மட்டமும், தரைக்கீழ் நீர் மட்டமும் தாழ்தல், மண்ணின் ஈரம் வற்றுதல் என்பன நிகழும். இந் நிகழ்வுகள் பொதுவாக மழைவீழ்ச்சியிலும் பார்க்க ஆவியாகக் கூவியிர்ப்பு அதிகரிக்கின்ற போது ஏற்படுவதாகும். இப்படியான நிகழ்வுகளே வரட்சி” எனக் குறிப்பிடுகின்றது. தோமஸ் (1962) என்பவர் “வரட்சி என்பது ஒரு வளிமண்டலவியல் நிகழ்வு. அது நீண்டகாலச் சராசரி மழைவீழ்ச்சியிலும் பார்க்க, மழைவீழ்ச்சி குறைவாக நிகழும் காலத்தில், அக்குறைவானது மனித சமுதாயத்திற்குப் பெருமளவுக்கு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தப் போதுமானதாக இருக்கின்ற பொழுது நிகழும்” எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

வரட்சியின் வகைகள்

வரட்சியானது வளிமண்டலம், பயிர்ச்செய்கை, நீர்நிலைகள், உயிர்ச்குழல் போன்றவற்றில் தாக்கம் செலுத்துகின்றது. இவற்றின் அடிப்படையில் பொதுவாக வரட்சி மூன்று வகைப்படுகின்றது:

1. வளிமண்டலவியல் வரட்சி (Metrological Drought)
2. நீரியல் வரட்சி (Hydrological Drought)
3. பயிரின் வரட்சி (Agriculture Drought)

சராசரி மழைவிழ்ச்சியில் இருந்து கிடைக்கின்ற மழைவிழ்ச்சியில் ஏற்படும் குறைவு (Deficiency), குறைவுபடும் விகிதத்திற்கு ஏற்ப வரட்சியை உருவாக்கும். இதனால் வழமைக்கு மாறாக நிலவுகின்ற ஈரத்திலும் குறைவு நிகழும். இவ் ஈரப்பற்றாக்குறை நிலமை தொடர்ச்சியாக நிலவுகின்ற பொழுது அது அசாதாரண ஈரப்பற்றாக்குறையை ஏற்படுத்தும். இதுவே வளிமண்டலவியல் வரட்சி எனப்படுகின்றது. இவ் ஈரப்பற்றாக்குறைவு காரணமாக நில நீர்மட்டம் தாழ்ந்து, மண்ணில் ஈரம் குறைந்து, தாவரங்களோ, பயிர்களோ கருகுகின்ற போது நீரியல் வரட்சி ஏற்படுகின்றது. வரட்சித் தன்மையால் பயிரின் சராசரி வளர்ச்சிக்குத் தேவையான மண் ஈரப்பதன் குறைவாகக் காணப்படுகின்ற பொழுது பயிர்கள் கருகுகின்றன. இதனால் பயிரின் வரட்சி ஏற்படுகின்றது.

வரட்சிக்கான காரணங்கள்

வரட்சி நிகழ்வில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் காரணிகளாக பெளதிக மற்றும் மானிடக் காரணிகள் காணப்படுகின்றன. இக்காரணிகளாக எல்நினோ நிகழ்வு, பச்சை வீட்டு வாயுக்களின் வெளியேற்றம், காடமிப்பு, காட்டுத்தீ, நிலத்தடி ஏரிபொருட் படிமங்களின் அதிகரித்த பாவனை மற்றும் விலங்கு வேளாண்மை போன்றன காணப்படுகின்றன.

1. எல்நினோ நிகழ்வு

எல்நினோ போன்ற காலநிலை மாற்றத்தினாலும் வரட்சி ஏற்படுகின்றது. ஒரே காலகட்டத்தில் உலகின் ஒவ்வொரு மூலையிலும் வேறுவேறு முகங்களோடு தீவிரென உருவெடுத்து உலகின் காலநிலைச் சமரிலையை சீர்க்கழைக்கும் இயற்கையின் ஒரு தோற்றுப்பாடே எல்நினோ (El Niño) ஆகும். இது ஒரு இயற்கை காலநிலை மாற்றமாகும். தென்னமேரிக்க நாடுகளான பேரு, ஈக்வடோர் போன்ற நாடுகளை அண்மித்த பசுபிக் சமுத்திரத்தில் இருந்து மத்திய கோட்டை நோக்கி மேற்குத் திசையாக தொடர்ச்சியாக வீசும் பருவப் பெயர்ச்சிக் காற்றோட்டத்தின் திசையில் ஏற்படும் தினர் மாற்றமே எல்நினோ காலநிலை மாற்றத்திற்கு காரணம் என கூறப்படுகின்றது. இந்நிகழ்வுகள் 1891, 1925, 1940-41, 1972-73, 1982-83, 1991-92 ஆகிய ஆண்டுகளில் இடம்பெற்றன. இவ்வகையில் 1991-92 இல் ஏற்பட்ட எல்நினோ நிகழ்வினால் தென்னாபிரிக்கா, குடான், சோமாலியா போன்ற நாடுகளில் கடும் வரட்சி ஏற்பட்டது. மேலும் இந்நிகழ்வினால் அவுஸ்டிரேலியா, இந்தோனேசியா, மலேசியா, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் வரட்சி ஏற்படுகின்றது.

2. பச்சைவீட்டு வாயுக்களின் வெளியேற்றம்

பச்சைவீட்டு வாயுக்களான காபனீராட்சைட் (CO_2), நைற்றுல் ஒக்சைட் (N_2O), மெதேன் (CH_4), குளோரோ புளோரோ காபன்கள் (CFC_x) போன்ற வாயுக்கள் அதிகளவில் வெளிவிடப்படும் போது வளிமண்டல வெப்பநிலை அதிகரிக்கின்றது. இவ்வாயுக்களில் காபனீராட்சைட்டை வளிமண்டலத்திற்கு வெளியிடுவதில் கைத்தொழில் ரீதியாக ஜக்கிய அமெரிக்கா, சீனா, யப்பான், ஜோர்மனி, பிரித்தானியா போன்ற நாடுகளும், நிலப்பயன்பாட்டு ரீதியில் பிறேசில்,

இந்தோனேசியா, பர்மா, மெக்சிக்கோ, தாய்லாந்து, கொலம்பியா போன்ற நாடுகளும் ஏனைய நாடுகளை விட அதிகளாவில் வெளியிடுகின்றன.

3. காடழிப்பு

தாவரப்போர்வையானது ஓளித்தொகுப்பின் போது காபனீரோட்சைட்டை உள்ளூட்டது வளிமண்டலத்திற்கு ஒட்சிசனை வெளிவிடுகின்றது. மாறாக காடழிப்பானது காபனீரோட்சைட்டின் அளவை வளிமண்டலத்தில் அதிகரிக்கின்றது. உலகளாவிய ரீதியில் தெற்கு, தென்கிழக்காசியாவிலேயே மிகவேகமாக காடழிக்கப்படுகின்றது. உதாரணமாக இலங்கையில் 1950 களில் மொத்த நிலப்பரப்பில் 50 - 60 வீதமான பகுதிகள் காடுகளாகக் காணப்பட்டன. இது 1980 களில் 25 வீதமாகக் குறைவடைந்து தற்பொழுது 24 வீதமாகக் காணப்படுகின்றது. இத்தகைய காடழிப்பானது வளிமண்டல வெப்பநிலையை அதிகரிக்கின்றது. எடுத்துக்காட்டாக யாழ்மாவட்டத்தில் கடந்த இரு தசாப்பதங்களாக போரினாலும், இயற்கை அனர்த்தங்களினாலும் தாவரங்கள் கூடுதலாக அழிக்கப்பட்டமையால் வெப்பநிலையானது அதிகரித்துச் செல்கின்ற போக்கைக் காணலாம்.

4. நிலத்துழ ஏரிபொருட் பழமங்களின் அதிகரித்த பாவனை

சுவட்டு ஏரிபொருட் பழமங்களின் பாவனை அதிகரிப்பினாலும் வளிமண்டலத்திற்கு வெளிவிடப்படும் காபனீரோட்சைட்டின் அளவு அதிகரிக்கின்றது. அதாவது நிலநெய், நிலக்கரி ஆகியவற்றின் நுகர்விலிருந்தும், இயற்கை வாயுவின் ஏற்பிலிருந்தும் இவ்வாயு வெளிவிடப்படுகின்றது. இவ்வாயுவை அதிகளாவில் வெளியிடும் நாடுகளாக ஜிக்கிய அமெரிக்கா, சீனா, ரஷ்யா, யப்பான், இந்தியா போன்றன காணப்படுகின்றன.

5. விளங்கு வேளாண்மை

அதிகளவு கால்நடைகள் சிறிய நிலப்பரப்பில் உணவினைப் பெறுவதனால் பக்கமைப்போர்வையும் குறைகின்றது. மேலும் விலங்குகளின் கழிவுகளிலிருந்து மெதேன் வாயு வெளிவிடப்படுவதால் வெப்பநிலை அதிகரிக்கின்றது.

வரட்சியின் விளைவுகள்

வரட்சி ஏனைய அனர்த்தங்களைப் போன்று உடனடியாகத் தோன்றி மறையக்கூடியது ஒன்றால்ல. இது மெதுவாக நடைபெறுவதுடன் இதனது பாதிப்புக்களை நாம் உணர முடியும். வரட்சியால் ஏற்படும் பாதிப்புக்கள் மிகவும் அபாயகரமானவை. வரட்சியால் நேரடியான மற்றும் மறைமுகமான பாதிப்புக்கள் ஏற்படுகின்றன. இவ்வாறான பாதிப்புக்களை பின்வரும் முன்று அடிப்படைகளில் காணலாம்.

1. சூழலியல் பாதிப்புக்கள்
2. பொருளாதாரப் பாதிப்புக்கள்
3. சமூகப் பாதிப்புக்கள்

குழந்தைப் பாதிப்புக்கள்

குழந்தைப் பாதிப்புக்கள் பற்றி நோக்கின்; வரட்சியால் தாவரப்போர்வை இழக்கப்படுகின்றமையால் பாலைவனமாதல் அதிகரிக்கின்றது. அதாவது பாலைநில எல்லைப் பகுதிகளான குடான், சாகேல் பகுதிகளிலும், சீனாவின் கோபிப் பாலைநிலம், தென்னாபிரிக்காவின் கலகாரிப் பாலைநிலம் ஆகியவற்றின் எல்லைப் பகுதிகள் கடந்த சில தசாப்தங்களாக 100 கிலோ மீற்றர்களுக்கு மேல் விரிவடைந்துள்ளன. இதனால் இப்பகுதிவாழ் விலங்கினங்களும், வன உயிரினங்களும் பாதிக்கப்படுகின்றன.

அடுத்து காட்டுத்தீ ஏற்படுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளும் அதிகரிக்கின்றன. காட்டுத்தீயினால் குழல் மாச்சைவதுடன் காடுகளின் அளவும் குறைவடைந்து செல்கின்றது. இதைவிட மண்ணீரம் குறைவடைகின்றமையால் காற்று மற்றும் நீரினால் மண்ணீரிப்பு ஏற்படுகின்றதுடன், மண்ணூரம் தரமிழக்கின்றது. மேலும் ஈரநிலங்கள் இழக்கப்படுகின்றதுடன், இயற்கை வட்டங்களிலும் குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன.

பொருளாதாரப் பாதிப்புக்கள்

வரட்சியின் தாக்கத்தினால் விவசாய உற்பத்தி, மீன்பிடி, பாற்பண்ணை, நீர்மின் உற்பத்தி போன்றன பாதிப்படகின்றன. வரட்சியானது பயிர்களைத் தாக்கும் போது அல்லது பயிர் வளர்ச்சியைத் தடுக்கும் போது விளைச்சல் குறைகின்றது. அத்துடன் குறைந்தளவான பயிர்த் தரத்தினால் உற்பத்தி குறைவடைய விவசாயிகள் தமது பணத்தையும் இழக்க நேரிடுகின்றது. மேலும் விவசாயிகள் தமது பயிர்களுக்கான குறைந்தளவிலான நீரைக் கொண்டிருக்கும் போது நீர்ப்பாசனம் அல்லது புதிய நீர் மூலாதாரங்களைப் பெற அதிகளவு பணத்தினை செலவிட வேண்டியுள்ளது. இதனால் உணவுப் பொருட்களின் விலைகள் அதிகரிப்பதுடன் உணவுத்தட்டுப்பாடும் ஏற்படுகின்றது. இவ்வகையில் பொருளாதார அபிவிருத்தி மெதுவாக வீழ்ச்சியடைவதுடன், தேசிய பொருளாதார வளர்ச்சியும் குறைவடைகின்றது.

வரட்சியானது கால்நடைகளுக்கு உணவு ஊட்டும் புல்பூண்டுகளிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. அத்துடன் நீர்நிலைகள் வற்றுவதால் கால்நடைகளின் குடிநீருக்கும் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகின்றது. இதனால் கால்நடைகளின் இறப்புவீதம் அதிகரிப்பதால் பாற்பண்ணை மற்றும் கால்நடைகளின் உற்பத்தி வீழ்ச்சியடைகின்றது.

வரட்சியால் நீர்நிலைகளில் வெப்பம் அதிகரிப்பதால் கடல்வாழ் உயிரினங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றதுடன், மீன்பிடித்தொழிலும் பாதிக்கப்படுகின்றது. அத்துடன் வள்ளங்கள் மற்றும் மீன்பிடி உபகரணங்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழில்களும் பாதிப்படகின்றன.

வரட்சியால் நீர்மின்சாரத்தைப் பெற்றமுடியாமல் போவதுடன் மின்சார உற்பத்திக்கான ஏனைய மூலாதாரங்களைப் பெற அதிக செலவு ஏற்படுகின்றது. அதாவது நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும்

வரட்சியினால் நீர்த்தேக்கங்களில் நீர்மட்டம் குறைவடைந்து செல்வதால் நீர்மின் உற்பத்தி குறைவடைந்துள்ளது. இதனால் மின்வெட்டு நேரம் அதிகரிக்கின்றது. அடுத்து காட்டுத்தீயினால் காடுகள் அழிவதால் மரப்பற்றாக்குறை ஏற்படுவதுடன் மரத்தொழிற்சாலைகளும் பாதிக்கப்படுகின்றன. மேலும் பொழுதுபோக்கு மற்றும் சுற்றுலாக் கைத்தொழில்களும் பாதிப்பட்டுகின்றன. உதாரணமாக அண்மையில் அவுஸ்ரேலியாவில் ஏற்பட்ட காட்டுத்தீயைக் குறிப்பிடலாம்.

சமூகப் பாதிப்பு

வரட்சியின் தாக்கத்தினால் உணவுக்கான மூலகங்கள் அழிக்கப்படுகின்றதுடன், வரட்சி நீண்டகாலத்திற்கு நீடிக்கும் போது பட்டினியும் உருவாகின்றது. வறுமையும் அதிகரிக்கின்றது. எடுத்துக்காட்டாக 1983இல் ஆயிரிக்கா பூராகவும் இடம்பெற்ற வரட்சியினால் தனிநபருக்கான தானிய வெளியிடு வீழ்ச்சியடைந்ததுடன், 1984இல் 23 ஆயிரிக்க நாடுகளில் குறிப்பாக அங்கோலா, சாட், எதியோப்பியா, கானா, மாலி, செனிகல், சோமாலியா, தண்சானியா, சிம்பாவே ஆகிய நாடுகளில் வறுமை நிலவியது. மேலும் மக்கள் உணவின்றி சில வாரங்களுக்கு இருக்கலாம். ஆனால் நீரில்லாமல் சில நாட்கள் கூட வாழமுடியாது. வரட்சியின் தாக்கத்தினால் நன்னீர் நிலைகளிலும் நீர்மட்டம் குறைகின்றது. இதனால் குடிநீருக்கான தட்டுப்பாடும் ஏற்படுகின்றது. அத்துடன் நீரிற்கான போட்டியானது முரண்பாடுகளையும், போரையும் கூட ஏற்படுத்துகின்றது.

வரட்சியால் ஏற்படுகின்ற வெப்பகதிர்வீச்சினாலும், நோய்களினாலும் மக்கள் பாதிக்கப்படுகின்றனர். வெப்பத்தாக்கத்தினால் உலகில் ஆண்டுதோறும் ஏறத்தாழ 5 மில்லியன் மக்கள் நோய்த்தாக்கத்திற்கும் உள்ளாகின்றனர் என உலக சுகாதார நிறுவனம் குறிப்பிடுகின்றது. இத்தொகை 2030ஆம் ஆண்டில் இரட்டிப்படையும் எனவும் கூறப்படுகின்றது. நோய்களைனும் போது மலேரியா, டெங்கு, தோல் வியாதி, பொக்குளிப்பான், வயிற்றுப்போக்கு மற்றும் அம்மை நோய்கள் போன்றன ஏற்படுகின்றன. உதாரணமாக இலங்கையில் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் டெங்கு காய்ச்சலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

வரட்சியின் தாக்கத்திற்கு உள்ளாகும் போது மக்கள் வரட்சியற்ற, நீர்வளங்கலுள்ள பிரதேசத்தில் தம் வாழ்விடத்தை அமைப்பதற்கான தேடலை மேற்கொள்கின்ற போது இடப்பெயர்வு ஏற்படுகின்றது. உதாரணமாக நீர்ப்பற்றாக்குறையின் காரணமாக ஆயிரிக்காவின் தென்பகுதிகளில் ஒவ்வொரு வருடமும் 7,20,000 மக்கள் புதிய நீர்ப்பாசனப் பகுதிகளை நோக்கிச் செல்கின்றார்கள். அத்துடன் கலாசார முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பகுதிகள் இழக்கப்படுகின்றமையையும் காணலாம். மேலும் வரட்சிப் பகுதிகளில் வசிப்போருக்கு மன ரீதியான, பெளதிக ரீதியான அழுத்தங்களும் ஏற்படுகின்றதுடன் வன்முறைகளில் ஈடுபடவும் தொண்டுகின்றது. இவ்வகையில் வரட்சியால் ஏற்படுகின்ற சமூக ரீதியான பாதிப்புக்களைக் காணலாம்.

குறைப்பதற்கான தீர்வு நடவடிக்கைகள்

வரட்சி நிகழ்வினால் மேற்கூறப்பட்ட வகையில் பல்வேறு பாதிப்புக்கள் ஏற்படுகின்றன. இப்பாதிப்புக்களைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் பற்றி நோக்கின்,

- பச்சை வீட்டு வாயுக்களின் அளவினைக் கட்டுப்படுத்தல்.
உதம்: பச்சை வீட்டு வாயுக்களை உருவாக்கும் புதிய பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கு ஊக்குவிப்பு வழங்காது தடுத்தல்.
- காடழிப்பினைக் கட்டுப்படுத்தலும், மீன் காடாக்கத்தினை துரிதப்படுத்தலும்.
- மழைநீர் சேகரிப்பு முறைகளைப் பின்பற்றல்.
- நீரின் வீண்விரயத்தை முற்றாக நிறுத்துதல்.
- வரட்சியின் அச்சுறுத்தல் பற்றிய விழிப்புணர்வுகளை மக்களுக்கு தெரியப்படுத்தல்.
- சுவட்டு ஏரிபொருட்களின் பாவனையைக் குறைத்தல்.
உதம் சூழலைப் பாதிக்காத சூரிய சக்திப் பாவனை, காற்றாடிப் பாவனை, நிலவெப்பப் பாவனை போன்றவற்றுக்கு மானியம் வழங்குதல்.
- வற்றாத நன்னீர் கிணறுகளைப் புனரமைப்புச் செய்தல்.
நீர்மட்டம் வற்றாத நன்னீர் கிணறுகளைப் புனரமைப்புச் செய்வதன் மூலம் வரட்சியின் போது ஏற்படுகின்ற நன்னீர் தட்டுப்பாட்டைக் குறைக்கலாம்.

இலங்கையில் வரட்சியின் பாதிப்புக்களில் இருந்து மக்களையும், சூழலையும் பாதுகாத்துக்கொள்வதில் அரசு, அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் பல செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன. அவ்வகையில் மீன்பிடி அமைச்சு, உலக உணவுத்திட்டம், இலங்கை செஞ்சிலுவைச் சங்கம் போன்ற அமைப்புக்கள் வரட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களிற்கு உதவிகளை வழங்கி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்வகையில் வரட்சி நிகழ்வானது இயற்கையின் நியதியாகும். இந்நிகழ்வை மனிதனால் முழுமையாகக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. ஆனால் இதனால் ஏற்படும் பாதிப்புக்களைக் குறைக்க முடியும். இதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது அரசினதும், மக்களதும் கடமையாகும்.

உராக்துவண நூல்கள்

1. Isthikar M.A.M (2013), Natural disasters, Islamic Book House, Colombo-09.
2. இராதாகிருஸ்னன் .கே. (2007), இயற்கை அளர்த்தங்களும் இடர் முகாமைத்துவமும்.
3. சிவகெளரி.பி. (2009), வரட்சி, யாழ் தினக்குரல்.

கிளக்கிய

மொழிபெயர்ப்பு

க. துஸ்யந்தன் (ஆசிரியர்)
கா/திருத்துவரை விவேகானந்தா
தமிழ் கணிஷ்ட வித்தியாலயம், எத்கந்துர

மொழிபெயர்ப்பு என்றால் என்ன என்பதைத் தெளிவு படுத்துவதற்காகப் பல்வேறு அறிஞர்களும் கூறிய கருத்துக்களை நோக்குவோம். பின்னர் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பின் பண்புகளை நோக்குவோம்.

பொதுவாக மொழி பெயர்ப்பு என்றால் மூலமொழியில் உள்ளதை (இலக்கியத்தை பிறவிடயங்கள்) இலகு மொழிக்கு மாற்றுதல் எனப் பொருள்படும்.

மொழிபெயர்ப்பு என்பது அரிய கலை. “சென்றிடுவீர் எட்டுத்திக்கும் கலைச் செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்து இங்குசேர்ப்பீர் நல்லனவற்றை நம்மொழிக்கும், நம்மொழியிலே கொணர்வது மொழிபெயர்ப்பாகும்.

பெஞ்சமின் ஜோவிட் என்பவர் “மூலத்திலிருந்து மாறுபடாமல் படிப்பதற்கு இனிமையாகவும், ஒரு மொழியிலிருந்து மற்றொரு மொழிக்குப் பெயர்ப்பதே என்று கூறுகிறார்.

எல்லைக் கோட்டைத் தாண்டாமல் வார்த்தைக்கு வார்த்தை பெயர்க்காமல் உள்ளதை உள்ளவாறே உணர்ந்தவாறே பெயர்ப்பது மொழிபெயர்ப்பு என்பார் கு.ப.ராஜேகோபாலன்.

மூலநூலின் முழு உணர்வினையும் கருத்துக்களையும் நிகழ்வுகளையும் சிறிதும் விடுபடாமலும், மாற்றாமலும் அதிகப்படுத்தாமலும் ஒரு மொழியில் இருந்து மற்றொரு மொழிக்கு மாற்றுதலே உண்மையான மொழிபெயர்ப்பு என்பார் கண்பதி.

மூலமொழியில் உள்ளவற்றை பெயர்ப்பு மொழியில் மாற்றித் தருவது மொழிபெயர்ப்பு. இது சொல்லுக்குச் சொல் கூறுவது என்ற பொருளை முழுமையாகத் தருவதாகும், என்பர் மாலின் ஆஸ்கி.

பொதுவாக உள்ளதை உள்ளவாறே அப்படியே மொழிபெயர்த்துக் கூறுவதை மொழிபெயர்ப்பு எனலாம். படைப்பிலக்கியங்கள் மொழிபெயர்ப்பு என்பதிலிருந்து அவற்றின் பண்புகளைத் தொடர்ந்து நோக்குவோம்.

பிறமொழிப்படைப்பு இலக்கியங்களான புதினங்கள், சிறுகதைகள், நாடகங்கள் முதலியற்றைப் பெயர்க்கும் போது மொழிபெயர்ப்பாளருக்குச் சிக்கல்கள் தோன்றும். எனவே அம் மொழியின் மண் வாசனையை உணர்ந்து பெயர்த்தல் வேண்டும்.

நீலபத்மநாதன் அவர்களுடைய படைப்புக்களில் மலையாள மொழியின் தாக்கம் இருக்கும். கி. இராஜநாராயன்னின் படைப்புக்களில் கோவில் பட்டிக்கு அருகில் உள்ள கரிசல் மண் வாசனை மிகுதியாகக் காணப்படும்.

ஜெயகாந்தனின் சில புதினங்களில் சென்னைப் புறநகர்ப் பகுதிகளில் வாழ்கின்ற ரிக்ஷா ஒட்டுஞர்களின் “இப்பப்பார்க்கணுமே அதே படாஸ்டைஸ் ஆனு சும்மா ஜம்முனு இருக்கிறா”

“New you can see her very fine
Very beautiful person too”

இத் தொடரை ஆங்கிலத்தில் பெயர்க்கும் போது சிக்கல் ஏற்படும். படா ஹிந்தி, ஸ்டைஸ் - ஆங்கிலம் என நம் மொழியில் பிறமொழிச் சொற்கள் பயின்று வருகின்றன. ஆனால் பிறமொழியில் எழுதும் போதே மறந்தும் கூட நம் தமிழ்ச் சொல்லைப் பயன்படுத்துவதில்லை.

எனவே படைப்பிலக்கியங்களைப் பெயர்க்கும் போது அப்படியே மொழி பெயர்ப்பது என்பது கடினமாக அமைகின்றது. உறவுமுறைச் சொற்களையும் வழக்கிலுள்ள சொற்களையும் உருவகச் சொற்களையும் மொழியெர்ப்பது சிக்கலாக அமைகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக தமிழிற் சித்தப்பா, மாமா, பெரியப்பா, போன்ற உறவு முறைகளைக் குறிக்க ஆங்கிலத்தில் Uncle என்ற ஒரு சொல்லே அமைகின்றது. என்பதைக் கூறலாம்.

தயவு செய்து உட்காருங்கள் என்பதை “Please take your seat” என மொழி பெயர்க்க வேண்டும். சில சொற்களைப் பிற மொழியில் மொழிபெயர்ப்பது சிக்கலாக அமைகின்றது. கோபத்தில் பேசும் போது “அவன் தலையைச் சீவி விடுவேன்” என்பதை உணர்ச்சியோடு பெயர்க்க முடியாது. “Dose he has power to kill me.”

இலக்கிய மொழி பெயர்ப்பின் மிக முக்கியமான பண்பாக பண்பாடு பேசப்படுகின்றது. பண்பெனப்படுவது பாடற்றிந்து ஒழுகுதல் எனக் கூறும் கலித்தொகை தமிழில் மனம் குளிர் வரவேற்றனர் என்பதை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கும் போது They extend very warm welcome என்று தான் மொழி பெயர்க்க வேண்டும். ஆனால் இங்கு warm என்ற சொல் வெம்மையைக் குறிக்கும். காரணம் மேல் நாடுகளில் எப்பொழுதுமே குளிர்ச்சிதான் காணப்படும். அவர்கள் வெப்பத்தினைத் தான் விரும்புவார்கள்.

எனவே படைப்பிலக்கியங்களைப் பெயர்க்கும் போது மிகுந்த கவனம் தேவை என்பதை அறியலாம். மொழிபெயர்ப்பில் பண்பாட்டுத் தாக்கமும், மிக முக்கியமான பண்பாக அமைகின்றது.

இலக்கிய மொழி பெயர்ப்பில் பண்பாட்டுத் தாக்கம் தொடர்பாக நோக்குவோம்.

ஓவ்வொரு மொழியும் தனித்தன்மை கொண்டது. எனவே பண்பாடு மாறாமல் பெயர்க்க வேண்டும். ஆங்கிலத்தில் Good Morning வடமொழியில் “நமஸ்கார்” என்ற சொல்லை தமிழில் வணக்கம் எனப் பெயர்க்க வேண்டும். தமிழில் இருந்து ஆங்கிலத்திற்குப் பெயர்க்கும் போது எனிய நடையில் பெயர்க்க வேண்டும் .

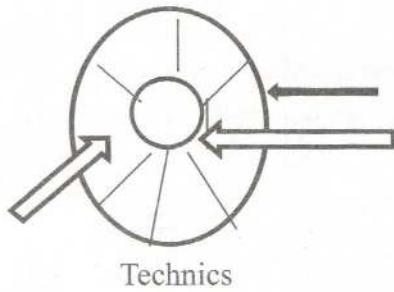
சான்று :- ஜப்பா மாதம் ஒரு வாரமாக சென்னையில் ஓயாத அடைமழை. It was the month of October, November, there was Unceasing rain in Chennai.

புலவர்களின் கற்பனையில் உருவாகும் உவமைகளை ஆங்கிலத்தில் பெயர்ப்பது கடிமை. எடுத்துக்காட்டாக :- “கருவி வானம் கார் சிறந்து ஆர்ப்ப” The sky covered with clouds and lightning rains. மொழிபெயர்ப்பில் தக்கபடி மொழிபெயர்க்கவில்லை என்றால் அது பயனில்லாது போய்விடும். நான்று :- Time is Gold காலம் பொன்னானது.

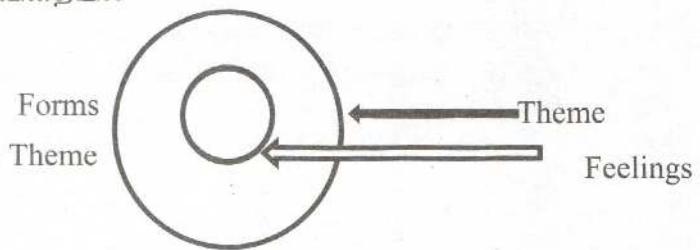
இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பில் சில விடயங்கள் கட்டாயமாக உள்ளடக்கப்படுதல் வேண்டும். அதில் ஒன்றாக Theory of Literature அமைகிறது. இலக்கியம் என்றால் என்ன? இலக்கியத்தின் பண்புகள் இலக்கியத்தின் பயன்கள், இலக்கிய வகைகள், ஓவ்வொன்றினதும் கூறுகள், இலக்கிய உத்திகள் என்பன முக்கியம் பெறுகின்றன. ஒஸ்ரின்ஹன், ரெனிவெலாக் இருவரும் எழுதிய Theory of Literature என்ற நூல் இங்கு முக்கிய ஒன்றாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பை மேற்கொள்பவர் இலக்கியம் சார்ந்த கோட்பாட்டு அறிவுகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். இத்தோடு அனுபவம், பயிற்சி, ஆளுமைத்திறன், ஆர்வம் என்பனவும் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பானுக்கு இருக்க வேண்டும்.

இலக்கியத்தில் நாங்கள் எதை மொழிபெயர்க்கின்றோம்? முதலில் கருப்பொருள் முக்கியம் பெறுகிறது. கவிதையில் உணர்ச்சி முக்கியம் பெறுகிறது.

கவிதையில்

இலக்கியத்தை மொழிபெயர்க்க முன்னர் ஒரு இலக்கியம் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் எனப் பார்க்க வேண்டும். கவிதையில் உணர்ச்சி முக்கியம் பெறுகின்றது. அந்த உணர்ச்சி முழுமையாக வெளிக்கொண்ட கவிஞரால் மட்டுமே முடியும் என்ற கருத்தில் A poet can Translate a poem என்று கூறப்படுகிறது.

இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பில் “Classic Literature” Classical ஆகவும் “Modern Literature”, Modern ஆகவும் பேணிக்கொள்வது சிறப்பான பண்பாகக் கூறப்படுகின்றது. அதற்கென்று ஒரு தனிமதிப்பும் கிடைக்கின்றது. இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பு சமுகத்தில் ஒட்டுமொத்த நோக்கங்களையும் பிரதிபலிக்காது.

இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பில் ஒரு நெகிழ்ச்சித்தன்மை இருக்க வேண்டும். அதுவும் மூலத்தை விட அதிகம் விலகிச் செல்லக்கூடாது. மூலத்துக்கு விசுவாசமாக இருக்க வேண்டும்.

பெறு மொழியிலேயே இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பைத் தருவவன் புதியதொரு இலக்கிய ஆக்கமுயற்சியிலே ஈடுபடுகின்றான் என்பதை உணர்ந்து கொள்ளுதல் மிக அவசியமாகின்றது. அதனால்தான் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பை Translation எனக்குறிப்பிடாது Transcreation எனக் குறிப்பிடுகிறார்கள். மூலநூல் படைப்பாளி குறிப்பிட்ட இலக்கியப் படைப்பை உருவாக்க எவ்வளவு பிரயத்தனத்தைப் பட்டானோ அதேயளவு முக்கியத்துவத்தை மொழிபெயர்ப்பாளனுக்கும் தருதல் வேண்டும்.

இவை யாவற்றையும் தொகுத்து நோக்குமிடத்து இலக்கிய மொழி பெயர்ப்பு என்றால் என்ன? என்பது பற்றியும் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பின் பண்புகளையும் விளக்கிக்கொள்ளலாம்.

➤ கல்வி என்பது ஒரு வாளியை நிரப்புவது அல்ல. ஆனால் தீணை மூட்டுவதாகும்.

வில்லியம் பட்லர்

➤ நான் வாழ்வதற்கு வழி வருத்த தந்தைக்கு கடமைப்பட்டுள்ளேன். ஆனால் சிறப்பாக வாழ்வதற்கு நெறிப்படுத்திய ஆசிரியருக்கும் பெருமளவில் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

மகா அலெக்சாண்டர்.

ஜந்தாம் தரப் புலமைப்பரிசிலும் வழிகாட்டி ஆலோசனையின் அவசியமும்

எம்.எம்.ஏ.ஸமட்

இலங்கையின் கல்வி வரலாற்றில் இலவசக் கல்வியின் தந்தை எனப் போற்றப்படுவார் கலாநிதி சி. டபிள்யூ. டபிள்யூ கன்னங்கரா அவர்கள். அவரால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட இலவசக் கல்வித் தொடரில் வருமானம் குறைந்த, திறமையிக்க மாணவர்களின் எதிர்காலக் கல்வி வாழ்க்கையை ஊக்கப்படுத்தவே 1952ஆம் ஆண்டு ஜந்தாம் தரப் புலமைப் பரிசில் பரீட்சை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

பரீட்சை என்பது ஒரு மாணவனின் அறிவுமட்டத்தை, ஞாபகத் திறமையைப் பரீட்சிப்பதாகும். மாணவரிடையே தனியாள் வேறுபாட்டுப் பண்புகள் ஒரே விதமாக அமைவதில்லை. இதனால் அவர்களின் பரீட்சை பெறுபேறுகளும் வேறுபட்டதாகக் காணப்படும்.

பரீட்சையில் சாதித்தவர்கள் வாழ்த்தப்படுவதும் சாதிக்காதோர் சாதிப்பதற்காக ஊக்கப்படுத்தப்படுவதும்தான் பரீட்சைகளின் எதிர்பார்ப்பாகும். மாறாக சித்தியடைந்தோரின் சார்பில் புகழின் உச்சிக்குச் செல்வதோ அல்லது சித்தியடையாதோரின் சார்பாக உடைந்துபோவதோ ஏற்றுகொள்ளத்தக்கதல்ல. அது பாதிப்புக்களையே தோற்றுவிக்கும். இவ்வாறானதோரு நிலைமையைத்தான் கடந்த காலங்களில் ஜந்தாந் தரப் புலமைப் பரிசில் பரீட்சை முடிவுகள் உருவாக்கி இருக்கிறது. ஏனெனில் இப்பரீட்சையானது பெற்றோர்களின் கௌரவப் பரீட்சையாக நோக்கப்படுகிறது.

வசதி குறைந்த மாணவர்களுக்கு புலமைப்பரிசில் வழங்குவதற்கும், திறமையான மாணவர்களை பிரபல்ய பாடசாலைகளில் அனுமதிப்பதற்குமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இப்பரீட்சையில், தகைமை பெறும் மாணவர்கள் வசதி குறைந்திருப்பின், உதவித் தொகையாக ஆண்டொன்றுக்கு 5,000 ரூபா வரை 15,000 மாணவர்களுக்கு இப்புலமைப் பரிசில் சகாயக் கொடுப்பனவு வழங்கப்படுகிறது. அத்துடன், கல்வி அமைச்சினால் நிர்ணயிக்கப்படும் பாடசாலைகளுக்குரிய வெட்டுப் புள்ளிகளுக்கு ஏற்ப 15 ஆயிரம் மாணவர்கள் பிரபல்ய பாடசாலைகளில் 6ஆம் தரத்தில் அனுமதியளிக்கப்படுகின்றன.

கற்றலின்பால் மாணவர்களை ஊக்கப்படுத்துவதற்காக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இப்புலமைப்பரிசில் பரீட்சை, மாணவர்களுக்கு தோல்வி மனப்பாங்கையும், சாதிக்க முடியவில்லை என்ற குற்ற உணர்வையும் மன அழுத்தங்களையும் உருவாக்குவதுடன், கற்பித்த

ஆசிரியர்களுக்கும் பெற்றோர்களுக்கும் மனச்சோர்வையும், கௌரவப் பிரச்சினைகளையும், தாழ்வு மனப்பாங்கையும் ஏற்படுத்தியமையை கடந்தகாலங்களில் இப்பீட்சைப் பெறுபேறுகள் வெளியானதன் பின்னர் இடம்பெற்ற சம்பவங்களை அவதானிக்கின்றபோது அறியக்கூடியதாகவுள்ளது.

ஒவ்வொரு வருடமும் சாராசரி 3 இலட்சம் மாணவர்கள் இந்த ஐந்தாம் தரப் புலமைப் பரிசில் பீட்சைக்குத் தோற்றுகின்றனர். கடந்த 2010 மற்றும் 2011 ஆம் ஆண்டுகளில் முறையே 313,450 பேரும் 321,427 பேரும் பீட்சைக்குத் தோற்றியதுடன் 2012ஆம் ஆண்டு 318,416 மாணவர்களும் 2013ல் 322,455 மாணவர்களும் தோற்றியிருந்தனர். 2014ல் 334,600 பேரும், 2015ல் 340,926 பேரும், 2016ல் 350,701 பேருமாக நாடு பூராகவும் நடைபெற்ற இப்பீட்சைக்குத் தோற்றியிருந்தனர்.

ஒவ்வொரு வருடமும் நடைபெறும், இப்பீட்சையில் சித்தியடைகின்ற மாணவர்களில் புலமைப் பரிசில் நிதிக்காகவும் பிரபல்ய பாடசாலைகளின் அனுமதிக்காவும் ஏறக்குறைய 32 ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்டோர் தகைமை பெறுகின்றனர். இப்பீட்சையில் பல மாணவர்கள் தகைமை பெறுகின்ற போதிலும் பெரும்பாலானோருக்குப் புலமைப் பரிசில் உதவித் தொகை கிடைப்பதில்லை. ஏனெனில், அவர்களில் அதிகமானோர் வருமானம் கூடியவர்களினதும், அரசு உத்தியோகத்தற்களினதும் பிள்ளைகளாகும்.

இப்பீட்சைக்கான பாடத்திட்டம் இம்மாணவர்களின் உளக் கொள்ளலாவுக்கு உகந்ததல்லவென்றும், இவ்வயதுக் குழுவினருக்கு இத்தரத்தில் இப்பீட்சை பொருத்தமற்றது என்றும், புலமைப் பரிசில் பீட்சைக்கான விளாக்கள் அப்பீட்சைக்கான பாடவிதானப் பரப்புக்குள் இல்லையெனவும், பாடவிதானத்தை முழுமையாகப் பூர்த்தி செய்யப்படாது விளாக்கள் எடுக்கப்படுவதாகவும், தரம் 7இல் அல்லது தரம் 8இல் தான் இப்பீட்சை நடாத்தப்படல் வேண்டும், இப்பீட்சை இனிவரும் ஆண்டுகளில் நடத்தப்படக் கூடாது என்றும் பல்வேறு வாதப் பிரதிவாதங்களுடனும், விமர்சனங்களுடனும் பல கோரிக்கைகள் புலமைப் பரிசில் பீட்சையின் அறிமுக காலந்தொட்டு ஆசிரிய தொழிற்சங்கங்கள் உட்படப் பல தரப்பினராலும் முன்வைக்கப்பட்டு வருகின்றமையைச் சுட்டிக்காட்டுவது பொருத்தமாகும்.

இந்நிலையில், இப்பீட்சை சமூகத்தின் மத்தியில் பலத்த செல்வாக்கைச் செலுத்தி உள்ளது. க.பொ.த சாதாரண தர மற்றும் உயர்தரப் பீட்சை ஆகிய தேசிய பீட்சைக்கு அப்பால் இப்பீட்சை முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. கல்வி வர்த்தகத்துக்கான சிறந்த தளமாக இப்பீட்சையும் இப்பீட்சைக்குத் தோற்றும் மாணவர்களின் வகுப்புக்களும் மாறியுள்ளன. வருடா வருடம் நடைபெறும் இப்பீட்சைக்காக மாணவர்கள் தரம் மூன்றிலிருந்தே பெற்றோர்களின் ஆசிரிவாதத்துடன் பிரத்தியேக வகுப்பு ஆசிரியர்களினால் இப்பயிற்சியளிக்கப்படுகிறார்கள். பெற்றோர்கள் பணத்தை அதற்காகச் செலவழித்துக் கொண்டுமிருக்கிறார்கள்.

ஒரு சில பிரதேசங்களில் வெளிமாவட்டங்களிலிருந்து பீட்சை விளாத்தாள்கள் கொள்வனவு செய்யப்பட்டு, அவை திகதி மாற்றப்பட்டு, பிரதி எடுக்கப்பட்டுப், புலமைப் பரிசில் பீட்சைக்கான பாட விடயங்களைக் கற்பிக்கும் ஒரு சில ஆசிரியர்களின் எவ்வித ஆக்க முயற்சிகளும், தேடல்களும் இன்றி வருமானத்தை மாத்திரம் ஒரே நோக்காகக்

கருதி மாணவர்களுக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டு பரீட்சை நடாத்தப்படுகின்றமையும், பரீட்சை நடாத்தப்பட்ட வினாத்தாள்கள் அவ்வகுப்பு மாணவர்களிடையே பரிமாறப்பட்டு மதிப்பீடும் செய்யப்படுகின்றமையும் என்ற அவல நிலைகள் அரங்கேறிய வரலாறுகளும் நம்முன் காணப்படுகின்றன.

அது மாத்திரமின்றி, கெளரவத்தின் அடிநாதமாக, கெளரவப் பிரச்சினையின் புதிய பரிணாமமாக இப்பரீட்சை பெற்றோர்களிடையே வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. எத்தகைய செலவு ஏற்பட்டாலும் தனது பிள்ளை பரீட்சையில் தோல்வி அடையக் கூடாது, தகைமை பெறத் தவறக் கூடாது என்று கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு, பிள்ளைகளின் உடற்பயிற்சிக்கு நேரம் வழங்காது, பொழுது போக்குக்கு அனுமதிக்காது, இரவு பகல் பாராது பிள்ளைகளை மன அழுத்தத்துக்குள்ளாக்கி தாங்களும் மன அழுத்தத்துக்கும் மனச்சோர்வுக்கும் உள்ளாகும் நிலையை இப்பரீட்சை முடிவுகள் கடந்த காலங்களில் ஏற்படுத்தின.

எந்தவொரு வகுப்பினதும் எந்தவொரு மாணவரும் நிழல் பிரதிகள் போல அறிவுத் திறன் உடையவர்களாக இருப்பதில்லை. ஒவ்வொரு மாணவனும் தனித்தன்மையுடனும் தனிப்பட்ட அவனுக்கே உரித்தான் ஆளுமையுடனும் செயற்படுகிறான் என்பதை ஆசிரியர்களும் பெற்றோர்களும் விளங்கிச் செயற்பட வேண்டும்.

மாணவர்களின் உடல் வளர்ச்சி வீதம், உடல் முதிர்ச்சியின் அளவு போன்றவற்றில் காணப்படும் வேற்றுமைகளுடன் மாணவர்களது நுண்ணறிவு, நாட்பங்கள், கவர்ச்சிகள், செய்திறங்கள், மனவெழுச்சி வேறுபாடு, ஆர்வங்கள், ஆசைகள், மனப்பாங்குகள் போன்ற ஒவ்வொரு பண்பிலும் மாணவர்களிடையே வேறுபாடுகள் உள்ளதை கல்வி உள்ளியல் தெளிவுபடுத்துகிறது.

அறிதல், மனவெழுச்சி, முயற்சி ஆகிய செயல்கள் இணைந்த ஒவ்வொரு பண்பிலும் மாணவரிடையே வேற்றுமைகள் உள்ளன. இடைநிலை வகுப்பு மாணவர்களை விட ஆரம்பப்பிரிவு மாணவர்களிடையே தனியாள் வேற்றுமைகள் அதிக அளவிலாகக் காணப்படும். 5ஆம் தரப் புலமைப் பரிசில் பரீட்சைக்குத் தோற்றும் மாணவர்கள். ஆரம்பப் பிரிவு மாணவர்களே. எனவே இவர்களில் ஒருவருக்கொருவர் நுண்ணறிவு, செயற்றிறன், மனவெழுச்சி போன்ற பண்புகளில் வேறுபாடு காணப்படுவது இன்றியமையாதது.

மாணவர்களது ஆளுமை வளர்ச்சிக்கு ஏதுவான காரணிகளில் காணப்படும் வேறுபாடு இவர்களிடையே தனியாள் வேற்றுமைகள் எழுக் காரணமாக அமைக்கின்றன. ஆளுமை என்பது ஒருவனது உடல், அறிவு, மனவெழுச்சி போன்ற எல்லாக் கூறுகளையும் சேர்த்த பண்புகளது கலவையாகும். இவற்றுடன், மரபு நிலைக்காரணிகள், சூழ்நிலைக் காரணிகள், கற்றல், பயிற்சி, உடலில் காணப்படும் சுரப்பிகள், ஹோமோன்கள் என்பன ஒரு மாணவனது தனியாள் வேறுபாடுக்கு ஏதுவாக அமைகின்றன என்பதை ஆசிரியர்களும் குறிப்பாக பெற்றோரும் அறிந்திருப்பது அவசியம்.

இத்தகையை நிலைமைகளை அறியாது, அல்லது அறிந்தும் கூட பரீட்சைக்குத் தோற்றி தகைமை பெறாத அல்லது சித்தியடையாத இந்த தனியாள் வேறுபாடுகள் அதிக அளவிலான

வயதைக் கொண்ட பிள்ளைகளை அவர்களின் ஆழ் மனதில் அழுத்தத்தை, தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் பெற்றோர்கள் கடந்த காலங்களில் நடந்து கொண்டதாக வெளியான செய்திகள் பல்வேறு விமர்சனங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தன

இவை தவிர, கடந்த ஆட்சிக்காலத்தில் சிறுவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் அனுஷ்டிக்கும் சர்வதேச சிறுவர் தினத்தில் இப்பீட்சை முடிவுகள் வெளியிடப்பட்டன. இவ்வாறு வெளியிடப்பட்ட இப்பீட்சைப் பெறுபேறு மாணவர்கள், பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள், கல்வி ஆர்வலர்கள் மற்றும் கல்வித்துறையினர்கள் மத்தியில் பெருந்தாக்கத்தையும் பரப்பையும் ஏற்படுத்தியிருந்தமையையும் கட்டிக்காட்டுவது அவசியமாகும்.

அத்தோடு, உரிய வெட்டுப் புள்ளியைப் பெறாத பிள்ளைகளைத் திட்டத்தோத்தமை, விரட்டியடித்தமை, குறைந்த புள்ளிகளைப் பெற்றமைக்காக பெற்றோர் குடுமைத்தமை, செல்லப்பிராணிகளை அடைக்கும் கூடுகளில் குறைந்த புள்ளி பெற்றமைக்காக பிள்ளையை அடைத்து வைத்தமை போன்ற பல சம்பவங்கள் பிள்ளைகளின் இப்பீட்சைப் பெறுபேறுகள் பெற்றோர்களுக்கு ஏற்படுத்திய அழுத்தங்களினால் கடந்த காலங்களில் நடந்தேறின.

இவ்வாறன நிலையில், ஜந்தாம் தரப் புலமைப்பரிசில் பரீட்சைக்குத் தோற்றும் மாணவர்களில் அதிகமானோர், அதிகரித்த மன அழுத்த உபாதைகளுக்கு உள்ளாகி வருவதாகக் கடந்த காலங்களில் நரம்பியல் வைத்தியர்களினால் தெரிவிக்கப்பட்டன. இப்பீட்சையின் பெறுபேறு, பெற்றோர்களின் கெளரவப் பிரச்சினையாக உருவெடுத்துள்ளமையே இந்நிலைமைக்குப் பிரதான காரணம் எனவும் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தனர்.

பெற்றோர்களும், பாடசாலை ஆசிரியர்களும், ஜந்தாம் தரப் புலமைப்பரிசில் பரீட்சைக்குத் தோற்றும் மாணவர்கள் மீது, அதன் பெறுபேறு தொடர்பில் செலுத்தும் அளவு கடந்த ஆதிக்கமே, மாணவர்களின் இத்தகைய மன அழுத்தம் மற்றும் அதிகரித்த தலைவலி போன்ற உபாதைகளுக்கு காரணம் எனவும், இது தொடர்பில் அறிவு பூர்வமாகச் சிந்தித்துச் செயற்பட வேண்டியது பெற்றோர்கள், பாடசாலை ஆசிரியர்கள் மற்றும் கல்வித்துறை அதிகாரிகளின் மீதான கட்டாயக் கடமை எனவும் அவர்கள் வலியுறுத்தியிருந்தமையையும் இத்தகைய உபாதைகளுக்காக சிகிச்சை பெறும் அதிகரித்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவடைந்து, இப்பீட்சைக்குத் தோற்றும் மாணவர்கள் இயல்பாகச் சிந்தித்துச் செயற்படும் நிலைக்கு வரவேண்டுமாயின், பாடசாலைகளிடையே போட்டி நிலைமையை உருவாக்கி, பணம் வகுலிக்கும் தொழிலாக உருவெடுத்துள்ள இப்பீட்சையின் கட்டமைப்பு மற்றும் நோக்கம் முதலானவை மாற்றும் பெறவேண்டியது அவசியம் எனவும் அவர்கள் வலியுறுத்தியிருந்தமையை இங்கு கட்டிக்காட்டுவது அவசியமாகும்.

ஆரம்பப் பிரிவு தரத்தில் உள்ள பிள்ளைகளிடையே காணப்படும் தனியாள் வேறுபாடு அவர்களின் நுண்ணறிவு, செயற்றிறந் எனபவற்றில் வேறுபாட்டை ஏற்படுத்தும். அதனால் அவர்களின் பரீட்சைப் பெறுபேறுகளிலும் ஏற்றத்தாழ்வு காணப்படும்.

மாணவர்களிடையே காணப்படும் இத்தகைய தனியாள் வேற்றுமைகளின் தன்மையை உணர்ந்து, இவை இருத்தலைக் கவனத்திற் கொள்ளும் ஆசிரியர்களாலும்

பெற்றோர்களினாலுமே அப்பிள்ளையின் பர்ட்சைப் பெறுபேறுகளின் வெற்றி தோல்விகளை அல்லது பர்ட்சையில் தகைமை பெற்றதை அல்லது பெறாததை ஏற்றுக்கொள்ளவும் தகைமை பெற்ற பிள்ளைகளை வாழ்த்தவும் தோல்வியற்ற பிள்ளைகளை உளஅமைதிபெறச் செய்யவும் மேலும் தோல்வியிலிருந்து வெற்றி நோக்கி நகரச் செய்யவும், ஊக்கப்படுத்தவும் முடியும்.

எனவே, இப்பர்ட்சையின் யதார்த்த நிலைகள் குறித்து பெற்றோர்கள் தெளிவுபடுத்தப்படுவது அவசியமாகும். பிள்ளைகளின் பர்ட்சைப் பெறுபேற்றின் வெற்றி தோல்விகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பாங்குகள் பெற்றோர்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். பெற்றோர்கள் இவை குறித்த உளவள ஆலோசனைக்கு உட்படுத்தப்படுவது அவசியமாகும். இவ்வாலோசனைகள் சகல பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளினுடைகாவும், பாடசாலைகள் ஊடாகவும் தொழில்வாண்மை உளவள ஆலோசகர்களினுடைக வழங்கப்பட வேண்டும். வெற்றி தோல்வின் யதார்த்த நிலைகள் பெற்றோர்களினுடைக பிள்ளைகளுக்கு அறிவுப்படப்பட வேண்டும். இதன் மூலம் இப்பர்ட்சை பெறுபேறுகள் பெற்றோர்கள் மற்றும் பிள்ளைகள் மீது ஏற்படுத்தும் உளத்தாக்கத்தைக் குறைத்து வெற்றியையும் தோல்வியையும் ஏற்று வாழும் மானப்பாங்கை உருவாக்கும். வெற்றிகரமான உளவளத்துணைச் செயற்பாடுகள் யதார்த்தமற்ற போலி கௌரவத்தினால் ஏற்படும் அழுத்தங்களைத் தவிர்ப்பதற்கு உதவுவதோடு விபர்தங்களையும் தவிர்க்கும் என்பதுமே நிதர்சனமாகும்.

➤ விஞ்ஞானம் கலவாத சமயம் நொண்டி. சமயம் கலவாத விஞ்ஞானம் குரு

அல்பேட் ஐன்ஸ்டின்.

➤ ஒரு புத்தகம் கீதயத்திலிருந்து உதயமாகுமானால் அது தொடர்ந்து மற்றவர்களின் கீதயங்களோடு தொடர்பு கொண்ட வண்ணம் கிருக்கும்.

தொமஸ் காளை

➤ ஆயனையிடக் கற்றுக் கொள்வன் முதலில் பணிவதற்குப் பழக வேண்டும்.

அரிஸ்ரோட்டில்

இயற்கை அனர்த்தங்களில் கிருந்து பாதுகாப்புப் பறவோம்

செல்வி. உ. கம்ஷாயினி

யா /அருணோதயாக் கல்லூரி
அளவேட்டி
யாழிப்பாணம்
கட்டுரை வரைதல்
பிரிவு 3 - முதலாமிடம்

“காலனை வெல்ல வேண்டும். இல்லையேல் காலத்தை வெல்ல வேண்டும்”. என்று கூறுமளவுக்கு இன்றைய உலகம் கடுகதியாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. சனத்தொகை அதிகரிப்பின் விளைவாக நானுக்கு நாள் புதிய புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள் விஞ்ஞானிகளால் கண்டு பிடிக்கப்படுகின்றன. இதனால் மனித வாழ்க்கை சொகுசாக்கப்பட்டுள்ளது. இயந்திர மயமாக்கத்தால் வாழ்க்கை இலகுவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் வாழுதல் என்பதோ கடினமாக்கப்பட்டுள்ளது.

நாம் எதனையும் எதிர் கொள்ளத் தயாராகி விட்டோம், என்று கர்வத்துடன் மார்பு தட்டிக் கொள்ளும் மனிதர்கள் இயற்கையின் சீற்றத்தின் முன் மண்டியிட்டுத் தான் கிடக்கின்றார்கள். மனிதரின் நடவடிக்கைகளால் சிரமங்களை அனுபவித்து வரும் இயற்கைத் தாய் தனது கோபத்தை சனாமி, குறாவளி, நிலநடுக்கம், மண்சரிவு, வெள்ளப்பெருக்கம், புயல், ஏரிமலை வெடித்தல், டொனாடோ, வறட்சி, இடி, மின்னல் எனப் பல்வேறு வடிவங்களில் பூமியில் அரங்கேற்றிக் கொண்டிருக்கிறாள்.

மனிதரால் பாதிப்புற்ற இயற்கை அன்னை கனவான், ஏழை என்ற எந்தப் பாகுபாடுமின்றி அனைவருக்கும் சேதம் விளைவிக்கின்றாள். இனம், மதம், மொழி, சாதி, சமயம் என எதுவித வித்தியாசமும் காணாமல் யாவருக்கும் நாசத்தை உண்டாக்குகின்றாள்.

நேபாளத்தில் பலரது உயிரைக்குடித்த மண்சரிவும், இலங்கையில் சமீபத்தில் ஏற்பட்ட சரித்திரம் காணாத வெள்ளமும் வெள்ளையர்கள், கறுப்பர்கள், என்ற பாகுபாட்டைக் காட்டாது இயற்கை தன் சீற்றத்தை அனைவர் மீதும் வெளிப்படுத்துகின்றாள் என்பது தெரியவருகின்றது. இலக்கிய உலகிலே பொறுமைக்கு உதாரணமாக பூமித்தாயையே குறிப்பிடுகின்றனர். ஆனால் “சாது மிரண்டால் காடு கொள்ளாது” என்ற பழமொழிக்கிணங்க பூமி தனது சீற்றத்தை வெளிப்படுத்திய வண்ணமே இருக்கிறது.

மனிதனுக்குப் பற்பல நன்மைகளை அள்ளித்தரும் பூமித்தாயால் அவனுக்குக் கொள்ளி வைக்கவும் இயலும் என்பதை உனரவேண்டும். பஞ்ச பூதங்களான நீர், நிலம், காற்று, ஆகாயம், தீ என்பவற்றால் ஏற்படுத்தப்படும் உதைப்பினால் பூமி தனது சீற்றத்தை

வெளிப்படுத்துகிறது. பஞ்ச பூதங்கள் பூமிக்கு உதைப்பை ஏற்படுத்தவதற்கு முக்கிய காரணம் மனித செயற்பாடுகளே. இயற்கையின் பசுமைத் தோழனாகவும், நன்பனாகவும் மாறும் போதே இயற்கை அனர்த்தத்திலிருந்து பாதுகாப்புப் பெற்றுமிடியும்.

வடிகாலமைப்புக்களின் பற்றாக்குறை, பொருத்தமற்ற சுகாதார நடவடிக்கைகள், சேரிப்புற வாழ்க்கைமுறை ஆகியவற்றால் நிலம் மாசடைகிறது. பொலித்தீன் பிளாஸ்டிக் போன்ற பொருட்கள் மண்ணுடன் சேரும் போது அதன் நீர் வடித்திறன் அற்றுப் போகிறது. பகுதி பட்ட பிரித்தழிகை நிலத்தினுள் காற்று உள்செல்லாமையால் நடைபெற்று நிலத்தை மாசுபடுத்துகிறது.

நீர் நிலைகளில் தொழிற்சாலைக் கழிவுகள் சேருதல், செஞ்கூடான நீர் கலத்தல், கடலில் எண்ணென்ப படிவுகள் சேர்தல் போன்ற காரணங்களினால் நீர் மாசு படுத்தப்படுகிறது.

தகனத்தின் விளைவாக உண்டாகும் வெப்பம், கந்தக ஒட்சைட்டுக்கள், காபன் சேர்க்கைகள், ஈயத்தூள்கள் ஆகியவற்றால் வளி மாசடைந்து சூழலுக்கு தீங்கை விளைவிக்கின்றது.

வாகனங்கள், ஓலிபெருக்கிகள், தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வெளிவிடப்படும் ஓலியின் காரணமாக ஓலி மாசடைகின்றது. ஓலியின் அதிர்வுக்கு உட்படுவேர் ஒருவரின் இதயம் ஒரு நிமிடம் நின்றே இயங்குகிறதாம். அதனால் அவருக்கு இருதய நோய்கள் ஏற்படவும் வாய்ப்புண்டு.

இவ்வாறு அழிவெறும் பல்வேறுபட்ட இயற்றை வளங்களுள் காடும் ஒன்றாகும். மரங்களை வெட்டுதல், காட்டுக்குத் தீவைத்தல் போன்றவற்றால் காடு அழிவடைகிறது. இயற்கையைப் பாதுகாக்கவும், மனித தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவும் உள்ள காடுகளை அழிப்பது இயற்கைக்கு முரணான செயற்பாடாகும். குளிருட்டிகள் மற்றும் வாசனைத் திரவிய விசிறல்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுவரும் குளோரோ புளோரோ, காபன் இயற்கையின் பாதுகாப்புப் போர்வையாகிய ஒசோன் படையை அழிக்கின்றது. இதனாற் பல்வேறுபட்ட காலநிலை மாற்றங்கள் ஏற்படுவதுடன் மனிதனுக்குத் தீங்கானதுமாக அமைகின்றது.

இவ்வாறு பல்வேறுபட்ட மனித நடவடிக்கைகள் காரணமாகப் பூமி வெப்பமடைவதால் பனிக்கட்டிகள் உருகி கடலின் அடியில் படிகின்றது. இதனால் கடலின் நீர் மட்டம் சனாமி போன்ற இயற்கை அனர்த்தங்கள் ஏற்படக் காரணமாவதுடன் பல்வேறுபட்ட இயற்கை அனர்த்தங்கள் ஏற்படவும் காரணமாகின்றன.

சேதனக்கழிவுகளில் இருந்து கூட்டுரும் மற்றும் உயிர் வாயு தயாரித்தல் கூட்டு வேளாண்மை முறையைப் பின்பற்றல், பொலித்தீன் போன்ற பொருட்களை மீழ்ச்சுற்சிக்கு உட்படுத்துதல், தொழிற்சாலைக் கழிவுகளை உரிய முறையில் அகற்றல், செஞ்கூடான நீரை பாரிய குளிர்த்தும் தொட்டிகளில் வைத்து குளிர்த்தி வெளியேற்றுதல், கடலில் எண்ணெய்க் கழிவுகள் சேர்வதைத் தடுத்தல், அரசாங்கப் போக்குவரத்தினை இயன்றளவு பயன்படுத்துதல், சூழலுக்கு தீமை விளைவிக்கக்கூடிய புகையினை வெளியேற்றும் புகைபோக்கிகளை நன்மை தரும் புகையை வெளிவிடும் புகைபோக்கிகளாக மாற்றுதல்,

தொழில் நுட்பத்தினைப் பயன்படுத்துதல், வினைத்திறன் மிக்க சூலைகளை, அடுப்புக்களைப் பயன்படுத்துதல், ஒவி வெளியேறாத வண்ணம் தொழிற்சாலைகளிற்கு மறைப்பிடல், காடழிப்பினை தவிர்த்தல், திட்டமிடப்பட்ட நகர் நிர்மாணம், தொழிற்சாலை நிர்மாணம் ஆகியவற்றில் ஈடுபடுதல், மக்களுக்கு விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தல், அனைவரும் விழிப்புடன் செயற்படல் போன்ற நடவடிக்கைகளின் மூலம் இயற்கையின் இனிய நண்பனாக முடியும். இயற்கை அனர்த்தத்திலிருந்து பாதுகாப்பு பெற்று வாழ முடியும். அவையெல்லாம் இன்றிலிருந்தே கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

“சூரியன் ஓழக்கொண்டே கீருக்கிறான்

அவன் பின் ஒவ்வொரு நாட்களும் ஒருகின்றன”

என்ற இராமலிங்க அடிகளாரின் கருத்துக்கிணங்க இயற்கையைப் பாதுகாக்க இன்றிலிருந்தே செயற்படுவோம்.

எனவே மாணவர்களாகிய நாம் எமது கண்ணாய் விளங்கும் இயற்கையைப் பாதுகாத்து, எதிர்வரும் சந்ததிக்கு ஒப்படைத்து நாட்டின் தலைசிறந்த மாணவர்களாகத் திகழ்வோமாக.

“கின்றே செயற்படுவோம் அதை!

நன்றே செய்வோம்!”

- தலைமைப் பண்பு உருவத்தைப் பொறுத்ததல்ல. நடத்தையைப் பொறுத்தது.
- உண்மையான அழகு உங்கள் உருவத்தில் அல்ல. உங்கள் செயலிற் தான் உள்ளது.
- மின்சூலைகளில் கீருந்து நாம் பாடம் கற்கத் தயாராக கீருந்தால் நாம் சுலபமாக முன்னேறலாம்.

கார்ல் ச.பொப்பர்

கற்றல் - கற்பத்தல் கற்றல் பேருகளை இழப்பதூயாகச் சினாந்ட் நுப்புறுத்துகள்

ஆக்கம் : சென்வி. ப. சிவசித்ரா

ஆசிரிய ஆலோசகர் (சமூகவிஞ்ஞானம்)

வலயக்கல்வி அலுவலகம்.

யாழ்ப்பாணம்.

சமூகத்தின் விருத்தியுடன் வளர்ச்சியடைந்த கல்வி நிறுவனங்களான பாடசாலைகள் மக்களின் எதிர்பார்ப்புக்களைப் பூர்த்தி செய்கின்ற ஒர் நிறுவனமாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது என்றால் அது மிகையாகாது. பாடசாலைகளின் மேம்பாடு என்பது ஒர் தொடர்ச்சியான செயற்பாடாகும். கல்வி கற்கின்ற மாணவர்களைச் சமூகத்திற்கும், நாட்டிற்கும் பொருத்தப்பாடுடைய நந்பிரஜைகளாக உருவாக்க வேண்டிய நிலையில் பாடசாலைகளின் பணி தற்போது விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. மாணவர்கள் தமது அபிலாசைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான ஒர் அடித்தளத்தினை, மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், பெற்றோர், சமூகம் போன்ற பாடசாலைகளின் பங்குதாரர்களால் உருவாக்கப்பட்ட கூட்டினைந்த சூழல் ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளது. மாணவர்கள்/சமூகத்தின் எதிர்பார்ப்புக்களைப் பூர்த்தி செய்து தரமான, சமூகத்திற்குப் பொருத்தப்பாடுடைய பூரணமான மனிதனை உருவாக்குவதற்குப் பாடசாலைகள் வித்திடவேண்டும்.

பாடசாலைகளின் கல்வி மேம்பாடு மாணவர், கற்றல் விளைவுகள், பாடசாலைச்சூழல், ஆசிரியர்களின் தராதரம், கற்றல் - கற்பித்தல் செயன்முறை, விளைதிற்ஜனுள்ள தலைமைத்துவம், முறையான முகாமைத்துவம், நிர்வாகம், போன்றவற்றுடன் தொடர்புடையதாகக் காணப்படுகின்றது. பாடசாலைகளுக்குத் தரமான உள்ளீடுகளை வழங்கி விளைதிற்ஜனும், வினைத்திற்ஜனுமுடைய பரிபூரணமான ஆளுமையுடைய மாணவர்களை உருவாக்கி சமூகத்திற்கும் நாட்டிற்கும் பொருத்தமான நந்பிரஜைகளை உருவாக்க வேண்டிய கடப்பாடுடைய பாடசாலைகளின் மையப்பொருளாக இருப்பது தரமான கற்றல் - கற்பித்தல் செயல்முறையாகும். தரமான கற்றல் - கற்பித்தல் நிகழமும் போது தான் நாம் எதிர்பார்க்கின்ற வெளியீடுகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். அந்த வகையில் கற்றல் பேறு அடிப்படையிலான கற்றல் - கற்பித்தல் நுட்பங்கள் தொடர்பானதாக இக் கட்டுரை வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

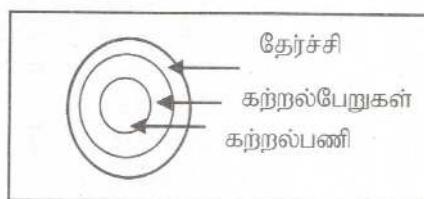
கற்றல் என்பது புதிய அறிவு, திறன்கள், அல்லது பெறுமானங்களைப் பெற்று ஒருவரது நடத்தையில் ஏற்படும் மாற்றமாகும் என வரைவிலக்கணப்படுத்தப்படுகின்றது. மாணவர்களின் நடத்தையில் நேர்மனப்பாங்கினை வளர்த்துதெடுப்பதற்கு காலத்திற்குக் காலம் பல்வேறு கற்றல் - கற்பித்தல் நுட்பமுறைகள் பின்பற்றப்பட்டு வந்துள்ளது. குறிப்பாக ஆசிரியர் மைய கற்றல் - கற்பித்தல் முறையில் இருந்து மாணவர் மைய முறைக்கு மாற்றமடைந்த கல்வி வழங்கும் முறையில் விரிவுறரமுறை, வினாவிடைமுறை, கலந்துரையாடல் முறை, 5 E முறை, கற்றல் பேறு அடிப்படையிலான கற்பித்தல் முறை போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

கற்பித்தல் பின்வரும் விடயங்களைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். கற்றலின் நோக்கத்தை அடைவதற்கான உத்தி இருப்பதுடன் அது ஆரம்பம், இடை, முடிவு, கட்டமைப்பு போன்றவற்றையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். அத்துடன் எதிர்பாராமல் ஏற்படும் வாய்ப்புக்களை உள்ளவாங்கக்கூடிய நெகிழிச்சித் தன்மையும் இருத்தல் அவசியம். மாணவர்களின் ஆற்றலில் உள்ள வெறுபாடுகளைக் கவனத்தில் கொள்வதுடன் பல்வேறுவகையான செயற்பாடுகள் அதாவது வாய்மொழி, செயல்முறை,

எழுத்து ஆகியவற்றில் சமநிலையும் பின்பற்றப்படுதல் வேண்டும். கற்பித்தல் துணைச்சாதனங்கள், வளங்களை விணைத்திற்றனுடன் பயன்படுத்தும் வாய்ப்பு இருப்பதாடன் அதில் ஆழமும் வேகமும் இருத்தல் வேண்டும். கற்பிக்கும் விடயங்கள் பூரணப்படுத்தப்படுதல் வேண்டும். கற்பித்தலில் உயர்ந்த தரம் பேணப்படுவதுடன், அவற்றை அடைவதற்கு மாணவர்களுக்கு வாய்ப்பும், ஊக்கமும் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். கற்றல் கற்பித்தலிற்கு ஏற்ற உற்சாகமான குழல் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதுடன் ஒன்றிணைந்து சாதித்து அனுபவத்தினைப் பெறுதலும் வேண்டும்.

கற்றல் பேறு என்பது மாணவர்கள் ஓர் அலகைக் கற்ற பின் செய்யக்கூடியதாக இருக்கும் விடயங்கள், தெரிந்திருக்க வேண்டிய விடயங்கள் அல்லது மதிக்க வேண்டிய விடயங்கள் போன்றவற்றின் பெறுபேறுகளை அடைய வேண்டிய மட்டம் போன்றன தொடர்பான தெளிவான கூற்றுக்களே கற்றல்பேறு ஆகும். அதாவது கற்பிக்கப்படும் பாடம் அல்லது அலகுகளில் கற்றல்பேறுகள் அவசியமான பகுதியாகும். உள்ளடக்கம், கற்றல் மற்றும் அதன் அடைவு எவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதனை இக் கூற்றுக்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. கற்றல் பேறுகள் அறிவு (சிந்தனை அறிகை சார்ந்த), தீர்ந்தகள் - செய்தல் (உள்வியல் சார்ந்த) மனப்பாங்குகள் (எழுச்சிசார்ந்த) விடயங்களை வெளிப்படுத்துகின்றது. கற்றல்பேறுகள் ஓர் கற்றல் அலகின் உள்ளடக்கம், வடிவமைப்பிற்கும் வழிகாட்டும் நோக்கத்தினை மட்டுமல்லாது கணிப்பீட்டிற்குமான உத்திகளையும் வழங்குகின்றன. அத்துடன் கல்விமுறைமையினால் நிற்ணயிக்கப்படும் பரந்த கற்றல் பேறுகளுடனும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. கற்றல்பேறுகள் மூலம் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களிடம் எதிர்பார்க்கப்படும் விடயங்கள், கற்றல் செயற்பாட்டின் முடிவில் செய்யப்படும் கணிப்பீடுகள் தொடர்பாக துல்லியமாகக் கூறுவதற்கு உதவுகின்றது. அத்துடன் மாணவர்களுடைய நிலையினை ஆசிரியர்கள் தெரிந்து கொள்வதற்கும், கலைத்திட்டத்தினை மாணவர்களுக்கு ஏற்ற வகையில் இலகுவாக்கி வழங்குவதற்கும் வழிசெய்கின்றது. ஒரு பாடத்தினைக் கற்பதன் மூலம் மாணவர்கள் பெற்றுக் கொண்ட விடயத்தினைத் தெளிவு படுத்தக் கூடியவர்களாக இருக்கின்றனர். ஆசிரியர்கள் கற்பிக்க வேண்டிய விடயங்களை விணைத்திற்றனுடன் வடிவமைக்கின்றனர். அதன் அடிப்படையில் பரீட்சையை ஒழுங்கமைப்பதுடன் பொருத்தமான கணிப்பீட்டு உத்திகளையும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். கற்றல்பேறு என்பது தேர்ச்சியல்ல. அது கற்றல் குறிக்கோளிலிருந்தும் வேறுபட்டது. எதிர்பார்க்கக் கூடிய கற்றல் விளைவுகளையும் அதனை அளவிடு செய்யக்கூடிய முறையையும் கற்றல்பேறு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

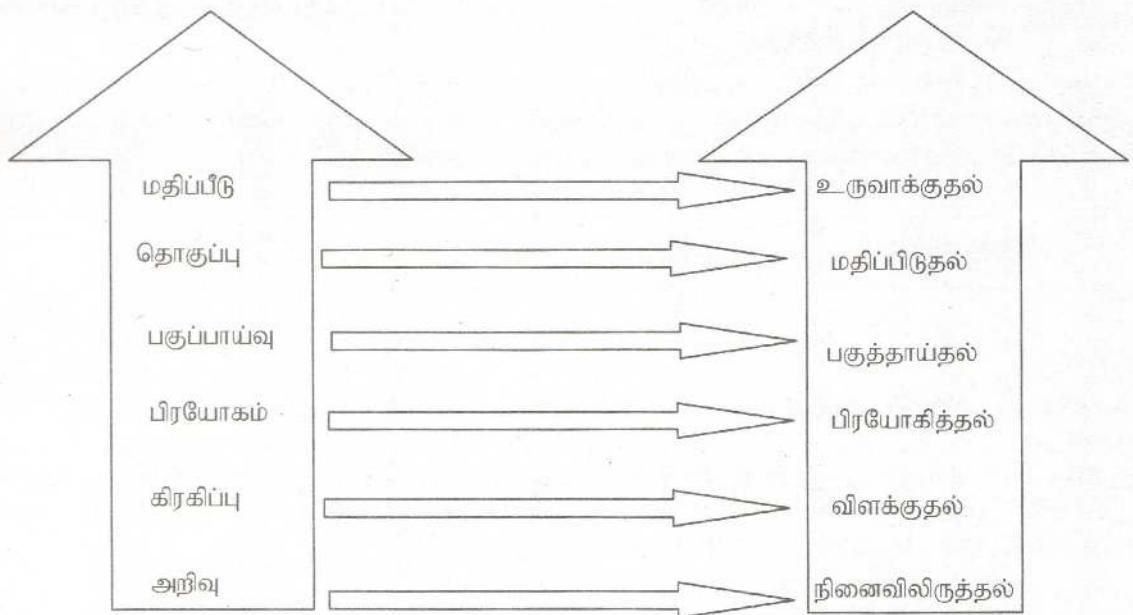
தேர்ச்சி என்பது பொதுக் குறிக்கோள். அவை கற்றலைப்பற்றிய பொதுவான குறிகாட்டியாக உள்ளன. அவை பாடப்பற்புகள் ஊடாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. அவற்றை உப பகுதிகளாகப் பிரிக்கும் போது அவை கற்றல் தேர்ச்சிகள் அல்லது தேர்ச்சி மட்டங்கள் மற்றும் கற்றல் குறிக்கோள்கள் ஆகின்றது. கற்றல்பேறுகளும் குறிக்கோள்களும் உருவாக்கப்பட்ட பின்னரே கற்றல் பணிகள் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன.

கற்றல் - கற்பித்தலில் கற்றல்பேறு பகுப்பியல் 1950 களில் பென்ஜுமின் புஞ்சும் அவர்களால் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இப்பகுப்பியல் பல்வேறு வகைப்பட்ட செயன்முறைகளைப் பண்பு ரீதியாக வெளிப்படுத்தும் ஒரு வழிமுறையாகவுள்ளது. இதனை ஓர் திட்டமிடல் கருவியாகவும் மாற்றிக் கொள்ள முடியும். சிந்திக்கும் தீர்ந்தகளை கீழ் இருந்து மேல் நோக்கி ஆறு மட்டங்களாக ஒழுங்கு படுத்தும்

வழிகளையும் இது தருகின்றது. இந் நுட்பமுறையில் அறிவு, கிரகிப்பு, பிரயோகம், பகுப்பாய்வு, தொகுப்பு, மதிப்பீடு போன்ற சொல்லாட்சிகள் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தன. இக் கற்றல்பேறு அடிப்படையில் அமைந்த பகுப்பியல் 1990 களில் புனுமின் மாணவியான லோரீன் அண்டர்சன் (Lorin Anderson) அவர்களால் பல மாற்றங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுத் திருத்தி அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இதில் நினைவிலிருத்தல், விளக்குதல், பிரயோகித்தல், பகுப்பாய்தல், மதிப்பிடுதல், உருவாக்குதல் போன்ற சொல்லாட்சிகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதாவது புனும் அவர்களால் முன்பு பயன்படுத்தப்பட்ட பெயர்ச்சொல் வடிவில் இருந்த அறிவு, கிரகிப்பு, பிரயோகம், பகுப்பாய்வு, தொகுப்பு, மதிப்பீடு ஆகிய ஆறு பிரதான சொல்லாட்சிகளும் புதிய பகுப்பியலில் வினைச்சொல் வடிவிற்கு மாற்றப்பட்டன. அதாவது நினைவிலிருத்தல், விளக்குதல், பிரயோகித்தல், பகுப்பாய்தல், மதிப்பிடுதல், உருவாக்குதல். இது பல்வேறு சிந்தனைகளைப் பிரதிபலிக்கின்றது. சிந்திப்பது ஒரு உயிர்ப்பான செயன்முறையாக இருப்பதனால் அதற்கு வினைச்சொல்லே பொருத்தமானது. ஆறு பிரதான வகுதிகளின் துணைப்பகுதிகளும் வினைச்சொற்களைக் கொண்டே மாற்றிடு செய்யப்பட்டன. சில வகுதிகள் மீள ஒருங்கமைக்கப்பட்டன. அறிவு என்பது சிந்திப்பதன் விளைவு. எனவே சிந்திப்பதனை ஒரு வகுதியாக விபரிப்பது பொருத்தமற்றது என்ற அடிப்படையில் நினைவிலிருத்தல் என்னும் சொல்லடியாக அது மாற்றப்பட்டுள்ளது. கிரகிப்பு விளக்குதல் எனவும் தொகுப்பு என்பது உருவாக்குதல் எனவும் மாற்றப்பட்டுள்ளது. ஓவ்வொரு வகுதியினதும் விபரிக்கப்படும் சிந்திப்பதன் இயல்பை இம்மாற்றம் சிறப்பாக விபரிக்கின்றது. இச் சொல்லாட்சி மாற்றங்கள் பின்வருமாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இத் திருத்தியமைக்கப்பட்ட கற்றல்பேறுகள் பகுப்பியல் கலைத்திட்ட திட்டமிடல், கற்றல் - கற்பித்தல், கணிப்பீடு என்பவற்றிற்குப் பொருத்தமான கருவியாக அமைந்துள்ளது. அத்துடன் இந்த நுட்பமுறையைப் பாடசாலையின் எல்லா மட்டங்களுக்கும் இலகுவாகப் பிரயோகிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இத்திருத்தம் விளக்கம், துணைவகுதிகளை விபரித்தல் போன்றவற்றிற்குச் சிறந்ததாக இருக்கின்றது.

புனுமின் தீருத்தப்பட்ட பகுப்பியலில் பயன்படுத்தப்பட்ட புதிய சொற்கள் மூலம் கற்றல் - கற்பித்தலில் பின்வரும் உயர்மட்ட சிந்தனைகள் வெளிக் கொணரப்படும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. கற்றல் - கற்பித்தலில் ஈடுபடும் மாணவர்கள் - ஆசிரியர்களுக்கு அச் செய்முறையின் இலக்கை அடைவதற்கு இப்பகுப்பியல் வழிகாட்டியாக அமையும். நினைவிலிருத்துதல் என்ற விடயத்தினுடாக மாணவர்கள் தாம் கற்ற விடயங்கள் தொடர்பான தகவல்களை மீட்டல், இனங்காணல், பட்டியல்படுத்தல், விபரித்தல், பெயரிடுதல், கண்டறிதல் போன்ற விடயங்களை வெளிக்கொணர முடியும். விளக்கம் என்பதனுள் இன்னுமொரு பழக்கப்பட்ட சூழ்நிலையில் தகவல்களைப் பயன்படுத்துதல், அழுல்படுத்துதல், கொண்டுநோட்டுதல், நிரவகித்தல் போன்ற விடயங்களை மாணவர்கள் பிரயோகிக்க முடியும். கற்ற விடயங்கள் தொடர்பான விளக்கங்கள், தொடர்புகளைத் தேடியறிதல் தகவல்களைச் சிறுசிறுப்புத்திகளாகப் பிரித்தல், ஒப்பிடுதல், ஒழுங்குபடுத்துதல், வினாத்தொடுத்தல், கண்டறிதல் போன்றன பகுத்தாய்தல் மூலம் வெளிப்படுத்தக்கூடியதாக இருக்கும். ஒரு தீர்மானத்தை அல்லது சில நடவடிக்கைகளை அல்லது நடவடிக்கைத் தொகுதியை நியாயப்படுத்தல், சரிபார்த்தல், எடுகோளமைத்தல், விமர்சித்தல், பரிசோதனை செய்தல் தீர்ப்பு வழங்குதல், போன்றன மதிப்பிடுதல் மூலம் மாணவரிடம் விருத்தி செய்யக்கூடிய பண்புகளாகும். இறுதியாக உருவாக்கல் என்ற விடயத்தின் மூலம் மாணவரிடம் புதிய கருத்துக்கள் விளைவுகள் அல்லது போக்கும் வழிமுறைகள் ஆகியவற்றை உருவாக்குதல், வடிவமைத்தல், நிர்மாணித்தல், திட்டமிடுதல், உற்பத்தி செய்தல், கண்டுபிடித்தல் போன்ற ஆற்றல்களை இனங்காணமுடியும்.

கற்பித்தல் உள்ளீடு, செயன்முறை, வெளியீடு ஆகிய நுட்ப முறைகளுடன் தொடர்புடையது. அதாவது உள்ளீடு என்பதனுள் கற்பித்தல் தொடர்பான சகல உபகரணங்கள் கருவிகள் போன்றன உள்ளடக்கப்படும். உதாரணம் பாடப்புத்தகம், கற்றல் - கற்பித்தல் சாதனங்கள் முதலியன. ஆசிரியர்கள் கற்றல் - கற்பித்தல் சாதனங்களைத் தெரிவு செய்யும் போது பொருத்தமான, சரியானவற்றைத் தெரிவு செய்தல் வேண்டும்.

ஆசிரியரின் கற்பித்தல் நுட்பமுறைகள், மாதிரிகள், நுட்பங்கள், ஆசிரியரின் உளச்செயற்பாடுகள் முதலியன செயன்முறை என்பதனுள் உள்ளடங்கும். பேறு / வெளியீடு என்பதனுள் கற்றல் - கற்பித்தலின் விளைவாக குறிக்கோள்கள் அடையப்பெற்றதா என்பதைக் குறிக்கின்றது. அதாவது ஆசிரியரின் கற்பித்தல் செயற்பாட்டின் மூலம் எதிர்பார்க்கும் பெறுபேறு அடையப்பட்டதா என்பது மதிப்பிடப் படுதல் வேண்டும். இதுவே கற்றல் போக்கும்.

பாடத்தின் அல்லது அலகின் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பெறுபேற்றினை மாணவர்கள் அடைந்துள்ளனரா என்பதனை மதிப்பிடுவதற்குக் கணிப்பிட்டுச் செயன்முறையைப் பயன்படுத்த முடியும். எனவே கணிப்பிடுத் திட்டத்தை வடிவமைப்பதில் என்ன கணிப்பிடப்படுகின்றது, எவ்வாறு கணிப்பிடப்படுகின்றது என்பதில் கற்றல்பேறுகள் அடிப்படையாக அமைகின்றது. கணிப்பிட்டின் போது ஒவ்வொரு கற்றல் பேறும் கணிப்பிடப்பட வேண்டும். குறிக்கப்பட்ட கற்றல்பேறு கணிப்பிடப்படாவிட்டால் ஆசிரியருக்கோ அல்லது மாணவர்களுக்கோ அக்கற்றல்பேறு அடையப்பட்டதா என்பதனை அறிந்து கொள்ள முடியாது. அதாவது கற்றல் பேறுகளுக்கு அமைவாக அதே எண்ணிக்கையான கணிப்பீடு இருக்கவேண்டும் என்பதல்ல. ஒரு கணிப்பிட்டில் பல கற்றல் பேறுகளின் அடைவு மட்டத்தினை அடைய முடியும். அதற்கு கற்றல் பேறுகளில் செயல் சார்ந்த விளைச் சொந்தகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

கற்றல்பேறுகளின் பிரதான அமசங்களாக பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடமுடியும். மாணவர்கள் பாடங்களைப் படிப்பது மட்டுமல்லாமல் கற்றல் பேறுகளையும் வெளிக்காட்டுகின்றனர். கற்றல் பேறுகள் கலைத்திட்ட உள்ளீடுகளின் இயல்பைத் தீர்மானிக்கின்றன. கற்றல்பேறு ஊடாகக் கற்றலில் மாணவர்கள் என்ன செய்வார்கள் என்பதில் குவிமையப்படுத்தப்படும். அதில் கற்றலின் பேறுகளை விபரித்தல், கற்றல் எவ்வாறு பயன்படும் என்பதில் அழுத்தம் கற்பதற்கு நெகிழ்ச்சியான நேரம் தேவைப்படும்.

கற்றல்பேறுகள் குவிமையம் பற்றிய தெளிவு, பின்னோக்கி வடிவமைத்தல், உயர் எதிர்பார்ப்புக்கள், விரிவாக்கப்பட்ட வாய்ப்புக்கள் ஆகிய நான்கு கொள்கையின் அடிப்படையில் விருத்தி செய்யப்படுகின்றது. குவிமையம் பற்றிய தெளிவு என்பதில் கற்றல் பேறுதான் குவிமையம். அதாவது மாணவன் என்ன தெரிந்திருக்க வேண்டும், மற்றும் அவர்கள் எதனைச் செய்யக் கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும் என்பது உள்ளடக்கப்படும். மாணவர்கள் எதனைச் செய்து காட்ட வேண்டும் என்பதில் ஆசிரியர்களிடம் தெளிவு இருக்கவேண்டும். இந்தப் பேறு மாணவர்களிடம் பகிரவு செய்யப்படுதல் வேண்டும். ஆசிரியர்கள் எதனை அடைவதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள் என்பதையும் மாணவர்கள் இறுதியில் எதனைச் செய்யக் கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். பின்நோக்கி வடிவமைத்தல் என்பதனுள் பெறுபேறுகளை மையமாகவும் ஆரம்பமாகவும் கொண்டு பாடத்திட்டம் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். திட்டமிடல், கற்பித்தல் மற்றும் கணிப்பிடுதல் தொடர்பான சகல தீர்மானங்களும் பெறுபேறுகளுடன் நேரடியாக இணைக்கப்படுதல் வேண்டும். கற்றல் திட்டம், கணிப்பீடுகளை ஒன்றாகவே ஆரம்பித்து விருத்தி செய்து கொள்ள வேண்டும். உயர் எதிர்பார்ப்புக்கள் என்பதில் சகல மாணவர்களும் ஊக்கப்படுத்தப்பட்டால் வெற்றியடைய முடியும் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதாவது கற்கும் விடயங்களில் ஆழமாக ஈடுபடுதல் நிர்ணயிக்கப்பட்ட உயர்தாரத்தை அடைதல் என்பனவாகும். விரிவாக்கப்பட்ட வாய்ப்புக்கள் என்பதனுள் மாணவர்களுக்கு பல்தேர்வு வாய்ப்புக்களை வழங்குதல், தனிப்பட்ட தேவைகள் மற்றும் வேறுபாடுகளுக்கு இடம் கொடுத்தல், ஒவ்வொரு மாணவரும் தனது நோக்கத்திற்கு ஏற்ப கற்பதற்கு வாய்ப்பு வழங்கும் கற்றல் வாய்ப்புக்களை விருத்தி செய்தல் போன்ற விடயங்கள் உள்ளடக்கப்படும்.

கற்றல்பேற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்ட கற்றல் - கற்பித்தல் நுட்ப முறையில் மாணவர்களின் குறிப்பான செயற்பாடு அவதானிக்கப்படுதல் வேண்டும், மாணவரின் குறிப்பான செயற்பாடு அளவிடப்படுதல், மாணவரின் குறிப்பான செயற்பாடு உண்மையில் மாணவர்களால் மேற்கொள்ளப்படுதல் போன்றன அதன் பண்புகளாக இருகின்றன. பாடத்தில் அல்லது கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாட்டில் மாணவர்கள் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய பெறு பேறுகளை தெளிவாகக் காட்டுவதற்கு எத்தனை பேறுகளும் இருக்கலாம். பாட அலகில் இருக்க வேண்டிய கற்றல் பேறுகளை ஒவ்வொரு பிரதான கற்பித்தல் கட்டமும் அல்லது பாடத்திலுள்ள தலைப்பும் 1 – 3 வரையான கற்றல் பேறுகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பாடமும் குறைந்தது 12 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட கற்றற் பேறுகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். கற்றல் பேறுகளை அறிக்கை சார்ந்த, எழுச்சி சார்ந்த, உள்ளியக்கம் சார்ந்தவை என முன்று வகுதிக்குள் அடக்கலாம்.

கற்றல் பேறுகளை எழுதும் போது கவனிக்க வேண்டிய விடயங்களாகப் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிட முடியும். அதாவது ஒரு வினைச் சொல்லை மட்டும் பயன் படுத்த வேண்டும், பாடத்தில் அல்லது அலகில் அறிந்திருக்க வேண்டிய விடயத்தைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். கற்றல் பேறு கூற்றினை ஒரு வினைச் சொல்லுடன் தொடர்க் கொள்ள வேண்டும். அறிக்கை சார் பேறுகளுக்கு அறிவு மற்றும் கிரகிப்பு ஆகியவற்றிற்கு அப்பால் கொண்டு செல்லக் கூடிய வினைச்சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும். மாணவர்கள் மதிப்பீடு, பகுப்பாய்வு, தொகுத்தல், விமர்சனம், உருவாக்குதல் ஆகியவற்றைச் செய்யும் போது உயர்நிலை வினைச் சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும். கற்றலை உறுதிப்படுத்துதல் மற்றும்

அதனை அளவிடக்கூடியதான் வினைச்சொல்லைப் பயன்படுத்த வேண்டும். முக்கியமான விடயங்களில் மாத்திரம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அர்த்தமற்ற கூற்றுக்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். கூற்றுக்கு ஒரு கற்றல்பேறு மட்டும் கொண்டிருப்பதனை உறுதிப்படுத்தல் வேண்டும். பெறுபேறுகள் அடையப்பட்டதனைக் குறிக்கும் வகையில் திறந்கள், மனப்பாங்குகள், விழுமியங்களை ஒன்றிணைக்கக் கூடியதாக கற்றல் பேறுகள் அமைய வேண்டும்.

எனவே மேற்கூறப்பட்டவற்றைத் தொகுத்து நோக்கும் போது கற்றல் - கற்பித்தல் நடவடிக்கைகளில் கற்றல் பேறுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட கற்பித்தல் நுட்பமறைகள் மாணவர்களின் ஆற்றல்களை வெளிக்கொண்ரவதற்கு சிறந்த கருவியாக இருக்கின்றது. பாடசாலைகளில் பொருத்தமான, தரமான உள்ளீடுகளை வழங்கி அந்த உள்ளீடுகளின் அடிப்படையில் பொருத்தமான கற்றல் கற்பித்தல் முறை மூலம் சிறந்த வெளியீடுகளைப் பெற்று சமூகத்தினையும், நாட்டினையும் மேம்படுத்த முடியும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. சின்னத்தம்பி. க,1999, அறிகைத் தொழிற்பாடுகளும் ஆசிரியரும், திருமதி. ந. சின்னத்தம்பி, கொழும்பு.
2. ஆறுமுகம், வ, 1989, வகுப்பறைக் கற்பித்தல், செட்டியார் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.
3. முத்துலிங்கம். வ, 1980, கல்வி உள்ளியல், ஆசீர்வாதம் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.
4. கற்பித்தல் - கற்றல் முறையியல்கள்,(பயிற்றுநர் கைநூல்), 2009, கல்வி அமைச்சு, கொழும்பு.
5. Bower, Gordon,H,1986 & Hilgard, Ernest, Theories of Learning, Prentice – Hall of India Private Ltd. New Delhi.

➤ சிந்தனை என்பது ஒலியற்ற சொல். மனிதனுடைய ஓவ்வொரு அசைவிலும் சமூதாயத்தின் முத்திரையிலும் கீது கிருக்கிறது.

கன்பூசியஸ்

கொழுத்துக் காய் பார்டா ?

செல்வி.ம.ஆர்த்தனா,

பிரிவு - 05,

முதலாமிடம்,

வட/வவு/செட்டிகுளம் மகா வித்தியாலயம்,
வவுனியா தெற்கு.

ஆழ்கடலோடு மீன் பாட - அழகு
மலையோரம் மயிலாட - பரந்த
சமவெளி எங்கும் மான் மரை விளையாட
இனிதாக அமர்ந்திட்ட தீபத்திருத்தாயே - உன்
அடிவயிற்றில் உருக்கொண்ட புதல்வர்கள் நாம்
அழைக்கின்றோம் - ஈழத்து மைந்தர்
எம் ஈனக்குரல் கேட்பாயோ?

கருத்தாங்கி உயிர் கொடுத்த உத்தமியே - நீ
முலைப்பாலருந்தி முளைவிடும் வேளையிலே
பாதி வழி தூக்கி ஏறிந்ததும் ஏனம்மா - உன்
மஞ்சமென்றும் தொட்டிலிடை துயில் கொண்ட
மைந்தரிடை பாரபட்சம் பயில்வித்ததும் ஏனம்மா?

பிள்ளைகள் பல பெற்றாயன்றோ - தலைப்
பிள்ளைகளை தனித்து நீ பார்க்கின்றாய்
சோதரர் சேர்ந்து ஒழுகிவிடின் - பெரும்
சேதம் ஏதும் விளையுமென சொப்பனம்
ஏதும் கண்டாயோ? - எமைச் சுமந்த
சுந்தரத்தாயவளே, பதில் நீ சொல்லம்மா

செம்புழுதி உடலோர தூக்கி ஏறிந்தாய் - எம்
செங்குருதி உடல்கழுவக் காக்க மறந்தாய்
காசினியைக் காண்பித்த பாரிகையே, எம்
கற்பிழந்த கதறலிடை கண் மூடியல்லோ
நீ கிடந்தாய்...

பாரபட்ச அலையடித்து ஓய்ந்திட்ட
 கரையதனில் - உன் பச்சிளம்
 பிள்ளைகள் நாம் பரிதவித்து நிற்கின்றோம்
 பாவையவள் பரிசம் பெற பல உயிர்
 துறந்து நிற்கிறோம்

மீண்டும் ஒரு வாய்ப்பெமக்கு
 தருவாயோ தாரணியே - உன்
 மஞ்சமதில் தலைசாய்ந்து உறங்கிடவே - எம்
 நெஞ்செரிந்த தீயணைத்து மகிழ்ந்திடவே

எண்ணத்தில் வழுக்கொண்டு -பாரமென
 பாதி வழி ஏய்த்திட்ட பாவையளே
 பாரேழும் வியக்கும் படி - உன்
 புதல்வர்கள் நாம் சங்கற்பம் பூண்கின்றோம்
 உன் அழகுச் செவிசாய்ந்து அகமகிழ்வு
 பெற்றிடுவாய் - அருமை மிகு மைந்தரென
 அள்ளி நீ அணைத்திடுவாய்

ஏட்டிக்குப் போட்டி என
 எதிர்த்த நிலை இனியும் வேண்டாம்
 எய்ப்போரைக் கண்டோம் என கலங்கும் நிலை
 அறவே வேண்டாம் - கானகக்
 கதறல் வேண்டாம் - பதுங்குழிப் படுக்கை வேண்டாம்
 எம் பரம்பரை பலன் பெறவே - புது
 வாழ்வு மலர்ந்திடவே -பெரும்
 சமாதான மழை வேண்டும் - மனம் சுமந்த
 காயங்கள் களங்கமின்றிக் கரைய வேண்டும்

சுந்தரச் சிரிப்புடனே வீற்றிருக்கும் தாயவளே
 சுதந்திரம் நிலைபெறவேதாது நீயும்
 செல்லம்மா - சோதரர் மனமர்ந்து
 பாரபட்சம் தீர்ம்மா - ஒர் தாயின்
 வயிற்றினிலே வந்துதித்த புதல்வர்கள் நாம்
 என்னும் உண்மைநிலை சுறும்மா

சோதரர் கூடி வாழுந்திடலாம் - வரும்
 பகை யாவும் வென்றிடலாம் - அன்னை
 அன்பைப் பகிர்ந்திடலாம் - அவள் தன்
 மடியில் செந்தெல்லும் சோளமும்
 விதைத்திடலாம் - நிதம் ஒரு
 விண்கலம் அனுப்பிடலாம் - நிலவிலும்
 எம் கொடி நாட்டிடலாம்

நிதமும் பாற்சோறு உண்டிடலாம்
 தீந்தமிழைப் பழுதின்றிக் கற்றிடலாம்
 பெரஹர ஊர்வலம் சென்றிடலாம் - பெரும்
 ஜெயனார் பூஜையும் நிகழ்த்திடலாம்
 பைபிஞும் குர்றானும் படித்திடலாம்
 திரிபீடக உபநிடதம் அறிந்திடலாம்

அயல்வீட்டு அன்னையர் நடுவினிலே - எம்
 அன்னை பெருமை நிலைநாட்டிடலாம்
 அவள் பட்ட கடனைத் திருத்திடவே
 அயராது நாழும் உழைத்திடலாம்

ஆர்ப்பரிக்கும் கடலோர மீனினத்தை
 அளவாக நாழும் அள்ளிடலாம்
 பூ மணக்கும் புதுமை மிகு தோட்டங்களின்
 புதுத் தேயிலையும் நாம் விற்றிடலாம்
 அன்னியச் செலாவணி உயர்த்திடலாம்
 அன்னை கடனை அடைத்திடலாம்

இலங்கைத் தாய்க்குத் தமிழர் பாரமன்றோ - இனியவள்
 இடை சுமந்த புத்திரர் நாழுமன்றோ - எட்டுத்
 திக்கும் ஒலித்திடலாம் - யாழோடும் கூடி
 ஆடிடலாம்

அழகுக் கடற்கரைப் புடை சூழ
 இனிதாய் அமைந்த இலங்கையளே
 அத்தனை புதல்வரும் அணிகுழு
 அரங்கேற்றம் புரிய நீ வாராய்
 எந்தப் பிள்ளையும் பாரமல்ல - அழகுப்
 பாவையள் சுமந்த வாரிசென்றே
 முரசறைந்து கூற நீ வாராய்

கூனிக்ஞம்

குர்ப்பன்கைகளும்

எம்.எஸ்.ஶந்தயான்

“கல்வியிற் பெரிய கம்பன்” படைத்த அற்புதமான தமிழ் காப்பியம் “கம்பராமாயணம்” வான்மீதி முனிவர் வட மொழியில் தந்த ஆதி காவியமான இராமாயணத்தினை அடியொற்றி தமிழில் தமிழர் தம் விழுமியப் பண்புகளுக்கும், மரபுகளுக்கும் ஏற்ற வகையில் கலை அழகு ததும்பத் தமிழுலகுக்குத் தந்த கம்பர் நாடாழ்வார், இராமபிரானின் அளப்பெருந் தீற்றையும், தெய்வீகச் சிறப்பையும் கருணையையும் விதந்து காவியம் படைக்கையில் மனித குலத்திற்குத் தேவையான மாண்நிறை விழுமியங்களையும் தான் படைத்த பனுவல் வாயிலாகப் பார்க்கவே எமக்குக் காட்டியுள்ளார். வடமொழிக் கவி வான்மீதி சொன்ன சில செய்திகளைத் தவிர்த்தும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு இனங்க குலசேகர ஆழ்வார் முதலாய தம்முன்னோர் சொன்ன தகவல்களை இணைத்தும் அற்புதமான தம் இராமாயணத்தினை முடித்துள்ளார்.

இராமாயணம் கூறும் அடிப்படைச் செய்தியே மனித குலத்துக்கான அறத்தையும், சமுதாய நீதியையும் வலியுறுத்துவதே ஆகும். இதற்காகக் கம்பன் புருஷோத்தமனான ஒரு இராமனையும், பிறன் மனை நயத்தல் முன்னிட்ட தீய குணங்களின் பிரதிநிதியாக இராவணனையும் சந்திக்க வைத்து ஈற்றில் ஸ்ரீ இராகவன் அரக்கரை போரில் சங்கரித்து அழிப்பதாகக் கதை செய்கிறான். தன் கருத்தினைச் சோர்வின்றி, குறைவின்றி நிறைவு செய்யப் பல பாத்திரங்களைக் காவிய நகர்வுக்காகக் கவிஞர்களையுடைள்ளார். அவர்களுக்கெல்லாம் கதைக் களத்துக்கே காரணமாக திசை திருப்பிகளாகக் கம்பனின் காவியமாக தேரை இறுதி வரை இழுத்து வந்த இரு பெண்களைப் பற்றி அறியத் தந்து அப் பாத்திரங்களுடாகக் கவிஞர்கள் சொல்லும் விழுமியங்களைத் தெளிய உரைப்பதே இச் சிறு கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

“உம்பர் இன்னமுதெய்திடவுதவிய வொருவன்
கும்ப மாழுனிக் கருளிய கெழுத்தமிழ் இனிமை
இம்பர் யாவரும் நுகர்ந்திட எழிற்கவி புனைந்தான்
கம்பன் என்றுல கேத்திடும் கடவுள் மாக் கவிஞர்”

இத்தகைய மகாக் கவிஞரின் பார்வையிலே கூனியும் குர்ப்பன்கையும் எப்படிச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்பதை நோக்குவோம்.

செனியாகிய மந்தரை

அரச மாளிகைகளிலும், அரசியர் அந்தப் புரத்திலும், ஆலோசனை அறையிலும், ஊனமுற்றவர்களைச் சிறு சிறு ஏவல்கள் செய்யும் கையாட்களாக அமர்த்தி அப்பேற்பட்டவர்களைக் காத்து ஒம்பும் கடமை அரசர்களுக்கிடுந்தது. அவர்களும் தமக்கு எச்மானார்களாக உள்ள அரசர்களிடத்தோ, அரசி மாரிடத்தோ அன்பும் நன்றியும் கொண்டு ஆதரவாக நடந்தும் வந்தனர். அரச மாளிகையில் அரச மரபினர் அவர்கள் பால் இரக்கம் காட்டி நேசமும் பாசமும் கொண்டு நடத்தினர். இத்தகைய ஊனமுற்ற மகளிருள் ஒருத்தியே இம் மந்தரை. அவளின் உடலுானம் முதுகிலுள்ள கூன். கைகேயியை விட வயதில் முதிர்ந்தவளும், கைகேகியிடத்தே மிகப் பிரியமாக நடப்பவளுமாகிய அம் மந்திரரையைக் கேகய மன்னானவன் தன் மகள் கைகேயியைத் தசரதச்சக்கரவர்த்திக்கு மணம் புரிவித்து அயோத்திக்கு அனுப்பிய போது, அவளுக்கு உறுதுணையாக அனுப்பி வைத்தான்.

இராமன் சிறுப்பிள்ளைப் பராயத்தவனாக இருக்கும் காலத்தில் முதுகிலே இயல்பாகவே கூன் உடைய கைகேகியின் தாதி மந்தரைக்கு விளையாட்டாக ஒரு மண் உருண்டையை அம்பிலிட்டு எய்த ஒரு செய்கை எப்படியோ அவளைச் சினப்படுத்தி விட்டது. சிறு பிள்ளையான அரச குமாரன் செய்த குறும்பு என்பதைச் சிந்திக்க முடியாத கூனிக்கு இக் குறும்புச் செய்கை அவன் மேல் பகைமை உணர்ச்சி கொள்ளாச் செய்தது. இதற்கு வஞ்சம் தீர்க்கத் தருணம் பார்த்திருந்தவள் பின்பு இராமன் மன்னாள்வதைத் தடுக்கவும், கைகேயிய ஏலவே தசரதன் வாயிலாகப் பெற்ற வரத்தினை ஞாபகப்படுத்தி அவனைக் காடேகச் செய்வித்தது! ஒருவகையில் மந்தரையாகிய கூனியின் தனிப்பட்ட முயற்சியும், சாணக்கியமும், நடிப்பும், சொல்திறனும், வாதத்திற்மையுமே இது எனலாம்.

இயல்பாகவே தன் வயிற்றில் தசரத மன்னன் மூலமாகக் கிடைத்த மகன் பரதனை விடக் கோசலை புத்திரன் இராமனிடத்திலேயே அதிக பாசம் வைத்திருந்த கைகேகியின் மாற்ற முடியாத தூய சிந்தையை மாற்றியும், திரிபடையச் செய்யச் சூழ்சியும் கூறி மேலாக அவள் மறந்திருந்த வரங்களையும் ஞாபகப்படுத்தி, தன் கேள் வானாம் தசரதனிடத்தில் கொடுமையான வார்த்தைப் பிரயோகங்களால் முதற் காரணமானவள் மந்தரையே ஆவாள்.

தமிழ்க் காப்பியமாம் தன் இராமக் காப்பியத்திற்குத் தெய்வீக மூலாமிட்டும், இராமனின் புருசோத்தமப் பார்வையை உயர்த்திக் கூற விரும்பிய கம்பன் ‘தேவி தூய சிந்தையும் திரிந்தது’. எனக் காட்டுமீடத்து இன்னும் காரணங்களைக் காவியத்தில் அடுக்கி இருப்பினும் உண்மையில் இம் முயற்சியை முன்னெடுத்து வெற்றி கண்டவனாக இராமாயணத்தில் அற்புத பாத்திரமான கூனியையே நாம் தரிசிக்க முடிகிறது. நாம் மேலே கண்ட பிற காரணிகள் என்ன என்று கம்பனே அழகாகக் கூறுகின்றான் பாருங்கள்.

அரக்கர் பாவமும் அல்லவர் இயற்றிய அறமும்
தூரக்க நல் அருள் துறந்தனன் தூமொழி மடமான்
இரக்கம் இன்மையன்றோ, இன்று இவ்வுலகங்கள்,
இராமன் பரக்கும் தொல்புகழ் அமுதினைப் பருகுகின்றதுவே’ என்பது அப் பாடல்.

இராமாவதாரக் காவியத்தில் கூறப்படும் கூனி எனப்படும் மந்தரை ஒரு சிறு பாத்திரம். அவள் பிறப்பில் ஒரு பெண். அதிலும் அரண்மனை அந்தப் புரத்தில் குற்றேவல் புரியும் ஒரு பணிப்பெண். ஆனால் அவள் செய்த செயற்கரிய செயல் அவளைக் காவியத்திற் சிறப்பிடம்

பெற வைத்துச் சீரிய பாத்திரமாகச் செய்து விட்டது. முதுகிலே கூன் உள்ளவள் கைகேகீயின் அந்தப்புரத்துக் தோழியாக இருந்தவள். இராமா கதையில் முதற் திருப்பத்தினை உருவாக்கி அது ஒரு அரசு காவியமாக அமைய வித்திட்டவள் அவளே. அவள் இல்லையாயின் அக் காவியம் தோன்ற வாய்ப்பே இருந்திராது. இராமனின் திவ்யக் கதையை நாம் கற்று அனுபவிக்கும் வாய்ப்பே கிட்டியிராது.

குரிப்பன்கை

இரண்டாவது திருப்பம் இடம்பெறக் காரணமானவள் குரிப்பன்கை எனும் அரக்கி. இலங்கை மன்னன் இராவணனின் தங்கை. இராவணனின் தம்பி கும்பகர்ணனிற்குப் பின்னரும், அடுத்தவணான விபீஷனிற்கு முன்னும் பிறந்தவள். அவளைக் கம்பன் பின்வருமாறு தன் பாடலொன்றிலே அறிமுகப்படுத்தியிருக்கின்றான் பாருங்கள்.

“விதியது வலியினாலும் மேலுள விளைவினாலும்
பதியறு கேடுவெந்து குறுகிய பயத்தினாலும்
கதியறு பொறியின்வெய்ய காமநோய் கல்விநோக்கா
மதியிலி மாயஞ்செய்த தீமைபோல் வளர்ந்த தன்றே”

இவ்விரு மகளிரினதும் இவ்விபரங்களினடிப்படையில் இவர்களின் பங்குபணி எவ்வாறு இரா- மாயண நகர்வுக்கு முக்கியமாக அமைந்ததென்றும், இவர்களது குழ்ச்சிப் பண்புகள் இன்ன- மும் எம்மவரிடத்தில் நிலவுகிறதா என்று சிந்திப்பதும் பொருத்தமென நம்புகிறேன்.

இராவணனின் தங்கையான, பிராமண குலத்துதித்தவஞும் அரக்கியாகத் திரிந்தவஞுமான குரிப்பன்கை சத்திரியனான இராமனின் மேல் கொண்ட அளவு மீறிய காதல், காம ஆசை காரணமாக நிகழ்ந்த சிவபக்தனான இராவணனிடத்தில் ஏற்பட்ட மனமாற்றம் காப்பியத் திருப்பு முனையாக அமைந்திருப்பதனைப் பார்க்கிறோம்.

இராவணனே குரிப்பன்கையின் கணவனான காலகேயரை போரிற் கொன்றழித்தவன் எனினும் தங்கையின் மேல் மிகப்பிரியமான அவன் கரன், தூடனன் என்பவர்களை அவளுக்கு காவலாய் அமர்த்தி, பஞ்சவடி என்னும் வனத்துக்கே அவளை அரசியாக்கினான்.

உடன் பிறந்தே கொல்லும் கொடிய நோயாக கம்பரினால் சித்தரிக்கப்படும் அவள், அழியா அழகுடையானாகிய இராமச்சந்திரனைக் கண்டதும் மயங்கினாள். காதல் நோய் மீதுரு இராமனின் முன் தன் அரக்கியுருவை தெய்வீக வரத்தினால் மாற்றி மிக அழகிய மங்கையாக வருகிறாள்.

கம்பராமாயணமான காவியத்தில் மிக அழகானதும், அதிக பிரபல்யமானதுமான இக் காட்சியைக் கம்பன் பாடும் அழகே அழகு! அற்புதமான் சொல்லோவியம் அது.

“பஞ்சியோளர் விஞ்சகுளிர் பல்லவம் அனுங்க,
செஞ்செவிய கஞ்சம் நிகர் சீறடியள் ஆகி
அம்சொல் இளமஞ்ஞையான, அன்னம் என மின்னும்
வஞ்சியன, நஞ்சம் என வஞ்சமகள் வந்தாள்”

(குரிப்பன்கை படலம் - 31)

இராமனே ஒரு கணம் தன்னை மறந்து, அவள் ஆழகில் மயங்கிய ஒரு கட்டமும் இது என்பர். மெஞ்ஞானக் கண்ணாகிய அவன், தான் கொண்டிருந்த மனிதத் தோற்றத்திற்கேற்ப அவளின் அழகினை வியந்தான்.

பின்பு இராமனின் ஜயமும், கேள்விகளும் தொடர சூர்ப்பனகையின் உண்மையான வடிவம், இலக்குமணன், இராமன் ஆகியோருக்கும் ஏன் சீதைக்குமே தெரியவர சூர்ப்பனகையின் அடங்காத விழைவின் பரிசை இவள் இலக்குமணன் வாள் மூலமாக ஏற்க வேண்டி வருகிறது.

ஆம், பொறாமையால் சீதையையே தூக்கிச் செல்ல நினைக்கிறாள். இலக்குவணன் சினத்துக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாது தன் முக்கு, காது, மூலை, முகம், என்பவற்றினை இழுந்தாள். தமையன் இராணவனனிடத்தில் ஓடிச் சென்று, தன் கபடத்தினை மறைத்து சீதையின் அழகைக் கூறி, அவனை காழுகனாக்கி, பிறங்மனை நயக்கச் செய்த பாவியாக மாறுகிறாள் அச் சூர்ப்பனகை.

கர தூஷர்கள் இராமனால் கொல்லப்பட்ட துயரம் வேறு, சூர்பனகையை கொடுந்துயிரிலும், சினத்திலும் சேர்க்க இராவனனிடம் ஓடியவள், தன் சூழ்ச்சி நாடகத்தினை நடிக்கிறாள். போட்டுக் கொடுக்கிறாள். மேலாகச் சீதையாம் இராகவன் மனையாளை அரக்கன் மனதில் ஏற்றினாள்.

இராவனனும் மயங்கித்திரிந்தான். சூர்பனகையின் சொற்களால் மருண்டவன் பின்னர் சீதையைத் தூக்கி வர மாயம் செய்தான். முடிவு அரக்கர் குல அழிவாகவே போனது, காரணம் வகுத்த சூர்ப்பனகை மற்றொரு திருப்பு முனையானாள்.

“மயிலுடைச் சாயலாளை வஞ்சியா முன்னம், நீண்ட
எயிலுடை இலங்கை வேந்தேன் இதயமாம் சிறையில்
..... வைக்க முண்டதே போர் இராவன சங்காரம் நிறைந்தது”

இனிச் சொல்லுங்கள், தூயவர்களாய் வாழ்பவர்களையும் சொற்களால் தம் செய்கைகளால் மயக்கி மாற்றித் தம் காரியங்களை நிறைவேற்றும் கணிகளையும், சூர்ப்பனகைகளையும் (பெண்கள் மாத்திரமல்ல) ஆண்களையும் தான் இவர்கள் போன்ற கொடியவர்கள் நம் மத்தியிலும் நடமாடுகிறார்களா? ஆம், இராவனன் தந்த இந்த இரு கதை மாந்தர்கள் இன்றும் இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள்.

எவனொருவன் ஏழைகளின் துயர் கண்டு வருந்திக் கண்ணீர்
வழக்கிறானோ அவன் மகாத்மா.

சுவாமி விவேகானந்தர்

குறிஞ்சி மண்ணின் காமன் கூத்து

செ ன்னிந்தியாவில் இருந்து பெருந்தோட்டப் பயிர்க் கூபுகளையும் அழுமூட்டு சேர்த்தே கொண்டு வருத்தார்கள். அவ்வாறான கலை மரபுகளில் சில அழிந்து போனாலும், ஒரு சில கலை மரபுகளை அம்மக்கள் இன்னும் பேணி பாதுகாத்து வருகின்றார்கள்.

அவற்றில் 'காமன் கூத்து' முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகத் திகழ்கிறது. இந்த கூத்து சங்கீத வடிவிலேயே முன்னெடுக்கப்படுவது ஒரு முக்கிய அம்சமாகும். கப்பல் பாலத்துவம் காப்பு கட்டலும், காமன் ஊன்றுதல், ஏதி - யனத் திருமணம், காமன் கூத்து ஆட வரல், காமன் தகணம், தகணம் செய்யப்பட்ட காமலை உயிர்ப்பித்தல் ஆகிய அம்சங்களை உள்ளடக்கியதே இந்த காமன் கூத்து.

காமன் கூத்து தொட்டபாகவும், பார்ப்பியம் தொட்டபாகவும் கண்டி, மடுவிகலை, மாவசா மேற்சீரிவு தோட்டத்தில் கடந்த 30 வருடங்களுக்கு மேலாக காயன் கூத்து வைபவத்தை முன்னின்று செய்து வரும் காமன் கூத்து வாந்தியர்களை 78 வயதுடைய நவ்விடம் துரைவேலு மற்றும் 70 வயதுடைய முனியர்கள் மாறிமுத்து ஆசிய இருவரிடமும் கேட்டிருந்தோம்.

இந்தக் கூத்து பற்றிய முழு விபாங்களையும் எமக்கு கூறியதுடன் புதுதங்களோ அல்லது எழுதி வைத்த ஏடுகளோ இன்றி, பாடல்களை தான்தோடு பாடி காண்டித்தார்கள். இந்த கூத்தினை பரம்பரை பரம்பரையாக அவர்கள் செய்து வருவதாகவும் தழக்குப்பினால், காமன் கூத்தினை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு இளைஞர்களை பயிற்றுவித்திருப்பதாகவும் கூறுகிறார்கள்.

இந்தக்கள் சிவனை வீட மகா விவங்குவை அதிகமாக வழிப்பட்டு வந்ததாகவும் அதனால் சிவன் பார்வையினுடைக் கிழங்குவீடிடம் சம்பந்தம் பேசியதாகவும் சின்னர் விவங்கு தனது சங்கு மூவாக மன்மதனை உருவாக்கி சிவன், பார்வதி தேவி

ஆசியோரின் புத்திரியான ரதிதேவீக்கு மன்மதனை மணமுடிந்து கலைப்பதாகவும் கூறப்படுகிறது. இதான் காமன் கூத்தின் ஆரம்பம்.

காமன் கூத்து மாசி மாதத்தின் முன்றாம் திங்காக் காலத்தில் ஆரம்பமாகும். காமன் ஊன்றப்பட்டு 16 ஆவது நாள் காலை தகணம் செய்யப்படும். சின்னர் ரதிதேவி வெள்ளை ஆடை அண்ண்று, சிவனிடம் மடிப்பிச்சைக் கேட்டு, மன்மதனை உயிர்ப்பிக்கும் வரை கடத் தொடர்கிறது.

ரதியின் பக்கம் ஒரு குழுவும் மன்மதனை பக்கம் ஒரு குழுவாக இருந்து பாடல்கள் பாடி கூத்து நடைபெறும் ஒவ்வொரு பாட்டிற்கு எதிர்பாடல்கள்பாடி மிக சுலாஷமியாக இந்த நிகழ்வு இடம்பெறும்.

ஏதி - மன்மதனை தீருமணம் நடந்தேறும்பேசுது, பார்வதியின் தந்தையான தக்கன் தாந்தான் பெரியவன் என்று தவம் புரிகின்றான். அதனால் கோபம் கொண்ட சிவன் தக்கனின் தவத்தைக் கலைப்பதற்காண நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறார்.

தக்கனின் தவத்தைக் கலைப்பதற்காக சிவன் முதலில் வீராயகரை அனுப்புகிறார். வீராயகரின் வருகையை அறிந்த தக்கன் வீராயகருக்கு இருப்பமான தீங்பன்டங்களை படையாக வைக்கிறார். அதனை உண்டு கழித் தீராக்கர் தான் வந்த வேலையை மற்று வீடுகிறார். அதனை தொடர்ந்து முருக பெருமான் வருகிறார். முருகப் பெருமானை வள்ளி தெய்வங்களையைக் கண்டதும் தனது கடமையை மற்று அங்கேயே இருந்து விடுகிறார்.

இந்தச் சம்பவங்களால் சிவன் கடும் கோபமடைகிறார். கோபத்தில் உடல் வீயர்க்க அபி வீயர்களையால் அகோதா வீரபுத்திரர் உருவாகிறார். அகோதா வீரபுத்திரரை தக்கனின் தவத்தை கலைப்பதற்கு சிவன் அனுப்புகிறார். அகோரவீர புத்திரரால் தக்கனின் தவம்

அங்கேயே விளக்கம் : மதவயகத்தில் ஆடப்படும் காமன் கூத்து கலைவடிவம் அநேக மத்தினின் கலைகளையும், தெய்வ வழிபாட்டையும் ஒருங்கிணங்கப்பதாக இருக்கிறது. இதை ஒரு கலைக் கூத்தாக மட்டும் நினைவுக்காலம் சமயக் கலைகளையும் அதாவது, தீர்த்திக் கடன் செய்வோர் காமன் கூத்தில் ஒரு பாத்திரங்களிறு ஆடுவதும் கூட மழுக்கமாயிக்கிறது. காமன் கூத்தில் முக்கிய பாத்திரங்களாக ரதியம் மன்மதனை திகழ்கின்றார்கள். ஒரு பெண் தனித்துவின்று, கணவனின் உயிரை மீட்டும் வரை போடப்படுவேற்றி பெறுவது, அதாவது குடும்பப் பெண்களுக்குக்கூட, துணப்பு ஏன்று நேர்த்து விட்டபல் தனித்துவின்று போகவேற தயங்கக்கூடாது என்ற மிகப்பிரிய உண்மையையும் எனினமயக்க உணர்த்தி செல்கிறது.

கலைக்கப்படுகிறது. தக்கன் தவற் கலைக்கப்பட்டதும் இந்தீர வோகமே அதிகச்சியகட்சிரிடு. உடனே தேவர்களில்லாம் கூடி ஆரம்பிந்து, சிவனின் தவத்தை கலவத்து சிவனை அழிப்பதற்கு தீடி செய்கிறார்கள். இப்படியாக இந்தீரன் சிவனின் தவத்தை உயில்து சிவனை அழிப்பதற்கு மன்மதனின் உதவியை கோரி தாதன் மூலமாக ஒலையை அனுப்பி கைக்கிறான்.

தேவர்களால் அனுப்பப்பட்ட ஒலையைனை பெற்றுக் கொண்ட மன்மதன் தேவர்களுக்கு உதவி செய்யும் முகமாக கல வல்லமையும் பொருந்திய சிவனுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுகிறார். இந்த அம்சம் தோட்டத்தொழிலாளர்களை வழிப்படுத்தும் சக்தி வாய்ந்ததாகவும் அவர்களைக் கவர்ந்த ஒரு காட்சியாகவும் விளங்கிறது. காமன் கூத்தின் மிக முக்கியமான அம்சமும் இதுதான். அதாலும் பலர் கூடி ஒரு உதவியை கேட்டும் போது அதை நிறைவேற்றுவதற்கு எப்பொழுதும் தயாராக இருக்கின்ற வேண்டும்.

இவ்வாராக தேவர்களுக்கு உதவும் முகமாக சிவனுக்கெதிராக கிளர்ந்தெழும் மன்மதனை சிவன் அழித்து விடுகிறார். ரதிகய மனுமுடித்த நாரே மன்மதன் இறப்பதால் ஏதி விதைவை ஆகிறான். ஆகையால்ததான் காமன் கூத்துத் 'அஞ்சு கட்டி அஞ்சறுத்தல்' என்றும் சொல்லார்கள். இவ்வாறு கணவனை

இழந்த எதிரே வெள்ளை உடையணிந்து தந்தை சிவனர்கள் கணவனை உயிர்ப்பிக்குமாறு மடிப்பிக்கச் சேட்டிரான் ரதிதேவையின் வேண்டுதலால் சீவனார் மன்மதனை உயிர்ப்பிக்க நார் இப்படி காமன் கூத்து நிறைவைடகிறது.

காமன் கூத்தில் வரும் ஒவ்வொரு கதாபாத்திரங்களுக்கும் வேசம் கட்டுவதற்காக அரிதாரம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒவ்வொரு அவதாரம்களுக்கும் வேறுவேறு வர்ணங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அந்த வகையில் சிவனுக்கு வெள்ளை வர்ணமும் மனுமதனுக்கும் ரதிக்கும் மஞ்சளும் தாதனுக்கு பச்சையும், அகோர வீரபத்திரனுக்கு சிவப்பும், சடைகாளிக்கு - கறுப்பும், சிவனுடன் போகுக்கு போகும் போது மனுமதனுக்கு பச்சை வர்ணத்திலும் வேசம் கட்டப்படுகிறது.

காமன் கூத்தின் பிரதான வாத்தியமாக தப்பும் வழையையான பத்க வாத்திய கருளைகளும் பயன் படுத்தப்படுகின்றன. பிரதான வாத்தியக் கருளையான தப்பு பிரயோகிக்கும் விதம் ஒவ்வொரு சந்தஸ்பத்திலும் ஒவ்வொரு விதமாக இருக்கும். இவ்வாறு சிறப்பும் வல்லங்களும் மிகக் குறிஞ்சி நிலத்துக்குரிய சிறப்புக்கலை வடிவம் வாய்வழிபாக பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது என்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விதமாக இருந்தபோதிலும் இவ்வாராகன் கலையரபுகளை ஆவணப்படுத்துவதற்கு துறைகார். நிபுணர்கள் முன்வரவேண்டும்.

எம். சேஷம்

மரணித்ததே மனித நேயம்

செல்வன். அந்தோனி அனுசாந்தி,
கவிதையாக்கம்,
பிரிவு 4,
முதலாமிடம்,
வ /பீரபுரம் மணிவாசகர் வித்தியாலயம்,
வவுனியா.

தாய் வயிற்றிலே கருவாகி
ஆற்றிவு மனிதனாய் உருவாகி
அடுத்தவர்க்கிரங்கும் மனமில்லாது போனால்
ஆகிடாதோ மனித நேயம் மரணித்து

வீதியோரம் கிடப்பான் ஏழையவன் வீழ்ந்து
விழி நீரோ கிடக்கும் - அவன்
இமை முழுதும் சூழ்ந்து
அவனைப் பார்த்து விட்டுப் போகும் நம்
மனித இனம் சேர்ந்து
ஏன் போய் விட்டது மண்ணினுள்
நம் மனித நேயம் ஆழ்ந்து.....

ஆடையின்றி ஓர் மனிதன்
வறுமையிலே வாட
ஆடம்பர வாழ்க்கையைத் தேடி நீயும் ஒட
உன்புகழ் வரும் உன் சந்ததி பாட
மனித நேயத்தை இனம்கான நீ
வென்றிடுவாய் தேட.....

கருவிழி இரண்டு உள்ளதே
உன் கண்ணுள்
மனித நேயம் மரணித்துப்
போனதேனோ மண்ணுள்

பழங்காலத் தாத்தா எழுதித்தரும் மொய்
மனிதமே ஏன் இன்று நீ
செய்கிறாய்
களவு கொலை பொய.....

நெருப்பிலே எழுந்திடும்
செந்தணற் பொறி
மிருகக்குணம் காட்டிடும் உன்
காமவெறி.....

தன்கள்று மீது காட்டும்
பகவினது பாசம்
இன்று மனிதர் எம் மனமெங்கும்
வேசம்

இப்படி இருந்தால் மரணிக்காதோ
நம் மனித நேயம்
மிஞ்சவதெல்லாம் மனித மனங்களில்
காயம்

பூக்கள் பல சேர்ந்து உருவாகும் பூங்கொத்து
மனித நேயம் இன்று
போய்விட்டதோ செத்து
மனிதம் என்பது இறைவன் தந்த சொத்து
மனித நேயம் கொண்டு நீ வாழ்வாய்
அதைக் காத்து

அறிவு ஆற்றல் கொண்டவன் மனிதன்
ஆற்றலையே அறிவாய்க் கொண்டவன் புனிதன்
தேனைக் கூட்டிலே சேமிக்கும் தேனீ
மனித நேயம் உள்ளவன் உண்மையில் ஞானி

உலகிலே உள்ளது பல்வகைத் துறை
மனித நேயம் ஒன்றே உலகப் பொது மறை
வள்ளுவன் தந்தான் அழகான திருக்குறள்
என்றும் நீ கொடுப்பாய் மனித
நேயத்திற்காய்க் கூக்குரல்

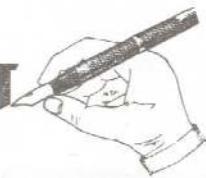
சிற்பம் என்பது ஓர் அழகான கலை
மனித நேயத்துடன் வாழ்ந்தால்
உனக்கு வைப்பார்கள் சிலை

நீ பிறந்தவுடன் உன் பசிதீர்த்ததோ
தாய்ப் பால்
மனித நேயம் கொண்டு வாழ்ந்தால்
ஆகிடுவார் யார் உணைப்போல்

உத்வேகம் கொண்டு நீ
களைத்திடுவாய் வன்பு
ஒவ்வொரு மனிதனையும்
நீ செய்திடுவாய் அன்பு
என்றும் நீ காப்பாய் மனித முழுமான்பு
இதுவே என்றும் நம் தமிழரது பண்பு

மாற்றுத் திறனாளிகளும்

நம்மவர்களே

செல்வி எஸ்.எச் நுஸ்கா

அம் அட்டாஸெச்சேண மத்திய
கல்லூரி.
தமிழியற் கட்டுரை வரைதல் -
முதலாமிடம்

“அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது
அதிலும் கூன், குருடு, செவிடு,
பேடு, ஊமை இன்றிப் பிறத்தலரிது.....”

என்ற ஆணித்தரமாய் எடுத்துரைத்த ஓளவைப் பிராட்டியார் இன்று இருந்தால் தனது செய்யுளையே மாற்றியிருப்பார் போலும். ஆம்! அந்தளவிற்று இன்றைய உலகு மாற்றுத் திறனாளிகளாக, ஊனமுற்று இருப்போரை ஒரு கேவலக் கண் கொண்டே பார்க்கிறது என்பது நித்திய நிதர்சனம்.

“மாற்றுத் திறனாளிகள்” என்போர் யாவர் என்பதை சற்று உற்று நோக்குங்கால், ஏதேனுமொரு அங்கவீனைக் குறைபாட்டிற்கு உட்பட்டிருப்பவர்கள் எனும் விடை பிறக்கிறது. இயற்கை அன்னையின் எண்ணற்ற உயிர் சிருஷ்டிகளுள் அதி உன்னதமான ஒரு படைப்புத்தான் இந்த மானுப்பிறவி. “மானுடராகப் பிறக்க மாதவம் செய்ய வேண்டும்...” எனக் கூறினால் அது மிகையாகாது. அந்த வகையில் மனிதப்பிறவி மட்டுமே உணர்ச்சிகளை வெளிக்காட்டக் கூடிய தேவர்களுக்கு அடுத்தபடியாக ஒரு சிருஷ்டியாக படைக்கப்பட்ட பிறவியாகும்.

இயற்கை மாதாவின் அற்புதங்கள் தான் எத்தனை! அதி உயர் மனிதப் பிறவிகளுள்ளும் அவன் தனது மந்திரஜாலத்தைப் பிரயோகிக்கச் சிறிதும் மறக்கவில்லைப் போலும். அந்த மந்திரஜால வித்தைகளின் விளைவுகள் இந்த மாற்றுத்திறனாளிகள். இவர்களும் இறைவனின் சிருஷ்டிகள் தானே!

“அங்கவீனம் என்பது அங்கங்களில் அல்ல, அது மனித அகங்களில் தான் கொலுவிற்றிருக்கிறது. ஊனம் உடலில் அல்ல, அது மனித உள்ளத்திலே தான் ஊசலாடுகிறது. ஆம் அவர்களும் திறமைபடைத்தவர்கள் தான்.

அன்றைய உலகு - இயந்திரங்களைத் தவிர வேறொன்றையும் நம்பாத இருபத்தோராம் நூற்றாண்டிலே தவழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் மனித மனங்களும் இயந்திரங்களாகவே துறவு பூண்டுவிட்டனவோ என்னவோ எனப் பிரமித்துப் போகுமாலிற்கு கல்லாகவோ, அரும்பாகவோ மாறித்தான் விட்டன. அந்த நவநாகரிக மனிதன் அங்கவீனம் குறைபாடு கொண்ட மாற்றுத்திறனாளிகளைப் பார்த்து பரிகசிக்கின்றான். இதுவல்லாது பார்ப்போர் சிலர் அவர்களை அவலக்கண் கொண்டு பார்க்கின்றனர். மனிதரோடு மனிதராகச் சம அந்தஸ்தில்

வைத்துப் பார்ப்போர் மிகச் சொற்பேரே எனும் கருத்துக்கு எவ்வித மாற்றுக் கருத்துக்களும் இல்லை என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி.

“மாற்றும் ஒன்று தான் ஒரு போதும் மாறாதது...” என்று ஆங்கிலத்தில் பொன்மொழியொன்று கூறுவார்கள். அந்த வகையில் மாற்றுத்திறனாளிகள் பற்றிய கேலிப்பார்வையோ, அவலப் பார்வையோ நீங்கி அவர்களும் மனிதர்கள் என்ற சமமான பார்வை கொண்டு அவர்கள் நோக்கப்படல் அவசியம்.

மாற்றுத்திறனாளிகளை சமூகம் சற்று ஒதுக்கியே வைக்கிறது. இது சரியன்று. அவர்களுக்கு வலுவூட்டும் நம்பிக்கை கொடுக்க வேண்டிய சமூகமே அவர்களைப் புறக்கணிப்பது புதியதன்று. அது மட்டும் அவர்களை ஆதரித்து அன்புக்கரம் கொடுத்து உயிர்த்த வேண்டும். இது ஒவ்வொரு தனி நபர் மீதான கட்டாய கடமை. என்பதை யாராலும் மறுக்கவோ, மறக்கவோ முடியாது.

மாற்றுத் திறனாளிகளும் நம்மவர்களே! அவர்களும் மானிடர் தான் என்பதை அறிந்தோ என்னவோ, சான்றோர்கள் “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என பறையறைந்தனர் போலும்! அந்த வகையில் பார்க்கும் போது அனைவரும் சமமே. மனித குலம் என்பது ஒன்று தான். அதில் அனுவளவேனும் வேறுபாடில்லை.

விஞ்ஞானத்தை மட்டுமே மெஞ்ஞானம் என தூபம் போடும் மனித குலம் மாற்றுத்திறனாளிகளையும் மதித்து நடக்க வேண்டியது காலத்தின் அவசியமும் அவசரமுமாகும். அவர்களுக்கென்று ஒரு சுயமரியாதை காணப்படுகிறது. அம்மரியாதை அவர்களுக்குப் போய்க்கிட்ட வேண்டும் என்பது ஞாலத்தின் உயர் நாதமாகும்.

இயந்திரமான நவின உலகு மாற்றுத்திறனுடையோர்களைச் சற்று வித்தியாசமாகவே நோக்குகிறது. கண் பார்வை அற்றவர்களை “குருடர்கள்” என்றும், “கபோதிகள்” எனவும் பட்டஞ்குட்டி அழைக்கிறது. மேலும் காதுப்புலன் அற்ற மனிதர்களை “செவிடர்” என்றும், வாய் பேச இயலாதவர்களை “ஹமைகள்” எனவும் கூனலடைந்திருப்போரை “கூனர்” என்றும் கால்களை இழந்தோரை “முடவர்” என்றும் பட்டம் கற்பித்து அழைக்கின்றனர்.

இவ்வாறு பட்டம் குட்டி அழைக்கும் முறை இன்றைய நூற்றாண்டுகளில் மட்டுமல்லாது ஆதி முதல் பயின்று வந்துள்ளமையினை வரலாற்றைப் புரட்டிப் பார்க்குங்கால் இனங்கண்டு கொள்ள முடிகிறது. இராமாயணத்தில் கூட “மந்தரை” எனும் பெண் “கூனி” என அழைக்கப்பட்டதாக கம்பர் துல்லியமாக தனது கம்பராமாயணத்தில் குறிப்பிடுகிறார்.

மேலும் பல்லவர் காலத்தைச் சற்றுக் கூராய்வோமேயானால் அங்கு “இரட்டையர் என அழைக்கப்பட்ட முகுகுரியர் மாற்றுத்திறனாளிகளாகவே சித்தரிக்கப்படுகின்றனர். இவர்களுள் ஒருவர் பார்வையை இழந்தவர். இரண்டாமானவர் தனது கால்களை இழந்தவர். இவ்வாறு அங்கவீனர்களாக இவர்கள் இருந்தும் கூட தமிழாம் நம் அழுத தாய் மொழிக்கு அரும்பெரும் தொண்டாற்றியுள்ளனர். ஏன்? கலம்பகத்தைக் கூட தமிழுக்குத் தந்தவர்கள் அவர்கள் தாம்!

இன்னும் யாமறிந்த பெரும் புலவரான “சீத்தலைச் சாத்தனார்” கூட சமூகத்தால் “சிகழ்” (சீழ்) தலைச் சாத்தனார் என்று ஒதுக்கப்பட்டவர் தான். ஆனால் அதை அவர் ஒரு பொருட்டாக எண்ணாது தமிழிற்கு ஆற்றிய பணிகள் பல உண்டு.

இவ்வாறாக ஆதி முதல் இன்று வரை நோக்கும் போது மாற்றுதிறனாளிகள் திறமைசாலிகளாகவே பயின்று வந்துள்ளது இல்லமறை காயாகவன்றி உள்ளங்கை நெல்லிக்கணி என புலப்படுகின்றது என்றால் அது மிகையாகாது.

ஏன் உலகத்தையே உயிர்பெறச் செய்ய ஒளியூட்டிய “தோமஸ் அல்வா எடிசன்” கூட ஓர் மாற்றுத்திறனாளியே! தோமஸ் அல்வா எடிசன் சிறுவனாக இருக்கும் போது அவரது மூளை வளர்ச்சி துரிதமில்லை என்று ஆசிரியர்களாலும் சக மாணவர்களாலும் கேளி கிண்டல்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு இருந்த ஓர் சிறுவன் தனது தாய் ஊட்டிய தன்னம்பிக்கையால் அவரை “மின்குமிழின் கண்டுபிடிப்பாளர்” எனும் நிலைக்கு உயர்த்தியது.

இவ்வாறாகப் பல அறிஞர்கள் சிறு வயதில் பரிகசிக்கப்பட்டு இருந்தும் கூட பின்னால் உன்னத இடத்துக்கு உயர்ந்துள்ளதனை வரலாறு வழியாக உணர முடிகிறது. ஆகவே மாற்றுத் திறனாளிகளுக்கு மதிப்பளிப்பது கட்டாயமானதொன்றாகும்.

மாற்றுத் திறனாளிகளான் சிறுவர்களுக்காக விஷேட பாடசாலைகள் ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் முன்னெடுக்கப்படல் அவசியம். அச்சிறுவர்களையும் கல்வி கேள்விகளில் பிரசித்தி பெற்றவர்களாக மாற்ற வேண்டும். அன்றேல் நமது சமூகம் பாதாளத்தை நோக்கி பயணித்துவிடும் என்பதும் செல்லரிந்து சின்னாபின்னமாகிவிடும் என்பதும் தின்னம்.

ஆகவே அனைவரும் நமது பொன்னான கரங்களை “மாற்றுத்திறனாளிகளே” எனும் கோசத்தினை முன்னெடுக்க வழங்க வேண்டும்.

“எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்த பின்
எண்ணுவதாங்கே இழிவு”

என்ற பொய்யாமொழியை மெய்யாமொழியாக்க இன்றே துணிந்து நமது மாற்றுத் திறனாளிகளான சகோதரர்களைப் பாதுகாப்போம்.

நன்றே செய்தல் வேண்டு... .

அதை அன்றே செய்தல் வேண்டு... .”

நாட்டார் தேக்கியத்தில் நாட்டுப் பாடல்ன் பங்கு

திருமதி.வெப்பி விக்ரர் வைமுபட்

உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்(தமிழ்)
மன்னார் கல்வி வலயம்.

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் நாட்டார் இலக்கியம் மிகவும் முக்கியமானதொன்றாகக் கருதப்படுகிறது. நாட்டார் இலக்கியத்தில் நாட்டார் கதைகள், நாட்டார் விடுகதைகள், பழமொழிகள், சூத்துக்கள், நாட்டார் பாடல்கள், மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

இந்த நாட்டார் பாடல்கள் ஒவ்வொரு மனிதனின் வாழ்க்கையுடனும் தொடர்புடையன. அதுவும் பிறப்புத் தொடக்கம் இறப்பு வரை தொடர்புள்ளன. இந்த நாட்டார் பாடல்களை நாட்டுப் பாடல் என்றும், வாய்வழிப் பாடல் என்றும், கிராமியப் பாடல், நாட்டுப்பழப் பாடல், நாடோடிப் பாடல், செவி வழிப் பாடல், மக்கள் கவிதைகள், எழுதாக் கவிதைகள், பாயர் ஜனகானம் என்றும் பல்வேறு நாமங்கள் கொண்டு அழைக்கப்படுகின்றது.

அடுத்து குழந்தை பிறந்தவுடன் மகிழ்வுடன் மருத்துவிச்சியினால் பாடப்படும் தாலாட்டுப்பாடல், மருத்துவிச்சியின் தாலாட்டுப் பாடல் ஆகும். குழந்தை பிறந்த மகிழ்ச்சியில் தாய், பேரன், பேத்தி, பாட்டி பாடும் பாடல் தாலாட்டுப் பாடல் ஆகும்.

“ஆராரோ ஆராரோ ஆரிரோ
ஆராரோ ஆராரோ ஆரிரோ
ஆரடித்து நீயமுதாய்- அடித்தாரைச் சொல்லியமு
ஆக்கினைகள் செய்து வைப்போம்

பாட்டி அடித்தாரோ
பாலுாட்டும் கையாலே
அத்தை அடித்தாளோ
அமுதாட்டும் கையாலே
மாமன் அடித்தாளோ
மகிழ்ந்தெடுக்கும் கையாலே.....”

இவற்றினைத் தாலாட்டுப் பாடலுக்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

இதனை அடுத்துச் சாய்த்துப் பாடல் முக்கியம் பெறுகிறது.

“சாய்ந்தாடம்மா சாய்ந்தாடு
சாயாக்கிளியே சாய்ந்தாடு
குத்துவிளக்கே சாய்ந்தாடு
கோயில் புறாவே சாய்ந்தாடு
கிண்ணிக்கும் சோத்துக்கும் சாய்ந்தாடு
கிளிப்பிள்ளை வார்த்தைக்கும் சாய்ந்தாடு.....”

குழந்தையை மடிமீது வைத்து சாய்ந்தாடு என்றவாறு பாடல் பாடி குழந்தையை மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்துவது தனித்துவமான பண்பாகும்.

இதனை அடுத்துப் பாடும் பாடல் விளையாட்டுப் பாடலாகும். சடு கடு பாடல், கிட்டுப் புள் பம்பரம், “உ_” விளையாட்டு, பூக்குட்டு போன்றன. பண்டைக்கால விளையாட்டுப் பாடல்களாகும். குறிப்பாக,

“தீரி தீரியம்மா தென்னந்தீரி
திருவாளோடிய கள்ளன் வாஜான்
திருக்கைக்கே கொண்டோடு தாயே
கொண்டோடு

இதனையடுத்துப் பாடப்படும் பாடல்களுள் தொழிற் பாடல் முக்கியம் பெறுகிறது. நீரேற்றப் பாடல், விவசாயப் பாடல், மீனவப் பாடல், கொடும் பாவிப் பாடல்கள், நலங்கு பாடல்கள், ஒப்பாரிப் பாடல் என்பன மிகவும் முக்கியமானவையாகும்.

விவசாயப் பாடல்களில் உழவர் பாடல், நாற்று நடுகைப் பாடல், களை பிடுங்குதல், அருவிவெட்டுதல் போன்ற தொழில்களின் அடிப்படையில் பாடப்படுவது விவசாயப் பாடலாகும். குறிப்பாக,

“வானச் சிறு மழையின் துளி வந்து
வயல் நனைக்க ஆன இயந்திரத்தால்
நிலம் ஆழ உழுதிடுவோம்

“வானம் கறுக்குதடி – வயற்காடெல்லாம் விளையுதடி
தேனான சம்பா நெல்லு நம்ம தேசமெல்லாம்
விளைய வேண்டும்

மேலும், “கண்ணாடி வளையல் போட்டு
களை பிடுங்கப் போற பெண்ணே

என்பன காணப்படுகின்றன.

தொழிற் பாடல்களிலே மீனவப் பாடல்களை நோக்கின் வள்ளப் பாடல், தோளிப் பாடல், கப்பல் பாடல், கரை வலை இழுக்கும் போது, அம்பா பாட்டு என்பன மிக முக்கியமானவை

தொடர்ந்து “இடி இழுக்க ராமநாதா மழை பொழிய ராமநாதா
என்ன சொல்லி ராமநாதா வலை இழுக்க

என்று மடி நிறைய மீன் பிடித்துக் கரையிலே கரை வலை இழுக்கும் போது இளைப்பையும் களைப்பையும் போக்குவதற்காக பாடப்படும் பாடல் அம்பா பாடல் அகும்.

மலையக நாட்டார் பாடல் என்பது, மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பாடுகின்ற மலையக நாட்டர் பாடல் என்று கூறுவர். குறிப்பாக,

“எண்ணி எண்ணிக் குழி வெட்டி
இடுப்பொழிந்து நிற்கையிலே
வெட்டு வெட்டு என்கிறாரே
பொட்டு வைத்த கங்காணியார்”

அடுத்துக் கோப்பிச் செய்கையினை நோக்கும் போது

“கோண கோண மலை ஏறி
கோப்பிப் பழம் பறிக்கையிலே
ஒரு பழம் தப்பிச்சின்னு
உதைத்தானையா சின்னதுரை”

“பாட்டுக்கு பணியலயம்
பந்தடிக்க விட்டுலயம்
பேச்சுக்கு பீலிக்கரை
வாச்சுத்தா உந்தறுங்கு” என்பதாகும்.

அதனையடுத்து நலங்கு பாடல் ஒன்று உள்ளது. இது காதல் பாட்டாக அமைந்துள்ளது.

காதலன் காதலிக்கு நலங்கு, மஞ்சள் பூசி தலையிலே நலங்கு பூசிய பொருட்களை உடுட்டி விளையாட்டாகச் செய்வது நலங்குப் பாடலாகும். இது குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தினை சார்த்தவர்களால் மட்டும் பாடப்படுவது,

அடுத்து நாட்டார் பாடல்களில் கொடும்பாவிப் பாடல்களும் பிரதானமாகும். ஒரு கிராமத்தில் கொடிய பாவி இருந்தால் அதனாற் தான் மழை பெய்வதில்லை என்று என்னி மழை பெய்வதற்காக கொடும்பாவி செய்து ஊரைச் சுற்றி இழுத்து இதன்போது பாடப்படுவது. இது கொடும்பாவிப் பாடலாகும். குறிப்பாக,

“கொடும்பாவி சாகானோ எடியொரு
கோடிமழை பெய்யாதோ
மாபாவி சாகானோ எடியொரு
மாரி மழை பெய்யாதோ” போன்றவையாகக் காணப்படுகின்றன.

மனித வாழ்வியலிற் பிறப்பு என்று ஒன்றிருந்தால் இறப்பு என்று ஒன்று உண்டு. எனவே மனித வாழ்வியலில் உறவை விளித்துப் பாடுகின்ற ஒப்பாரிப் பாடல், மிகவும் கவலையான சுவையாக அமைகின்றது. குறிப்பாக

“என்ற ராசா ஒருவார்த்தையும்
சொல்லாமல் போயிட்டங்களோ”

மேலும் மகளை விளித்துப் பாடும் ஒப்பாரி

“என்ற ராசாத்தி ஒரு வார்த்தையும்
சொல்லாமல் போயிட்டங்களோ
பாயில் படுக்கவில்லை
நோயில் படுக்கவில்லை
என்ற ராசாத்தி.....”

என்பனவாகும். எனவே நாட்டார் இலக்கியத்தில் நாட்டுப் பாடல்கள் மிகவும் முக்கியம் வாய்த்தனவாகக் கருதப்படுகின்றன என்பது வெள்ளிடை மலையாகும்.

நாங்கள் இல்லாமல், எங்களுக்கென எதுவுடின்வை:

Nothing for us without us

உலக முதியோர்த்தின சிந்தனை

பேராசிரியர் நாகலிங்கம் சண்முகனிங்கம்.

(முன்னாள் துணைவேந்தர், சிரேஷ்ட
பேராசிரியர், தலைவர், சமூகவியல் துறை)
யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம்.

‘நாங்கள் இல்லாமல், எங்களுக்கென எதுவுமில்லை’ இந்த ஆண்டுக்கான உலக முதியோர் தின மகுட வாக்கியமாக அறிவிக்கப்படும் புகழ் பெற்ற லத்தீன் மொழிச் சுலோகம் இதுவாகும். எந்த ஒரு கொள்ளையையும் அந்தக் கொள்ளை சார்ந்த மக்கள் அனைவரதும் முழுமையான, நேரடியான பங்கேற்பில்லாமல் முடிவு செய்யக் கூடாது என்ற உண்மையை உணர்த்தி நிற்கும், அந்த மகா வாக்கியமானது, எங்கள் புலங்களில் முதியோர் பிரச்சினை தொடர்பாக அக்கறை கொண்ட அனைவரின் கவனத்திற்கும் உரியதாகும்.

முதியோர் யார்? ஒருவர் முதியவராகும் காலம் இது எனக் கோடு வரைய முடிவதில்லை. உலகளாவிய நிலையில் பல வரையறைகள் காணப்படுகின்றன. உடலியல் ரதியானவை, சமூகரதியானவை, உள் சமூகவயப்பட்டவை வெறுமனே வயது ஆண்டின் அடிப்படையிலானவை என பன்முக நோக்குகள் உள்ளன. தொழில் ஒன்றிலிருந்து ஓய்வு பெறும் வயதெல்லையுடன் ஒருவரை முதியவராக்கி விடும் ஏற்பாடு தொழிலுக்குச் செல்லாமல் அல்லது சுயதொழில் வாழ்வில் உள்ளவருக்கான நிபந்தனையாகி விடுகிறது. இந்த வகையில் ஓய்வு பெறும் வயதெல்லை தொடர்பாகவும் உலகளாவிய வேறுபாடுகளை அவதானிக்க முடியும். பிழேசில், உருகுவே போன்ற தேசங்களில் நாற்பதுகளின் தொடக்கங்களிலேயே ஓய்வு பெறப்படுகின்ற போது அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் வயதெல்லை எழுபதாக அமைந்திடக் காணலாம். எவ்வாறெனினும் அறுபது வயதை ஐ.நா உலகப் பேரவை முதலாய் அமைப்புக்கள் மூப்படைதலின் தொடக்கமாக கணித்திடக் காணலாம். இந்தக் கணிதத்தின் அடியாக எதிர்வரும் தசாப்தங்களில் தென்னாசியாவே அதிகளவில் முதியவர்களைக் கொண்டிருக்கும் எனப்படுகிறது. இலங்கை தொடர்பான புள்ளி விபர மதிப்பேற்றங்களின் படி 2030ல் கிட்டத்திட்ட காற் பங்கு குடித்தொகையினர் அறுபதைத் தாண்டியவர்களாக இருப்பார்கள். முதியவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பு பற்றி இவ் அறிக்கைகள் யாவும் முதியவர் பிரச்சினை அளவின் அதிகரிப்பாகவே இந்தப் புள்ளி விபரங்களுக்கு விளக்கமும் தருகின்றன. உண்மையில் வயதுடன் வாழ்வையும் சேர்த்து நோக்க வேண்டுமே தவிர வாழ்வுடன் வயதினைச் சேர்த்து நோக்குதல் தவறான அனுகுமுறையாகும்.

இயல்பாகவே அமைந்த குடும்ப வாழ்வில் முதியவரும் இளையவரும் கூடி வாழ்ந்த எம் பண்பாட்டு வாழ்வில் முதியவர் பங்கேற்பு இல்லாமல் எந்த முடிவும் செயலும் இருந்ததில்லை எனும்

படியாக முதுமையின் பெறுமதி காக்கப்பட்டது. இந்த வகையில் குடும்ப அமைப்பில் முதியவர்களின் இடம் தொடர்பான ஆய்வு ஆர்வம் அன்று அதிகரித்தது. நிகழ்வு சமூக மாற்றங்களிடையே குடும்ப அமைப்பில் முதியவர்கள் எதிர் கொள்ளும் மாற்றங்கள் பிரச்சினைகள் என்பன இன்றைய சமூக மூலில் ஆய்வுகளின் மையப் பொருளுமாகும். ஒரு காலத்தில் மேலை நாடுகளுக்கே உரித்தாகக் கருதப்பட்ட இப் பிரச்சினைகள் இன்று எங்கள் வீட்டுப் பிரச்சினையுமாகும். சமூகவியல், மானுடவியல், சமூக மூப்பியல் எனும் அறிவுத்துறைகளின் வழி மேலைப் புலங்களில் எண்ணிறைந்த ஆய்வுகள் இந்த விடயம் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. எமது புலங்களில் தவிர்க்க முடியாதபடி அன்மைக் காலங்களில் இத் துறைசார் ஆய்வு ஆர்வம் அதிகரிக்கக் காணலாம். உலகளாவிய பண்பாட்டிடை ஆய்வுகளின் வழி ஜாரா. அமைப்பு என்பதுகளில் உலக வயோதிபர் ஆண்டினைப் பிரகடனப் படுத்திய வேளா, எமது புலங்களிலும் முதுமைப் பருவம் தொடர்பான விழிப்புணர்வுக் குரல்கள் கேட்கத் தொடங்கியதெனலாம்.

மூப்படைதல் என்பது உலகளாவியதோர் பருவமாறுதல் என்ற போதிலும், அது தொடர்பான பிரச்சினைகள் சமூக பண்பாட்டுக் கோலங்கள் சார்ந்தனவே. மூன்றாம் உலக நாடுகள் எனப்படும் எமது புலங்களில் முத்தோர் பிரச்சினை என்பது மேலைப் புலங்களின் முதியோர் பிரச்சினையினின்றும் வேறுபட்டவை. சமூக நிறுவனங்கள் பண்பாட்டுச் சூழல் மரபுகள் பழக்கவழக்கங்கள், சமயங்கள், சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் குழு உளவியல் என்பன இரண்டு உலகிலும் கணிசமான அளவிற்கு வேறுபடுவன. முதியவர்கள் தொடர்பான நம்பிக்கை அவர்களைப் பேணுதலில் உறவுகளினதும் சமூகத்தினதும் இடம் என்பன பண்பாட்டுக்கு பண்பாடு வேறுபடும் தன்மையான முதியோரும் இளைஞரும் தலையீடு இன்றித் தனித்து வாழ்வது என்பது இன்று மேலைச் சமூகங்களில் ஆளுமை இயல்பாக வரட்சி கண்டுள்ளது எனலாம். எங்கள் பண்பாட்டு நிலை முற்றிலும் மாறுபட்டது. எங்கள் மரபுவழி விழுமியங்கள் நியமங்கள் பெற்றோரை முதியோரை இறுதிவரை பேணுவதை அனுத்தி நிற்பன. கிட்டத்தட்ட அரை நுற்றாண்டுகளுக்கு முன் தமிழர் மதம் பற்றிய தன் குறிப்பு ஒன்றிலே மறை மலை அடிகள் முன்வைத்தவை இங்கு எம் கவனத்திற்கு உரியதாகும்.

“இயங்கும் உயிர்கள் அனைத்தையும் இப் பிறவிக்கு வந்த காலத்திலேயே தமக்குப் பசியாலும் விடாயாலும், நோயாலும் வந்த துன்பத்தைத் தாமாகவே தீர்த்துக் கொள்ளமாட்டாமல், தம் தாய் தந்தையர் உதவியால் தீர்த்துக் கொண்டு வருவதால் மக்கள் முதன் முதல் தாய் தந்தையரையே தெய்வமாக நினைத்து வணங்கி வருதல் வேண்டுமென்பது தமிழர் தம் முதற் தெய்வக் கொள்கை”

எனப் பண்பாட்டின் குரல் தெளிவாகவே அவர் குறிப்பிடை ஒலிக்கக் கேட்கலாம். கூட்டுக் குடும்ப வாழ்வில் பிள்ளைக்கும் பெற்றோரிற்கும் பரஸ்பரம் சமூகக் காப்பறுதியாளராக ஒருவரையொருவர் பேணிற்றபது பண்பாட்டின் எதிர்பார்ப்பாக மட்டுமன்றி மரபுவழி வாழ்வாகவும் எங்கள் புலங்களில் நிலைபெற்றிருந்தது. மரபு வழி விவசாய சமூகங்களில் பொருளாதார ரீதியில் முதியவர்கள் கொண்டிருந்த முக்கியத்துவம் இறுதிவரை அவர்கள் அந்தஸ்தைக் காத்து நின்றது. உடல் நிலைக்கு ஏற்ப உற்பத்தி நடவடிக்கைகளில் அவர்களால் ஈடுபட முடிந்தது. குடும்பங்களில் முடிவுகளை எடுக்கும் அதிகாரம் முதியவர்களிடமே தரப்பட்டது. அனுபவ ஞானத்திற்குத் தரப்பட்ட மதிப்பாகவும் இது விளங்கியதெனலாம். “முதியவர் ஒருவர் இறக்கின்ற ஓவ்வொரு வேளையிலும் ஒரு பெரும் நூலகம் ஏரிகிறது” எனும் ஆயிரிக்கப் பழமொழியினை மரபு வழிப் பண்பாட்டில் முதுமைப் பருவத்து மதிப்புத் துல்லியமாகும். ‘எந்தைப் பெயரன்’, ‘சிறந்தோர் பெயரன்’ என எங்கள் பண்பாட்டு மரபில் முதாதையரின் நினைவுகள் பேணப்பட்டமையும் அவர்கள் ஆவியின் துணை நாடி நடுங்குகள் தொடர்புபடுகின்றமையும் இங்கு எம் கவனத்துக்குரியனவாகும். கொள்ளி வைக்க ஒரு ஆண்பிள்ளை,

அதிலும் முத்தவன் தந்தைக்கு இளையவன் தாய்க்கு என்றெல்லாம் ஏற்பாடுகள், ஆண்பிள்ளை இல்லாதேர் உறவுக்குள் ஒருவனைத் தத்தெடுத்து வளர்ப்பதும் அவனுக்குப் பிரதி உபகாரமாக உடமைகளை எழுதி வைப்பதுவும் எனப் பண்பாட்டு வழமைகள் மிக உயிர்ப்பாகவே பேணப்படுவன். இறப்புக்குப் பின்னாலும் மாண்யம், திவசம், சித்திரா பொர்ணமி, ஆடி அமாவாசை என உறவுச் சங்கிலிகள் நீணும்.

குடும்ப அமைப்பில் மதிப்பும் அதிகாரமும் கொண்ட பாத்திரமாய் முதுமை இயல்பாய், இனிதூய் அமையும் வாழ்வின் எச்சங்களை இன்றும் எங்கள் மரபு வழிக் கிராமங்களில் காணமுடியும். எனினும் நிகழும் சமூக மாற்றங்களிடை எமது கூட்டுக் குடும்பங்களின் நிறைபேறு அருகத் தொடங்கிய போது முதியவர்களின் நிலையும் தளரத் தொடங்கியது. நவீனமயமாகக் கூடும்பங்களிடையே முதியவர்கள் தனித்து விடப்பட்டார்கள். வாழ்க்கைக் கோல மாற்றங்களிடை மரபு வழி விழுமியங்கள் தொலைந்து போயின. பாரம்பரிய மதிப்பும் முதியேர் தொடர்பான உளச்சார்பும் இழக்கப்பட்டன. நிலவும் புதிய சமூக அமைப்பின் பொருளாதாரப் போட்டி முதியவரிற்கு எதிராகவே தொழிற்பட்டது.

தன்னிறைவு விவசாய வாழ்வில் கூட்டு முயற்சியாக குடும்பமே இணைந்து செயற்பட்ட நிலை புதிய தொழில் நுட்ப வரவுடன் குலைந்து போனது. புதிய வரவாக மேலை மயமாக்கத்தின் வழிவந்து சேர்ந்த தொழில் நிலைமைகளும் கூட முதியவர்களுக்கு பாதகமாகவே அமைந்தன. செயற்படும் வல்லமை கொண்ட முதியவர்களையும் கட்டாய வரம்பு வயது காட்டி வேலையிலிருந்து ஓய்வு கொடுத்து, அவர்களைச் செயலிழக்க வைக்கின்ற நடைமுறை என இத்தகு சமூக ஏற்பாடுகள் தொடரும். இன்று மூப்படைதல் என்பது ஒர் உயிரியல் இயற்கையாக மட்டுமன்றி சமூக நடைமுறையுமானது. இந்த யுகத்தில் உடலியல்-சமூக-மனிலை மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப குடும்ப சமூக அங்கத்தினர் தங்களை மீள இசைவாக்கம் செய்வது மிகமிகக் கடினமானதொன்றாகியுள்ளது.

எமது புலங்களில் குடியேற்ற நாட்டாதிக்க காலத்து மெல்ல மெல்ல ஆரம்பித்த மூப்பியல் சார் பிரச்சினைகள் ‘சுதந்திர’ இலங்கையின் சமூக அரசியல் பொருளாதார மாற்றங்களிடை மிகத் தீவிரமானதொரு நிலையினை இன்று எட்டியுள்ளது என்றால் மிகையில்லை. ஆரம்பகாலத்து தொழில் சார் அசைவுகளின் வழி இங்கு மூலக்குடும்பங்கள் (Nuclear Families) தோற்றும் பெற்ற போது வாரம் ஒரு தடவை அல்லது மாதம் ஒரு தடவை அல்லது பண்டிகைக்கால தரிசனமாவது பின்னைகள் பெற்றோரிடை நிகழ்ந்தது.

குடும்பங்களுக்கிடையிலான அதிகரித்த பொருள் சார் இடைவெளியும் சுதந்திரத்தின் பின்னாலான குறுகிய நிர்வாக நடைமுறைகளும் வெளிப்படையான இனவாத பாரபட்சங்களும் ஒன்று சேர்ந்து இனவாத பாரபட்சங்களுக்கு ஒழுங்கு சேர்ந்து பணத்தேடுவுக்கான இடப் பெயர்வுகளை உந்தி நின்றன. 1970 களின் பின்கறில் திறந்த வர்த்தக கொள்கையினால் இலகுவாக்கப்பட்ட வெளிநாட்டு அசைவுகள் தீவிர மாற்றங்களுக்கு வழிசெய்த்தன. உலகளாவிய தொடர்புகளின் வழி மேலை விழுமியங்களின் மயமாதலும் தவிர்க்கமுடியாததாகியது.

இத்தகு பின்னணியின் என்பதுகளின் ஆரம்பம் முதல் குடும்ப உடைவுக்கான பல சமூக அரசியல் விசைகள் எங்கள் சமூகப் புலங்கள் உற்பத்தி செய்தன. அமைதியற்ற அரசியல் குழலில் ‘இளைஞரும் முதியவரும் கிளையுடன் மகிழ்ந்து இருப்பதாக’ பெரும்பாணாற்றுப்படை சித்திரித்த நெய்தல் நிலக்காட்சிகள் அருகிப்போவது எம் பண்பாட்டுப் புலங்களின் விதியாகியது. குடாநாட்டைப்

பொறுத்தவரை ஏனைய உலகுடனான பெளதீக் ரீதியான தொடர்பியல் தடை, முதியவர்களைப் பெயரளவில் தனிமைப்படுத்தியமையும் இங்கு எம் கவனத்திற்குரியதாகும்.

போரின் கொடுமுகத்தில் அதிகளவு எண்ணிக்கையில் முதியவர்கள் குடும்பச் சூழலை இழந்து போயினர். வறுமையும் தனிமையும் முதியவர்களை வாட்டும் முதன்மைப் பிரச்சினைகளாகின. பெறுமதி அல்லாத பொருளைத் தூக்கி வீசுவது என்ற நுகர்வுப் பண்பாட்டு விதி, முதியவர்கள் மேலும் எழுதப்பட்டது. இருப்புக்கான ஒட்டத்தில் முதியவர்களைத் தனித்திருக்க விட்டோ, அன்றி முதியோர் இல்லங்களுக்குள் தள்ளி விட்டோ பிழைத்துக் கொள்ளும் வாழ்வியல், பண்பாடு அதிர்ச்சியாக எங்கள் புலத்தும் அதிகரித்திடக் காணலாம்.

இத்தகைய எதிர்மறையான மூப்பியல் நிலைமைகளின் மத்தியிலும் பண்பாட்டு நிலையினின்றும், வழுவாத முதுமையின் சிறப்புக்களை இன்னும் எங்கள் புலங்களில் காணலாம். பிள்ளைகளின் உள்சார்பு, நடத்தைக் கோலங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களிடையேயும் பிள்ளைகளுக்காக அவர்கள் மேம்பாட்டுக்காய தங்கள் சுகங்களைத் தியாகம் செய்யும் பெற்றோர்களை நிறையவே காணமுடியும். போருக்குப் பிந்திய புனர்வாழ்வுக் காண்டத்தில் எங்கள் ஆய்வுப் புலங்களில் நாம் சந்திக்கும் சில காட்சிகள் நெஞ்சிலே இரத்தம் கொட்டவைப்பன. போரிலே தன் கைகளை இழந்த மகனுக்கு ஆழக் கிணற்றிலிருந்து இளைத்து இளைத்து நீரை அள்ளித்தரும் தாய் இத்தகைய காட்சிகளின் ஒரு வெட்டுமுகம் தான்.

மூப்பியல் தொடர்பான ஆய்வு அவதானங்களை ஒட்டுமொத்தமாக நோக்குகையில் நிகழும் போரின் கொடுமுகத்தில் தம் அன்புக்குரியவர்களை இழந்ததனால் அல்லது பிரிந்ததனால் தனிமைப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை கணிசமான அளவு என்பது உண்மைதான். கூடவே இருந்தும் இல்லாத நிலையில் பெற்றோரைத் தள்ளி விட்ட நிலமைகளும் கொஞ்சமல்ல. போர்க்கால இடப்பெயர்வுகளின் போது வீட்டுக் காவலாக அல்லது மீண்டும் வந்து அழைத்துச் செல்வதற்காகச் சொல்லி முதியோர் இல்லங்களில் விடப்பட்டு இன்று வரை காத்திருத்தலில் கழியும் முதியவர்களின் நிலை தொடர் கதைதான்.

இளைய தலைமுறையினர் தாம் முதிய தலைமுறையின் முகிழ்புக்கள் என்பதை மறந்து போனதும், இதன் வழி முதிய தலைமுறை தங்கள் பலவீனமான, செயல் திறன் அற்றவர்களாக கருதி ஒதுங்க நேர்ந்தது இன்றைய முதியோர் அவைங்களின் பின்னணியாக உணரப்படலாம். கூடவே புதிய வாழ்க்கை முறையின் தவிர்க்க முடியாத விதியாக இவர்கள் தனித்து விடப்படுவதும் அவதானத்திற்குரியதாகலாம்.

இந்த நிலமைகளை மேலும் தெரிந்து கொள்வதில் மூப்பியல் தொடர்பான சமூகவியல் தரிசனங்கள் கைகொடுக்கலாம். இந்த வகையில்

1. Cimming & hendry ஆகியோர் அறிமுகம் செய்த விலகிச் செல்லும் கோட்பாடு (Disengagenent theory)
2. Afonold fose ,இன் உடன் பாடு அல்லது உப பண்பாட்டுக் கோட்பாடு (Sub- Cultur Theory)
3. almore முன்வைத்த செயற்பாட்டுக் கோட்பாடு (Activity Theory)

என்பன முக்கியத்துவமானவை.

வயதாக வயதாக வாழும் குழலில் கொண்ட சுடுபாடு முதியவர்களுக்கு குறைகின்றது. தாம் சார்ந்த சமூகத் தொடர்புகளை அறுப்பதன் வழி அவர்கள் மகிழ்ச்சி கொள்கிறார்கள் என்பது விலகிச் செல்லும் கோட்பாட்டின் முன்மொழிவாகும். இவர்களது பார்வையில் முதுமை என்பது நோய். அங்கவீனம் இல்லாமை தொடர்பான ஒரு மருத்துவப் பிரச்சினை மட்டுமே இதற்கு வேண்டிய வசதிகள், வழங்கள் தரப்பட்டால் போதுமானது என்பது இவர்கள் தரிசனம். வாழ்க்கைக் காலத்து இறுதி நாட்கள், முன்னைய நாட்களைப் போல அமைய மாட்டா. அவை வித்தியாசமானவை என்பதனை ஏற்றுக் கொண்டு ஒதுங்குதலே இவர்கள் காட்டும் தீர்வாகின்றது.

உட்பண்பாடு அல்லது உப பண்பாட்டுக் கோட்பாடு என்பது நம்மை ஒத்த முதியேர் குடும்பத்தினரின் விழுமிய, நியமங்களுக்குள் அடையாளம் கண்டு உறவு பூணுதலின் வழி முதுமையே அர்த்தமுள்ளதாகலாம் என முன் மொழிகிறது.

இந்த இரண்டு கோட்பாடுகளுமே பலவீனமானவைகளாக, விமர்சனங்களை எதிர்கொள்வன, முதுமை, இளமை என்ற இரு கட்சி கட்ட வைக்கும் குறுகிய சிந்தனைகளாகவும் கருதப்பட்டன. எனினும் எமது பண்பாட்டுப் புலங்களில் இந்த இரண்டு கோட்பாட்டுச் சிந்தனையும் இசைவாக்கிய பண்பாட்டுத் தீர்வுகள் சிலவற்றை இங்கு நாம் கவனத்திற் கொள்ள முடியும். எடுத்துக் காட்டாக வர்ஜ்ஞாப்பளை கண்ணகை அம்மன் கோயில் தொடங்கி கதிர்காமத்தில் முடியும் கரை யாத்திரையில் இணையும் முதுமைப் பருவத்தினரின் வாழ்வுக் கோலத்தினைக் குறிப்பிடலாம். இனி மீள்வது நிச்சயமில்லை என்ற நம்பிக்கையுடனான யாத்திரை தொடரும். ஆனால் யாத்திரை வழியில் கதை முடிப்பவர் சிலர். தங்கி விடுவர் சிலர். மீளத்திரும்புவர் பலர். கிட்டத்தட்ட மூன்று மாத கால விலகல், குடும்ப உறவை மேலும் வலிமையானதாகக் கிடூகின்றது. அதே வேளை இந்த மூன்று மாத காலமும் ஒத்த உட்பண்பாட்டு குழுமியத்துடன் இனிதாய்க்கழிந்தும் விடுகின்றது.

'almore இன் செயற்பாட்டுக் கோட்பாடே உலகளாவிய நிலையில் இன்று பெரிதும் முதன்மை பெறக் காணலாம். செயற்படும் முதுமை (Active Agimg) என்ற தொனிப்பொருள் இன்று உலக புலங்களில் அதிகரித்த பயன்களிகளை தந்திடக்காணலாம். தொடர்ந்து செயற்படுவதன் வழி முதியவர்கள் திருப்தியும் மகிழ்ச்சியும் காண்கின்றார்கள். காணமுடியும் என்பது இந்தக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையாகும். முதுமை, இளமை என்ற பேதம் கடந்து வேறுபடும் பாத்திரங்களில் தொடர்ந்து செயற்படுதலின் வழி முதுமைப் பருவம் பிரச்சினையாவது தவிர்க்கப்படும் என்பது அவர்களின் முன்மொழிவாகும்.

இந்த வகையில் சமூகத்து முதன்மையை அந்தஸ்தைப் பேணி முதுமையை இனிமையான பயனான பருவமாகக் காணும் எடுத்துக் காட்டுக்களை எமது புலங்களிலும் காணமுடியும். சோர்ந்து தளர்ந்து விடாதபடி முதுமைப் பருவத்தினை முதியவர்களும் புரிந்து கொள்வதுடன் சமூகமாகச் செயற்படவும் பல செயற் திட்டங்கள் உலகளாவிய அளவில் வகுக்கப்பட்டு நடைமுறைப் படுத்தப்படுகின்றமையினைக் காணமுடியும். குறிப்பாகக் கல்வி வழி மீள் சமூகமயமாக்கல் என்பது இலக்காக விளங்குகின்றது. நியம - நியமமற்ற கல்விச் செயற்பாடுகளின் வழி முதியவர், இளைஞர் தொடர்பான பரஸ்பர உள்சார்பு மாற்றும் விழுமிய மாற்றும் என்பன எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

கூடவே முதுமைப் பருவ பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வாக முன்பு கருதப்பட்ட முதியேர் இல்லங்கள் என்ற எண்ணைக் கருவாக்கம் இன்று பெரிதும் தளர்ந்து போனமையும் இங்கு அறிவுறுத்தப்படக் காணலாம். குறிப்பாகக் கீழைப் பண்பாட்டுப் புலங்களில் முதுமைப் பருவ முச்ச இந்த இல்லங்களுக்குள்ளேயே பெருமூச்சாக ஒலிப்பது கவனத்துக்குரியதாகும்.

‘நாங்கள் குடும்பத்தோடு வாழ்ந்தனாங்கள்... குடும்பத்துக்காக வாழ்ந்தனாங்கள்.... பாழூப்போன நாட்டுநிலை என்னையும் பிள்ளைகளையும் பிரித்து விட்டது. காணாமல் போன என் மகன் வருவான். நாங்கள் மீளவும் குடும்பமாய் வாழ்வும்’ என்ற நம்பிக்கையிலிருந்து ‘என்னை அவர்கள் கேற்றுக்கு வெளியிலை தள்ளி இங்கு நான் வந்தாலும் என்றை பேரப்பிள்ளைகளோடை வாழ்ந்த அந்த நாள் வந்தாலும் என்றை பேரப்பிள்ளைகளோடை, பிள்ளைகளோடை வாழ்ந்த அந்த நாள் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியானது? நான் குடுத்து வைச்சது இவ்வளவுதான்’ எனும் ஏக்கம் வரை இந்த முச்சின் எல்லையைக் காணமுடியும்.

எல்லாமே உணர்த்தும் உண்மை ஒன்றுதான். என்பதுகளில் உலக முதியோர் ஆண்டுவேளை வியன்னாவில் 120 நாடுகள் கூடி மீள வலியுறுத்திய உயிர்முச்சான் அதே குரல் தான் இன்றைய செயற்படும் முதுமை தொடர்பான விழிப்புணர்வு வேளையிலும் ஆதார சுருதியாக ஒலிக்கக் கேட்கலாம்.

தவிர்க்க முடியாத சமூக நிலைமைகளில் முதியோர் இல்ல அமைப்புக்கள் வேண்டப்பட்டாலும் அவை கூடத் தனித்த தீர்வுகளாகப் போகாமல் சமூக – குடும்ப ஒருங்கிணைவுடன் கூடியதாகவே அமையவேண்டும். இத்தகைய ஒருங்கிணைவென்பது ‘நாமில்லாமல் நமக்கென்று எதுவுமில்லை’ என இவ்வாண்டில் முதியோர் தன் மகுடவாசகம் உணர்த்தி நிற்கும் உண்மையான முதியோரின் பங்கேற்பினை உறுதி செய்வதாகவும் அமைதல் இன்றியமையாதது. இன்னிலைமை கனியும் போது அந்நாளில் புறநானுாறு கண்ட முதுமை வாழ்வின் மேன்மைகளும் எம் வசமாகும்..

யாண்டு பலவாக நரைமிலகவாகுதல்
யாங்காகியர் என வினவுதிராயின்
மாண்ட என் மனைவியொடு மக்களும் நிரம்பின்
யான் காண் இளைஞரும் அண்ணரே
வேந்தனும் அல்லவை செய்யான்
ஆன்று அழிந்து அடங்கிய கொள்கை
சான்றேர் பலர் யான் வாழ்முனே

புறநானுாறு.

இரு மின்னினைப்பினை ஏற்படுத்தும் கருவியாவார்.
எரியொருதைக் கொண்டு செல்லும் குழாய் அல்ல.

W.J.பெயரில்

நவீன கவிதையின்

வளர்ச்சிப் படிநிலைகள் (1950 வரை ஓர் ஆய்வு)

திருமதி.க.காஞ்சனா
ஆசிரிய ஆலோசகர்
நுவலேரவியா

இலக்கியத் துறைகளில் நவீனத்துவம் விதைக்கப்பட்ட விதம், அவற்றின் வளர்ச்சிக்கு ஊன்று கோளாக அமைந்த பகைப்புலம் பற்றி நோக்குவது நவீன கவிதையின் தோற்றும் வளர்ச்சியும் பற்றி ஆராய்வதற்கு இன்றியமையாததாகின்றது. 19ம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி நிலையுன்றத் தொடங்கியது. ஆங்கிலேயரின் வருகையானது தமது சுயலாபத்தினை நோக்காக் கொண்டிருப்பினும் இந்தியாவின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல், இலக்கியத் துறைகளில் பெருவாரியான நவீனத்துவத்தினை முகிழச் செய்தது.

பிரித்தானியரின் ஆட்சி நிலை ஊன்றுகையுடன் 1802ல் தமிழ்ப் பகுதி பிரித்தானிய அரசின் ஆட்சியின் கீழ் அனைத்திந்திய ஆட்சி ஒருமைக்குள் கொண்டு வரப்படுகின்றது. இந்த அரசியல் மாற்றும் அதனைத் தொடர்ந்து ஏற்படுகின்ற பொருளாதார, சமூக மாற்றங்களும் அவற்றின் வாசிப்புக்களுடன் தமிழுக்கு நவீன யுகத்தினைக் கொண்டு வருகின்றது. நிலமாளிய சமூக அமைப்பின் வீழ்ச்சி ஆங்கிலம் கற்ற மத்திய தர வர்க்கத்தினர் தோற்றுமே புதிய இலக்கிய வடிவங்களின் தோற்றுவாய்க்கு காரணமாய் அமைந்தது.

நவீனம் என்ற எண்ணக்கரு மிக நுட்பமாக வளர்க்கப்பட்ட பின்னரே இவை தமிழ் இலக்கியத் துறையில் ஏற்படுத்தும் மாற்றத்தினை விளக்கிக் கொள்வது பொருத்தமுடையதாகும். நவீனம் எனும் போது அதனை “புதுமை”, புதியது, புதுமைத் தன்மை எனப் பொருள்கொள்வோம். கால மாற்றத்திற்கு ஏற்ப இலக்கியங்களிலும் மாற்றங்கள் புகுத்தப்படுவது இன்றியமையாததாகின்றது. மாற்றம் என்பது சகல துறைகளிலும் ஒர் இயல்பான அம்சமாகும்.

இக்காலப் பகுதியில் மரபுசார் இலக்கிய வடிவங்களினின்றும் பண்ப மைதிகளையும், வடிவ மாற்றங்களையும் கொண்ட இலக்கிய வடிவங்கள் எழுந்தன. பழந்தமிழ் செய்யுள்அமைப்பு உரைநடைக்கு உருமாற்றம் பெற்றது. காவியங்கள் நாவல்களாக்கப்பட்டன. சிறுகதை, நவீன நாடகம் என்பன இலக்கியத் துறையின் வளர்ச்சியை உறுதி செய்தன. வசன கவிதை மரபாக்கம் பெற்றுப் புதுக்கவிதையாகப் புதுமுகம் காட்டியது. பழமை பேண் இலக்கியங்கள் பொருள், வடிவம், சுவை என்பவற்றில் தமக்கெனப் புதிய போக்கை கைக்கொண்டு நவீன வடிவம் பெற்றன. நவீன இலக்கியத்தின் அடித்தளத்தினைப் பற்றி பார்க்கையில் கலாநிதி துறைமனோகரன் அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றமை நோக்கத்தக்கது.

“நவீன இலக்கியங்களுக்குரிய அடித்தளத்தினை உற்று நோக்கினால் புதுமைநாட்டம், சமுதாயச் சார்பு, வரலாற்றுப் பார்வை, எளிமை முதலான பண்புகளைப் பொதுப்படையாக அவை கொண்டிருப்பதை உணரலாம்”.

இலக்கியங்கள் எளிமைப்படுத்தப்பட்டு வாசகர் மட்டத்தினை அனுகத் தொடங்கின. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் காலப்பகுதியை நோக்குமிடத்து ஒவ்வொரு காலமும் தமக்கு ஏற்பட்ட இலக்கிய ஓட்டதினின்றும் ஏதோ ஒரு வகையில் வேறுபட்டே அமைந்துள்ளது. இது இயல்பானது. ஆனால் நவீன இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில் இது விசேட மாற்றத்தினைத் தமதாக்கிக் கொண்டது. (பார்வையும் பதிவும் - கலாநிதி துரைமனோகரன் - கொழும்பு 2003)

காலஞ் சென்ற பேரசிரியர் கைலாசபதி “நவீன இலக்கியங்களின் மிக முறைப்பான அம்சங்களில் ஒன்று புதுமையை, மாற்றத்தை பிரக்காவியுற்பாக மேற்கொள்வதாகும்”: என்கிறார். மேலும் நவீன இலக்கியம் என்பது “பாசாங்கற்ற அர்த்தம் செறிந்த பழகு சொற்களில் ஒழுங்கமைப்பால் உருவானதாக இருக்க வேண்டும்”; எனச் செங்கை ஆழியன் குறிப்பிட்டமை சிந்திக்கத் தக்கது. நவீன இலக்கியங்கள் மரபு மீறலைத் தனது முக்கிய பண்பாகக் கொண்டு திகழ்ந்தன.

காலப் படிமங்களை நோக்குமிடத்து சங்ககாலம் தொட்டு 19ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை செய்யுள் அமைப்பே பிரதான இடம் வகிக்கிறது. எனினும் 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் பாரதிக்குப் பின் வந்த காலம் இலக்கியத்தின் போக்கில் பெருவாரியான மாற்றத்தினை உட்புகுத்தியது. வசனக் கவிதையின் அறிமுகம் நவீன கவிதையின் பிறப்பாக்கத்திற்கு வழிசமைக்கின்றது. இங்கு நவீனக் கவிதையின் அடிப்படை, வடிவம், பண்பு என்பவற்றின் புதிய போக்கு புதிய நடை எழுந்தது.

ஆரம்ப காலங்களில் யாப்பு அமைத்துப் பாடப்பட்ட செய்யுள்கள் பின்வந்த காலங்களில் தன்னுள் எளிய நடை, புதிய முற்போக்கு எண்ணிகள், யதார்த்தம், வடிவமாற்றம், என்பவற்றினை உள்வாங்கிக் கொண்டன. கட்டளை, கவிப்பாதுறை, விருத்தம் அமைத்துப் பாடப்பட்டவை பின்னர் காவடி, சிந்து, என மாற்றத்திற்குள்ளாகின. ஆரம்பத்தில் யாப்பு முறைக்கு கட்டுப்படாமல் கவிதை உணர்வுகளுக்குச் சுதந்திரமாக எழுத்துருவும் கொடுக்கும் இப்படைப்பு முயற்சி “யாப்பில்லாக்கவிதை”, “கட்டிலடங்காக்கவிதை” போன்ற பெயர்களை அவ்வப்போது குட்டிக் கொண்டது.

பாரதியார் கவிதை

பாரதியே நவீன கவிதைத் துறையில் புதுமையைப் புகுத்தி நவூயுகக் கவிஞரும், அதிமானுடனுமான விலாசம் பதிக்கின்றார். பாரதிக்கு முன்னர் நாவலர், சோமசுந்தர பாரதியார் பாடிய மாரி வாயில், மங்களக் குறிஞ்சி, பொங்கல் நிகழ்ச்சி என்பவை வித்துவான்கள் வியந்து பாராட்டியவை. கோபால கிருஷ்ண பாரதியார், வெள்ளைக்கால் சுப்பிரமணிய பாரதியார், அரங்கநாத முதலியார், மாதவையார், வி.கோ.குர்யநாராயண சாஸ்திரிகள், வேதநாயக் பிள்ளை, திரிசூடராசப்பர், த.சரவணமுத்துப் பிள்ளை, உ.வெ.க.ஜூயர், போன்றோர் கண்ணி முயற்சிகளை ஏற்கனவே மேற்கொண்டு புதுமைகளைப் புகுத்த ஏற்கனவே முனைந்துள்ளனர். இந் நிலை உத்தேசத்துடன் விசாரமிப்புப் பெற்று விஸ்வரூபம் எடுத்தது. பாரத நாடு பெற்றெடுத்த முப்பெரும் கவிஞர்களுள் ஒருவனான பாரதியாரின் படைப்புக்களிலே தான் என்பது அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க கூற்று.

பாரதியார் தனது எல்லாக் கவிதைகளையுமே நவகவிதை எனக் குறிப்பிடுகிறார். இந்நாள் வரை இருந்து வந்த தமிழ் கவிதைகளிலிருந்து அவை மாறுபட்ட தன்மைகளைப் பெற்ற படைப்புக்களாக விளங்குகின்றன. “சுவை புதிது, பொருள் புதிது, வளம் புதிது, சொற்புதிது, சோதி மிக்க நவக் கவிதை” என்று பாரதியார் தன் கவிதை பற்றிப் பெருமை பேசுகிறார்.

தனது கவிதா உணர்வுகளையும் உள்ளதின் எழுச்சியினையும் கனவுகள், கற்பனைகள், எண்ணங்கள் அனைத்தையும் மரபு ரீதியாக யாப்பு முறைகளுக்கு உட்படும். அதே வேளை யாப்பிலக்கணத்திற்கு உட்படாத புதிய வடிவங்களிலும் உரு கொடுக்க முயன்று வெற்றியும் கண்டார். இது தான் “காட்சிகள்” என்ற வசனக் கவிதைத் தொகுப்பு. இது வசனத்தை மீறியது ஆயினும் கவிதையின் பூரணத்துவத்தினை எய்தாத படைப்பாகவே அமைந்துள்ளமை நோக்கற்பாலது

தனது எண்ணங்களுக்கும், அனுபவங்களுக்கும், உணர்ச்சிகளுக்கும் வெவ்வேறு விதமான வடிவங்கள் கொடுத்து ஆடுசெய்யப்பட்ட பாரதிக்கு கவிதை தொழில் இதயஞர், உயிர்முச்சாகத் திகழ்ந்தது. அவரது படைப்புக்களில் கவிதை சக்தி இழந்து வசனக் கவிதையைவிட வேகமும் அழகும் பெற்றுத் திகழ்கின்றது. எடுத்துக் காட்டாக பாஞ்சாலி சபதம்; நெடுங்கவிதையில் வருகின்ற மாலை வருணானை எனும் கவிதையும் குர்யல்ஸ்தமனம் என்ற வசனப்பகுதியும் ஈன்று குறிப்பிடத்தக்கவை.

கவிதையின் வடிவம் பற்றியும் பாரதியார் கவனம் செலுத்தியுள்ளார். வசனக் கவிதையின் அமைப்பினைக் உருவடிவத்தினைக் குறிப்பிடுகையில் குறிப்பாக

‘என் முன்னே பஞ்சக்தலையணை கிடக்கிறது அதற்கு ஒரு வடிவம் ஓரளவு ஒரு நியமம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.இந்த நியமத்தை அறியாதபடி சக்தி பின்னே நின்று காத்துக் கொண்டிருக்கிறது.வடிவத்தைக் காத்தாள் சக்தியைக் காக்கலாம்’ எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

எனவே பாரதியார் தனக்கென ஒரு கவித்துவ உள்சட்டகம் ஒன்றைக் கொண்டிருந்தார் என்பது புலனாகின்றது.

பாரதியாரின் பாடுபொருள் பற்றி நோக்குமிடத்து அவர் அனுகாத அம்சங்களே இல்லை என்று கூறுவதே பொருத்தமுடையதாகும். பாரதியினால் தமிழையும், உலகையும் ஒர் அகண்ட தளத்தில் வைத்துப் பார்க்க முடிந்தது. இவர் தமிழுக்குப் புதிய சர்வதேச இலக்குகளையும் காட்டி சென்றார். கவிதையை கவிதையாக மட்டும் பாராமல் ஒர் கருவியாகப் பயன்படுத்தினார். பொதுவுடமை முற்போக்குக் கருத்துக்களைத் தமது கவிதையில் புகுத்தி மக்களின் விழிப்புணர்வினைத் தூண்டச் செய்தார். மேலும் தேசியப் பார்வையினைத் தன்னகத்தே கொண்டு செயல்பட்டார். இதனைப் பேராசிரியர் எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

❖ “மேற்கு நாடுகளில் கொலோனியா அமைப்புத் தினிப்பு ஆகியவற்றிற்கூடாக காணப்பட்ட ஒழுங்கு திசையின் பின்னர் வரும் திசைதிருப்பியாக பாரதி விளங்கினார். நமது நாடு மீண்டும் சுதந்திரம் அடையும் பருவத்தில் பாரதியார் தோன்றினார். கம்பருக்கு அடுத்தபடியாக உள்ள பெரும் கவிஞராக இவர் விளங்கினார்”

❖ “பண்டிதரும் பாமரரும் ஒலிக்க பாரதி பாடினார், என்பது இன்று வாய்ப்பாடாகி விட்டது. பாரதி நிகழ்த்திய புதுமையிலும் நவீனமயைப் பாட்டுப் பணியைச் சாதித்த முறையிலும் தான் அவனது மகா கலித்துவத்தின் மேன்மை புலனாகின்றது.” என கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளமை பொருள் பொறிந்தவையாகும். (வையாபுரிப்பிள்ளை. எஸ்.(1952), தமிழ்ச் சுடர் மனிகள், சென்னை பக்கம் 59) சிவத்தம்பி.கா. (2001) நவீனத்துவமும் தமிழில் பின் நவீனத்துவமும். மக்கள் வெளியீடு, சென்னை(பக்கம் 93)

கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்த “சிந்து” என்ற பாவகையை இலக்கிய அரியாசனம் ஏற்றியவன் பாரதி, கம்பன் வாயிலே விழுத்தம் பெற்ற மகிழ்வையைப் பாரதி வாக்கிலே சிந்து பெற்றது. இவ்வுண்மையை உணர்த்துவது போல பாரதிதாசன் பின்வருமாறு பாடியுள்ளார்.

“பைந்தமிழ் தேர்ப்பாகன் அவனோடு
செந்தமிழ்தேன் சிந்துக்குத்தந்தை”

சாதாரண மனிதனது துன்ப துயரங்கள் அவலங்கள் அவரைக் கொள்விக்கொள்கின்றன. இந்தியச் சமூகம் பாரதியின் காலத்தில் வர்ணாச்சிரம தர்மத்தால் முடிக்கிடந்தது. சாதியால் நலிந்தது ஓர் சாதி மற்றைய சாதியை அடிமை கொண்டிருந்தது. பாரதிக்கோ அது கொடுமையாக இருந்தது.

“சாதி மதங்கள் பாரோம் -உயர்
ஜன்மன் இத்தேசத்தில் எய்தினராயின்
வேதியராயினும் ஒன்றே அன்றி
வேறு குலத்தினராயினும் ஒன்றே”

என்று அடித்துக் கூறுகிறார்.

“குத்திரனுக்கு ஒரு நீதி - தண்டச்
சோறுண்ணும் பார்ப்பனுக்கு வேறோரு நீதி”

என்று பிராமணியம் வகுத்த சாத்திரர்கள் “சதி”எனப் பாரதி மொழிகின்றார். இது தமிழ் கவிதைக்குப் புதிய பொருளாகும்.

பெண்ணியம் பேசிப் பெண் விடுதலை பற்றி நவீன சிந்தனையையும் உரத்துப் பாடியவன் பாரதி. (பாரதியார் கவிதைகள், திருமகள் நிலையம் சென்னை(ப-20,21,24)-(1986) பெண்மை வாழ்க், பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி, பெண் விடுதலை ஆகிய பாடல்களுடன் ஆங்காங்கே பெண்ணுரிமை கருத்துக்களைப் புதைத்துச் சென்றுள்ளார். “முரசு என்ற பாடலில்

“பெண்ணுக்குள் ஞானத்தை வைத்தான்
புவி பேணி வளர்திடும் ஈசன்...”

என்று பாடியுள்ளார். பெண் விடுதலை பற்றிப் பேசுமிடத்து

“பெண் விடுதலை வேண்டும்
பெரிய கடவுள் காத்திட வேண்டும்...”

எனப் பெண்விடுதலையையும், வானகம் தென்படுவதையும் ஒன்றாகப் பார்க்கின்றார். பெண்களை எல்லாம் பலவாறாகத் தூந்தி ஒதுக்கிய நிலைக்கு மாறாகத் “தையலை உயர்வு செய்” எனப் புதிய ஆத்திரிகுடி பாடினார். மேலும்

“காதல் செய்யும் மனைவியே சக்தி கண்ணர்,
கடவுள் நிலை அவளாலே எய்தல் வேண்டும்”

எனவும் பாரதி பாடுகிறார்.

இவ் உலகினிலேயே இப்பிறவியிலேயே அமர வாழ்வு வாழவேண்டும் என வற்புறுத்தினார். மனிதாபிமான உணர்வு கொழுந்து விட்டெரிந்து கொண்டிருந்த பாரதியாரின் பெண்களை ஆண் அடிமை கொள்ளும் கொடுமையைக் கண்டு மூர்க்க வேகமாக அக் கொடுமைகளைத் தகர்த்தெறிய முயல்கிறது. திருமணம் செய்து கொண்ட கணவனுக்கு மனைவி அடிமையில்லை, உயிர்துணை, வாழ்க்கைக்கு ஊன்றுகோள், ஜீவனிலே ஒரு பகுதி எனக் கட்டுரையொன்றிலே குறிப்பிட்டுள்ளார் பாரதி.(பாரதியார் கவிதைகள், திருமகள் நிலையம் சென்னை (ப-20,21,24) (1986)

தொழிலாளரைப் பற்றிய கரிசனை பாரதியிடம் நிறையவே காணப்பட்டது. தொழிலாளிகளை அடிமைகளாக கருதி சமூகத்தில் தொழிலாளர் பற்றிப் புகழ்ந்து பேசுகின்ற.

“இரும்பைக் காச்சி உருக்கிடுவீரே
இயந்திரங்கள் வகுத்திடுவீரே
கரும்பைச் சாறு பிழிந்திடுவீரே....”

என்று தொழிலாளரைப் புகழும் நவீன சிந்தனையைக் காணமுடிகிறது.

அது போலவே பாரதி தொட்ட சகல துறைகளிலும் கவிதை வரிகளை வீசியவரும் பாரதியே. பாரதியைச் சரியாக மதிப்பிட்டு அவரை அடியொற்றி வாழ்ந்தவருமாகிய பாரதி தாசனின் கவியப்போக்குப் பற்றி நோக்குவது நவீன கவிதையின் வளர்ச்சிப்போக்கினை ஆராய்வதற்கு அத்தியாவசியமாகின்றது. “பாவேந்தர், புரட்சிக் கவிஞர், புதுவைக்குமில் இருபதாம் நூற்றாண்டு நக்கீர், சுயமரியாதை இயக்கத்தின் ஒப்பற் பாவலர், தமிழ் நாட்டு பேன் என்றெல்லாம் தமிழ் சூறுநல்லுலகால் போற்றி அழைக்கப்படுகின்றார்.

பாரதிதாசன் ஒல்லும் வகையெல்லாம் தமிழுக்கு, தமிழ் நாட்டுக்கு, தமிழ் மக்களுக்குத் தொண்டாற்றியவர். நாடு, தொழில், இயற்றை, காதல், புதிய உலகம், இளைஞர் உலகு, பெண்ணுலகு முதலியவை அவருக்குப் பாடுபொருட்கள், தமிழோ அவருக்கு ஊடுபொருள். தமிழே அவருக்கு முச்சு, உணர்வு, வாழ்வு, இன்பம், அனைத்தும். தமிழ் இன்றேல் இவர் இல்லை. மொழியின்றேல் நாம் யார்? என்னும் கவிதையில் அவர் மொழியின் அருமைப்பாட்டினையும் இன்றியமையாமையினையும் அழகுற வெளிப்படுத்துகின்றார்.

பெண்களை ‘எழுக’ என்ற கவிஞர்களுள் முதலில் வைத்து என்னத்தக்கவன் பாரதிதாசனே. பாரதியைக் காட்டிலும் பெண் விடுதலையில் கூடிய கவனம் செலுத்தியவன் பாரதிதாசனே என்பர் சிலர். இதற்குப் பெண்ணின் வளர்ப்பு, தொழில், திருமணம், கட்டாயத் திருமணம், (புரட்சித்திருமணம்), கைம்பெண்மணம் என்று பாடிய பெருமைக்குரிய கவி இவரே. இது புதுக்கவிதைக்கும் அத்திவாரமாகும்.

நவீன கவிதையின் வளர்ச்சிப்போக்கில் கவிமணி தேசிய விநாயகம்பிள்ளை, நாமக்கல் இராமலிங்கம்பிள்ளை, பட்டுக்கோட்டைகல்யாணசுந்தரம் ஆகியோர் பாரதிதாசனை அடுத்துக் குறிப்பிடத்தக்க சேவை ஆற்றியுள்ளனர்.

நாமக்கள் இராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள் அகிம்சா வழியில் சென்றவர். “கத்தியின்றி இரத்தமின்றி யுத்தமொன்று வருகுது...” என்று பாடியவர். மேலும் தமிழ் பற்றுக் கொண்டு தமிழின் சிறப்புப் பற்றி போற்றப்படுகின்றார்.

ஊழிக்காற்றே உரத்திட்தானும் அசைக்க முடியாத ஆழமரம் போல்
சேர்ந்தவருக் கெல்லாம் நிழலே கொடுத்து நிற்கும் செந்தமிழ் சிறப்பு
எனப் பாடுகிறார்.

பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரம் திரைத்துறையில் தடம்பதித்து பாடல்களின் ஊடாக மக்களுக்குப் புதுமைச் சிந்தனைகளை அறியச் செய்தவர்.

ந. பிச்சைமூர்த்தி, க. நா. சுப்பிரமணியம், கு.பா. ராஜகோபாலன், புதுமைப் பித்தன், தி.க.சிவசங்கரன், வே.கந்தசாமி, இரட்டையர் ச.து.ச.யோகி போன்றோர் இக்கவிதா செவ்னெறியில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டனர். இவர்களுடைய வசனக் கவிதை முயற்சிக்கு மணிகொடி, கலாமோகினி, சரஸ்வதி போன்ற இதழ்கள் 1940களில் துணைப்பிற்ந்தன.

இந்த வரிசையில் புதுமை, புரட்சிக் கரத்தை புகுத்துவதில் புதுமைப் பித்தன் தனது பெரும்பங்கை ஆற்றியுள்ளார். “மலைஅரசி” என்ற மஸரில் தனது முதல் கவிதையை வெளியிட்டார். இவர் வேலூர் வே கந்தசாமிப்பிள்ளை என்ற பெயரையே கவிதைகளுக்கு இட்டு வந்தார். இவரது கதைகள் வேகமும், உணர்ச்சியும் கருத்தாழமும் கொண்டவையாகக் காணப்பட்டன.

ச.து.ச. யோகி என்பவரும் தமிழ் குமரி, அகல்யா பேன்ற அற்புதமான கவிதைகளைப் புனைந்தவர். இவர் பல்வேறு ஆங்கிலக்கவிதைகளையும் தமிழாக்கினார். இவ்வாறு நவீன கவிதையானது பலரது பன்முகப் பார்வையில் வளர்ச்சியின் உச்சி நிலையினை எய்தியுயது.

இந்த வகையில் ஈழத்துக் கவிஞர்களுள் இக் கவிதா நீரோட்டத்தில் தம்மையும் இணைத்துக் கொண்டனர். அக் காலத்தில் வெளிவந்த கிராம ஊழியன், கலர்யோகி, யாழ் மறுமலர்ச்சி, ஈழகேசரி ஆகிய நாளேடுகள் இவற்றிற்கான சான்றுகளைச் செப்பியுள்ளன. பாவலர் துரையப்பாப் பிள்ளை, அழகசுந்தர தேசிகர் போன்றோர் தமது ஆக்கங்களை வெளியிட்டனர். ஈழத்துக் கவிதை வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க முனைப்பான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியவர்கள் 1940 ம் ஆண்டளவில் தோன்றிய மறுமலர்ச்சிக் குழுவினர். விரதர், சோதி, விஜயன், தங்கம், போன்றோர் புதுப்பாதை தோற்றுவதற்கு வித்திட்டனர். புத்தாக்கங்களை வெளியிட்டனர். இவர்களே புதுக்கவிதையின் ஆரம்பகர்த்தாக்களாக கூற்றார்த

சமுத்தில் போற்றப்பட்டனர். கிராம ஊழியன் வெளிவரத் தொடங்கிய காலத்திலேயே சமுத்திலும் குறிப்பாக, மாழ்ப்பாணத்தில் “மறுமலர்ச்சிச் சங்கம்” தோன்றியது. இக் காலகட்டத்திலே தான் சமுத்தவர் படைப்புக்கள் “கலாமோகினி, கிராம ஊழியன்” என்பவற்றில் வெளிவந்தன.

சமுத்தில் வெளிவந்த கவிதைகள் அனேகம் சமுதாய நோக்குடைய சமுதாய பிரச்சினைகள் தேவைகளைப் பிரதிபலிக்கின்ற கவிதைகளாகவே காணப்பட்டன. இவ்வாறு உத்வேகத்தோடு ஊற்றெருத்த சமுத்துக் கவிதைகள் இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட சில தடங்கல்களால் மறிக்கப்பட்டுத் தேக்க நிலையனை எய்தியது. எனினும் பின்வந்த காலங்களில் 1965ம் ஆண்டளவில் புதுக்கவிதையாக கரைபுரண்டோடியது. எழுத்து சஞ்சிகை தூங்கிக் கிடந்த சமுகத்தை தட்டியெழுப்பும் புதுவேகத்தைப் புகுத்திப் பல அற்புதப் படைப்புக்களை அறிமுகப்படுத்தியது.

உடலுக்கு அப்பியாசம் போன்று மனதுக்கு வாசிப்பு இன்றியமையாததாகும்.

இரு புலமையுடைய ஆசிரியரது உண்மையான வாண்மைச் சிறப்பு மாணவனின் படைப்பாற்றலையும் அறிவையும் விழிப்படையச் செய்த வண்ணம் இருக்கும்.

அல்போட் ஸன்ஸ்வீன்.

செய்யுள் கற்பித்தல் பற்றிய ஒரு கூப் பார்வை

முருகு தயாநிதி

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
தமிழ்த்துறை
தேசிய கல்வி நிறுவகம்
மகரகம்.

தமிழ் மொழி பண்டைய மொழிகளில் ஒன்றாகவும், செம்மொழி அந்தஸ்து பெற்ற மொழியாகவும் உலகின் பல தேசங்களில் மக்களிடையே பேசப்பட்டு வருகின்றது. இவ்வுலகில் வாழும் உயிர்கள் அனைத்தும் ஏதேனும் ஒரு குறிக்கோளாக கொண்டே இயங்குகின்றன. நோக்கமின்றி எந்த நிகழ்ச்சியும் நிகழ்வதில்லை. கவிதைகள் வாழ்க்கை உண்மைகள் பலவற்றை அழகுற எடுத்துரைக்கின்றன. கவிதையினை இயற்றிய கவிஞரின் கருத்துக்கள், உணர்ச்சிகள் முதலியவற்றையும், அவன் கண்ட இயற்கை எழில்கள், மக்கள் மனப்பாண்மை, இதயப்பாங்கு முதலியவற்றையும் மாணவர்களை அறியச் செய்ய வேண்டும். அதற்காக ஆசிரியர் கவிதை பற்றி தெளிவாக அறிந்திருப்பது அவசியமாகும். செய்யுளைப் பற்றி திருஞானசம்பந்தர் “உளங்குளிர்ந்த போதெல்லாம் உவந்து உரைப்பேனே” என்கிறார். செய்யுள் சிறந்த மகிழ்ச்சிகரமான மனத்தின் வெளிப்பாடுகளாய் விளங்குகின்றது. எனவே, சிறந்த செய்யுள் என்பது ஆண்மாவின் ஓலியாகும். இந்தக் கருத்தினை டால்ஸ்டாய் ஏற்றுக்கொண்டு மாத்யூ அர்ணால்டு “உயிரின் நலம் மற்றும் தீமைகளை உணர்வதே செய்யுள்” என்கின்றார். “ஒரு மதிப்புவாய்ந்த பொருளைப் பற்றி எழுதுகிற பாடலே உண்மைச் செய்யுளாக இருக்கவேண்டும்” என்று மில்டன் கூறுகின்றார். செய்யுள் என்பது உணர்ந்து கற்பிக்கப்பட வேண்டிய பகுதி என்பதனை அறிந்தும் உணர்ந்தும் கொள்ளவேண்டியுள்ளது.

தாய்மொழிக் கல்வியில் கவிதையே உயிர் நிலையான பகுதி. கவிஞர்கள் தம் வாழ்க்கை நுகர்வுகளிலிருந்தும் பட்டறிவிலிருந்தும் எழும் உணர்ச்சிகளையும் உயர் கருத்துக்களையும் ஒரை இனிமை, சொல் நயம், பொருள் நயம் ஆகிய பண்புகள் நிறைந்த சொல்லோவியங்களாக வெளிப்படுத்துவார். “கவிஞருடைய ஆற்றல் வாய்ந்த உணர்ச்சிகள் தாமே ததும்பி வழிவதே செய்யுள்” என்று ‘வேர்ட்ஸ்வோர்த்’ கூறுகின்றார். “சிறந்த அமைப்பில் சிறந்த வார்த்தைகளை விடுவதே செய்யுள். அது கற்பனையின் எல்லா அமைப்பினையும் கொண்டது” என்று ‘ஷெல்லி’ கூறுகின்றார். “பாட்டிலுள்ள சொற்கள் ஒரு பொருளை விளக்கவில்லை அந்தப் பொருளையே நம்மனதில் படைத்துவிடுகின்றன” என்று ‘அப்ர்கிராம்பி’ கூறுகின்றார். பண்டையத் தமிழ் அறிஞர்கள் தமது மதிநுட்பத்தால் நுனிந்தறிந்து வெளியிட்ட அறிவுச் செல்வங்கள் யாவும் பாவடிவிலேயே உள்ளன. தமிழ் இலக்கியங்களைப் பொறுத்தவரையில் நடைவேறுபாடுகளைப் கவிதைகளில்தான் காணலாம். அத்தகைய செய்யுள்கள் தமிழர்களுடைய பண்டைய வரலாற்றினையும் செல்நெறிகளையும் குறுகிய சொற்களின் ஊடாக தெளிவுபடுத்தி நிற்கின்றன.

செய்யுள் இயற்கையெழிலின் இன்பத்தையும், உணர்ச்சி வெள்ளத்தையும், சிந்தனைக் கருத்துக்களையும் படம்பிடித்துக் காட்டும். மாந்தர்களின் வாழ்க்கை நிலைகளை எடுத்தியம்பும் ஒரு இலக்கியக் கண்ணாடியாகும். செய்யுள் உயிர்போல நிற்பது பண்பாடு ஆகும்.

செய்யுள் கற்பித்தல் என்ற எண்ணக்கருவானது உயர்நிலையானது. கவிஞருடைய யதார்த்தமான கருத்துக்கள் செய்யுள்களில் பரவி வருவதனைக் காணமுடிகின்றது. அவற்றினை உணர்ந்து கற்பிப்பது அவசியமானதாகும். கவிதைகளின் உயர்நிலைக் கருத்தினை உணர்ந்து அவற்றை யாத்த கவிஞரின் கருத்துக்கள், உணர்ச்சிகள் முதலியவற்றையும், இதயப்பாங்கு முதலியவற்றையும் மாணவர்களை அறியச் செய்வதே சிறந்த நோக்கமாகக்கொள்ளுதல் வேண்டும். செய்யுள்கள் வாழ்க்கை உண்மைகள் பலவற்றை அழகு பொருந்த எடுத்துரைக்கின்றன. அவ்வாறு கவிஞர் எடுத்துரைக்கும் பொருளினை மாணவர்கள் உணரும்படி செய்துவிட்டால் தமிழாசிரியர்களின் தொண்டு ஓர் எல்லையை எய்துவிட்டது என்று கருதலாம். பேரறிஞர்களின் சொல்லோவியங்களைப் படித்து உணரும்பொழுது அவர்கள் வர்ணிக்கும் காட்சிகள் நம் மனத்திரையில் நன்கு படியும், அவர்கள் குறிப்பிடும் உணர்ச்சிகள் நம் இதயத்தைக் கிளர்ச்சி செய்யும்படி கற்பித்து, அவர்களிடையேயுள்ள தனிவீறு என்ற பண்பை வெளிக்கொணர்ந்து வளர்க்க வேண்டும். அதனால் அவர்களுடைய ஒழுக்கமும் செயலும் சீர்படுகின்றன.

செய்யுளை இலகுவாகக் கற்பிக்கும்பொருட்டு அதனை ஜந்து பகுதியாகப் பிரிக்கப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஆசிரியர் கவனம் செலுத்துவது அவசியமானதாகும். அதாவது, ஒரு விடயத்தினை மாணவர்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தும்போது அந்த விடயம் பற்றி ஆசிரியர் முழுமையாக அறிந்திருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் மாணவர்களுடைய நிலைக்கு ஏற்ப பாட்டத்தினைக் கொண்டு செல்லமுடியும். எடுத்த எடுப்பிலே செய்யுள் பற்றிய உணர்வினையும் விளக்கத்தினையும் புரியவைப்பது கடினமானது என்பதனை ஆசிரியர்கள் உணர வேண்டும். உள்வியலாளர்கள், தத்துவவியலாளர்கள் யாவரும் தெளிவாகவே கூறியுள்ள விடயமும் இதுவாகும். வகுப்பறையில் தலை மாணவர்கள், இடை மாணவர்கள், கடை மாணவர்கள் என்ற பகுதியினர் காணப்படுகின்றனர். இந்த முன்று பகுதியினரையும் திட்டமிட்டவகையில் பாடப்பொருள் பற்றி மேம்படுத்துவதற்கு கற்பித்தலை திட்டமிடுவது அவசியமானதாகும். அதற்காகப் பாடப்பொருளினை பல பகுதியாகப் பிரித்துப் பொருள்கொள்ளச் செய்ய வேண்டும். கற்பிக்கப்படுகின்ற பாடப்பொருள் சிறு சிறு பகுதியாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு சிறு பகுதியையும் ஒவ்வொரு சட்டத்தினுள் கொடுத்து, உளிமையில் இருந்து கடின பகுதிகளுக்கு தர்க்கர்த்தியாகக் கொண்டு செல்லப்பட வேண்டும். மாணவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற ஒவ்வொரு பகுதியையும் அவர்களைத் தெளிவாக உணரச் செய்ததன் பின்னர், விளாவினைக் கொடுத்து குறிப்பிட்ட இடத்தில் விடையினை எழுதச் செய்தல் வேண்டும். மாணவர்கள் விடையை எழுதிய பின்னர் ஆசிரியர் விடையினை அறியச் செய்தல் வேண்டும். கற்றலை ஊக்குவிக்கும்பொருட்டு ஸ்கின்னர் கூறுவது போன்று வலுவுட்டிகளைக் கொடுக்கலாம். அதனால் கற்றல் மேலும் வலுவுட்டப்படுகின்றது.

பகுதி - I

1. ஆசிரியர் செய்யுளைக் கதையாகக் கூறுதல்.
2. அந்தக் கதையினை மாணவர்களைக் கூறச் செய்தல்.

- கூறிய கதையினை எழுதுவதற்கு வழிப்படுத்தல்.
- எழுதிய கதையினை திருத்தம் இருப்பின் திருத்திக்கொடுத்தல்.
- மீண்டும் கதையினைக் கூறுதலும், கூறச் செய்தலும்.

கதை

ஒரு தடாகமாகிய தண்ணீர்க் குளத்தில் அரிய வகை தாமரை மலர்கள் பூத்திருக்கின்றன. அந்தக் குளத்திலே தவளைகள் என்று சொல்லப்படுகின்ற மண்டுகூங்கள் எப்போதும் குளத்திலுள்ள தாமரையின் கூடவே இருக்கின்றன. ஆனால், அந்தத் தவளைகள் தாமரை மலரின் வாசத்தையோ, அம்மலரில் உள்ள தேனையோ, அம்மலரின் அழகையோ, அறிந்துகொள்ளமுடியாமல் இருக்கிறன. ஆனால், எங்கோ காட்டின் நடுவே பிறந்த தும்பிகளாகிய வண்டுகள், இந்தத் தாமரை மலரின் அருமையை அறிந்து அங்குவந்து, குளத்திலுள்ள மலரின் தேனை அருந்துகின்றன. அதுபோல நம்மிடையே அறிவுள்ள மனிதர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களை அறியாமலும் அவர்களுடைய உதவியைப் பெறாத மண்டுகூங்களாக நாம் இருக்கின்றோம். (கதையினை ஆசிரியர்கள் இன்னும் எளிமைப்படுத்தமுடியும். அதாவது அட்டையில் படத்தினைக் கீறியும் கதையினை விளக்கினால் மேலும் விளக்கம்பெறுவார்)

ஒரு செய்யுளைக் கற்பதற்கான முதற்கூறு இதுவாகும். இதனை மாணவர்கள் இலகுவில் விளங்கிக்கொள்வார்கள். கதை சொல்லுவதும் கதை கேட்பதும் கற்பித்தல் முறையிலே இலகுவான வழிமுறையாகும். இதனை ஓவ்வொரு அசிரியரும் நன்றாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அதற்காக ஆசிரியர் பாட உள்ளடக்கத்தினை அறிமுகப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக பாடப்பிரவேச முறையில் கதையினைக் கூறுவது சாலவும் பொருத்தமானதாகும்.

வினா

- மண்டுகம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.
- காட்டில் இருந்துவந்து குளத்தில் உள்ள தேனை அருந்துகின்றன.

விடை

- தவளை
- தும்பிகள் அல்லது வண்டுகள்
-

மாணவர் கூறிய விடை சரியாகவோ அல்லது பிழையாகவோ இருக்கலாம். ஆனால் அதனைக் காரணம்கூறி விளக்குதல் வேண்டும். தவறு செய்யும்போது காரணம் கூறி விளக்கப்படுவதனால் கருத்துத்தெளிவு ஏற்படுகின்றது. இதேபோன்று ஓவ்வொரு சட்டகத்திற்கும் வினாவும் விடையும் ஆக்கப்பட்டு முயற்சிகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

பகுதி - II

- குறிப்பிட்ட செய்யுளை அறிமுகம் செய்தல்.
- செய்யுளை வாசித்துக் காட்டுதல்.

3. செய்யுளைப் பிரத்து வாசித்தல்.
4. செய்யுளைச் சேர்த்து வாசித்தல்.
5. மாணவர்களை வாசிக்கச் செய்தல்.
6. செய்யுளை பாடிக்காட்டுதல்.
7. கடினமான சொற்கள் இருந்தால் அதற்கான இலகு பொருளினைக் கூறுதல்.
(கதை சொல்லும்போதே கடின சொற்களை விளங்கிக்கொள்வார்கள்)

முதல் பகுதி முடிந்ததன் பின்னர் இரண்டாம் பகுதியினை அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றது. குறிப்பிட்ட செய்யுளை அறிமுகப்படுத்தி மேலுல்ல கற்பித்தல் ஒழுங்குகளை ஒன்றன் பின்னர் ஒன்றாக முன்கொண்டு செல்கின்றோம்.

விடுவக சிந்தாமணி

“தண்டா மரையி னுடன் பிறந்தும் தண்டேன் நுகரா மண்டுகம்
வண்டோ கானத் திடையிருந்து வந்து கமல மதுவுண்ணும்
பண்டே பழகியிருந்தாலும் அறியார் புல்லர் நல்லோரைக்
கண்டே களித்தங் குறவாடித் தம்மிற் கலப்பர் கற்றோரே

சந்தி பிரிக்கும் முறை

சிலர் பாடலைச் சந்திப்பிரித்துக் காட்டும்போது செய்யுள் தொடர்பினைத் தெரியப்படுத்துவதில்லை. செய்யுள் பிரியாத செய்யுளுக்கும் பிரிக்கப்படுகின்ற செய்யுளினையும் மாணவர்கள் ஓரே பார்வையில் விளங்கிக் கொண்டால்தான் அதனுடைய ஒற்றுமை விளங்கிக்கொள்ளும்.

தண்டா மரையி னுடன் பிறந்தும் தண்டேன் நுகரா மண்டுகம்
தண்டா மரையின் உடன் பிறந்தும் தண்டேன் நுகரா மண்டுகம்
வண்டோ கானத் திடையிருந்து வந்து கமல மதுவுண்ணும்
வண்டோ கானத்து இடையிருந்து வந்தே கமலமது உண்ணும்!
பண்டே பழகியிருந்தாலும் அறியார் புல்லர் நல்லோரைக்
பண்டே பழகி இருந்தாலும் அறியார் புல்லோர் நல்லோரை
கண்டே களித்தங் குறவாடித் தம்மிற் கலப்பர் கற்றோரே
கண்டே களித்து இங்கு உறவாடி தம்மில் கலப்பர் கற்றோரே

மண்டுகம்	-	தவுளை
தண்	-	குளிர்
கமலம்	-	தாமரை

பகுதி – III

1. பாடலின் பொருளை எழுதச் செய்தல்.
2. எழுதப்பட்ட பொருளை திருத்திக் கொடுத்தல்.
3. பாடலின் பொருளைத் தொகுத்துக் கூறுதல்.

பொருள்

மண்டுகம் எனும் தவணை தாமரைத் தடாகத்துள் தாமரையோடு வசித்தாலும் தாமரையின் சிறப்பை அது அறிவதில்லை. ஆனால் வண்டானது காடுகளுக்குள் இருந்தபோதும் தாமரையின் சிறப்பை அறிந்து அங்கு வந்து அந்தக் குளத்திலுள்ள தாமரை மலரின் மதுவை உண்ணும். அது போல, அறிவற்றவர்கள் தங்களுடன் பழகிவரும் நல்லோரின் சிறப்பினை உணந்திருக்கமாட்டார்கள். ஆனால், கற்றறிந்தவர்கள் நல்லோரைத் தேடி இனங்கண்டு, நட்புப் பூண்டு அவர்களோடு இணைந்திருப்பர்.

பகுதி - IV

1. மையக்கருத்தினை விளக்குதல்.
2. அணிகளை எடுத்துக்காட்டுக்களுடன் முன்வைத்தல்.
- 3.

கற்றவர்களுடைய சிறப்பு கூறப்படுகின்றது. அதனை உவமை அணிமூலம் விளக்குகின்றார் என்ற விடயத்தினை மாணவர்களுக்கு பாடற் பகுதிகளுடன் பொருத்தி விளக்கிக்காட்ட வேண்டும்.

பகுதி - V

1. வீட்டு வேலை கொடுத்தல்.
2. ஆக்கங்களை உருவாக்குதல்.
- 3.

இந்த ஐந்தாவது நிலை மாணவனின் பிரயோக அறிவுடன் சம்பந்தப்பட்ட நிலையாகும். இந்த நிலையினை அடைந்தால் பாடப்பொருளினை எந்தச் சூழலிலும் எடுத்துக் கூறும் ஆற்றல் மாணவனுக்கு உருவாகும். இது புளுமின் உருவாக்குதல் எனும் ஆறாவது கட்டமாகும். மாணவன் தனது சூழ்நிலையில் இருந்து பெறும் புதிய அனுபவத்தை தன் மனதில் ஏற்கனவே உள்ள ஸ்கீமாவுடன் இணைத்துப் பார்க்கின்றான். ஒரு ஸ்கீமா உருவானவுடன் அது ஒவ்வொரு புதிய பொருளுக்கும் புதிய நிலைமைக்கும் பொருத்திப் பார்க்கப்பட்டு உணர்ந்தறியப்படுகின்றது. இதன் காரணமாகவே குழந்தைகள் புதியனவற்றைப் புரிந்துகொள்ள ஏற்கனவே பெற்றுள்ள அனுபவத் தொகுப்பை பயன்படுத்தும் திறனைப் பெறிறிருக்கின்றனர் என்கின்றார் பிஜாயே. இது ஒரு தன்மையைப்படுத்தும் நிலையாகும். மாணவன் கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை என்று பல்வேறு ஆக்கங்களை பாடப்பொருளினைப் பின்னணியாகக் கொண்டு படைக்க முன்வருவான். அப்படியான நிலையே கற்பித்தல் – கற்றல் பொறிமுறையில் வெற்றியினைத் தீர்மாணித்துவிடுகின்றது என்பது கல்வியலாளர்களின் கருத்துமாகும்.

பகுதி - VI

1. வினாக்கள் கொடுத்தல்.
2. வினாக்களைத் திருத்திக்கொடுத்தல்.
3. மீண்டும் எழுதச் செய்தல்.
4. பின்னாட்டல் செய்தல்.
- 5.

வினாக்கள் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் இடம்பெறுகின்றன. மேலும், பாடப்பொருள் யாவும் விளங்கியுள்ளதனை அறிந்துகொள்வதற்காக இறுதியாக அப்பகுதியில் இருந்து வினாக்களைக் கொடுக்க வேண்டும். இதனால் மாணவர்கள் பாடம் பற்றி எவ்வாறு விளங்கி இருக்கின்றார்கள் என்பதனை புரிந்துகொள்ளமுடியும். கொடுக்கப்படுகின்ற வினாக்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு சிந்தனையினைத் தூண்டக்கூடிய வகையில் சிறு சிறு வினாவாக அமைவது அவசியமாகும். விடை எழுதப்பட்ட பின்னர் அதனை மதிப்பிட்டு மாணவர்களின் நிலைக்கேற்ப பின்னாட்டல் செய்யப்பட வேண்டும்.

ஒவ்வொரு பகுதியும் முடிவடைந்ததன் பின்னர்தான் மற்றுப் பகுதிக்குச் செல்ல வேண்டும். முதல் பகுதியில் ஒரு செய்யுளினைக் கதையாக ஆக்கிக்கொள்ள வேண்டும். அது அவருடைய தேடலையும் கற்பித்தல் குழநிலையினையும் உறுதி செய்கின்றது. உதாரணமாக சங்கச் செய்யுள் ஓன்றினை மாணவர்களோ ஆசிரியர்களோ இலகுவில் விளங்கிக்கொள்வது சிரமமான காரியமாகும். அதற்காக அந்தச் செய்யுளினைக் கதையாக ஆக்கிவிட்டால் செய்யுளின் பொருள் இலகுவாகவே விளங்கிவிடும். அதனால் செய்யுளில் வருகின்ற கடின சொற்களுக்கும் பொருள் தெரிந்துவிடும். ஸ்கின்னரின் நிபந்தனைப்படுத்தப்பட்ட மீளவலியுறுத்தல் உளவியற் கோட்பாட்டு நியதிக்கு ஏற்ப, ஒவ்வொரு பகுதியில் வருகின்ற விடயங்களும் மாணவர்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு பகுதியும் கற்பிக்கப்பட்டதன் பின்னர் ஸ்கின்னரின் அளவுத்திட்டங்களுக்கு ஏற்ப வெகுமதியளிக்கப்படுவது கற்றலை மேலும் ஊக்குவிக்கின்றது. இவ்வாறாக கற்பித்தல் முறையினை முன்கொண்டு செல்லும்போது மேலும் பல்வேறு கற்பித்தல் உத்திகள் நல்லாசிரியர்களுக்கு உதிக்கும். அதனையும் மாணவர்களின் திறனுக்கு ஏற்ப முன்வைத்துக் கற்பித்தலில் புதிய புதிய அத்தியாயங்களைத் தோற்றுவிக்கமுடியும்.

முடிவாக, செய்யுள் கற்பித்தல் - கற்றல் எனும் கருப்பொருள் நடைமுறையில் தமிழ்ப் பாடம் கற்பித்தல் - கற்றலில் சிக்கவினைத் தோற்றுவித்துள்ளது என்ற கருத்தும் நிலவுகின்றது. காரணம் மரபுவழியாகப் பின்பற்றப்பட்டு வந்த முறையிலே நாம் வகுப்பறையில் இன்னும் பயனித்துக் கொண்டிருப்பதாகும். இந்த நிலை மாற்றப்பட வேண்டும். வகுப்பறையில் மீத்திறன் குறைந்த மாணவர்கள், மீத்திறன் கூடிய மாணவர்கள் என்ற பிரிவினர் உண்டு. இவர்களில் மீத்திறன் குறைந்த மாணவர்களை அடிப்படையாகக்கொண்டே செய்யுள் கற்பிக்கப்பட வேண்டும். இந்த வகை மாணவர்களுக்கு பொதுவாகவே எல்லாச் செய்யுள்களும் கடினமாகவே தோன்றும். அதற்காகத்தான் இந்த செய்யுள் கற்பிக்கின்ற முறையினை அறிமுகப்படுத்தியிருக்கின்றேன். ஆசிரியர்கள் இதனை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு, செய்யுளின் பின்னணியைச் சுட்டிக்காட்டுதல், கவிஞரின் வரலாறு கூறுதல், செய்யுளுக்கு ஏற்ப வகுப்பறையை ஒழுங்கமைத்தல், பொருத்தமான துணைச் சாதனங்களைப் பயன்படுத்துதல், ஒப்பிட்டுக் கூறுதல்மூலம் கருத்தினைத் தெளிவுபடுத்துதல், கருத்துக்களைத் தொகுத்துக்கூறி முடித்தல் என்ற செய்யுள் கற்பித்தல் நுட்பங்களுடனும் வகுப்பறையில் சிறப்பாக செய்யுள் கற்பித்தலை மேலும் வலுப்படுத்திக்கொண்டு அவர்களுடைய திறனை அதிகரித்து, நல்ல பெறுபேற்றினைப் பெறுவதற்கு வழிகாட்ட முன்வது காலத்தின் தேவையாகும்.

சுரக்னை கொள்க

கலாபூசணம் ஏ.எம்.எம்.அலி

கிண்ணியா 05

கற்றலுன் கடமை யென்றே
கருதுநீ! கல்விக் கூடம்
முற்றிலும் உன்னை மாற்றும்
முக்கிய தளமே யாகும்!

கிழக்கிலே தபனன் வந்து
கிரணைக்கை வீசுகின்றான்!
விளக்கு நான் உலகுக் கென்றே
விபரமாய்ப் பேக்கின்றான்!

தினமிருள் ஊட்டும் அந்தக்
தினகரன் நிகர்த்ததாக
உனக்கிளம் வாழ்வுக் கொளியை
ஊட்டுமே கல்வியொன்றே!

இலக்கு நீ தவறக் கூடா
திருக்கவும் வேண்டும் வாழ்வை
முழுக்க நீ காண வேண்டின்
முயன்றுபார்! கல்வி கற்க

பம்பரம் போற்சமுன்று
ப்படித்திட ஆசை கொள்ளின்
இம்பரில் நீவிரும்பும்
எல்லாமுங் கிடைக்குமன்றே!

வறுமை நோய் வந்திடாது
வசதிகள் அற்றிடாது
பெருமையும் புகழுஞ் சேர்ந்து
பெருமகன் ஆகி நிற்காய்!

கண்ணருந் தென்ன கல்வி
கற்றிடார் குருட ரென்றார்!
பொன்னிருந்தென்ன? மேலும்
பொருளிருந்தென்ன? கேண்மின்

மாசறக் கற்றோ னுக்கே
மாண்புகள் வந்து சேரும்
பேசிடப் படுவான் அண்ணோன்
பிருதிவ உளவரைக்கும்!

எப்படிக் கறிக்கும் உதவும்
ஏட்டினிற் காய்ந்த சுரைக்காய்?
அப்படி ஏட்டுக் காயாய்
ஆகுதல் வேண்டாம்! வேண்டாம்!

காதலைக் கல்வி மீது
காட்டுக! காட்டா விட்டால்
மேதினி வெறுத்துப் போகும்!
மிகவுமே நொந்து போவீர்!

ஆதலால் மாணவர்கள்
அத்துடன் பெற்றார், ஆசான்
யாவரும் தம்பொறுப்பு
யாதென உணர்ந்து கொண்டால்

கிடைத்திடும் அரிய கல்வி
க்ரத்தியும் வந்து சேரும்!
வினைத்திறனோடு மழுக்கும்
விருப்பமே இல்லை என்றால்

இவையெல்லாம் கிடைக்கும் மாமோ?
இவையரு ளோடு வாழ்வின்
சுவையெலாம் கிடைக்கு மாமோ?
சொல்லுக! சுரணை கொள்க!

நூய் ஸெழியன் கியல்பும் கினிமையும்

திருமதி.சந்தனம் அற்புத மேரி அலோசியஸ்
தேவநானம்
அதிபர்
ப /தன்னுகை த.வி, பச்சை வலயம்

“தமிழுக்கு அழுதன்று பெயர் இந்த தமிழ்

இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நிகர்”

என்று பாட முரச கொட்டிய புதுவையூர்தந்த புரட்சிக் குயில் பாரதிதாசன் தாய் மொழியின் இயல்பும் இனிமையும்.- வாழக்கல்

குழந்தை பிறந்தவுடன் ‘அ’ என்ற ஒலியுடன் அழுகின்ற சத்தம் ஒலிக்கின்றது. குழந்தையின் முதல் ஒசை அ.....ம.....மா எனவே மொழிக்கு அடிப்படையாக அமைவது ஒலியாகும். அகரம் முதல் உச்சரிக்கப்படுவதால் எழுத்துக்களில் முதன்மை பெறுகிறது. அதனால்தான் ‘அகர முதல் எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவான் முதற்கே உலகு’ எனகின்றார் வள்ளுவப் பெருந்தகையார்.

ஒலி வடிவமானது வரிவடிவம் பெறுகின்றது. பல ஒலிகள் ஒன்று சேர்ந்து சொற்களாகின்றன. பல சொற்கள் முறையாக வசனவருவம் பெற்று வரிவடிவம் பெறுகின்றது. இவ்வாறாகக் கருத்துக்கள் இணைந்து ஒன்று சேரும் போது கருத்துக்களின் தொகுதியே மொழியாகின்றது.

மனிதனின் இயல் நிலை மொழியில் தோற்றும் பெறுகின்றது. இது

தொடர்பாடல் ஊடகமாகவும்

சிந்தனையின் கருவுலகமாகவும்

கருத்துக்களின் வெளிப்பாட்டு ஊடகமாகவும்

சமூக காவியங்களை ஆக்குபவையாகவும்

பண்பாட்டு காவியமாகவும்

சமூகத்தின் கண்ணாடியாகவும்

உருமாற்றும் பெறுகின்றது. தொடர்பாடல் ஊடகங்களே நாடகங்கள், சினிமாத்துறைகள், சிறுவர் நடனங்கள் எனலாம். இது இயற்தமிழாகவும், இசைத்தமிழாகவும், நாடகத்தமிழாகவும் தோற்றும் பெற்றுள்ளமையினை அதானிக்கின்றோம்.

நாடகத் துறை பேச்சு வழக்கிலும், எழுத்து வழக்கிலும் சங்க மொழிச் சொங்களுடனாக இலக்கண விதிகளுக்கு உட்பட்டு இயல்பாக மேடையில் எடுத்துக் காட்டலுடாக நடிப்பாற்றலுடன் காவியமாகவோ, கதையாகவோ, உரையாடலாகவோ எடுத்துக் காட்டுதலை இயற்றியிழ் என்கின்றோம்.

நடனம் நாடகங்களை வரையறுக்கும் இலக்கண விதிகளுக்குட்பட்டு பல இசைவித்துவாக்கத்துடன் மக்களைக் கவரும் வன்மையாக மனிதர் மனதிற் பதிகக் கூடியனவாக இசைத்தமிழ் விளங்குகின்றது.

நடனக் கதையையோ, நாடகத்தையோ, காவியத்தையோ அசைவுடன் இலக்கண வரையறைக்குட்பட்டு மக்களின் மனதில் ரசனையுடன் பதியும் படியாக தயாரித்து அளிப்பது நாடகத் துறை எனலாம்.

“செந்தமிழ் என்ற போதினிலே இன்பத் தேன் வந்து பாயுது காதினிலே” என்கின்றார் நவயுகக் கவிஞர் காவியம் பாடிய பாரதியார். அதனால் அவரைப் பாட்டுக்கொரு பாரதியார் என்கிறேன். அவன் பாட்டைக் கேட்டு கிறுகிறுத்துப் போனேன் என்கிறார். அவருக்கு பின் வந்த புலமையுடையோன்

செந்தமிழ் என்பது ஏழாழி (எழுதுகடல்) இது இயல்பானது, இசையுடையது, நாடகத்துறை கொண்டது. இம் மூன்றும் ஒன்றையொன்று பின்னிப்பிணைந்தவை. தனித்து இயங்காது.

தமிழ் மொழியில் வழங்கும் அடிப்படை ஒலிகளை முதல் எழுத்து என்றும் அடிப்படை ஒலியின் அமையாதவைகளை சார்பெழுத்து என்றும் வகைப்படுத்தலாம்.

முதல் எழுத்து

உயிர் எழுத்து (12)	மெய் எழுத்து (18)
குறில் (5)	வல்லினம் (6)
நெடில் (7)	மெல்லினம் (6)
	இடையினம் (6)

முதல் எழுத்துக்களைச் சார்ந்து வருபவை சார்பெழுத்து என்பர் இவை

1. உயிரளப்படை
2. ஒற்றளப்படை
3. குற்றியலிகரம்
4. குற்றியலுகரம்
5. ஜகார குறுக்கம்
6. ஒளகார குறுக்கம்

7. மகர குறுக்கம்
8. ஆய்த குறுக்கம்
9. ஆய்தம் (முற்றாயிரம் :.)

இவ்வெழுத்தக்கள் யாவும் ஒர எழுத்தாயினும், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்களாயினும் அமைந்து போருள்தந்து நிற்பவைகளை பதம் அல்லது சொல், கிளவி, மொழி என்கின்றோம்.

பதம் இரண்டு வகை அவை பகுபதம், பகாப்பதம். பகுபதம் ஒரு சொல்லைப் பிரிக்கும் போது பகுதி, விகுதி முதலான சொல்லாக்க உறுப்புகளாகப் பிரிக்கக் கூடியவையாகும். இவை பொருள் பகுபதம், விளைப் பகுபதம்.

பகாப் பதம் என்பது ஒரு சொல்லைப் பிரிக்க முடியாத சொல் பகாப்பதம் என்பர். இவைகளின் பெயர், விளை, இடை, உரி, என கொள்ளப்படும்.

கற்ற கல்வியை வாழ்வில் சுவைத்து
காலத்தைக் காட்டும் கண்ணாடியில்
கலவித் தரத்தை உயர்த்தி சுவைத்தார்கள்
எனவே நீயும் வாழக் கல!

உசாத்துணை நூல் - இலக்கணச் சுருக்கம் ஸ்ரீலூரீ ஆறுமுக நாவல் அவர்கள் செய்தது.

பயம்தான் நம்மையெல்லாம் அழித்து விருகின்றது.
நம்மை அதிகாரம் பண்ணி ஆஞ்சிறார்களே
அவர்கள் நமது பயத்தை வைத்து தான் காரியம்
சாதிக்கிறார்கள்.

மார்க்னிம் கோர்க்கி

2 றவுகள்

வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத்

அன்று பத்திரிகை அலுவலகத்துக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கிருந்த நண்பர் என்னெப் பார்த்து,

'காவ்யா புதுசா ஒரு எழுத்தாளர் நல்லா கவிதை எழுதி வாராங்க. குப்பரா இருக்கு' என்று கூறியதும் கொப்பித் தாளில் எழுதி அனுப்பப்பட்ட அந்த கவிதையை நான் கையில் எடுத்து வாசித்தேன். எழுதியவரின் பெயர் ஹாசினி என்று இருந்தது. உண்மையில் முதிர்ந்த ஒரு எழுத்தாளரின் கவிதை என்று என்னிக்கொண்டு இவர்களெல்லாம் ஏன் இவ்வளவு காலம் எழுதாமல் விட்டார்கள் என்ற ஜீயத்தை அவரிடம் கேட்டேன். அவரும் அதை ஆமோதித்தார். அந்த கவிதைத் தாளில் எழுதப்பட்டிருந்த விலாசத்தை மனதில் இருத்திக்கொண்டு போன காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு வந்துவிட்டேன்.

நான் கொழும்பில் தொழில் செய்வதினால் ஒரு வாடகை அறையையே தெரிவு செய்து அதிலே தங்கியிருந்தேன். என்னுடன் ரேகா, கீதா என்ற இரு நண்பிகளும் தங்கியிருந்தனர். நான் இலக்கியத் துறையில் ஆர்வம் கொண்டிருந்த காரணத்தினால் இலக்கியக் கூட்டங்களுக்குச் செல்வது, பத்திரிகையாளர்கள், ஊடகவியலாளர்களைச் சந்தித்துப் பேசுவது, இலக்கியவாதிகளுடன் கலந்துரையாடுவது என்று எனது காலம் மிகவும் மகிழ்ச்சியாகவும், பிரயோசனமாகவும் கழிந்து கொண்டிருந்தது. ரேகா அதைப்பற்றி அடிக்கடி கிண்டலடிப்பதுண்டு.

'கவி.. ஸீவு நாளெண்டாலும் நீ தமிழ்ச் சங்கம் அங்க இங்கன்டு ஒடுறோய். பேசாமல் எங்களுடன் இரு' என்பாள். எழுத்துலகில் சாதிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் எனக்கு இருந்ததால் என்னால் போகாமல் இருக்க முடியவில்லை. இப்படியிருக்க மனதில் துருத்திக்கொண்டிருந்த அந்த விலாசத்துக்கு ஒரு சிறிய மடல் எழுதினேன்.

நான் காவ்யா. ஒரு எழுத்தாளர். இலக்கிய விடயங்கள் பற்றி பேச வேண்டியிருக்கிறது. முடிந்தால் எனது தொலைபேசி இலக்கத்துக்கு தொடர்பு கொள்ளவும்.

என்று சுருக்கமாக எழுதி அனுப்பி வைத்தேன். ஒரு சில நாட்களுக்குப் பிறகு எனக்கு அறிமுகமில்லாத இலக்கத்திலிருந்து தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது. எடுத்து கதைத்ததும் பத்தொன்பது, இருபது வயது மதிக்கத்தக்க ஒரு இளம் பெண்ணின் குரல் கேட்டது. யாராக இருக்கும் என்று என்னிக்கொண்டு பேசினேன்.

'நான் ஹாசினி கதைக்கிறேன்' என்றாள்.

என்னது ஹாசினியா? இவ்வளவு இளமையான குரல் கொண்டவளாக இருக்கின்றாளோ என்று வியந்தேன். பிறகு தான் தெரிந்தது பாலகுமாரி பத்தொன்பது வயதுடையவளே என்று. இவளா பத்திரிகையில் அந்தக் கவிதைகளை எழுதினாள் என்று எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. நான் எதையும் காட்டிக் கொள்ளவில்லை. மிகவும் அன்பாகவும், பவ்வியமாகவும் கதைத்து அவளுடன் பிறகு பேசுவதாக சொல்லிவிட்டு போனை வைத்துவிட்டேன்.

அலுவலக வேலைகள் அதிகமாக இருந்ததினால் அப்படி பாதியில் வைத்துவிட்டாலும் இரவில் எடுத்துப் பேசலாம் என்று எண்ணிக்கெண்டு வேலையில் முழ்கினேன்.

உண்மையில் அன்று எனக்கு ஹாசினியை நினைவு வரவேயில்லை. அடுத்த நாளும் வேலைப் பளுக்களுக்கு இடையில் சிக்கியிருந்ததால் ஹாசினியுடன் பேசியது குறித்து அடிக்கடி ஞாபகம் வந்தாலும் பேசுவதற்கான குழந்தை எனக்கு இருக்கவில்லை.

அன்று மாலை பஸ்ஸில் போகும்போது ஹாசினிக்கு தொலைபேசி அழைப்பு எடுத்தேன். உடனே குதாகலமாக மறுமுனையிலிருந்து ஹலோ என்றாள் ஹாசினி.

‘அக்கா நா உங்களுக்கு கோல் பண்ண நினச்சன். ஆனா நீங்க பிலி எண்டதால் பேசல்ல’ என்றாள்.

அவளது கூற்றில் பொய் இருக்கவில்லை. அதனால் நானும் எதுவித வேறுபாடும் இன்றி பேசினேன். இப்படியே போனில் வளர்ந்த நம் இலக்கிய நட்பு, கடித்திலும் தொடர்ந்தது. அந்தக் காலத்தில் போனுக்கு செலவழிப்பதற்காக என்றே வேறு உழைக்க வேண்டியிருந்ததால் நிறைய கருத்துப் பரிமாற்றங்களை மேற்கொள்ள கடிதம் உதவியது.

இருநாள் திடீரென ஹாசினி தொலைபேசியில்,

‘அக்கா நாளைக்கு நாங்க கொழும்புக்கு வர இருக்கிறோம். உங்களை சந்திக்கலாமா?’ என்று கேட்டாள். நானும் நேரத்தை ஒதுக்கி சந்திக்கக் கொல்லலாம் என்ற முடிவுடன், ‘சரி. உங்கள் அலுவல்கள் முடிந்ததும் கோல் பண்ணுங்க. நான் இடத்தைச் சொல்லேன்’ என்றேன். ஹாசினியை முதன் முதலாக சந்திக்கப் போகிறேன் என்ற சந்தோஷம் உள்ளுக்குள் நிலவியது.

சொன்னது போலவே மாலை மூன்றைர மணிக்கு ஹாசினி தொலை பேசியில் பேசினாள். நான் சரியாக நான்கு மணிக்கு ‘கங்காராம்’ என்ற இடத்துக்கு வருவதாகக் கூறினேன். அவ்விடத்தில்தான் அவளது மாமியின் வீடும் அமைந்திருப்பதால் இருவருக்கும் அந்த இடத்தில் சந்திப்பது வசதியாக இருந்தது.

நான்கு மணிக்கு நான் சரியாக அங்கு செல்வதாக எண்ணிக்கொண்டு சென்றேன். ஆனால் அதற்கு முதலே அவள் தனது தாய்டனும், தந்தையடனும் அங்கு வந்து எனக்காகக் காத்திருந்தாள். ஏந்களேவே அறிமுகம் இல்லாத காரணத்தால் அவ்விடமே இருந்து தொலைபேசி அழைப்பை எடுத்துக்கொண்டே அவளை நோட்டமிட்டேன். அவள் அவளது தொலைபேசியை எடுத்து கதைத்ததும் அறிமுகமாகி இருவரும் சிநேகபூர்வமாக புன்னகைத்தோம்.

‘அம்மா அதோ அவங்கதான் காவ்யா அக்கா’ என்று என்னைக் காட்டியபடி என் அருகே வந்தாள். அவளையும், அவளது பெற்றோரையும் அன்றுதான் நான் முதன் முதலாக சந்தித்தேன். அவர்களது ஊரில் விசேடமாக தயாரிக்கப்படும் தீன் பண்டங்களை எனக்காக சுமந்து வந்திருந்தாள். என்னிடம் அவற்றைக் கையளிக்கும்போது ஹாசினியின் கண்களைப் பார்த்தேன். மகிழ்ச்சி ததும்பியிருந்தது. நான் பார்த்ததை அவள் காணவில்லை என்பதில் எனக்கு திருப்தி.

தான் நாளைக்கு மீண்டும் ஊருக்குச் செல்வதாகக் கூறிவிட்டு, இதுவரை தான் எழுதிய கவிதைகள் அனைத்தையும் நான் தொலைபேசியில் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இனங்க போட்டோ கொப்பி செய்துகொண்டு வந்து எனக்குத் தந்தாள்.

‘அக்கா உங்களுக்கு வசதி கிடைக்கிறப்போ இதை வாசித்து பிழை திருத்துங்க. முடிஞ்சால் பத்திரிகைகளுக்கும் கொடுத்திடுங்க’ என்று ஹாசினி பணிவாகக் கூறினாள்.

உயர்தரப் பரிட்சை முடித்துவிட்டு தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்த அவள் கொழும்பில் தொழில் செய்ய ஆர்வமாக இருப்பதை அவளது பேச்க காட்டிக்கொடுத்தது. நான் அவசரப்பட்டு எதுவும் சொல்லாமல் பிரியமாகப் பிரிய விடைகொடுத்தேன்.

இரு தினங்களுக்குப் பிறகு மீண்டும் தொலை பேசியில் பேசினாள். கவிதைகள் எப்படி இருக்கின்றன? என்று கேட்டாள். ஆறுதலாக வாசித்துவிட்டுச் சொல்கின்றேன் என்று கூறி பொதுவாகப் பேசினேன்.

சனிக்கிழமை மாலை வேளையில் ஒருநாள் ஹாசினி தந்த கவிதைகளை வாசித்தேன். பிரமித்துப் போனேன். ஒரு சின்னப் பெண்ணுக்கா இத்தனை வீச்சான கருத்துக்கள்! ஆழமான சிந்தனைகள்! அவளது சிந்தனைக்குள் கருக்கொண்டிருந்த கவிதைகளில் என் மனம் ஓட்டிக்கொண்டது. கூடவே ஹாசினி குறித்த மரியாதை அன்பாக மாறியது.

அவளது கவிதைகளில் விரக்தியும், தாக்கமும், தாழ்வுச் சிக்கலும் காணப்பட்டமை எனக்கு மனதில் ஒரு வருத்தத்தை ஏற்படுத்தியது. இவை இந்த வயதில் வருபவைதான். இதுகுறித்து அவளிடம் பேச வேண்டும் என்று முடிவெடுத்தேன்.

ஒருநாள் அவளிடம் கேட்டபோது, ‘அதெல்லாம் கற்பனை’ என்றாள். பிறகு ‘கொஞ்சம் நிஜம்’ என்றாள். இறுதியில் சில விடயங்களை அறியக் கிடைத்தது.

ஹாசினி மிகவும் நேசித்த அவளது அம்மம்மாவினதும், தாத்தாவினதும் மரணம், ஒரு நண்பி அவளுக்கு செய்த தூரோகம், ஹாசினிதன் சொந்த சகோதரனாய் எண்ணிய பெரியம்மாவின் மகன் ஆரம்பத்தில் பாசத்தைப் பொழிந்துவிட்டு இடையில் காச வந்ததும் எல்லோரையும் தூக்கியெறிந்தமை.. இதெல்லாம் அவளை மிகவும் பாதித்திருந்து. அவற்றிலிருந்து முழுமையாக விடுபட அவளால் இயலாமல் துணைக்கென இலக்கியத்தை நாடியிருக்கின்றாள். அந்த இலக்கியத்தின் மூலமாகவே மனதில் உள்ள துயரங்களை ஆற்றிக்கொள்வதாகக் கூறினாள்.

எனக்கு என்ன சொல்வதென்றே தெரியவில்லை. அவரவர்க்கு அவரவர் பிரச்சினை பெரிது. வாழ்க்கையில் எத்தனையோ விடயங்கள் இருக்கும்போது இதெல்லாம் ஒரு பிரச்சினையா என்று கேட்க நினைத்தாலும், ஏற்கனவே நொந்து போனவஞ்சுக்கு ஆருதல் சொன்னேன்.

அதில் திருப்தி கண்டவளாய் அவள் என்னை ஒரு நல்ல தோழியாக ஏற்கத் தொடங்கினாள். நிறைய விடயங்கள் பற்றி கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொண்டோம். ஏப்ரல் விடுமுறையில் தங்கள் ஊருக்கு வருமாறு அன்பாக அழைப்பு விடுத்தாள். அதை என்னால் மறுக்க முடியவில்லை. எனவே நான் அங்கு சென்று பத்து நாட்கள் தங்கியிருந்தேன். ஒரு அன்பான குடும்பத்தைச் சந்தித்த மகிழ்ச்சி நெஞ்சில் நிலைத்தது.

ஹாசினியின் தாழ்வுச்சிக்கல்கள், விரக்தி ஆகியவற்றை எல்லாம் தூக்கியெறியுமாறு பல புத்திமதிகள் சொன்னேன். பத்துத் தினங்களின் பின்பு ஏற்பட்ட பிரிவு என் உள்ளத்திலும் பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி விட்டது உண்மை. அக்கா அக்கா என்று மிகவும் பாசமாக இருந்த ஹாசினிக்கு சொந்த சகோதரி போல் இருந்து வழிகாட்டுவேன் என்ற உறுதிப்பாட்டை மனதில் எண்ணிக்கொண்டேன்.

சிறிது நாளில் இறைவனின் உதவியால் கொழும்பில் ஹாசினிக்கு ஒரு தொழிலைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. அதை அவளிடம் சொன்னபோது அகமகிழ்ந்து போனாள். அவளது வீட்டாருக்கும் எண்ணிடம் அவளை அனுப்புவதில் எதுவித ஆட்சேபனையும் இருக்கவில்லை.

நான் வரச்சொன்னதொரு தினத்தில் தன் தாய், தந்தையுடன் கொழும்புக்கு வந்துசேர்ந்தாள் பாலகுமாரி. அவனுக்கே தெரியாமல் அவளது விருப்பத்துக்கு ஏற்றாற்போல நான் பல ஏற்பாடுகளை செய்திருந்தேன். அந்தச் சிறிய பெண்ணின் சந்தோசத்தில் நாளொரு தாயாக நின்று சந்தோசப்பட்டேன். அவள் எனக்கு ஏற்கனவே தந்துவைத்திருந்த அவளது ஆரம்பகால கவிதைகளை பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பி அவை பிரசுரமான பத்திரிகைப் பிரதிகளை எடுத்துக்காட்டினேன். அவள் மிகவும் பூரித்துப்போனாள்.

இப்படியே இருக்க அவனுக்கு சிறுகதையிலும் ஆர்வம் இருப்பதை அவதானித்தேன். எண்ணிடமிருந்த பல சிறுகதைப் புத்தகங்களை அவள் முன் எடுத்துப்போட்டேன். வாசிப்பதில் அதிக நாட்டம் இருந்ததால் சலிக்காமல் அந்த சிறுகதை நால்கள் யாவற்றையும் வாசித்தாள். வாசிக்கும் வேகத்தைப் பார்த்து நான் மிகவும் அதிசயித்துப் போனேன்.

காரணம் சராசரியாக யாரும் வேகமாக வாசித்தால் நினைவுத்திறனில் அது பதிவதில்லை. ஆனால் ஹாசினிக்கு ஞாபக சக்தியும் அதிகம். எதையும் பார்த்ததும் கற்றுக்கொள்வாள். அதனால் விமர்சனத்துறையிலும், சிறுவர் ஆக்கத்திலும் அவனுக்கு நிறைய வழிகாட்டி அதில் பலரது அறிமுகங்களையும் பெற்றுக் கொடுத்தேன். ஒரு சிறிய விண்மீனாக இருந்தவள் இன்று இலக்கியத் துறையில் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறாள்.

நான் சிறிதாக செய்த வழிகாட்டலில் அவள் பெரிய வெற்றிப் படிகளை எட்டிப் பிடித்துவிட்டாள். இப்போது எனது படைப்புக்களைப் பார்த்து விமர்சனங்கள் சொல்லி, அதில் குறைகள் இருந்தால் கண்டுபிடித்துக் கூறுவாள். நாம் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்துகொள்வோம். எம்மைப் பார்த்துப் பொறாமைப்பட்ட சில கண்களும் இருந்தன. எமது பிரிவை எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பவர்கள் இன்றும் இருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இறைவனின் நாட்டத்தால் நமக்குள் போட்டியோ பொறாமையோ இல்லாததால் நாம் சாதனையை நிலைநாட்டலாம் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. என்றும் எப்போதும் மனங்கோணாமல் நாம் வாழ்வதற்கு வல்ல இறைவன் துணை புரிய வேண்டும் என்பதே எனது பேரவா!!!

இரு புத்தகம் கீதயத்திலிருந்து உதயமாருகிறது
அது தொடர்ந்து மற்றவர்களின் கீதயத்திலே
தொடர்பு கொண்ட வண்ணம் இருக்கும்.

வலியை அனுபவித்தால் மட்டுமே அருத்தவனின்
வலியை உனர முழுமும்.

வணங்குகிற கையை விட வழங்குகின்ற
கையே உயர்ந்து.

வனுவாஞ் தீயனுள் அவள்

செல்வி க. மோகனப்பிரியா
கலைமகள் த வித்தியாலயம்
கொழும்பு.
முதலாமிடம் சிறுகதை ஆக்கம்

கதிரவன் மேற்கு வாளில் மெல்லக் கீழிறங்கத் தொடங்கினான். மாலைப் பூக்கள் மணம் வீசத் தொடங்கின செம்மன் புழுதியைக் கிழப்பியவாரே தமது அன்றாட கருமங்களை முடித்தவாரே வீடு நோக்கிச் செல்லலானர் அவ்வூர் மக்கள். தன் வீட்டுத் திண்ணையில் அமர்ந்தவாரே மேற்கு வானின் அழகை இரசித்துக் கொண்டிருந்தாள் சாந்தி. அவளது சிவந்த கன்னங்களை உள்ளங்கைகளில் தாங்கியவாரே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தாள். திடீரென்று வீட்டிற்குள் ஏதோ சத்தம் கேட்க உள்ளே ஒடிச்செல்ல முற்பட்டாள். அவளது கணிப்பு சரியாகவே இருந்தது. சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்தது அவளது தங்கைகளே.

“இங்கே பாரடி என்னுடைய உடைகளை எடுத்தாயண்டால் நல்லாய் வாங்குவாய்” என்று ஒரு மிரட்டல் கேட்க மறுபுறத்தே “உன்னுடைய உடைகள் எனக்குத் தேவையில்லையா” என்று இன்னோர் குரல் ஒலித்தது. இவர்களின் சண்டையைக் கேட்டு ஏரிச்சலடைந்தவாறு உள்ளிருந்து வந்தவாரே “சண்டையை விட்டுட்டு உள்ள போய் வேலைய பாருங்க அடுப்படியிலை நிறைய வேலை கிடக்கு” என்றாள் அம்மா சாரதா.

“ஏன் எங்ககிட்ட சொல்லிங்க ஊங்க ஆசை மகளையே போகச்சொல்லலாமே ...” என்றாள் முத்தவள் கெளரி. உங்களுக்கு அவள் மட்டும்தானே ஒசத்தி” என்று தன் அக்காவுடன் ஒத்து ஒதினாள் இளையவள் கீதா.

விவாதத்தை முடிக்கும் படியாக அடுப்பங்கரையை நோக்கிச்சென்றாள் சாந்தி. நீர் நிறைந்த பாத்திரத்தை அடுப்பில் வைத்தவாரே மீண்டும் சிந்தனைக் கூண்டிற்குள்..... இதுவொன்றும் இவ்வீட்டில் புதிதல்ல வழமையாக இடம்பெறும் நாடகம் தான். சாந்தியே இவ்வீட்டின் முத்தபிள்ளை. இவளின் பிறகு இரண்டு தங்கைகளும் ஒரு தம்பியும். அப்பா சுந்தரம் ஒரு சாதாரண கூலித் தொழிலாளி. அம்மா சாரதா ஒரு இல்லத்தரசி. சாந்தி கண்கவரும் அழகிய தோற்றம் உடையவள்.

அவளது இளஞ்சிவப்பு நிற தேகம் நீண்ட அடர்த்தியான கூந்தல் கருநீல நிறக் கற்கள் பதித்தவாறு அழகிய சிறு கண்கள் அமைப்பான உடல் என அனைத்துமே பார்ப்பவரை வசீகரிக்கச் செய்யும். அவளது உள்ளமும் மிக அழகானது. ஒழுக்கத்தில் அவளை வெல்ல யாரும் இருக்கவில்லை. சாந்திக்கு கல்வி என்பது எட்டாக்கனியாகவே இருந்துவிட்டது. அவள் பாடசாலைக்குச் சென்று படிக்கும் அளவிற்கு அக் குடும்பத்தில் வசதி இருக்கவில்லை ஆனால் அவளது ஒரே கனவாக இருந்தது தன் தமிழி தங்கைகளை கல்வியில் முன்னேற்றுவதேயாகும். வீட்டு வேலைகளைக் கவனித்துக் கொண்டும் தன் குடும்ப கஸ்டத்தைப் போக்குவதற்கு ஒர் வேலைக்குச் செல்லவும் ஆயுத்தமாகிக் கொண்டிருந்தாள். தந்தை ஒருவரின் ஊதியம் கால் வயிறுநிரம்பவே போதுமாக இருந்தது. இதைத்தவிர கடவுள் இன்னொரு பர்த்சையும் வைத்திருந்தார்.

சாரதாவுக்குச் சிறுநீரக நோய் அதைக் குணப்படுத்தப் போதுமான பணமும் இருக்கவில்லை. இது இவ்வாறு இருக்க சாந்தியின் தங்கைகள் இருவரும் படிப்பில் அக்கறை இன்றி ஒருவர் மீது ஒருவர் பொறாமை கொண்டும் சாந்தியை அவர்களது எதிரியாகவும் எண்ணினர். ஆனால் சாந்தியோ அவர்கள் மீது அளவற்ற அன்பு வைத்திருந்தாள். தமிழ் நந்தனோ படிப்பின்றி ஊர் சுற்றித்திரிந்தான். இக் குடும்பத்திற்கு ஒரு விடியல் கிட்டுமோயின் அது சாந்தியினால் மட்டுமே முடியும் என்பது அவர்கள் பெற்றோர்களின் எண்ணம். இவ்வாறே சில நாட்கள் சிட்டாய்ப் பறந்தன.

சாந்தியின் நண்பியின் வாயிலாக அவளுக்கு ஒரு வேலை கிட்டியது. ஆனால் அவள் நகரத்தில் ஒரு வீட்டில் தங்கியிருந்தே வேலைக்குச் செல்ல வேண்டும். அவளை வேலைக்கு அனுப்பி வைப்பற்கு பெற்றேருக்கு விருப்பம் இருக்கவில்லை. ஆயினும் அவள் போயே ஆக வேண்டும்.

வண்ணத்துப் பூச்சிகளாய் சிறகடித்துப் பறக்கும் கிராம வாழ்க்கைக்குப் பதிலாக கூண்டுக்கிளி போல் நான்கு சுவருக்குள் அடைந்து கிடக்கும் நகர வாழ்க்கையா? வயல்கள் நீர் வீழ்ச்சிகள் சிற்றோடைகள் என பார்த்துப் பழகிய இக் கண்கள் வாகனங்கள், கட்டடங்கள் எனப் பார்க்கப்பழகிக் கொள்ள வேண்டும். ஆனாலும் தன் கிராமத்தின் முன் வருமா?..... என்ற சிந்தனையுடன் நகரம் செல்வதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்யத் தொடங்கினாள் சாந்தி. அவள் விடைபெற்றுச் செல்ல வேண்டிய நாளும் வந்தது. அம்மா, அப்பா, தமிழ் என அனைவரிடமும் கண்ணீருடன் விடை பெற்றுக் கொண்டு தன் தங்கைகளின் முன் வந்து நின்றாள். “நான் போய்” என்று அவள் தொடங்கும் முன்பே “ ம் ... ம் சரி ... சரி” என்று இருவரும் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு தம் வழியாய்ப் பயணம் செய்தனர். சாந்தியும் தன் வழியாய் நடக்கலானாள்.

சாந்தி கற்பனை செய்து வைத்திருந்தற்கு மேலாகவே அவள் வேலைக்குச் செல்லும் வீடு இருந்தது. அது வீடு அல்ல..... மாளிகை.... அவ்வளவு பெரிய வீட்டிற்கு அவள் ஒருத்தியே வேலைக்கு நியமிக்கப்பட்டிருந்தாள். அந்த வீட்டே அம்மாள் சற்று நல்லவராகவே தோன்றினார். சாந்தி காலை நான்கு மணிக்கெல்லாம் எழும்பி விடுவாள். சமைப்பது, துணிகளை சலவை செய்வது, பூஞ்செடிகளுக்கு நீர் தெளிப்பது, தரையை சுத்தப்படுத்துவது மீண்டும் சமையல் செய்வது என்று இரவு பன்னிரண்டு மணிவரை அவளுக்கான வேலைகள் அடுக்கடுக்காய் இருந்தன. எல்லாவற்றையுமே நேர்த்தியாக செய்து முடிப்பாள். இதுவான்றும் அவளுக்கப் புதிதில்லையல்லவா?

கிராமத்து ஒடைகளில் கால் நனைத்து விளையாடிய அவ்விரைச்சல், புழுதி மண்ணின் வாசனை ஆல மரத்துக் கிளிகளின் ஓசை என்பன அடிக்கடி அவள் மனத்திரையில் ஓடிச் செல்லும். அவள் குடும்ப நினைவுகள் என்றுமே நெஞ்சைவிட்டு அகன்றதில்லை.

ஒரு நாள் சமையல் அறையில் வேலை செய்தவள் தூரத்தில் இயங்கும் தொலைக்காட்சிப் பெட்டியில் மனம் ஸயித்துப் போனாள். அவளால் அதிலிருந்து மீள முடியவில்லை. திடீரென்று பின்னால் யாரோ தட்டும் சத்தம் முதலாளியம்மாள். “என்னடி ... எங்க வேலையைப் பார்க்கிற ஒழுங்காக வேலையைப்பாரு” என்றாள். கோபமான அவள் கைகள் சாந்தியின் அழகிய கண்ணங்களைப் பதம் பார்த்தன. அப்படியே கண்ணங்களின் கைவைத்தவாறே சுவரோடு சாய்ந்தாள். அவளால் அழுவதற்கு மட்டுமே முடிந்தது. இதுவரை அவளது பெற்றேர் கூட அவளை இவ்வாறு அடிக்கவில்லை. தனக்கு ஏற்பட்ட இந்திலைமை தன் தமிழ் தங்கைகளுக்கு என்றுமே ஏற்படக்கூடாது என அவள் மனம் அடிக்கடி கூறிக் கொண்டது.

ஆறு மாத காலங்கள் ஓடின வசந்தாலப் பருவம் தொடங்கியது. எங்கு பார்த்தாலும் பூக்கள் நறுமணம் முக்கைத்துளைத்தது. ஓராயிரம் மலர்கள் பல வர்ண நிறங்களில் பூத்துக் குலுங்கின.

சாந்தியின் குடும்பத்தின் வசந்த காலமும் ஆரம்பமாகின. எல்லாம் முற்றாக மாறியிருந்தது. சாந்தி வேலை செய்து அனுப்பிய பணம் அக் குடும்பத்தின் நாளாந்த தேவைகளை சரிவர பூர்த்தி செய்தன. அவளின் தாயின் மருத்துவ செலவுகளும் இடம் பெற்று வந்தன. கெளரியும் கீதாவும் கூட பொறுப்புடையவர்களாக மாறினார்கள். சந்தரத்தின் கஸ்ரங்கள் சிறிது விலகின, இன்பங்கள் துவண்டெழுந்து வந்தன. துண்பங்கள் சிதறுண்டு போயின.

சிறிது காலத்தின் பின் கீதாவும் கெளரியும் சாதாரண தரம் கற்று சித்தியடைந்து உயர் தரம் கற்க தகுதி பெற்றனர். சாரதாவின் நோயும் பூரணமாக குணமாகியது. நந்தனும் கல்வி கற்பது மட்டுமன்றி தந்தைக்கும் சற்று உதவி புரிந்தான். சாந்தியும் தீபாவளிப் பண்டிகை விடுமுறைக்காக வீட்டுக்கு வருவதாக தபால் அனுப்பினாள். அனைவரும் சாந்தியின் வருகையை எதிர்பார்த்திருந்தனர்.

முதலாளி அம்மாவிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு பேருந்து நிலையத்துக்கு சென்றாள். அவள் கிராமத்துக்குச் செல்லும் பேருந்தில் ஏறி அமர்ந்து கொண்டாள். பேருந்து நகர ஆரம்பித்தது. நகரத்து சூழல் காட்சிகள் மெதுவாக மறைய ஆரம்பித்தன. மீண்டும் அதே பசுமையான நினைவுகள் கிராமத்துச் சூழல். கிராமத்துப் புழுதி மண்ணில் எப்போது கால் வைத்து நடப்பது என்ற ஏக்கத்துடன் தன் கிராமத்தின் வருகையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். விழுப்புரம் சோலையூர்..... திருக்குன்றம்..... அடுத்து அடுத்து பூஞ்சோலை ஆம் பூஞ்சோலைதான். அவள் கிராமம் தான். பேருந்தை விட்டு இறங்கி வேகமாக வீடு நோக்கிச் செல்லானாள். வழியில் பார்த்துப் பழகிய முகங்கள். வயல் வெளியின் நெற்கதிர்கள் யாவும் அவளை கைகூப்பி வருவேற்பது போலிருந்தது சாந்திக்கு.

வீட்டை வந்தடைந்தாள். சாரதா சாந்தியைக் கண்டவுடனேயே கட்டியணைத்து அழுதார். அப்பாவும் கூட ஆனால் என்றும் எதிர்பாராத வண்ணம் அவள் தங்கைகள் அவளை கட்டியணைத்துக் கொண்டனர். நந்தனும் அவர்களுடன் இணைந்து கொண்டான். சாந்திக்குப் பேச வார்த்தைகள் இருக்கவில்லை.

“அக்கா..... அக்கா..... நீ எப்படியும் நீ இன்று வருவன்னு நான் சொன்னேன்... இவள் தான் இல்லையென்றாள்” என்று சந்தோஷம் பொங்கக் கூறினாள் கீதா. “இவள் பொய் சொல்கிறா ”என்றாள் கெளரி. “சரி சரி அக்காவை உள்ளே கூட்டிட்டு வாங்க” என்றார் சாரதா. தான் வாங்கி வந்த பொருட்களையெல்லாம் அனைவருக்கும் வழங்கினாள் சாந்தி. அன்று அக் குடும்பத்தினருக்கு தீபாவளி ! வறுமை என்ற அசுரனை ஒழித்த தீபாவளி எல்லாம் அன்பு மயம்..... !

எல்லாம் இன்பமாக நிறைவேறி விட்டது. அனைவர் வாழ்வுக்கும் விடை கிடைத்த விட்டது. சாந்திக்கு ? அவள் வாழ்க்கை ...? தன்னை உருக்கி தன் குடும்பத்திற்கு ஒளி கொடுத்தாளே இனி அவள் கதி ? ... இருபது வயது கூட நிரம்பாத இவள் தன் குடும்பத்திற்காக உடலை வருத்தி வேலை செய்தாளே! ஆனால் அவளுக்கென்று எந்த சுகங்களும் கிடைக்கவில்லை. புத்தகம் சுமக்க வேண்டிய வயதில் அடுப்பங்கரையில் இரையாக்கிக் கொண்டாள். குடும்பத்துடன் இருக்கும் இச் சந்தர்ப்பம் இன்னும் இரண்டு நாட்களுக்கு மட்டுமே! அதன் பின்? அவள் வாழ்க்கை இளி கடவுளின் கணிப்புப் படி இரு நாட்களின் பின்,

மீண்டும் நகரம் நோக்கி ...!

(முற்றும்)

‘தூரத்தில் கிருந்தாலும் என் கண்கள் உங்கள் மேல் தான்’ - விபுலான்

“நீ சிழமக்கு ஒரு கடிதம் எனக்கு எழுத வேண்டும். ஒவ்வொரு சிழமயும் படித்த பாடங்களையும் தீர்க்க வேண்டிய சந்தேகங்களையும் நீ எனக்கு எழுத வேண்டும். எனக்கு எழுதும் கடிதங்களிலே ‘கண்ணமும்’ என்று கையெழுத்தப்போடு....” இது விபுலான்து அடிகளார் தனது மருகள் கோமேதகலவிலிக்கு எழுதிய கடிதத்தின் ஒருபகுதி. இவ்வாறு விபுலான்துரின் நேரடி வழிகாட்டலில் வளர்ந்தவர்தான், அடிகளாரின் சகோதுரியின் மகளாகிய கோமேதகவள்ளி. இப்பொழுது இவ்வுக்கு 82 வயது.

“சோக்கா படிப்பிரபார்” என்று சாமியுடனான தனது குபகங்களை திட்ட கண்ணமும், விபுலான்துர் கலவிபுக்கடும் முறைத்துறை புகழ்ந்தார். எந்த வெளியூரில் கிருந்தாலும் இன்னபாட்டதைப் படி, இன்னபத்தகத்தை வாங்கதிப்படி என்று சிழமக்கொடு கடிதம் எழுததீக் கொண்டேயிருப்பார். என அடிகடிதங்களை பெருமையுடன் எனக்குக் காண்டித்தார். மகாபுருசரின் கையெழுத்துக்கள் அவ்வா?

விபுலான்துர் கொல்லச் சொல்ல யாழ்நூலையும் கண்ணமுமேயே எழுதியள்ளார் என்ற விபரத்தையும் எமக்குக் கூறினார்.

கண்ணமும் கூறுகிறார் ... “1947 இல் எனக்கு ஆசிரியர் நியமனம் கிடைத்தது. 47 இல்தூண் சுவாமி இருந்தார்.

‘கண்ணம்மாவை கொழும்புக்குக் கூட்டுக்கொண்டு வட்டாரம் என்ற தகவலையுடேது நூறும் அம்மாவும் பெரியாசிப்பத்திரிக்குச் சென்றோம். சுவாமி முக்கூப் பேஞ்சின்றி படுக்கக்கூயில் இருந்தார். அம்மா அவரது கையைத் தூக்கியபோது அது பலமிழ்நூல் குளிர்ந்து போயிருந்தால் அம்மாவையும் என்னையும் பார்த்து திரிய புன்னைக் கூவைவதான். அவருடைய உயிர் சிரிந்தது.’’ சுவாமியின் மறையின் அந்தக் கண்ணத்தையும் நினைவுகூர்ந்தார்.

கல்வி கற்ற பாடாலைவிலேயே 1947 ஆக்டூஸ்டின் ஆசிரியராக நியமனம் பெற்று, அதே பாடாலைவில் அதிபராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றதைப் பெருமையாகவும் பெறும்பேராகவும் கருதுகிறார்.

“அம்மாவின் அண்ணத்துக்கு பெய்தீளைப்பீர்களையிருந்தால் அவர் சாமியாராகி திருக்க முடியாது. மஹாவகுஷப் பெரிய தென்றேடோட்டம், வளவுகள் திருந்தன. ஒருநாள் நீட்டுக்கு வந்த சுவாமி ‘கண்ணம்மைக்கு முழுதும்’ என்று கூறிக்கொண்டே, தென்னாந்தோட்டக் காண்மை அளவிற்கு எவ்வளவுகளைப் பீரித்து இராமகிருஷ்ண மிச்க்குரிய காண்மை ஒதுக்கிச் சொன்னாராம். இந்தக் காணி காரணத்தில் இராமகிருஷ்ண மிலன் பாடாலை இராமகிருஷ்ண பெண்கள் ஆசிரியமும் உள்ளது.

‘பசியை அகற்றி, ஆண்டிக்கதை வழங்கு’ என்ற வாசத்தீர்கு ஏற்ப விபுலான்தரால் அநேக கல்வி மேற்கொண்டுகள்ளப்பட்டது. அப்பணிகள் எந்த இன்று பெருமிழுடச்சுகளாக புகழ் பாப்புகின்றன.

சுவாமியின் பிரந்த விடு திருக்கும் வளவு விபுலான்த அடிகளாரால் இராமகிருஷ்ண மிச்குக்கு கொடுக்கப்பட்டது. சுவாமி பிரந்த விடு இப்பொழுதும் கெடாமல் புனர்ச்சிமாணம் செய்யப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது. சுவாமியின் தந்தை விடுதானையாராகத் தொழில் பார்த்தவர். தந்தையை விடுதாயிடத்திலேயே சுவாமிக்கு அதிகாவ பாகம் இருந்தாக விபுலான்துரின் குரிப்பொன்றில் பின்வருமாறு எழுதியது கவனிக்கத்தக்கது. ‘பத்னாராம் வயது தொடக்கம் சிறுவேலைகள் பார்த்து அப்பாவுக்கு தகும் உதலி என்னுடைய படிப்பையும் நகர்த்திக் கொண்டு

பிலே குத்திருதால் ஆண்டவன் வேண்டிய சொற்றின்களைத் தருவார். தாயுடைய மனத்துக்குச் சந்தேகம் வரும்படி நடந்துகொண்டால் ஆண்டவனுடைய கருணை தாணாகவே வரும். என்னுடைய அட்மாவைப் போல் உவக்தீவே இன்னும் ஒருவரைக் காணவில்லை. பார்வைக்கு அழகாக, தெய்வம் போவ இருந்தார்கள். என்ன ஒரு பொதுங்காலது கடித்து பேசியது கிடையாது. அப்பா தடியினால் அடத்தாலும் ஏதிர்த்து திரப்பேன். அஞ்ச ஒருவர்க்கத் சொன்னால் அதைத் தலைமேற் கொண்டு நடப்பேன். நான் நால் கல்லீராக வேண்டுமென்று கிருவரும் கடவுளைக் காலவயிலும் மாலவயிலும் திருக்கார்கள். எனக்குத் தீட்டத் தாங்களிடமிருந்து அவர்களுடைய தவப்பயனே.' என்று சுவாமி தூரிப்பிட்டுள்ளார்.

விபுவானந்தரின் வாழ்க்கை மன்றாக வழங்கிறும்புவர்களுக்கு சீரந்த எடுத்துக்காட்டு; சமயம் கடந்த பூர்வ வயில் மன்ற நேரம் என்ற உயர்த்த பண்ணீல் தினாந்தவராக, அனைத்து ஜின மக்களையும் அரவணைத்து நின்ற அவரது உயர்ந்த பண்பாடு இப்போது நாட்டுக்கு மிகவும் தேவையாக உள்ளது.

விபுவானந்தரின் எழுத்தும் திந்தனைகளும் அவருக்குப் பின்னால் உள்ள சமூகங்களுடன் தொடர்ந்தும் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றன. மெந்தானும் விழுஞ்சுமும் ஒன்றுசேர வரும் மன்றாளர்கள் வாழ்வ பூரணத்துவம் பெறும் என்பது விபுவானந்தரது சீதாரத்யாகும்.

காணாதீவுக் கிராமம் பல கல்வியியலாளர்களை உருவாக்கியுள்ளது. இதற்குக் காரணம் விபுவானந்தரின் கல்வி

வீழிப்புணர்ச்சி நடவடிக்கைகள் எனவாற். உண்மை காரணதீவு கிராமத்தில் 95 சதவீதத்திற்கும் மேற்பட்டவர் கல்விசார் ஊழியர்களாகவும் நீர்வாக அதிகாரிகளாக பணியாற்றுகின்றனர்.

தனு முழுமகள் கண்ணமிகைக்கு எழுதியுள்ள கடித்தில் கல்வியைப்பற்றியும் அதைக் கர்நும் வீதம்குரித்தும் சுவாமி சீன்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

தூண்டுவண்டு இங்கிலித்தாலை நிதிக் குறிச்சியை மூலம் ஆசிரியத்து முறையைப் படித்துவிடு.

நன்றால், எழுத்திகாரமும் சொல்லதீகாரத்தில் ஒருமிக்கப்படிக்க வேண்டும். முதலிலே நான் தூரிப்பிடியும் சூத்திரங்களைப் பாடப்போன் உரையையும் தவணமாகப் படிக்கவும். ஆறுமுகநாலால் காண்டிகையுமை நீங்கள் படிக்க வேண்டியது. புத்தகம் ஒன்று தூக்குமில்லாமல் வாங்கிக் கொள்ளவும். வீளங்காத வீட்டியங்களை அவ்விடமுள்ள உபாத்தியாயர்களிடம் கேட்டுக்கொள்ளலாம். ஒவ்வொரு கிழமையும் படித்து முடித்த சூத்திரங்களின் இலக்கத்தினை

ஏற்படிட்டு எனக்குத் தயிதமெழுதுவாம்..... என்று தொடர்ந்து சூத்திரங்களை எழுதி செல்கிறார். சீங்கள் சின்னங்களை போட்டிருக்கார்., ஒரு மாத்திரித்து மேற்கண்ட சூத்திரங்களைவும் பாடம் பண்ணிக் கருத்துமரிந்து கொள்ள வேண்டும். பரிட்டைப் பத்திரி ஒரு மாதும் முத்தில் கஞ்சப்பவேலான். புத்தகத்திலே சூத்திரம் சிரிது வேறுபட்டிருந்தார் புத்தகத்திலிருக்கிற மாதிரி பாடம் பண்ணவும். ஆனாலும்நாவலர் இலக்கணச் சூத்திரம் ஒன்று வாங்கிக் கொண்டால் எல்லாத் தெளிவாகும். நூறுமுடி ஆராய்ந்து படிக்க வேண்டும். பரிட்டைக்ககாக மாத்திரம்விட உள்ளுபடி தழியுவிடும் நல்லவாழக்கமும் வரும்படி இரவுப்பகலங்கப் பாடங்களை ஆராய்ந்து படித்து மனதிலே நிற்கும் படியங்க நீட்டிருப் பண்ணிக் கொள்ள வேண்டும். சீங்பு இந்தியாளில் வந்து படிப்பதற்கு இப்போதுள்ள படிப்பு அல்லதிவாரமாக வேண்டும். நூற்க்கு இருந்தாலும் உங்கள் மேல் என்னுடைய கண்கள் பூதிருக்கின்றன. சேப்பல் சிறிதும் கூடாது. சீங்கமைப் பாடம் முதலிய வெடிக்கக்கூடிவே மனதுசென்றால் படிப்பு வராது. நான் படிக்கிற காலத்திலே வேட்டி சட்டை திருத்திருப்பதைக் கூட நினைப்பதில்லை. படிப்பே கவனமாக இருந்தேன்.

உருவரிட்கொடும் போப் எனக்கு உதவி
செய்யுங்கள் என்று இருந்து
நின்ற து மீல்வை.

கடவள்

மத்தியிலும் கல்லியிலும் மள்ளுசெலுத்தினால் வேண்டிய சென்கரியங்கள் தாமாகலே வந்து கைக்கூடும். படிப்பேன கவனமுள்ளங்களுக்கு ஆண்டவூடுடைய கருணையினை எப்படியும் உதவிக்கைக்கும் என்பதை அறிந்து கொள்ளுவார்கள் நீங்கள் எனது சகோதுரியின் பீர்மைகளாகதான் சிறியங்களை உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். நீங்கள் புத்தியுன்ன பீர்மைகள் என்றால் நான்குக்கும்பொழுது உண்மைக் கல்லியைத் தேடுக் கொள்ளுவார்கள்.

அண்புமௌ மிழவாடந்தார்

தாலவசிறந்த ஆசிரியராக, அதிர்பாக, இராமதிருஷ்ண மிசன் சங்கப் பாகாசவைகளின் முகாமையளங்காக, தந்தாட்டின் ஈருத்திலும் முதற்தயிற்குப் பேராசிரியராக, பத்திரிகையாளங்காக அரிய நால்களின் ஆசிரியராக, எழுத்தாளராக, பேச்காளராக ஆய்வாளராக, இராமதிருஷ்ண சங்கத்தின் ஈருத்திம் முக்கிய துறவியாக, வீப்வாணிதார் விளங்கினார். மேற்கூறிய எத்துறையை எடுத்து நேர்க்கிணாலும் அவ்வங்குறைகளில் அரிய சாதகங்களை தவர் நிலவராட்டியள்ளார். வருடகாலம் ஏழத்தியில் வாழ்ந்தார். கண்ணாற்றம் கொண்டார் “ வீப்வாணிதாரின் ஒருசேவை ஆடையெய்யும் யாழையும் பாதுகாத்து வந்தாக கவுறவத்தின் போது முஸ்லிம்கள் அவரது ஆடையை எரித்துவிட்டு, யாழை எப்பதற்கு மன்னெண்ணை ஊற்றி கொழுத்துவதற்கு ஆயத்தம். ஏதோ செயல் கருணையை அவர்கள் இங்கிறுந்து அகன்று விட்டார்கள். சீங்கள் யாழை எடுத்து இதைக் கல்லுரிக்கு கொடுத்து விட்டேன்.” எனக் கூறிய கண்ணாற்றம் தொடர்ந்து வீப்வாணிதார் உணவுப்பழக்க வழக்கங்களைக் கூறும்போது அவற்கு எப்பொழுதும் உணவில் வல்லாரா கிருக்க வேண்டும். அது சம்பவங்களோ ரசமாகவோ இருக்கலாம். என்னவை

வரவுக்கல்லை வளரு - ஆய்வுடனான ஒரு விளக்கம் -

அல் அஸுமத்

முகம்

இன்று நாம் 'தமிழ்க் கவிதை' எனக் குறிப்பிடும் ஊடகம், தொடக்கத்திற் பா, பண்பாட்டு, பாடல் என்றே அழைக்கப்பட்டு வந்ததாகத் தமிழ் இலக்கியங்கள் சான்று பகர்கின்றன.

இடைக்காலத்தில் இது செய்யுள் எனவும் அழைக்கப் பெற்று இன்று கவிதை எனப்படுகிறது.

இசையுடனும் மோனை, எதுகை போன்ற அணிகளுடனும் அக் காலத்திற் கவிதை இலங்கியதால், இது பா, பாட்டு, பாடல் எனப்பட்டிருக்கலாம். இசையால் மெருகூட்டிப் பாடப் பட்டதால் பண் எனப்பட்டது. மிகப் பழைய காலத்தில் மோனை, எதுகைகள் மிகுதியாக இடம் பெற்றிருக்கவில்லை என்பதுவும் காணத்தக்கது.

இன்றும் உள்ளுர்ப் புறங்களில் விக்கிரமாதித்தன் கதை, மதனகாமராஜன் கதை, பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம் போன்ற உரைநடை நூல்கள் ஒருவகை இராகத்துடன் இசைக்கப்படுவது வழக்கமாகவுள்ளது.

எனவே அக் காலத்துக் கவிதைகள் இசைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றும் நாம் கொள்ளலாம். இசைக்குப் பேர்பெற்ற நாடல்லவா நமது பழம்பெருந் தமிழ்நாடு!

இதனால் இது பாட்டு என்றும் பாடல் என்றும் அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

செய்யுள் என்றால் செய்யப்பட்ட, அதாவது யாப்பிலக்கணக் கட்டுக்கோப்புக்குட் செய்யப்பட்ட பாக்கள் எனப்படுகிறது. என்றாலும், செய்யதான், அதாவது செம்மையான உள்ளடக்கம் கொண்டது,' என்ற பொருள் மிகவும் ஒத்துப்போகிறது.

யாப்பிலக்கணப் பாக்களுக்குரிய சொல்லாகத்தான் செய்யுள் எனும் சொல் வழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது. ஆயினும், 'செம்மையான உள்ளடக்கம் கொண்டது,' எனும் பொருளில், புதுக்கவிதைகள் எனப்படும் வரவுப் பாவுக்கும் இச்சொல் ஏற்றதாகவே அமைகிறது என்பது நமது துணிபாகும்.

பனுவல் என்றும் ஒரு சொல் உண்டு. பாக்களால் ஆன நாலுக்கே இப் பெயர் மிகவும் இயைகிறது. அது இப்போது புழக்கத்தில் இல்லை. ஆனால் தனிக்கவிதை நாலுக்கு இப்போது 'கவிதைத் தொகுதி' என்றும் தொடர்நிலைக் கவிதைக்குக் 'காவியம்' என்றும் கூறவும் பழகியிருக்கின்றோம்.

இசையுடன் பாடப்படும் பாடலுக்குப் பாட்டு, பாடல் எனும் பெயர்களே இன்று பெரும்பாலும் வழங்கப்படுகின்றன. மெல்லிசைப் பாடல், திரைப்படப் பாடல், நாட்டார் பாடல், வில்லுப் பாட்டு, குழந்தைப் பாட்டு, சிறுவர் பாட்டு, தாலாட்டுப் பாட்டு அல்லது பாடல் என்பன சில.

பண் என்பது அறவே வழக்கில் இல்லை என்றே தோன்றுகிறது. தமிழ் நாட்டில் தேசிய கீதம்' என்பதை நாட்டுப் பண்' என்கின்றார்கள். நல்ல பயன்பாடு. நமக்கு இன்னும் தேசிய கீதம் தான்!

ஆனால் செய்யுள் எனும் பயன்பாடு இன்னும் உண்டு. எனினும் செய்யுள் எனும்போது, அது யாப்பிலக்கணத்துக்குப்பட்ட மறை அறும், மருத்துவம், ஒழுக்க நூறி போன்றவற்றைப் பற்றியே குறிப்படுவதாகத்தான் பொருள் தொக்கி நிற்கிறது.

யாப்புக்குள்ளும் யாப்புக்கு வெளியிலும் கலை நேர்த்தியுள்ள எல்லாப் பாக்கஞ்சீமே இன்று கவிதை என்றுதான் அழைக்கப்படுகின்றன - மரபுக் கவிதை, புதுக் கவிதை, வசன கவிதை, நவீன கவிதை என.

கவிதை எனும் சொல் தமிழ்ச் சொல் அல்ல என்பது மிகப்பலரின் கூற்றாகும். அது சமஸ்கிருதச் சொல்லாக இருப்பதால்தான் பழந்தமிழில் அச்சொல் இல்லை என்பதுவும் சமஸ்கிருதம் தமிழுடன் கலந்த பிறகுதான் அது தமிழிற் புங்கக் தொடங்கியது என்பதுவும் அவர்களின் வாதமாகும். இதற்கு நாம் பின்னர் வருவோம். எவ்வாறு அழைக்கப்பட்டாலும், ஒவ்வொரு மொழியின் இலக்கிய ஊடகங்களுக்குள்ளும் கவிதைதான் உயரிய இடத்தில் வைத்துக் கணிக்கப்படுகிறது.

ஒரு மொழியின் சிறப்பு, அம் மொழியின் கவிதா அழகில் தான் தங்கியிருக் கிறது. கவிதையின் இம் மேம்பாட்டுக்குச் சில தலையாய் காரணிகள் உள்.

முதலாவது பாடுபொருள். பிறகு இறுக்கம், சுருக்கம். அத்துடன் அதற்குரிய சொற்களும் நடையும். சொல் எனப்படுவது கவிதையிற் 'சீர்' எனப்படும்.

இவ்வளவும் நிறைந்திருந்தாலும், மக்கள் தொகுதியின் மேம்பாடு அதில் இல்லாவிடின், அக் கவிதையாற் பலனேயில்லை.

எனவே, கவிதை புனைதல் என்பது பெரும்பாலோர் நினைத்துக்கொண்டிருப்பதைப் போன்று, அவ்வளவு எளிதான் ஒரு செயல் அல்ல என்பது உணரப்படுதல் வேண்டும்.

எந்தக் தலைப்பிற் கவிதை எழுதப்பட வேண்டுமோ, அத் தலைப்புத் தொடர்பான விரிந்த அறிவும் நல்ல மொழி வளமும் ஓரளவு பயிற்சியும் தேவை.

முக்கில் விரல் வைக்குமளவுக்கு இன்று பலர் கவிஞர்களாக இருப்பதைக் காண்கின்றோம். கவிதைத் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் இது நலமாகத் தோன்றினாலும், இது சரி, இது நலமல்ல, 'நோயே!' என்று அச்சப்படவும் வேண்டியிருக்கிறது!

ஆயிரக் கணக்கிலான இக் 'கவிஞர்களுள் மிகச் சிலரே கவிஞர்களாகத் தேறு கிள்ளார்கள். இதன் அடிப்படை என்ன?

கோலெடுத்தவன் எவனைவனோ அவனவனெல்லாம் மறவன்தான் என்பதைப் போல், எழுதுகோலை எடுத்தவர்கள் எல்லாருமே கவிஞர்களாகிவிட முடிகிறதே, அதன் மந்திரம் என்ன?

மிகப் பெரும்பாலோரும் இத் துறையில் தோற்றுப் போவது, அவர்களுக்குக் கவிதைநலப் பின்னனியே இல்லை என்பதால்தான். கவிதை வெற்றிபெறுவதற்கும் அது நிலைநிற்பதற்கும், நாம் மேலே குறிப்பிட்ட காரணங்கள் குறித்து இவர்கள் விழிப்புணர்வு கொள்வதேயில்லை.

கவித்துவம் இல்லாதவர்கள், அதை முதலில் அடைவது தொடர்பானவற்றில் ஈடுபாடு கொள்ளாமல் ஏன் இவ்வாறான ஒரு வீண் முயற்சியில் இறங்க வேண்டும்?

புதுக் கவிதை எனப்படும் வரவுப்பாவின் - வரவுக் கவிதையின் - யாப்பிலித் தன்மைதான் இதன் அடிப்படை என்று ஜயமின்றிப் பொதுப்படக் கூறலாம்.

யாப்பிலிக் கவிதையின் ஆட்சியைக் கண்ட புதியவர்கள் கீழ்க்கண்டவாறாக நினைத்துமிருக்கலாம் என்று நாம் முடிவு கட்ட வேண்டியிருக்கிறது:-

- கவிதை புனைதற்கு யாப்பிலிக்கணமே தேவையில்லை. அது ஒரு மறியல்!
- கவிதை புனைதற்கு யாப்பிலிக்கணமே தேவையில்லை' அது ஒரு மறியல்!
- ஒரு சொற்றெழாடரை நான்கைந்து வரிசைகளில் ஒடித்து அடுக்கிவிட்டால் அதுதான் கவிதை!
- எந்த ஏடும் தனது விற்பனைக்காக எந்த எழுத்தையும் வெளியிட முன்னேற் பாடாக இருக்கிறது!
- அந்த ஏடுகளை நடத்துபவர்கள் எவருமே கவிதை அறிந்தோராக இலர்!
- பல்லாயிரம் பல்லாயிரம் கவிதைகள் புதுக்கவிதைகளாக வெளிவந்துவிட்டன. எந்தக் கவிதையை யார் எழுதினார்கள் என்பது யாருக்கு நினைவிருக்கப் போகிறது? எழுதியவர்க்கூட அது தன் கவிதைதானா என்பதை அறியமாட்டார்! சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வெளிவந்த ஒன்றைப் பார்த்து, அல்லது இறந்து போன ஒருவருடைய ஒன்றைப் பார்த்து, அப்படி இப்படிச் சிறிதளவு மாற்றியோ அல்லது அப்படியேதானோ எழுதிக் கொண்டால், யார் அதைக் கண்டுபிடிக்கப்போகின்றார்கள்?
- ஊரில் ஒரு பக்துப் பேர் சேர்ந்து ஒரு வட்டத்தை அமைத்து, அல்லது பத்துப்பேர் சேராவிட்டாலும் சேர்ந்ததாகக் காட்டுவதற்காக ஒரு மடலேட்டையும் அடித் தெடுத்து அதில் கவிதையை எழுதி அனுப்பினால், நாம் எழுதுவது, சொல்வது எல்லாமே கவிதைப் பணிதானே?
- பொருளநியாவிட்டாலும் பிறமொழிச் சொற்களை எவ்வளவுக்கு இயலுமோ அவ்வளவுக்கு நிறைத்து அதே மொழியில் ஒரு தலை(க்கா)ப்பையும் போட்டுவிட்டால், அதைவிடவும் புதுக் கவிதை வேறு ஏது?

- மண்வாசனை என்ற பெயரிற் பாலியல் இரண்ணகளைப் புகுத்திக்கொண்டால் அதுவே போதுமே! ஒருவன் ப்ராய்டிஸம் என்பான். இன்னொருவன் சர்ரியலில் ம் என்பான். வேறொருவன் பின் நவீனத்துவம் என்பான்! திறனாய்வாளர்கள் உறுதியாக நம்மைக் கைவிடமாட்டார்கள்! விளங்காதுபோனாலும் அதற்கொரு புதிய இலத்தை மாட்டி அவர்களே பொருளையும் கற்பித்து விடுவார்களே!

இதுவரையில் வெளிவந்திருக்கும் புதுக்கவிதைகளின் பின்னணிகள் இவை என்பதை நாம் சான்றுக்குந்தன் கண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தவிர, வேறு எக்காழ்ப்புணர்வும் நமக் கில்லை என்பதைக் கூறி மேலே தொடர்கிறோம்.

ஏன் இந்த வரட்சி?

வரவுப் பாவை மிக விரும்பியும் நுண்மையாகவும் வளர்த்தவர்களுள் தலையாய ஒருவரான கவிஞர் மேத்தா அவர்கள், 'கவிதா இராமனைச் சிறிது காலத்துக்குக் காட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டும்!' என்று உளம் நொந்து கூறியமை இதனால்தான்.

கவிஞர் மேத்தாவின் கூற்றிற் கவிதையை வளர்க்கும், காக்கும் ஈடுபாடு இருந்ததே தவிர, சில புற்றிச்சல்கள் பொருமியதைப் போல் அவருக்கு இளங்கவிஞர் கள்மீது பொறுமையோ காழ்ப்புணர்வோ இருந்ததில்லை.

வரவுக் கவிதையின் தமிழியற் போக்கு அவ்வளவுக்குச் சீரழிந்திருக்கிறது!

அதனால்தான் கவிஞர் மேத்தா அவர்களே, 'புதுக்கவிதையைவிட மரபுக் கவிதையே நன்றாக இருந்திருக்குமோ?' என்று பிறகும் கூறினார்.

கவிதைப் போக்கின் சீரழிவும் அதையொட்டி எழும் திறனாய்வு அறிவுறுத்தல்களும் மீண்டும் கவிதை செழுமை கொள்வதுவும் இலக்கிய வரலாற்றுக்கிடைப் பட்டவையே.

இங்கே இன்னொரு வினாவும் முளைக்கிறது. 'எழுதும் ஈடுபாடுநுந்தும் எப்படி எழுதுவது என்று அறியாது குழம்புவர்களையும் வீணாகத் தமது திறமைகளை அழித்துக்கொள்பவர்களையும் ஆற்றுப்படுத்த முடியாதா?'*

முடியும் என்பது நமதும் துணிபாகும். படைப்பாளியை எவரும் தோற்றுவிக்க இயலாது என்பது உண்மைதான். கவிதையை எவ்வாறு, 'இதுதான் கவிதை,' என்று வரையறுத்துக் கூறிவிட இயலாதோ, அதைப்போன்றே கவிதைப் பின்னணி குறித்த எண்ணமில்லாதவர்களையும் கவிஞர்களாக்கிவிட இயலாது. கவிதை ஈடுபாடு இயற்கையாகவே உள்ள ஒருவரைச் சூழ்நிலைதான் கவிஞர்களைக்குகிறது.

'கருவில் திரு,' என்கின்றார்கள். 'கருவில் வளரும்போதே குறிப்பிடப்படும் துறையில் கேள்விச் சிறப்புப் பெற்றுப் பிறத்தல்,' என்பது நேரடிப் பொருளாகப் பலராலும் சொல்லப்படுகிறது. 'குலில் வளரும்போதே இசையைக் கேட்டு வளர்பவர்கள் பிறந்து வளர்ந்த பிறகு இசைஞர்களாக மினிர வாய்ப்புகள் அதிகம்,' என்று ஆய்வியல் அறிவும் ஒத்துக்கொள்கிறது.

இயற்கையிலேயே சிறப்புப் பெற்றிருத்தல் என்றும் நாம் அந் நிலையைக் கூறலாம்.

இங்கே சிறப்பு என்று நாம் குறிப்பிடுவது கவித்துவத்தைத்தான். இதைப் 'பாநலம்' எனலாம்.

பொதுவானவர்கள் உரையாடுவதைவிட வேறுபட்டுக் கலைத்துவமாக உரையாடுபவர்கள் 'பாநலம் மிக்கோர்,' எனப்படுவர். 'அதோ யானை!' என்று சொல்வதைவிட, 'அதோ கருமலை!' என்று சொல்வதில் உள்ள வேறுபாடு தெளிவானது.

இதற்காக, இடக்கு முடக்காக உரையாடுபவர்களும் மூளைப் பிறழ்வுள்ளவர்களும் பாநலம் மிக்கவர்கள் என்பது பொருள்ளல்!

கலைத்துவமான மொழிநடை எனும் திரு அமைந்தவர்கள், குழந்தைகளின் நெருக்கிடையாலும் தேவையாலும் சிறந்த சொற்பொழிவாளர்களாகவோ எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்களாகவோ தோற்றும் பெறுகின்றார்கள்.

பாநலக் கலைத்துவம் இல்லாதவர்கள் சிறந்த பாவலர்களாக - கவிஞர்களாக - மாற முடியாது என்பது எவ்வளவு உண்மையோ, அவ்வளவு உண்மை, அதுள்ளவர்கள் குழந்தை கூடி வருகையில் கவிஞர்களாகத் தோற்றும் பெறுவார்கள் என்பது.

தந்தை அல்லது தாய் கவிஞராக இருந்தால், அவர்களின் பிள்ளைகளும் கவிஞர்களாகிவிட முடியுமா?

முடியும் என்கின்றார்கள் மருத்துவர்கள் சிலர். ஒரு வேளை அவ்வாறும் அமைதல் கூடும் - யார் கண்டது!

எமக்கு ஏழு மக்கள். மூத்தவர் மட்டுமே கவிஞராக அமைகிறார். மற்றைய அறுவருக்கும் கவிதைக்கும் தொடர்பிருப்பதாக நிலைமை இல்லை என்பதுவும் ஒர் உண்மை!

கம்பனையும் அம்பிகாபதியையும் சான்று காட்டுகின்றார்கள். அங்கேயும்கூட, அம்பிகாபதிக்குப் பாவுக்குரிய கலைத்துவம் இருந்ததோடு மட்டுமல்லாமல், தந்தையும் மகனும் ஒன்றாய் வாழ்ந்த கவிதைச் சூழ்ந்தான் அவனைக் கவிஞராக்கியது எனலாமே!

மேலுமொரு வினா எழுப்பப்படுகிறது:- 'கவித்துவம் உடையவன்தான் எப்படியும் கவிஞராகி விடுவானே, இடையில் நமக்கேன் இந்த ஆற்றுப்படுத்தவும் ஆசிரியத்துவமும்?'

உண்மைதான். எனினும், கலைத்துவம் உடையவன் சில பல ஆண்டுகளின் பிறகு, அதாவது வெளிக்கொண்டும் இயல்பைப் பயின்று தனக்குத் தானே ஆசிரியனாகிப் படிப்படியே தனது துறைகளைத் திருத்தி முன்னேறிச் சிறந்த கவிஞராவதை விட, கவிதைத் துறையின் பந்பல இடற்றல்களுக்கும் ஜயங்களுக்கும் தெளிவு கண்டு குறுகிய இடைவெளியில் சிறந்த கவிஞராவது சிறப்பல்லவா?

மனிதன் தவறிமூழ்ப்பவனே. அவனது உரையாடலில் தவறுகள் இருக்கலாம். அவன் அதனைப் பிறர் சுட்டுமுன்பே தானாகவே திருந்திக்கொள்வது மேலானதல்லவா?

இப்படித்தான் கவிதை எழுத வேண்டும் என்று நாம் சொல்லிக் கொடுக்க முன்வரவில்லை.

'சர்ரியலிஸம்' என்ற சொல்லை முதன்முதலிற் பயன்பாட்டுக்குக் கொண்டு வந்தவராகக் கருதப்படும் அப்போலினெர் என்பார் (1880 - 1918) இப்படிக் கூறுகிறார்:-

O mouths! Man is looking for a new language - No grammararion can legislate!
'ஓ, வாய்க்கேளே (கவிஞர்களே)! எந்த இலக்கணக்காரனும் ஒழுக்காறு இயற்ற முடியாத புதிய மொழியை மனிதன் தேடிக்கொண்டிருக்கிறான்.'

எமது தொடக்க நாட்களில் நாம் கவிதையைப் பொறுத்த மட்டிலும் பற்பல இடர்ப்பாடுகளைப் பட்டறிந்திருக்கிறோம். எனவே, கவித்துவம் உடையவர்களைச் செப்பனிட்டால் அவர்கள் ஈடுபாடு குன்றிப் பாஸ்பாமல் மிக மிக மிக மேலான நிலைக்கு வர முடியும் என்பது எமது துணிபாகும்.

புதுக்கவிதை எனும் பெயர் செம்மையானதுதானா?

'புதுக்கவிதை' என்றாற் பழங்கவிதை' என்றும் ஒன்று இருக்க வேண்டுமெல்லவா? பழங்கவிதை என்ற சொல் திணிக்கப்படவில்லை என்பதிலிருந்து, நமது தமிழ்ப்பாவைப் பழங்கவிதை என்றழைக்க நம்மவர்களுக்கு உள்ளும் ஒப்பவில்லை என்பதுவும் தெளிவாகிறது.

என்றாலும் அதனை 'மரபுக் கவிதை' என்று சிறப்புப்பட அழைக்கின்றார்கள்.

புதுக்கவிதை என்றால், புதிதான கவிதை என்றுதான் பொருள் தருமேதவிர, இப்போது மிகுந்து காணப்படும் யாப்பிலிக் கவிதையை இனங்காட்டும் பொருள் அச் சொல்லில் இல்லை

'புதிதாகத் தமிழுக்கு வந்த கவிதை,' என்று வேண்டுமானாற் பொருள் கொள்ளலாம். ஆனால் அது இப்போதைக்கு ஏற்ற பொருளுள்ள பெயர் அல்ல.

புதுக்கவிதை எனும் பயன்பாடு எவ்வாறு செம்மை பெற்றதல்லவோ, அவ்வாறே, யாப்புப் பாவுக்கு மரபுக்கவிதை என்ற பெயரும் செம்மையானதல்ல. கவிதையென்றால் அது கவிதை தான். பா என்றால் அது பாதான்.

பெயர்பெற்ற ஒரு குழுமியத்திலிருந்து பிரிந்த ஒருவர் வேறொரு குழுமியத்தைத் தொடங்கும்போது, பழைய குழுமியத்தின் பெயரையொட்டியே தனது புதியதன் பெயரையும் வைத்துக்கொள்ளும் வனிகநிலைபோல் ஆகிவிட்டது இதுவும். பெயர் குட்ட அடிப்படையாக இருந்த பழையதை இழிக்கும் நிலை வேறு! என்னே நன்றியுணர்வு!

இருக்கட்டும்! புதுக்கவிதை, மரபுக்கவிதை என்று பெயர்களை வைத்துவிட்டார்கள். புதிய தோற்றும், புதிய நடை, புதிய சொல், புதிய பொருள் என்பவற்றுக்காகவே புதுக்கவிதை என வழங்கப்படுகிறது என்றே நாமும் கொள்வோம் - இந்த வரவுப் பாவுக்குரியதாக.

(வரவுப் பா என்று குறிப்பிடும்போது, பிற மொழிகளிலிருந்து தமிழக்குள் வந்துள்ள, வரும் அனைத்துக் கவிதைகளையும் அது சுட்டும். ஹெஹ்கூ, சொன்ட், சீங்கக் கவிதை, குறும்பா போன்ற யாவற்றையும் அது குறிப்பிடும். என்றாலும், மேலே கூறப்பட்ட கவிதைகளுக்கு ஏதோ வகையில் ஆவ்வம் மொழிகளில் இலக்கணம் உண்டு. ஆனால் நாம் இன்று கையாளும் புதுக்கவிதை எனும் வடிவத்துக்கு இலக்கணம் இல்லை. அதனால் நாம் வரவுக் கவிதை எனக் குறிப்பிடும்போது, அது இந்த யாப்பிலிக் கவிதையைத்தான் குறிப்பிடுகிறோம் என்று கொள்க.)

வழிவழியாக ஒரே தோற்றும், ஒரே நடை, ஒரே பழஞ் சொல், ஒரே பழம்பொருள் எனும் காரணங்களுக்காகவே யாப்புப் பாவை மரபுப் பா' என்கின்றார்கள் என்றும் ஒத்துக்கொள்வோம்.

இனி இன்றைய புதுக்கவிதையின் நிலைப்பாட்டையும் பார்ப்போம்.

சொன்னதையே சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் கிளிக் குரலைப்போல்தான் ஒரே வகையான புதுக்கவிதைகளே குவிந்து கொண்டிருக்கின்றன. பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு வந்த புதுக்கவிதைகளைப் படித்துவிட்டு இன்றைய புதுக்கவிதைகளையும் படித்துப் பாருங்கள்.

மரபு மாறாமல் ஒரே வகையாக அமைந்ததனால்தானே யாப்புக் கவிதையை மரபுக் கவிதை என்றார்கள்?

இன்றைய புதுக்கவிதையையும் மரபுக்கவிதை என்று சொன்னால் என்ன முழுசி விடப் போகிறது?

இந்தக் கோளாறைப் புதுக்கவிதை எழுதுபவர்களும் அறிந்துதான் இருக்கின்றார்கள். அதனால்தான், நவீனப் புதுக்கவிதை' எனும் பெயரை அவர்கள் புதுத்தி வருகின்றார்கள். அவர்கள் நவீனப் புதுக்கவிதை என்று சொல்லும் கவிதை, இருண்மைக் கவிதைகளாக அமைந்து அவர்களைக் கைவிட்டிருப்பதையும் நோக்குங்கள்!

எனவே, இவ் வகை வெளிக்கொண்றியலுக்குப் புதுக்கவிதை எனும் பெயர் செம்மையானதல்ல என்பதை அறிய முடிகிறது. பெயர்தான் செம்மையானதல்லவே தவிர, இதோர் அருமையான வெளிக்கொண்றியல் என்பதிற் சிறிதளவும் ஜூம் வேண்டாம்.

சிறுகதை, நாவல் என்பன வெளியிலிருந்து தமிழகு வந்தவையே. அவை இன்று தமிழில் நன்னிலை பெற்று விளங்குகின்றன. அவற்றை வரவேற்றுத்தோல்லாமல், பற்பல இடையூறுகளுக்குமிடையில்தான் நாம் வரவுக் கவிதையை வரவேற்றோம். மிகச் சிலரால் அது சிறப்பாகவும் கையாளப்பட்டு வருகிறது.

ஆனால், இது ஒன்றுதான் கவிதை என்பது போலவும், இதுநாள் வரையிலும் தமிழில் இருந்துவரும் பா வகை ஏதோ 'பா வஞ்சம்' என்பதுபோலவும் பலர் துள்ளிக் குதிப்பதைக் காணும் போதுதான், தன் தாயையே இழித்துப் பழிக்கும் முட்டாள் நினைவில் எழுகிறான். இது ஓர் ஊமைக் கவலை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

இன்றைய புதியவர்களுட் பலருக்கும் இப் புதிய வெளிக்கொண்டியலின் நிலைப்பாடு என்னவென்று விளங்கவில்லை என்றுதான் கொள்ளவேண்டி இருக்கிறது. ஒரு வகையில் அவர்களைக் குறை சொல்லவும் இயலாது என்றும் தோன்றுகிறது!

ஏனென்றால், யாப்புக்கவிதை பற்றிய சிறு தெளிவுதானும் இவர்களுக்கு இல்லையோ என்று எண்ண வேண்டியள்ளது. யாப்புக் கவிதையின் இறுக்கம், இலக்கணம், வழக்கொழிந்த சீர்களின் பொருள் என்பன இடர்ப்பாடாக இருந்திருக்க வேண்டும். அதனால் இவர்கள் அவற்றின் பக்கமே திரும்பாமல் இருந்திருக்கலாம். புதிய வரவுப் பாவின் எளிமையால் ஈர்க்கப்பட்டு, 'இதுதான் கவிதை,' என்றும் அவர்கள் முடிவு கட்டியிருக்க வேண்டும். நேராக எழுதாமற் கீழாக எழுதினால் அதுதான் கவிதை என்று எழுதுகோல் எடுத்தவர்களே பெரும்பாலோர் என்பதிலும் தவறில்லை.

வையத்தின் வேறு எந்த மொழிகளுக்கும் அமையாத சிறப்பு தமிழ்க் கவிதையிலக்கணத்துக்கு உண்டு. முற்றுமுழுதான யாப்புச் சிறப்பு ஏற்படுவதற்கு அடிப்படை, தமிழ்க் கவிதையின் பெருக்கமும் நுண்ணிய ஆய்வுமே - இரண்டாயிரம், மூன்றாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னமேயே. முப்பதாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னமேயே என்றும் சில ஆய்வுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

ஒர் அங்காடியை எடுத்துக்கொள்வோம். தொடக்கத்தில் மிகச் சிலரே பொருள் வாங்க வருவார்கள். நாளாக ஆக மக்கள் பெருகி வருவார்கள். கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலையில் நிரையாக வருமாறு பணிப்பார்கள். மக்கள் மேலும் பெருகினால், ஆணுக்கு வேறு பெண்ணுக்கு வேறு என்று நிரைகளை அமைப்பார்கள். கூட்டம் கட்டுக்கடங்காத நிலையிற் பெருகினால், இன்னின்ன பொருள் இன்னின்ன நாட்களில்தாம் விற்கப்படும் எனப் புதிய ஒழுக்காறும் ஏற்படும். இன்னுமின்னும் வணிகம் விரிவடையும்போது, இன்னோர் அங்காடியும் திறக்கப்படும்.

இந்த வரம்புகளுக்கெல்லாம் அடிப்படை வணிகப் பெருக்கமே.

தமிழிற் கவிதையிலக்கணம் பிறப்பதற்கும் இதுவே அடிப்படை எனக்கொள்ளலாம். அதாவது கவிதைப் பெருக்கம்.

விரல் சொடுக்கும் அல்லது கண் சிமிட்டும் அச் சிறு பொழுதைக்கூட நான்காகப் பிரித்து ஒழுங்கு செய்திருக்கும் புலமையைப் பார்க்கும்போது, தமிழிலக்கியத்தில் இன்று கவிதை என்படும் பாவானது, எவ்வளவு நுணுக்கமாக ஆய்வு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது விளங்குகிறது.

இதனால், கவிதைப் பண்புகளையோ ஒழுங்கு முறைகளையோ, வேறேந்த மொழியின் எந்த வெளிக்கொண்டியலும் தமிழ்க் கவிதையை நமக்குக் கற்பிக்க வேண்டிய நிலையில் தமிழ்க் கவிதை இலக்கியம் இல்லை என்பதை எல்லாருமே உளத்திருத்திக்கொள்ளுதல் தலையாயதாகும்.

நம் இலக்கிய வல்லுநர்களுட் பெரும்பாலாரும், பிற மொழியின் கவிதைநடை வெளிக் கொண்டியலான்று, அதிலும் முழுமைப்படாத ஒன்று தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கையோடு, 'இதுதான் கவிதை! இப்படித்தான் கவிதை அமைய வேண்டும்!' என்றெல்லாம்

முழங்கத் தொடங்கினார்கள். முழக்கம் இன்றும் முடியவில்லை. முழக்கத்தோடு நமது தமிழ்ப் பாக்களையும் அதன் பண்பு, ஒழுக்காறு முதலியவற்றையும் என்னி நகையாடிப் புறமொதுக்கும் கூத்தும் நிற்கவில்லை.

Modern Verse எனப்படும் மேனாட்டுப் பா சார் வெளிக்கொண்டியலை, அதன் பொருள் படும்படியாக அல்லாமல் சொல் படும்படியாகத் தமிழிற் பெயர்த்து, 'புதுக்கவிதை' என்று அறிமுகப்படுத்தினார்கள். தமிழுக்கு இது புதிய வருகையாகையால் 'புதுக்கவிதை' என்ற சொல் அப்போதைக்கு இயைபுடையதாக இருந்தது. எனினும் தொலைப்பார்வை அற்ற பெயரிடுகை இது பாரதி இவ் வகைக் கவிதைகளை எழுதியிருப்பதாகக் கூறினாலும், அவன் இதற்குப் பெயர் வைத்ததற்குத் தெளிவில்லை. Short Story, Novel என்பன வந்தபோதும், சொல்படும் பொருளில் 'சிறுகதை', 'நவீனம்' அல்லது 'புதினம்' என்றுதான் மொழிபெயர்த்தார்கள். அது பொருந்திப் போகிறது. ஏனென்றால் முதற்பெயரே செம்மையானதுதான். ஆனால், Modern Verse என்ற மேனாட்டாரின் சொல், அவர்களாலேயே செம்மையான பொருஞ்ஞள் சொல்லாக அமைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை என்று சொல்லலாமா?

தமிழ் மொழி, பாக்குறித்த தெளிவு மிக்கது. ஆகவே நாமாவது எண்ணியிருக்கலாமே!

தொன்றுதொட்டுப் படிமுறை வளர்ச்சி பெற்று இன்று நமது வாழ்வாகிவிட்ட மரபுகள், ஒழுக்காறுகள், பொருள் கூட்டு மொழிகள், திருமறைகள், பண்பாடுகள் ஆகிய எல்லாவற்றையுமே ஒதுக்கி முரணாக்கி எழும் 'சர்ரியலிசுக்' கண்ணோட்டத்தில், தமிழ்க் கவிதைகளை ஒதுக்கிவிட்டு, 'இதுதான் கவிதை!' என்று பெயர் வைத்ததாகத் தோன்றுகிறதே! தமிழ் அறியாதவர்கள் இவர்கள் என்று இவர்களைச் சொல்வதா, அல்லது, தமிழை ஒழித்துக்கட்டும் வெளியார்களின் குழ்ச்சிக்கு இவர்கள் விலை போனார்கள் என்று சொல்வதா?

தமிழ் இலக்கியத்துக்கு இவ் வெளிக்கொண்டியல் நலமான ஒரு வரவுதான் என் பதில் ஜயமில்லை. இவ் வெளிக்கொண்டியல் இன்று தமிழிற் கோலோச்ச ஆவண செய்தவர்களுக்குத் தமிழ் இலக்கியம் என்றென்றும் கடமைப்பாடு உடையதுதான் - இவர்களின் 'தமிழ்க் கவிதை இழிப்பை'யும் வீண் முழக்கங்களையும் நீக்கிவிட்டுப் பார்த்தால்.

புதுக்கவிதை எனும் பெயர் குறும் தவணைக்கானதுதான் என்றும் செம்மைப் பொருஞ்ஞடையது அல்ல என்றும், அன்றிலிருந்து இன்று வரை, நாமும் தமிழகத்திற் சிலரும் கூறிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றோமே தவிர, அதற்குரிய செழுமையான ஒரு பெயரைச் சூடுவதாக இல்லை.

இவ் வெளிக்கொண்டியல், பா சார்ந்த ஒரு வெளிக்கொண்டியலே தவிர்த் தமிழ்ப் பாவோடு ஒப்பிடும்போதுமாகட்டும் இவ் வெளிக்கொண்டியல் தோன்றிய மொழியினது - மொழிகளினது Poetry எனப்படும் யாப்புவழிப் பா வகைகளோடு ஒப்பிடும்போதுமாகட்டும், முற்றுமுழுதானது என்று ஏற்றுக்கொள்வதிற் பின்வாங்குதல் இருந்திருக்கிறது - இருக்கிறது. அவர்கள் இதற்கு Modern Poetry / Poem என்று பெயரிடாமையும் நம்முட் சிலர் அதற்கு 'வசன கவிதை', 'கவிதா வசனம்' என்றெல்லாம் பெயரிட்டமையும் கொள்ளத்தக்கன.

பாவுக்குரிய சொற்கள் மிகவும் நேர்த்தியானவையாக இருத்தல் தமிழ்க் கவி தையின் மரபாகும். (அப்படி இருக்கக் கூடாது, அல்லது தேவையற்றது என்பது 'சர்ரியலிசுக்' கோட்பாடுகளுள் கூர்மத் ~~~~~

ஒன்று.) இவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சொற்களே ‘சீர்கள்’ எனப்படுகின்றன. சிறப்பானவை என்று பொருள் கொள்ளலாம்.

உரைநடைக்குரிய சொற்கள், ‘சொல்’ எனவே கொள்ளப்படும்.

இதனை வேறொரு பொருளிலும் கொள்ளலாம். ‘யானை’ என்ற சொல்லை உரை நடையிலும் கவிதையிலும் பயன்படுத்தலாம். எந்தச் சொல்லையும் பயன்படுத்தலாம் என்றே வையுங்களேன். யானை, கொம்பு மினிர வந்தது - இது உரை நடை. இதனையே கவிதையிற் பயன்படுத்தும்போது, வேழம் - கொம்பு, கோடு மினிர வந்தது - எய்தியது’ எனலாம். யானை பொதுப் பெயர். வேழம் என்பது ஆண் யானையைக் குறிக்கும் சொல். தந்தம் என்பது வட சொல். தமிழில் அதனையே கொம்பு என்கின்றோம். கோடு எனப்படுதல் ‘வளைவான் கொம்பு’ எனப் பொருள்படும். பெண் யானையைக் குறிப்பிட வேண்டுமாயின் பிடி’ என்போம். இவ்வாறு, பொருள் இருண்மை இல்லாமற் பயன்படுத்தப்படும் கவிதைச் சொல்லே சீர் எனப்படுகிறது.

ஒரே அளவான ஒசையுடைய சொற்களும் சீர்கள் எனப்படும். எடுத்துக்காட்டாகக் கவிதையிற் ‘பலவகை’ என்றொரு சொல்வருவதாகக் கொள்வோம். அடுத்த சொல் ‘நலன்களும்’ என வருதல் ஒரே அளவு ஒசையைக் கொண்டதாக அமைகிறது. அல்லது ‘நலனும்’ எனவும் வரலாம். புகழும், திறமையும், மரங்களும் என்பனவெல்லாம் ஒத்த ஒசையுடைய சீர்களாகும். ஆனால், மேற்கூறப்பட்ட சொற்களோடு ஒப்பிடுகையில் பறவையினும், துங்பநிலையும், மாறுதல்களும் என்பன போன்ற சொற்கள் ஒசை மிகுந்தனவாக இருப்பதால், இவை முதற் கொள்ளப்பட்ட ‘பலவகை’ என்ற சீருக்கு ஒத்த சீர்களாகா. யாப்புக் கவிதையில் ஒத்த ஒசைச்சொற்கள் பயன்படுத்தப்படவேண்டியதன் தேவை, அக் கவிதையின் கட்டுக்கோப்புக் கருதியேயாகும்.

ஆனாற் புதுக்கவிதையில் இந்த அணி வரையறை இல்லை.

‘புதுக்கவிதா இராமனைக் காட்டுக்கு அனுப்புக!’ என்பது புதுக்கவிதை நடை.

‘புதுக்கவிதா இராமனைப் போக்குக் காடகம்!’ என்பது கவிதை நடை.

சீர்களாலும் சொற்களாலும் அமைந்த ஒன்றுதான் புதுக் கவிதை எனப்படுகிறது. இதை இன்னும் தெளிவுறக் கூறினால் - கவிதைக்கும் உரைநடைக்கும் இடைப்பட்ட ஒன்றே புதுக் கவிதை எனலாம். (கவிதைக்கும் உரைநடைக்கும் இடைப்பட்ட ஒரு கவிதை வகை தமிழ் இலக்கணத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது என்பதையும் மறுந்துவிடாத்தகள். அதற்கு எடுத்துக்காட்டாகச் ‘சிலப்பதிகாரம்’ உள்ளது. எனவே இப் புதுக்கவிதை தமிழ் இலக்கணம் வகுக்காத ஒன்று அல்ல.) எனவே புதுக்கவிதை எனப்படும் வெளிக் கொண்ரியல் முற்றுமுழுதான் பாவுமல்ல, உரை நடையும் அல்ல. அதனால்தான் நம்மவர்கள் இதனை வசன கவிதை, கவிதா வசனம் என்றும் சொன்னார்கள்.

மொழிவளம் அவ்வளவாக இல்லாதோரையும் ஏழுதத் தூண்டுவதோடு, சிறிதளவே கல்வியறிவுள்ள பொதுமக்களிடமும் எளிதில் இது சென்றடைகிறது என்பது இதன் சிறப்பாகும். அதனால்தான் எழுதுவோர் தொகையும் படிப்போர் தொகையும் இறும்பு தெய்துமளவுக்குப் பெருகின.

எனவே, பா வகையும் அல்லாத, உரைநடை வகையும் அல்லாத இவ் வெளிக்கொண்றியலுக்குப் புதுக்கவிதை' எனும் பெயர் இனக்கப்பாடுடையது அல்ல என்பதை விளங்கிக்கொள்ளலாம். அதே வேளை, கவிதை அல்ல என்றும் புறக்கணிக்க இயலாது, உரைநடை அல்ல என்றும் அறியிட இயலாது.

ஒரு வேளை, தமிழில் மிக உயர்ந்த பா மரபு இல்லை என்றிருக்குமானால், நாம் இதனைக் கவிதைதான் என்று முழு மனத்தோடு ஏற்றுக்கொள்ளவும் முடியும்!

எனவே, இவ் வெளிக்கொண்றியலுக்கு இனக்கப்பாடான ஒரு பெயர் குறித்து நாம் இனிப் பார்க்கலாமா?

Modern Verse, Free Verse போன்ற மேனாட்டுப் பெயர்களை நாம் மொழி பெயர்ப்பதைச் சிறிது ஒதுக்கி வைத்துவிட்டுப் பார்ப்போம்.

புதுக்கவிதை என்ற பயன்பாட்டைவிடப் 'புகுந்த கவிதை' எனும் பயன்பாடு பொருத்தமாகத் தோன்றுகிறது!

மரம், நமது நாட்டிலும் உள்ளது, அவர்களின் நாடுகளிலும் உள்ளது. நமக்கு மரம்' அவர்களுக்கு tree. அவர்களின் treeயை நாம் 'திரி' என்றோ 'திரு' என்றோ மொழிபெயர்த்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லையே!

நவகவிதை, நவீன கவிதை, புதுக்கவிதை, யாப்பிலிக் கவிதை, சுதந்திர - விடுதலைக் கவிதை, மணிக்கவிதை, கவித்துளி, வசன கவிதை, கவிதா வசனம், உரை வீச்சு, துணுக்குக் கவிதை, கவி, கவிதைத் தூறல் என்றெல்லாம் அவ்வப்போது வாய்க்கும் கைக்கும் வந்த பெயர்களையெல்லாம் வைத்துப் பார்த்துவிட்டோம். புதுக்கவிதை என்ற பெயரைத் தவிர்ந்த மற்றையவற்றுள் ஒன்றையேனும் மிகப் பெரும்பான்மையினர் ஏற்றுக்கொண்டதாக இல்லை. ஏற்றுக்கொண்டிருந்தாலும், புதுக்கவிதை எனும் பொருள்பாது பொருள் முரண்பாடு கொண்டவையாகவே அவை இருக்கின்றன. வசன கவிதை, கவிதா வசனம் என்பன ஓரளவு ஒத்துவந்தாலும், (வசனத்தாலான கவிதை, கவிதையாலான வசனம்) முற்றுமுழுதாக ஒத்து வரவில்லை என்பதுவும் வெளிப்பட்டது.

ஆசிரியப்பா, வெண்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா எனத் தமிழ்ப் பாக்கள் நான்கு பெரும் பிரிவுளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆங்கிலத்திற் பெயர்பெற்ற Limericks எனும் பா வகையைத் தமிழிற் 'குறும்பா' எனும் பெயரில் எழுதி வந்தவர், 'மகாகவி' எனப் புனைபெயர் கொண்டிருந்த உருத்திரமுர்த்தி ஆவார். இக் குறும்பாவும் யாப்புக் கவிதையின் நிலைக்கு உயர்த் தப்பட்டுள்ளது. தொல்காப்பியத்தின்படி இது 'விருந்து' என்ற வகைக்குள் வரவேற்கப் பட்டிருக்கிறது.

நகைச்சுவை மினிர மனிதர்களின் குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டவும் குத்திக் காட்டவுமே இவ்வகைப் பாக்கள் ஆங்கிலத்திற் கையாளப்பட்டன. 'எட்வர்ட் லியர்' என்பவரே இதன் தந்தை எனப்படுகிறார். இவை குறும்புப் பாக்களாக இருந்தன. குறும் பாக்களாகவும் (ஜந்தே அடிகள்) இருந்தன. எனவே 'குறும்பா' என்ற பெயர் மிக நன்றாகவே ஒத்து வருகிறது.

ஆகவே, புதுக்கவிதையும் இந்த விருந்தில் அமைய இயலுமாகையால், புதுக் கவிதைக்கு 'விருந்துக் கவிதை' எனக்கூடப் பெயர் குட்டியிருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது! ஏனென்றாற் புதிய வரவுக்கு 'விருந்து' என்பதுவும் ஒரு சொல். அல்லது விருந்து என்பதன் பொருள் புதிய வரவு என்பதுவே. எனவேதான், தொல்காப்பியரின் இசைவுப்படியும் நாம் இதனை வரவுக் கவிதை, வரவுப் பா என்று குறிப்பிட்டு வருகிறோம்.

'பழம் பா' எனலாம். எனினும் குறியீடும் இருக்கிறது. பழம் - குறியீட்டுப் பா அல்லது கவிதை எனலாம். எனினும் பெயர் நீண்டுவிடுகிறது. 'சொற்சீர்க் கவிதை' அல்லது சொற்சீர்ப் பா' என்றும் பெயர் குட்டலாம்.

'வரவுப் பா' அல்லது 'வரவுக் கவிதை' என்பதில் ஒரளவு பொருளும் பெயரும் ஒத்து அமைவதைக் காணலாம். நம்முடையது 'மரபுப் பா' அவர்களுடையது 'வரவுப் பா'.

அவற்றுள் ஒரு பெயரையோ அல்லது அவை போன்ற பொருத்தமான ஒரு பெயரையோ முன்னரே வைத்திருந்தார்களானால், யாப்புக் கவிஞர்களின் முரண் கூச்சல்களோ எரிச்சல்களோ தோன்றியிரா. அவர்களும் சுறுசுறுப்பாகப் பங்களித்து, இன்று மேத்தாவையோ அவரைப்போல் எண்ணாங் கொண்டவர்களையோ கவலைப்படுத்தாதும் இருந்திருக்கலாம்!

வெற்றுக் கூச்சல்கள்

தமிழ்க் கவிதையைப்போலல்லாது தனது உயர்நிலைச் சிறப்பிற் குறைபாடுடைய (தமிழ்க் கவிதையோடும் இலக்கண வகையறாக்களோடும் ஒப்பிடும்போது) இவ் வெளிக்கொண்றியலைப் பரப்பவும் வளர்த்தெடுக்கவும் வேண்டிய கடப்பாட்டில் இருந்து (?) தமிழகத்துக் கவிஞர்கள் பலர் தவறான, வழுவான பல கூச்சல்களைக் கையாண்டமையும் வரலாறாக உள்ளது.

பண்டிதர்களிடமிருந்து கவிதையைப் பறித்தெடுத்துவிட்டோம்! கவிதையைப் பொதுச் சொத்தாக்கிவிட்டோம்! என்றார்கள்.

கவிதை எந்த மொழியிலும் பொதுச் சொத்துத்தான். எழுத்துத் துறையின் எந்த வெளிக்கொண்றியலும் பொதுச் சொத்துத்தான்.

சிறிது ஆய்ந்து பார்த்தோமானால் இது வெற்றுக்கூச்சல் என்பது புலப்படும்.

மொழிவளம் உள்ளவர்களால்தாம் யாப்பிலக்கணத்தை எளிதாகப் பயில முடியும். தமிழ்ப் புலமை உள்ளவர்களே பண்டிதர்களாகவும் தமிழ்நினர்கள், புலவர்களாகவும் இருந்தார்கள், இருக்க முடியும். இன்றும் அந் நிலையில் மாற்றமில்லை. இனியும் மாறும் என்பதற்கில்லை. அவர்கள் யாப்பிலக்கணத்தையும் தங்கள் கல்வியின் ஒரு பகுதியாகக் கற்க வேண்டியவர்கள். கற்றார்கள். அதனாற் கவிதை இயற்றினார்கள். பா வளம், பா நலம், கற்பனை, மக்களுணர்வு, உள் வாங்குதல், வெளிப்படுத்தும் திறமை என்பன நிறைந்திருந்தவர்களின் கவிதைகள் நன்கு அமைந்தன. அவை இல்லாதவர் களின் பாக்கள் உப்பற்ற உணவு போலாகித் தூக்கியெறியப்பட்டன.

யாப்பிலிக் கவிதையைக் கண்டவுடன் எப்படி எல்லாருமே கவிதை எழுதத் தொடங்கியுள்ளார்களோ, அப்படியே அந் நாளிலும் தமிழ் வல்லார் எல்லாருமே பா எழுதினார்கள். அவர்களை விட்டாற் கவிதை எழுதக்கூடியவர்கள் மிக மிக அருமை என்ற நிலை. ஒரு வகையிற் பார்க்கப் போனால், அவர்கள்தாம் ஏனோதானோ என்றாவது தமிழ்க் கவிதையை வளர்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

எல்லாருக்குமே வாய்த்துவிடக்கூடிய ஒரு கலையல்ல கவிதைக் கலை. வெறும் யாப்பிலக்கணம் மட்டுமே கவிதையாகி விடுவதுவழில்லை. பெரும்பாலான தமிழினர்களின் கவிதைப் போலிகள், தமிழின் தொன்மையான பாலிலக்கியத்துக்கு ஒரு கண்ணாறு கழிப்பாகவே இருக்கின்றன என்றே கூறவும் வேண்டும்!

யாப்புக் கவிதைகள் பின்தங்கியமை, அந் நாளில் அவற்றைக் கையாண்டவர்களின் கலைத்துவமின்மையாலேயேயன்றி, யாப்பிலக்கணத்தின் இயலாமையால் அல்ல. இந் நிலை என்றைக்கும் ஒத்துப் போகும். புதுக்கவிதை சரிந்து வருகிறது என்றால் அதற்குக் காரணமும் புதுக்கவிதையின் வலுவீனமல்ல, அதைக் கையாள்வோரின் திறமைக் குறைவே. பாரதி, பாரதிதாசன் போன்றோர் யாப்பிலக்கணம் தவாமற் கவிதைத் துறையில் வெற்றி கண்டார்கள் என்றால், அவர்களின் கலைத்துவமும் கவித் துவமுமே அதற்கு அடிப்படைகளாகும்.

இங்கே இன்னொன்றையும் நாம் விளங்கிக்கொள்ள முடியும். வரவுக் கவிதையிற் கொடி கட்டும் அப்தர் ரஹ்மான், மேத்தா, வைரமுத்து போன்றோர், இதற்கு முன்னர் இதே பண்டிதர்களின் யாப்புக் கவிதைகளைத்தானே கையாண்டு வந்தார்கள்? வரவுக் கவிதையில் இவர்களின் திறமை இறும்புதெய்துமாவுக்கு இன்று வெளிப்பட்டிருக்கிறதே, அதைப்போல் யாப்புக் கவிதையிலும் அவர்களால் ஏன் அத் திறமையை வெளிக் கொணர இயலாமற் போன்று?

யாப்புக்குள் அவர்கள் முழு ஈடுபாட்டுடன் இருக்கவில்லை என்னாமா? அவர் களுக்கு மொழிவளம் இல்லை என்னாமா? எடுத்துக்கொண்ட பொருளை யாப்புக்குள் வைக்கும் கலைக் குறைபாடு என்னாமா? கவித்துவமற்ற பண்டிதர், புலவர், தமிழினர், கலைத்திருவினர் (டாக்டர்மார்கள்) எழுதியதுபோல் எழுதினார்கள் என்னாமா?

படிப்பவர்களுக்கு அவற்றை விளங்கிக்கொள்ளும் திறமையும் பொறுமையும். இல்லை என்று வேண்டுமானாற் சொல்ல முடியும். ஆகவே, யாப்புக் கவிதையிலோ யாப்பிலக்கணத்திலோ எவ் வகைக் குறையுமில்லை என்பது தெளிவு.

ஜூரோப்பியர் வருகைக்குப் பிறகு, தமிழின் நிலை தமிழ் நாட்டில் எவ்வாறாக இருந்ததென்று வரலாறு தெளிவுபடுத்துகிறது. இந் நாளில் தமிழ் எழுத்துத் துறையில் ஏற்பட்டிருந்த பின்னடைவோடு, தமிழை ஆழமாகவோ விரும்பியோ கற்பாரும் அருகிப் போக, கற்ற சீலரிடம் மட்டுமே தமிழ் தங்கியிருக்கலாகிற்று.

அவ்வாறு கற்றிருந்தவர்கள் கவித்துவமுடையவர்களாகவே இருந்திருக்க முடியுமா?

அவர்கள் யாப்பிலக்கணத்தைத் துறைபோகக் கற்றிருந்திருக்கலாம். எனவே, கவிதையில் எதையாவது செய்ய வேண்டுமே என்ற எண்ணத்தாலோ, பிற்றின் வேண்டு கோள்களுக்கோ

தூண்டுதல்களுக்கோ இணங்கியோ, தமக்குக் கைவந்த அளவுக்கு வரட்சியாகவேனும் எதையோ எழுதினார்கள் என்று கொள்ள இடமுண்டு. கேட்டுக்கொண்ட தலைப்புக்காக வலிந்தும் செயற்கையாகவும் எழுதியிருப்பார்கள். எப்படி எழுதினாலும், தமிழ் வளர்ப்போர் என்ற சிறப்பு இவர்களுக்கு வந்து சேர்ந்தது!

தமிழ்நாட்டில் தமிழ் மட்டுமே கோலோச்சிய நாளில் இந் நிலை இருக்கவில்லை. சிறுக்கை, நாவல், கட்டுரை, பிற மொழிகள், தொழில் நுட்பக் கல்வி போன்று கற்பதற்குப் பல வேறு நிலைகள் பண்டு இருக்கவில்லை. தமிழ், போர்க்கலை, சிறப்பம், சித்திரம், நடனம், இசை, மருத்துவம் என்று எல்லாமே தமிழூச் சூழ்ந்தே இருந்தன. ஆகவே தமிழூச் கற்றேரர் அதனை ஆழமாகவே கற்றனர். சிறிதளவு கற்றோரின் அறிவும், உயர் தமிழூசும் விளங்கிக்கொள்ளும் செம்மையுடையதாகவே இருந்தது. புலவர்களும் இறுக்கமாகப் பாடினார்கள், கேட்போரும் தெளிவுபெறக் கேட்டார்கள்.

எனவே, ‘யாப்புப் பா பண்டிதர்களின் கைப்பிடிக்குள்,’ என்பதுவும், ‘யாப்புப் பா விளங்கிக் கொள்ள முடியாதது,’ என்பதுவும், ‘யாப்புப் பா தேவையற்ற ஒன்றாகிவிட்டது,’ என்பதுவும் அறிவார்ந்த முடிவுகள் அல்ல.

மருபுக் கவிதைக்கு நிறைந்த தமிழ்ப் புலமை தேவை’ புதுக்கவிதைக்கு அடிப்படைத் தமிழ்றிவு இருந்தாலே போதுமானது,’ எனக் கூறப்பட்டிருந்தால், எல்லாருமே அதனை உள்ளாரா ஏற்றிருப்பார்கள்.

‘இலக்கணச் சிறையை உடைத்துவிட்டோம்! மக்களுக்கு விளங்காத இலக்கணத்தை நாம் மீறிவிட்டோம்!’ என்றார்கள்.

இதுவும் மற்றுமொரு வெற்றுக் கூச்சலேயாகும்.

எந்த இலக்கணச் சிறையை யாரும் உடைக்கவுமில்லை, மீறவும் இல்லை! இலக்கணம் முன்னைப்போலுமே அதன் உயர் நிலையிலேயே வீற்றிருக்கிறது. அதற்கு முகங்கொடுக்க இயலாமற் புறக்கணித்தார்கள் என்பதுதான் உண்மை.

ஆசிரியம், வெண்பா, கலி, வஞ்சி எனும் நால்வகைப் பாக்களுக்குரிய எந்த இலக்கணத்தையார் உடைத்தார்கள், யார் மீறினார்கள்? ஆகக் குறைந்தது அதன் வரையறைகளை உடைத்தாவது மீறியாவது பாடினார்களா?

யாப்பிலக்கணம் கற்றிருந்தோர்கூட அதை எதுவும் செய்ய இயலாமல் இருக்கும் போது, அதாவது மாற்றவோ உடைக்கவோ இயலாமல் இருக்கும்போது, அந்த இலக்கணத்தை முன்பின் அறியாதவர்கள் ஏன் கூச்சலிட வேண்டும்? அதைத் தொட்டும் பார்க்காதவர்கள் எவ்வாறு உடைத்தார்கள், மீறினார்கள்?

யாப்பிலக்கணம் கற்று யாப்புக் கவிதைகள் செய்திருந்தவர்களே வரவுக் கவிதையை நன்முறையிற் கையாண்டு வெற்றி பெற்றிருக்கின்றார்கள் என்பதுதான் உண்மை. அவர்களாலும் யாப்பிலக்கணத்தை ஒன்றும் செய்திருக்க முடியவில்லை, முடியாது!

இப்படியெல்லாம் வெற்றுக் கூச்சலிட்டவர்கள் பிறகேன் பழம், குறியீடு, சொற் செழுமை, முரண் அணி என்றெல்லாம் ஒரு வரையறையைக் கொண்டுவந்து அச்சுறுத்துகின்றார்கள்? பிறகேன் ஜப்பானிய ஹைக்கூவிற்கு முதலடியில் இத்தனைச் சீர்கள், இரண்டாவதில் இத்தனை, மூன்றாவதில் இத்தனை, முடிவு இப்படி, தலைப்பு இப்படி என்றெல்லாம் எழுத்தெண்ணிப் பொழுதை வீணாடிக்க வேண்டும்? வென்பா வேண்டாம். கட்டளைக் கலித்துறை வேண்டாம் என்றவருக்கு ஹைக்கூ வேண்டியதாகிப் போனதேன்?

தமிழ்க் கவிதைகள் கட்டுப்பாடுகள் மிகுந்தவை. வரவுக் கவிதைக்குக் கட்டுப்பாடுகள் குறைவு. பழம், குறியீடு என்ற இரு கட்டுப்பாடுகள் தலையாயவையாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. இவற்றுள் ஒன்றிருந்தாலும் போதுமானது என்பர் சிலர். இவை இரண்டுமே இல்லாமற்கூட மொழிச் செழுமையால் மட்டுமே வரவுக் கவிதை சிறப்புறுவதையும் நாம் காண்கின்றோம்.

தமிழ்க் கவிதையிலும் இந்த எளிமையைக் கையாளக் கூடிய பா வகைகள் உள். அவற்றில் ஒசையை மட்டுமே முதன்மையாக்கி மொழிச் செழுமையாற் பாட முடியும். ஆசிரியம் அதற்குரிய ஒரு பிரிவாகும். கலியிலும் வஞ்சியிலும் விருத்தம் அத்தகையதுவே. நான்கு, எட்டு, பதினாறு, முப்பத்திரண்டு என்று விருத்தத்துக்கு அடி வரையறை உண்டு. நீங்கள் நான்கிற் பாடாமல் இரண்டிற் பாடுங்கள்! யார் வேண்டாம் என்று சொன்னது? அல்லது ஆறிலோ ஏழிலோ பாடுங்களேன்! அப்படியானால் இலக்கணத்தை நீங்கள் மீறின்றீர்கள் என்று மார்த்தடிக் கொள்ளலாம்.

மரபிலிருந்தே எவரும் மிக எளிதாகப் புதியதை உண்டாக்க முடியும். மரபை மீறி உண்டாக்கினாலும் பயனுடைத்தாயின் நல்லதே. தொல்காப்பியமே இத்தனை 'விருந்து'த் தலைப்பிட்டு வரவேற்கிறது.

எனவே, வெற்றுக் கூச்சலைவிட வினை வெளிப்பாடே மேலானது.

மக்களுக்கே கவிதை! அவை பாமரிடமும் செல்ல வேண்டும்! என்றார்கள்.

1970களில் நாம் எழுதிய ஒரு கவிதை நினைவுக்கு வருகிறது:- மக்களுக்கே அன்றி மாட்டுக்கா எழுதுகின்றோம்? நந்த எழுத்தும் மக்களுக்காகவும் மக்களிடம் செல்ல வுமே எழுதப்படுகிறது. அது மக்களிடந்தான் செல்கிறது. மாட்டைப்பற்றி எழுதினாலும் அது மக்களுக்காகத்தான் எழுதப்படுகிறது, மக்களிடந்தான் செல்கிறது. அரசனும் முதலாளியும் கொலைகாரனும் மக்களினமே. பண்பாடற்ற, அவையடக்கமற்ற, பின் நவீனத்துவம் என்று கூறிச் சிலர் புழுக்கித் தள்ளும் பச்சைப் பாலியலான எழுத்துகள் தவிர்ந்த எல்லாமே மக்களின் மேம்பாட்டுக்கானவைதாம்.

ஓரளவுக்குக் கல்வியறிவுடையவர்களைக் கவிதையின் சில பகுதியாவது சென்று சேரவே செய்கிறது.

பாமர்' என்ற சொல் ஏன் பயன்படுத்தப்பட்டது? கல்வி யறிவெற்றோர்தாம் பாமர் எனப்படுவர் என்றுதான் நாம் கற்றிருக்கின்றோம்.

நல்லது. அவர்களிடமும் கவிதை செல்ல வேண்டுமானால் என்ன செய்ய வேண்டும்? நாட்டுப் பாடல்கள், திரைப்படப் பாடல்களைத்தான் எழுத வேண்டும். அல்லது எழுதப்படும் கவிதைகளைப் பாமர்களிடமும் எடுத்துச் சென்று பாடிக் காட்டி விளக்கவரையும் செய்ய வேண்டும். அல்லது முதலில் அவர்களுக்கு மொழியைக் கற்பிக்க வேண்டும்.

பாரதியார் கவிதைகளும் தேவார, திருவாசகங்களும் எவ்வாறு பாமர்களிடம் சென்றன?

அவை மேடைகளிலும் கோவில்களிலும் வேறும் இடங்களிலும் பாடப்பட்டன. அடிக்கடி பாடப்பட்டன. திரைப்படங்களில் உணர்வு பூர்வமாகப் பாடப்பட்டன. பாட நூல்களிற் சேர்க்கப்பட்டன. பாமர்கள், தங்கள் பிள்ளைகள் அவற்றைப் பாடுவதைக் கேட்டுக் கேட்டுத் தாழும் பாடத் தொடங்கினர்.

விளங்குவதற்கே இடர்ப்பாடான தமிழின் பழம் பாக்களிற் சிலகூடப் பாமர் வாய்களிற் புகுந்தன! அல்லது அப் பாக்களின் பொருள்களையாவது அவர்கள் அறியத் தொடங்கினார்கள். எப்படி? மேற்கண்டவாறுதான்.

கவிதையானது பாமர்களிடம் போக வேண்டுமானால் இவற்றைச் செய்தாக வேண்டும். எந்தக் கவிஞர் இவ்வாறு செய்தாக இருக்கிறது? அவனாற் செய்ய முடியவில்லை என்றால் யார் இதைச் செய்ய வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையில் அவ்வாறு கூச்சலிட்டார்கள்?

மரபுப் பாக்கள் கல்வியறிவில்லாதவர்களிடம் செல்ல இயலாது என்றவர்களால், தங்கள் கவிதையே செல்வதில்லையே என்று கண்டுகொள்ளத் திறனில்லாமல்போய் விட்டமை எதனால் ஏற்பட்டது?

ஆனாலும், செல்லக்கூடியவை சென்றுதான் இருக்கின்றன. இனியும் செல்லும். வெளிக் கொணரியலிலேயே மிகவும் உயர்வானது ஒவ்வொரு மொழியிலும் கவிதைதான். அதைச் செம்மையாக விளங்கிக்கொள்ள நல்ல அறிவும் உணர்வும் இருக்க வேண்டும். ஆகவே, ‘கவிதையை உரைநடைக்கு இறக்க வேண்டும்’ என்ற செயற்பாட்டுக்கு நம்மவரை இறக்கிய அந்த வெளிக்கொணரியலை, எவ்வாறு கவிதை என்று சொல்ல முடியும் என்பதையும் நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ஊடகம் எனப்படும் எந்த வெளிக்கொணரியலும், பாமரிடமோ விளங்கிக்கொள்ள முடியாதவர்களிடமோ செல்லக் கூடாது என்ற நிலைப்பாட்டைக் கொண்டதல்ல. அவற்றை முன் வைப்பதற்குரிய ஏற்பாடுகள் இருக்குமானால், அவற்றின் போருள் உறுதியாகவே அவர்களிடம் சென்றுவிடும்.

இருபது, முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நம்மிடையே ஒரு செயற்பாடு இருந்தது. இன்றுகூடச் சில இடங்களில் அதைக் காண முடியும். நடந்துபோன சில நிகழ்வுகளையோ இறை வழிபாட்டுக்குரிய மாலைகளையோ அறிவுறுத்தல்களையோ கவிதைக் கைநூலாக்கி, மக்கள் மிகுதியாக நடமாடும் விற்பனை நிலையங்கள், பயண வண்டிக் தரிப்புகள் ஆகிய இடங்களிலும் வீடு வீடாகவும் போய் இயற்றிய கவிஞர்களோ விற்பனையாளர்களோ

பெருங்குரவிற் பாடிப் பாடி விற்பார்கள். இச் செயற்பாடானது, கல்வியறிவற்றவர்களுக்கும் கவிதை, பாட்டு, பாடல் செல்வதற்கான ஒர் எளிய முறையாகும்.

இவ்வாறு நாம் குறிப்பிடுவதைப் படித்துவிட்டுப் ‘பைத்தியக்காரத்தனம்’ என்று இழிவு செய்யும் கவிஞர்கள் இருப்பார்களானால், ‘கவிதை பாமர்களிடம் செல்ல வேண்டும்,’ என்று பைத்தியக்கார்கள்போல் அவர்கள் உள்ளாமல் இருப்பார்களாக!

மோனை, எதுகைகள் வரவேண்டும் என்பதற்காகத் தேவையற்றவற்றை வலிந்து புகுத்தி நிறைத்துவிடுகின்றார்கள். நமக்கு விளங்காத பழந் தமிழ்ச் சொற்களையும் புகுத்தி, நம்மை அகராதி தேட வைத்துவிடுகின்றார்கள்!’ என்றார்கள்.

இக் கூற்றில் மிகச் சிறிய அளவில்தான் உண்மை இருக்கிறது.

கலைத்துவம், கவித்துவம் அற்ற தமிழ் அறிஞர்கள் பற்றி நாம் குறிப்பிட்ட பொழுது சொல்லிய ஒன்று இங்கும் ஏற்படுத்தைது. படைப்பாளியின் மொழிச் செழுமை போதிய அளவுக்கு இருந்த போதிலும், செம்மையாக ஒத்து வரும் சீர்களை இடா விட்டால், வலிந்து புகுத்தும் நிலை ஏற்பட இடமுண்டு. பழந் தமிழில் இடம்பெற்றிருப்பதுபோன்ற வழக்கொழிந்த சொற்கள் பலவும் பொருளை எளிதில் விளங்கிக்கொள்ள இயலாதனவாக இருப்பது உண்மைதான். என்பதனால், எளிமையான சொற்களைக் கையாளுதலே முறையான செயலாகும். பாரதீய இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம்.

எனினும், மரபுப் பாவில் தேவையற்ற சொற்கள் நிறைந்து கிடக்கின்றன என்ற குற்றச்சாற்றை நாம் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. பழந்தமிழ்ப் பாக்களில் ஒவி நயத்துக்காக அளபெட என்ற பெயரிற் சில எழுத்துகளும், பொதுவான மோனை, எதுகைகளுக்காகச் சில அணிச் சொற்களும் இடம் பெற்றிருப்பது உண்மையே.

‘தொழாள்’ என்பதிற் கவிதைக்கேற்ற ஒசையில் ஒரு மாத்திரை குறைந்திருப்பதால், ‘தொழாதாள்’ எனப்பட்டது. ‘தொழாதாள்’ என்று வருதலும் முறைதான். ஏனினும் அளபெட என்பது ஒரு சிறப்பான அணியாக அந் நாளிற் கருதப்பட்டிருந்தது. இன்று அதன் பயன்பாடு அருகிவிட்டதால், அதன் அருமை புரிதலுக்குள்ளாவதில்லை.

ஆனாலும், தேவையற்ற சொற்கள் நிறைந்திருப்பதாகக் கூறுவதை ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது. தனது கட்சி வெற்றிபேற வேண்டும் என்பதற்காக முன்வைக்கப்படும் வாதத்தில், உறுதியான உண்மைகள் மட்டுமே இடம்பெற வேண்டும்.

ஒரு மரபுசார் கவிதையையும் அதே கவிதை கூறும் பொருளைக் கையாண்டுள்ள ஒரு புதுக்கவிதையையும் இங்கே தருகிறோம். இருவேறு கவிஞர்களின் மரபு - வரவுகளில் எதில் தேவையற்ற சொற்கள் நிறைந்து கிடக்கின்றன என்பதை நீங்களே முடிவு செய்யுங்கள். அதே நேரம் எல்லாப் புதுக் கவிதைகளையும் நாம் குறை சொல்வதாக எண்ணிவிடவும் கூடாது.

மகாகவி யின் கவிதை இது:-

'சிறுநண்டு மணல்மீது படமொன்று கீறும்
சிலவேளை அதைவந்து கடல்கொண்டு போகும்.'

இக் கவிதை வெளிவந்து சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டில் வெளிவந்த தமிழ்நாட்டுக் கவிஞர் ஒருவரின் புதுக்கவிதை இது:-

'கரையிலே நண்டுகள் எல்லாம்
வந்து வந்து
காவிய வரலாறு எழுதிப் போயிற்று.
அந் நண்டுகளின் தாயான
கடலின் கரங்களோ
அவற்றை
ஒன்றுகூட மிஞ்சவிடாமலும்
தம் குழந்தைகள் எழுதியவைதாம்
என்பதை எண்ணிப் பாராமலும்
உடனுக்குடன் வந்து அழித்துப் போயிற்று.'

வழக்கொழிந்த சொல் எனும்போது, நாம் இதனை வரலாற்றுக் கண்கொண்டு பார்க்க வேண்டும். ஆகவே நாம் இப்போது மிகப் பின்னே போகவேண்டி இருக்கிறது.

'ஏழ்' என்றால் என்ன? ஏழு, ஏழாவது, ஏழின், ஏழுக்குத் தொடர்புடைய - என்றெல்லாம் பொருள் கூறலாம்.

நமது நாடான இலங்கைத் தீவுக்குத் தெற்கே, ஏறக்குறை ஏழாயிரம் - பத்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், ஒரு நிலப்பரப்பு இருந்தது. பெரிய நிலப்பரப்பு. அப்போது இமயமலை தோன்றியிருக்கவில்லை என்று ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. மத்தியதரைக் கடல் இன்னும் கிழக்காக நீண்டு சீனாவையும் ஊடறுத்துக் கடற்பரப்பாகவே இருந்தது என்று நிலவியலாளர்கள் கூறுகின்றார்கள். இந்த நிலப்பரப்பு ஏற்பட்டதற்கு முன்னர், அதற்கும் தெற்காக இன்னும் நிலம் பரந்திருந்தது என்பதுவும் பூகோள் விஞ்ஞானத்தால் நிருபிக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது, ஆப்பிரிக்காவையும் அவுஸ்திரேலியாவையும் உட்கொண்ட ஒரே நிலப்பரப்பாக இந்தியா, சீனா, மறுபக்கமான அரேபியா என்பன இந் நிலப்பரப்புடன் ஒன்றியிருந்தன. இமயமலை தோன்றக் காரணமாகவிருந்த இறுதிக் கடற்கோள், ஏறக்குறைய 7,000 - 10,000 ஆண்டுகளில் நடந்திருக்கிறது. (அதற்கு முன்னரும் பற்பல கடற்கோள்கள் ஏற்பட்டு - அவை பத்து என்ற ஒரு கணிப்பும் உண்டு - பூவின் தென் முனையளவிலிருந்த நிலம் சுருங்கிச் சுருங்கி வந்திருந்ததாகவும், இதனோடு இருபுறத்திலுமாக ஒன்று பட்டிருந்த ஆப்பிரிக்காவும் அவுஸ்திரேலியாவும் அப்போதே சிறிது சிறிதாக விலகத் தொடங்கியிருந்ததென்றும் கூறுகின்றார்கள்.) இந்த இறுதிக் கடற்கோளின் போதுதான், இன்றைய நில அமைப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. கோண்ட்வானா, லெஸ்ரியா, குமரிக் கண்டம் என்றெல்லாம் அழைக்கப்படும் அந் நிலப்பரப்பு கடலுள் முழுகிவிட்டது. இருபது அல்லது இருபத்தையாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை முன்னர் கடற்கோள்கள் நிகழ்ந்திருக்கலாம் என்றும் நிலவியலாளர்கள்

கணிததுள்ளார்கள். இவ்வாறான கடற்கோள்களின் போதுதான் மக்கள் சிறிது சிறிதாக வடக்கே வந்திருக்கின்றார்கள்.

இவ்வாறு கடல் கொண்ட நிலத்துக்கு, Scaler என்பார், ‘லெமூரியா’ எனப் பெயரிட்டுள்ளார். இந் நிலத்தில் அரிய வகைக் குரங்கினம் ஒன்று அந் நாளில் வாழ்ந்திருக்கிறது. அக் குரங்கு பின்னர் ‘லெமூர்’ என்றே பெயரிடப்பட்டுள்ளது. மயக்கம் என்னவென்றால். லெமூர்க் குரங்குகள் வாழ்ந்ததால் இந் நிலம் லெமூரியா எனப்பட்டதா, அல்லது லெமூரியா என்ற நிலப்பறப்பில் இக் குரங்குகள் வாழ்ந்ததால் அவற்றுக்கு இப் பெயர் பின்னாலில் இப்பட்டதா என்பதுவே. இதனைத் தெளிவாகத் தீர்த்து வைக்கின்றார் தேவனேயப் பாவாணர் அவர்கள்.

“எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே.”

(தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம் - 157)

என்பார் தொல்காப்பியர். நிலத்தினைக்குரிய பெயர்களுட் பல, கண்டப் பெயராகவும் நாட்டுப் பெயராகவும் ஊர்ப் பெயராகவும் வழங்கி வந்தன என்பதை இன்றும் அவற்றுக்கு வழங்கும் பெயர்களால் அறிகிறோம்.

குமரி - குமரிக் கண்டம்

பனை - பனைநாடு, திருப்பனந்தாள், பனைமரத்துப் பட்டி

தெங்கு - தெங்கநாடு, திருத்தெங்கர்

பாலை - பாலைநாடு, பாலையூர்

நாவல் - நாவலம்பொழில்

நெல்லி - திருநெல்லிக்கா, நெல்லித் தோப்பு

ஆஸ் - திருவாலங்காடு

பூல் - பூலாங்குறிச்சி

குமரி என்பது ஒரு மூலிகைச் செடி. இதனைச் சோற்றுக் கற்றாமை என்று நாட்டுப்புற மக்கள் வழங்குவர். குமரிச்செடி மிகுந்திருந்த காரணத்தினால் குமரிக் கண்டம் எனப் பெயர் வழங்குவதாயிற்று.

மூலிகை என்பதன் கடைக்குறை மூலி.

இலை + மூலிகை = இலைமூலிகை.

இலை மூலி - இலைமூரி - இலைமூரி.

இலைமூரி என்னும் குரக்கினம் வாழ்ந்ததால் இலைமூரியா என வழங்கிற்று என்பதனைவிட, இலை மூலி - இலைமூரி - இலைமூரி - இலைமூரியா எனக் குமரிக் கண்டம் வழங்கப்பட்டது என்பது சாலப் பொருந்தும்.

(வேர்க் சொற் கட்டுரைகள் - 4' எனும் ஞா. தேவனேயப் பாவாணரது நூலின் பதிப்பாசிரியர் உரையில் கோ. இளவழகன்.)

குமரி என்பதற்கும் இதே ஆய்வை நாம் பின்பற்றலாம். இலை என்பதைக் குழு என்றும் சொல்கின்றோம். மிகப் பழந் தமிழில் லகரமே இருந்ததாகவும் ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. எனவே குழு என்பது குலை என்று இருந்திருக்க வேண்டும். குலை மூலிகை எனக் கொண்டு பார்த்தால், குமரி என்று சொல் ஏற்பட்டிருக்கவும் வாய்ப்புள்ளது.

இலங்கைக்குத் தெற்கே இருந்த இந் நிலம், இலங்கைக் கரையிலிருந்து ஏறக் குறைய இரண்டாயிரம் மைல்களுக்கப்பாற் பரவியிருந்தது என்றும் ஒரு கணிப்புண்டு.

சில ஆயிரம் கற்கள் நீளமும் அதே அளவு அகலமும் கொண்ட நாடுதான் ஸெழூரியா என்று, விலங்கியல் வல்லுநரான ஏர்ஸஸ்ட் ஹேக்கல் கற்னினார்.

நிலவியல் அறிஞரான எட்வர்ட் குயஸ் என்பார், இதற்கு Gondwana Land எனப் பெயரிட்டார். நமது இலக்கியங்கள் குமரிக்கண்டம், நாவலம் நாடு என்கின்றன.

இக் கூற்றுக்கள், 7,000 - 10,000 ஆண்டுகளின் அளவினவையா என்பதற்குத் தெளிவில்லை. என்ற போதிலும் ஒரு காலத்தில் இந் நிலப்பரப்பு இலங்கையிலிருந்து இரண்டாயிரம் கல்களுக்கு அப்பால் வரையிற் பரந்திருந்திருக்கிறது.

அவ்வாறு மிகத் தெற்கே இருந்த நிலப்பரப்புக்கு ஒனிநாடு எனும் பெயர் கொடுக்கவும்பட்டிருக்கிறது. அது குமரி நாட்டின் ஒரு பிரிவா அல்லது குமரி என்று பிற்காலத்திற் பெயர் குட்டப்பட்டதற்கு முன்பிருந்த நிலமா என்பதற்குரிய சான்றுகளும் தெளிவாக இல்லை. குமரிக் கண்டம் என்ற பெயரும் பிற்காலத்தில்தான் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். கடற்கோள்களுக்கு முன்னர் இந் நிலப்பரப்புக்கு என்ன பெயர் இருந்திருக்கும் என்பது ஆய்வின்மூலம் இன்னும் நிறுவப்படவில்லை. அல்லது நமக்குக் கிடைக்கவில்லை.

இந் நிலப்பரப்பில், ஏழு தொகுதிகளைக் கொண்ட ஏழு நாடுகள் - மொத்தமாக நாற்பத்தொன்பது நாடுகள் - ஒரு கால கட்டத்தில் இருந்ததாகச் சில தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. இந் நாற்பத்தொன்பது நாடுகளும் கடல் குழந்த நாற்பத்தொன்பது தீவுகளா, அல்லது ஒரே நிலப்பரப்பின் பிரிவுகளா என்பதற்கோ, ஆய்பிரிக்காவும் அவுஸ்திரேலியாவும் இணைந்திருந்த காலகட்டத்திலா அதற்கு முன்னர் என்பதற்கோ விளக்கங்கள் இல்லை. இது குறித்து நாம் இன்னும் விரிவாகப் பார்ப்பதற்கு இந் நூல் ஏற்றதல்ல என்பதால் எடுத்த கருத்துடனேயே நின்று கொள்வோம்.

தமிழ் இங்கேதான் பிறந்தது; வளர்ந்தது. உலகின் முதன் மொழி தமிழ்தான் என்பதற்குரிய சான்றுகள் இப்போது பெருகி வருகின்றன. கடந்த 200 ஆண்டுகளாக உலகின் பல்வகை அறிஞர்களும் நிறுவிவரும் உண்மை வரலாறு இது. நமக்கே புதுமையான வரலாறு நம்முடையதாக இருக்கிறது!

பலநூறு பக்கங்களை உள்ளடக்கக்கூடிய ஆய்வின் சுருக்கம்தான் மேலே தரப்பட்டது.

எனவே 'ஏழ்' எனப்படுவது இந் நாடுகளைக் குறிக்கும் சொல்லாகவும் முன்னர் பயன்பட்டது. இன்றைய தமிழின் சொற்களைப்போல் அச்சொல்லும் பின்னர் பல திரிபுகளைக் கண்டது.

ஏழ், எழ், எழு, எனு, எவு, எள, ஹெள எனத் திரிபு பெற்று, ஹெள திவு என்று அது சிங்களத்தில் நமது நாட்டின் பெயராக வழங்கப்படுகிறது. ஏழ், ஏழகம், ஏழம், ஈழம் என்று அப் பெயரே தமிழுக்கும் ஆகியது.

மேன்மிகுதியாகவும் ஒரு சான்றை இங்குக் குறிப்பிட்டுவிட்டுத் தொடர்கிறோம்.

பழைய, புதிய ஏற்பாடுகளில், முதல் மனிதராகிய ஆதாம் தந்தை அவர்கள் வழந்த இடம் 'ஈடன்' அல்லது 'ஏடன்' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஈழதான் அந்த ஏடன் என்பதுவும் எண்ணைத்தக்கது. சோழர் என்ற சொல் தெலுங்கு போன்ற மொழிகளில் சோடர் என வழங்கப்படுவதுபோல், முதன் மொழியின் பிறப்பிடமான தமிழின் ஈழம் அல்லது ஏழகம்தான் ஏடனாகியிருக்க இயலாதா?

ஹெள, ஹெல என்படும் சொல்லே எலங்கா, லங்கா என மாறியது. இப்போது நமது நாட்டின் பெயர் ஸ்ரீ லங்கா. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் லங்கா. தமிழில் இலங்கை. இன்றைய பயன்பாடு லங்கா. அன்றைய பயன்பாடு ஏழ் அல்லது ஈழம்.

எனவே, அன்றைய புலவர்கள் எவ்வாறு ஈழம் என்றோ ஸ்ரீ லங்கா என்றோ இலங்கை என்றோ பயன்படுத்தியிருப்பார்கள்?

'ஏழ்' என்பது வழக்கொழிந்த சொல், அகரமுதலி வேண்டுமே என்ற கூச்சல் வெற்றுக் கூச்சல் அல்லாமல் வேறொன்ன? இன்று எவருமே ஏழ் என்று எழுத வேண்டியதுவுமில்லையே!

அகராதியைத் தேட வேண்டுமே என்ற களைப்பும் வெறுப்பும், உங்களது அறிவுத் தேடுதலை விளாக்குறி ஆக்குகின்றனவே!

ஆகவே, பழந்தமிழ்ப் பாக்களை அன்றைய தமிழின் நிலையைக் கொண்டுதான் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

'அரசர்களுக்குப் புகழாரம் குட்டுவதற்காகத் துணை போன மரபுக் கவிதைகளைத் தூக்கி எறிவோம்!' என்றார்கள்.

இதுவும் பகுத்தறிவற்ற கூச்சலேயாகும். 'எவ்வகைப் பயனுமற்ற அந்த இரந்துண்ணுவோனைப் பெற்ற தாயைக் கொல்வோம்!' எனும் கூச்சலுக்கு ஒப்பானது இது.

அரசர்களைத் தூக்கியெறிந்த எத்தனையோ பாக்கள் நமது பழந்தமிழ்ப் பாவிலக்கியத்திற் காணப்படுகின்றன. எய்தவனை விட்டுவிட்டு அம்பை நோகுதல் என்ற முதுமொழிதான் நினைவுக்கு வருகிறது!

அந் நாளில் அரசனையும் பாடுவது ஒரு மரபாகவோ புலவர்களின் ஒரு கடனாகவோ இருந்திருக்கிறது. இன்றைய புதுக்கவிதைகளிற்கூடச் சில வேளை இது பின்பற்றப்படுவதை நாம் கண்டு வருகின்றோம்.

புலவர் சிலர் தங்களையும் தங்களைச் சார்ந்தோரையும் வாழவைத்துக்கொள்வதற்காக அரசர்களைப் புகழ்ந்து பாட வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கலாம். நல்ல அரசர்களைப் பாடுவதில் யாருக்கு என்ன குறை வந்துவிடப் போகிறது? கெட்ட அரசர்களைப் பாட வேண்டிய நிலைக்கு வற்புறுத்தப்பட்டவர்கள், வஞ்சப் புகழ்ச்சியாக

அதாவது புகழுவது போல் இகழப் பாடியுள்ள பல பாக்கள் இலக்கியத்திற் காணப்படுகின்றன. அன்று புதுக்கலிதைதான் இருந்திருக்குமானால் அதிலும் பாடியே இருப்பார்கள்! அவ்வாறு பாடாப் புலவர்கள் அரசர்கள் துன்புறுத்தியும் இருக்கலாம். அரசர்களைக் கொண்டு மக்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்துகொள்வதற்காகவும் அவர்கள் பாடியிருக்கலாம். அரசர்களைப் பாடும்போதே புலவர்கள் கையாண்ட அணி வகைகளைல்லாம் இயற்கை, கலை, போர், பெண்மை, தாய்மை, காதல், அச்சமின்மை போன்றவற்றால் நிறைந்திருப்பதை நாம் காணவில்லையா?

இன்னொரு வகையாகவும் இதனை அணுகலாம்.

அச்சப் பொறியே இல்லாத அந் நாளில், அரண்மனைகளிலும் செல்வர்களின் இல்லங்களிலும் மட்டுமே ஒலைப் பதிவுகள் நடைபெற்றிருக்கலாம். புலவர்கள் தங்களிடமிருந்த ஒலைகளில் எழுதி முடித்திருந்தால், எஞ்சிய ஒலைகளைப் பெறும் என்னத்தில், எழுதியவற்றை அரசனிடம் பாடிக் கொடுத்துவிட்டுப் புதிய ஒலைகளைப் பெற்று வந்திருக்கலாம். அந் நேரத்தில் அரசனைப்பற்றியும் பாட வேண்டிய ஒரு முகமன் முறை இருந்திருக்கலாம். அரசன் கொடுத்த பரிசை விற்றுப் புதிய ஒலைகளை வாங்கியிருக்கலாம்.

எல்லாவகைப் பாக்களையுமே புலவர்கள் பாடியிருந்தாலும், அரசர்களைப் போற்றிப் பாடியவை மட்டுமே அரசர்களாற் போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்டும் வந்திருக்கலாம். மற்றையவை எழுதப்பட்டிருந்தாலோ அல்லது வாய்மொழிப் பாக்களாக இருந்திருந்தாலோ அவை அழிந்து போயிருக்கலாம். அல்லது அழிக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

இவ்வாறாகப் பல காரணங்கள் இருந்திருக்கக்கூடிய வாய்ப்புகள் காணப்படும்போது, மிக உயர்வாக வார்த்தெடுக்கப்பட்ட வெளிக்கொண்டியல் ஒன்றை நமது கையாலாகாத் தன்மைக்காக இழித்துரைப்பது முறையா?

‘இது கம்பியூட்டர் காலமாகையால், பயணத்தின் போதோ கழிவறையில் இருக்கும் போதோ கிடைக்கும் சிறு ஒப்பிலோ வாசித்துப் பொருள் விளங்கி முடிக்கக்கூடியதாகக் கவிதை மிகவும் சிறியதாகவே அமைதல் வேண்டும். நீண்ட கவிதைகளாலோ தொடர்நிலைக் கவிதைகளாலோ பெரும் பயனொன்றும் விளைந்துவிட முடியாது. இதற்குப் புதுக்கலிதைதான் பொருத்தமானது! ’ என்றும் ஒரு போடு போட்டார்கள்!

இந்த அழிவுரை ஊருக்குத்தான் என்று நினைத்துப் பரப்பியவர்கள் தங்களை நிலைநிறுத்திக்கொள்ளக் காவியங்கள் பாடினார்கள். கேட்டவர்களோ துணுக்குக் கவிதை எழுதிக் காணாமலே போய்விட்டார்கள்!

இறுக்கமும் சுருக்கமும் கவிதையின் உயிர்த்தன்மைகள் என்பதை நாம் முன்னரே கூட்டிக் காட்டியுள்ளோம். அதற்காக வேண்டிச் சிறியவையாக அமையக்கூடியவை மட்டுந்தான் எழுதப்படுதல் வேண்டும் என்றோர் ஒழுக்காறு கவிதைக்கு இல்லவே இல்லை! அப்படிப் பார்த்தாற் கவிதை வளர்ச்சிக்கே இடமில்லை. பொருள் எங்கே முழுமை பெறுகிறதோ அங்கேதான் கவிதை முடிவுறல் வேண்டும். அதன் பிறகு எவ்வளவுதான் அக் கவிதையை நீட்டினாலும் அது நீட்சி பெறுவதில்லை. நீண்டு விடக் கூடாதே என்று இடையில் நிறுத்தினாலும் சுருக்கினாலும் கவிதை நிறைவு பெறுவதில்லை.

அதே வேளை, சிறிய பாவுக்கு யாப்பிலக்கணத்தில் எந்தத் தடையும் இல்லை. இலக்கணமே உண்டு. யாப்பிலக்கணத்திற் கவிதை சிறியதாக இருக்கக் கூடாது என்று ஏதாவது ஒழுக்காறு இருக்கிறதா?

'கம்பியூட்டர் யுகம்' என்கின்றார்களே, இந் நாளில் ஒரு வாய்தான் உண்கின்றார்களா? பத்தடி நடக்கும் தொலைவை ஒரே அடியில்தான் நடக்கின்றார்களா? எட்டு மணிக்கூறின் உறுக்கத்தை ஒரு மணிக்கூறில் நிறைவு செய்கின்றார்களா? அம்மா என்று அழைப்பதற்கு மாற்றாக அம் அல்லது அ என்றான் அழைக்கப் பொழுதிருக்கிறதா? இருபத்து நான்கு மணிக்கூறு இரண்டொன்றாகக் குறைந்துபோய்விட்டதா?

கவிதை மட்டும் ஏன் தனது அகவையைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும்? கணினி வந்திருப்பதாற் கவிதை ஒளிந்து கொள்ள வேண்டுமா?

பொழுதுபோக்குக்காவும் பயணத்துக்காகவும் கவிதையைக் கையாளத் தொடங்கினால் கவிதையின் நிலை என்னாகும்? பயன்படும் வகையில் பயணத்தையும் மேற்கொள்வதற்காகக் கவிதையைப் பயன்படுத்துதல் வேறு, விரைவு நிலையில் மட்டுந்தான் கவிதை படித்தல் வேண்டும் என்பது வேறு. யாரோ ஒரு முட்டாள் முதன்முதலாகச் சொன்னதை மற்றவர்கள் தூக்கி அலையத் தேவையில்லை.

விரைவு நிலையிற் படித்துவிட்டுத் தூக்கி ஏறிவதற்காக ஒரு கட்டுரை எழுதலாம். சிறிய உரைநடையை, நகைச்சுவையை எழுதலாம். உயர் நிலையில் வைத்து நுணுக்கமாக எழுதப்பட வேண்டிய கவிதையை ஏன் இவர்களுடைய கெடுநோக்குக்குப் பலி கொடுக்க வேண்டும்? நுணிப்புல் மேய்வதற்காகவோ மேய்ந்துவிட்டு வீசி ஏறிவதற்காகவோ கவிதையின் தரத்தை இறக்கிவிடவும் முன்னேற்பாடாக இருப்பவர்கள்தாம் கவிதைக் காவலர்களா? அவர்கள் முதலிற் கவிஞர்களா? கவிதையின் சிறப்பையே இறக்கக் கோருபவன் இலக்கியவாணாக அமைதல் ஏற்றுக்கொள்ப்பாட்கூடியதா? புதிதாக வருபவர்களை இவ்வாறான கூற்றுகள் பாழ்ப்படுத்திவிடும் என்பதையாவது இவர்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டாமா? இவர்கள் சமுதாயத்துக்கு என்ன செய்து விடப் போகின்றார்கள்?

தொல்காப்பியர், பவணந்தியார், மற்றுமுள்ள யாப்பிலக்கண நூலாசிரியர்கள் கூறியதென்ன, இவர்கள் கூறுவதென்ன?

அறுபதெழுபது தனிக் கவிதைகளைக் கொண்ட ஒரு தனித்தொகுதி இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதில் நாறு பக்கங்களோ அதற்கு மேலோ பக்கங்களும் உள்ளன.

இதைத் தெளிவுறப் படித்து வாசகர்கள் திறனாய்வும் செய்கின்றார்கள். அறுபது கவிதைகளின் நூற்றுச் சொச்சப் பக்கமுள்ள ஒரு நாலைப் படிப்பவரால், அதே பக்கங்களையோ அதைவிடக் குறைவான பக்கங்களையோ கொண்ட ஒரு தொடர்நிலைச் செய்யுள் நாலை, அதாவது ஒரு காவியத்தைப் படிக்க நேரமில்லை என்று சொல் வது எவ்வளவு முட்டாள்தனமான ஒரு சொல்! காதிற் பூ சுற்றுதல் என்பது இதனைத்தான்! இதை நம்பி அவர்களைப் போலுமே சொல்வபவர்களை என்ன சொல்வது?

எதையும் படிக்க நேரமில்லாதவர்கள் தங்கள் பாட்டுக்குக் கவிதை படிப்பதை விட்டுவிட்டுத் தங்கள் வேலைகளைக் கவிக்கப் போகட்டும். ‘எனது கவிதையை நீ படித்துத்தான் ஆக வேண்டும்!’ என்று எந்தக் கவிஞரும் அவரை மிரட்டவில்லையோ! உங்களுடைய இந்த நிலைக்காக, அதாவது கவிதை படிக்க நேரமில்லாமை குறித்து நீங்கள் கவலைப்பட்டங்களானால் அதை ஏற்றுக்கொண்டு உங்கள்மீது இரக்கப்படலாம். அதை விட்டுவிட்டு நீண்ட கவிதை வேண்டாம் என்று கறுவதற்கு நீங்கள் யார்? கவிதை என்ன, உங்கள் வீட்டுப் பரம்பரைச் சொத்தா? தமிழ் இன்றும் நிலைத்து நிற்பதற்குக் காரணம் அதன் காவியங்கள்தாம் என்பதைக்கூட அறியாத உங்களுக்குக் கவிதை குறித்துக் கருத்துச் சொல்லும் உரிமை இல்லை இல்லை!

‘வரவுக் கவிதையை வளர்ப்பதில் அப்படி என்ன உயிர் போகும் தேவை இருந்ததோ,’ என்று பலரும் குழந்தைகளுக்கு அளவுக்கு அதனைக் காமா சோமாவென்று புகழ்ந்து தள்ளிய கவிஞர் பெருமக்கள், கண்முடி என்று சொல்வார்களே, அந்த நிலையில் மரபுக் கவிதையை வையவும் பின்னடையவில்லை. அதனைத் தவிர்த்து அவர்கள் புதுக்கவிதையைப் புகழ்ந்து செய்ந்திருந்தால், நிலைமை வேறாக இருந்திருக்கும் என்பதுதான் நமது நிலைப்பாடு.

இவர்கள் உண்டாக்கிய வீண் பழி, யாப்பு வரையறையைப் பயில்வதினின்றும் பாவல்ல பல்லாயிரம் இளைஞர்களைத் தடை செய்தது எனும் கூற்றில் தவறேயில்லை.

அவர்களின் கூற்றில் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சில உண்மைகளும் இருக்கத்தான் செய்தன என்பதை நாம் மறுக்கவுமில்லை. அதற்காக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட இயலாப் பல வீண் பழிகளை நாம் கட்டிக் காட்டாமலும் இருக்க முடியாது. இதில் நகைச்சலைக்குரியது என்னவென்றால், அறிந்த பிறகும் இன்னும் பலர் அதையேதான் கூறிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதுதான்!

வரவுக் கவிதையின் சிலபல குறைபாடுகளை நுனுக்கமாகவே மறைத்துவிட நினைத்த யாப்புவழிக் கவிஞர்கள் சிலரோ, மிகவும் நுனுக்கமாக ஒரு செயலைச் செய்தார்கள். இன்னும் செய்துவருகின்றார்கள். மரபுப் பாவுக்குரிய மோனை, எதுகை அணிகளையும் இடைக்கிடை புகுத்தி, மரபுப் பா அன்பர்களையும் படிக்கச் செய்து, இதுதான் புதுக்கவிதை என்றும் ஒரு மரபை வளர்த்து வரவுப் பாவைக் கையாண்டார்கள். வெற்றிதான்!

அவர்களுடைய கவிதைகளில் மோனை, எதுகைகள் உண்டு. பல இடங்களிலும் அளவொத்த ஒசைகள் உண்டு. நல்ல தமிழும் கவித்துவமும் நிறையவே உள்ளன. சொல் புதிது, சுவை

புதிது, பொருள் புதிது என்ற பாரதியின் வரையறைக்குள் நின்று யாக்கப்பட்டவையாகவும் அவை மிர்ந்தன. கவிஞர் மேத்தாவை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம்.

இவ்வாறான கவிதைகளைப் படிக்கும்போது, 'கவிதைகளின் இதே நிலை, தமிழ்ப் பாவின் பழுமறை வளர்ச்சியின் போது முன்னரும் இருந்திருக்கவே வேண்டும்,' என்று எழும் உணர்வைத் தடுக்க முடியவில்லை.

இன்றைய பெரும்பாலான புதுக்கவிதைகளின் நிலையிலும், அதன் பிறகு மேத்தா வின் கவிதை நிலையிலும் அந் நாளிற் பாக்கள் பெருகிக்கொண்டிருந்தபோதுதான், குழப்பமான இந் நிலையைத் தடுக்க இறுக்கமான யாப்பு வரையறை எழுந்திருக்க வேண்டும் என்றும் கருத இடமுண்டு.

இன்னும் அரை அல்லது ஒரு நாற்றாண்டுக்குப் பின்னரோ, சில வேளை அதற்கு முன்போகூட, இன்று குவிந்து வரும் புதுக்கவிதையின் நிலையும் ஒதுக்கப்பட்டுத் தமிழில் உள்ள யாப்பு வரையறையோ அதுபோலொன்றோ தலைதூக்கலாம் என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை.

அதன் முன்வரவைக் கூறுவதுபோல்தான் மேத்தாவின் கூற்றும் அமைந்திருக்கிறது!

நாம் இங்கே வலியுறுத்த முற்படுவது எதனையென்றால், மிக அருமையான மேனாட்டு வெளிக்கொண்டியல் ஒன்றை வளர்த்தெடுப்பதில் நம் கவிஞர்கள் பலர் சில பல வழுவான அனுகு முறைகளையும் கையாண்டுவிட்டார்கள் என்பதைத்தான்.

நடந்துவிட்ட அத் தவறுகளைப் பொதுவில் கீழ்க்கண்ட வாறாக நிரவிடலாம்:-

- ❖ பொருளுக்கு இயைபுடைய பெயரிடத் தவறியமை.
- ❖ உயர் நிலையின் தமிழ்ப் பாவைத் தாழ் நிலையினதெனப் புதியவர்கள் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும் எனுமாவுக்கு அதனைக் கீழ்ப்படுத்தியமை.
- ❖ தமிழின் ஒரே இலக்கியமாகத் தொன்றுதொட்டு மிரிந்திருக்கும் பாக்களைப் புறக்கணித்தமை.
- ❖ தமிழ்க் கவிதைப் பரப்பு கடந்து வந்திருக்க வேண்டுமென்று நாம் முடிவெடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலைக்கே கவிதைப் பிறபோக்கை ஏற்படுத்தியமை.
- ❖ மேனாட்டாரின் சிறுகதை, நவீனம், புதுக்கவிதை என்பன தமிழில் தோன்றி யதற்குப் பிறகுதான் மக்கள் இலக்கியமே தமிழில் உண்டாகியது என்றும் இதற்கு முன் தமிழில் மக்கள் இலக்கியமே இல்லை என்றும் ஓர் எண்ணம் நமது பண்பாட்டில் நொண்டித் தோற்றமுறவாவது நடந்துகொண்டமை.

இப் பொய்நிழல் இனியும் தொடராது நம்மைவிட்டு நீங்குதல் வேண்டும். எந்த நாட்டு இலக்கியத்தின் மீதும் மொழியின் மீதும் நமக்குக் காழ்ப்புணர்வு கூடாது எனும் கொள்கையை உடையவர்கள் நாம். நமது மொழியையும் இலக்கியத்தையும் நாமே இழிவுபடுத்துவது பொறுத்துக் கொள்ளப்படக் கூடியதுதானா?

நமது இலக்கியத்தின் மீதே நாம் வெறுப்புமிழ்ந்து நடந்து கொண்டமையை நினைத்து நாணமுற்று. அதற்கு மாற்றாகப் புதிய வலிமையுடனும் சுறுசுறுப்புடனும் நாம் இனிச் செயற்பட வேண்டும்.

மறைமலையடிகள், தனித்தமிழ் இயக்கத்தைச் செவ்வையூற நடத்தியவர். பரித்திமாற் கலைஞர், பாம்பன் குமரகுருதாச அடிகள் போன்றோரும் தனித்தமிழ் வளர்ச்சியிற் பெரும் பங்காற்றியவர்கள். மறைமலையடிகளின் பிற்காலத்தில், தேவநேயப் பாவாணர் அவர்கள் இதில் மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் திகழ்ந்தார்.

பாவாணரின் வாழ்க்கை தனித்தமிழுக்காகவே முழுமை பெற்றது. வழக்கொழிந்து போன பன் னாறு தமிழ்ச் சொற்களை ஆய்ந்து கண்டுபிடித்தார். ஆயிரக்கணக்கான பழந் தமிழ்ச் சொற்கள் வழக்கொழிந்துபோகுமாறு இருட்டடிப்புச் செய்த, சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் வெளியிட்ட தமிழ் அகராதியைத் தொகுத்தவர்களைக் குறை கூறினார். சமஸ்கி கிருத மொழியில் அதன் ஐந்தில் ஒரு பங்கு தமிழ்ச் சொற்களால் ஆனதை எடுத்துரைத்தார். இதனால் அவர் தமது தொழில் முன்னேற்றங்கள் பலவற்றை இழக்க நேர்ந்தது. வறுமையுடன் போரிட்டே அவர் தமிழ்களிடமிருந்து தமிழூக் காப்பாற்றப் போராட்டனார்.

அவருடைய உழைப்பையும் தேவையையும் பாராட்டி மறைமலையடிகள் அவருக்கு உயர்வான ஒரு சான்றிதழை அளித்தார். தனித்தமிழ்ப் பற்று மிக்க மறைமலையடிகள், தனித்தமிழ்ப் பற்று மிக்க பாவாணர் அவர்களுக்கு மகிழ்ந்தளித்த அச் சான்றிதழ், ஆங்கில மொழியில் அமைந்திருந்தது!

தாய்மொழி மீது பற்றுள்ளவன், எந்தப் பிற மொழியையும் இழிவுபடுத்தமாட்டான் என்பதையே நாம் இதிலிருந்து விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். குறைகளைச் சுட்டுதல் வேறு, இழித்தல் வேறு.

கடந்த இரு நாற்றாண்டுகளின் ஆய்வுப்படி, தமிழ்தான் ஞால முதன்மொழி என்ற உண்மை முகிழ்த்தெழுந்திருக்கும் இவ் வேளையில், தமிழ்ப் பாக்களை இழிவு செய்பவர்களைக் குறித்து நாம் என்னதான் கற்றாம்?

இப்படிக் கூறிவிடுவதால், யாப்புக் கவிதைதான் எழுத வேண்டும் என்று நாம் கூறுவதாக யாரும் புரளி கிளப்பிலிடக் கூடாது. நாம் கூறுவது என்னவென்றால், யாப்புக் கவிதையை இகழாமல், அதையும் அறிந்துகொள்வது நல்லது என்பதுவும், அதனையொட்டி நிங்கள் மீந்லைச் செய்யலாம் என்பதுவும்தான். அல்லது யாப்பைக் கல்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை, யாப்புக் கவிதையையும் அதன் இலக்கணத்தையும் இழித்துரைக்காதீர்கள் என்றும் நமது நிலைப்பாட்டைக் கூறலாம்.

தமிழில் வரவுக் கவிதைகள் செழுமையூற வேண்டும் என்பதுதான் நமது கொள்கையும். அதற்காக நமது பாக்களை நாமே முற்றுமுழுதாக ஒதுக்கிலிடுதல் என்பது எந்த ஒழுக்காற்றிற் சேரும்?

தகழியின் படைப்பானமை:

“செம்மீன்” என்ற நாவலை முன்னிறுந்தி...!

லெனின் மதிவானம்
பிரதி ஆணையாளர்
கல்வி அமைச்சர்.

இந்தியாவின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குக் காத்திரமானதொரு உத்வேகத்தை வழங்கியது இந்திய விடுதலை இயக்கம். இவ்வியக்கத்தின் தோற்றும், வளர்ச்சி, அதன் சாதனை என்பன மக்கள் மத்தியிலே வெம்மை குல் கொண்டெழுந்த போது சமூக பொருளாதார அரசியல் துறைகளில் தேசிய உணர்வு மிக்க பலர் தோன்றினார்கள். மேலும், அவ்வியக்கமானது தன் நோக்கி பல எழுத்தாளர்களையும் சிந்தனையாளர்களையும் ஆகர்சித்திருந்தது. இத்தகைய உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாகத் தோன்றியதே ‘இந்திய முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கமாகும்.’ இந்தப் பின்னணியில் உருவாகக் கூடிய புதிய போக்கை, ஆழமாக விசாலிக்கக் கூடிய நாகரீகத்தைக் கட்டியெழுப்புகின்ற பணியில் இ.மு.எ.ச. முன்னின்று செயற்பட்டது. இவ்வியக்கத்தின் பங்களிப்பு சாதனை பற்றி நோக்குவதற்கு இக்காலப் பின்னணியில் எழுந்த இலக்கியப் போக்குகள் குறித்த தெளிவு அவசியமானதொன்றாகும்.

1. முதலாவது பிரிவினர் கலை இலக்கியம் சமுதாய சட்டதிட்டங்களுக்கும் விதிகளுக்கும் உட்படாது என்றனர். இலக்கியத்திற்கு புறநோக்கம் ஏதும் இல்லை எனக் கருதிய இவ்வணியினர் இலக்கியத்தில் அழகே பிரதானமானது என்ற இலக்கியப் போக்கினை வலியுறுத்தி நின்றனர். “கலை கலைக்காக” என்ற கோட்பாட்டை வலியுறுத்திய இவர்கள் கலை இலக்கியத்தை சமூக முரண்பாடுகளின்றும் பிரச்சனைகளின்றும் பிரித்து நோக்கினர். மக்களின் பிரச்சனைகளோ அவர்கள் சார்ந்த அரசியலோ கலை இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றால் இலக்கியம் அதன் தன்மையை இழப்பதாகக் கருதுகின்றனர். வெளிப்படையாகக் கூறுவதென்றால் சமூகத்தில் வாய்ப்பும் வசதியும் பெற்றவர்களின் குரலாகவே இப்போக்கு அமைந்து காணப்படுகின்றது. இலக்கியம் பிரச்சாரம் செய்யக் கூடாது எனக் கூப்பாடு எழுப்பும் இவர்கள் தமக்குப் பிடிக்காத-முரணான இலக்கிய படைப்புகளையே அவ்வாறு நிராகரிக்கின்றனர். இவ்வம்சம் அவர்களின் வர்க்க நலன் சார்ந்த அம்சமாகும். இவர்கள் அறிந்தோ அறியாமலோ சமூகமாற்றத்திற்காகப் பேனா பிடிக்கும் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை நிராகரித்தனர்.
2. இரண்டாவது பிரிவினர், தேசிய பிராந்திய வெறியோடு இலக்கியத்தை நோக்கினர். ‘கல்தோன்றி மன் தோன்றாக் காலத்திற்கு முன்னாரே வாளோடு தோன்றியது முத்த தமிழ்’, ‘தலித் பற்றிய எழுத்துக்களை தலித்துக்கள் மட்டுமே எழுத முடியும்,’ ‘பெண்ணியம் சார்ந்த படைப்புகளை பெண்கள் மட்டுமே படைக்க முடியும்’ என்ற குறுகிய சிந்தனைகளை முன் வைத்தனர். மார்க்கிய மூலவர்களான காரல் மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ், லெனின் இன்னும் இத்தகையோர் தொழிலாளர் வர்க்கத்திலிருந்து

தோன்றவில்லை என்பதற்காக தொழிலாள வர்க்கம் சார்ந்த இவர்களின் சிந்தனைகளை நிராகரிப்பதா? பாரதி பிறப்பால் தலித் இல்லை என்பதாலோ அல்லது பெண் இல்லை என்பதாலே இவரது சாதி - பெண் விடுதலை தொடர்பாக முன் வைத்த கருத்துக்களை நிராகரிப்பதா? என்ற வகையில் நோக்குகின்ற போது நிராகரிக்க வேண்டும் என்பதே இவர்களின் வாதமாக அமைகின்றது. உழைக்கும் மக்களின் போராட்டங்களை சிதைத்து அதனைக் கூனிக் குறுக்கி இறுதியில் படுதோல்வி அடையச் செய்வது இப்போக்கின் அடிப்படையாகும். இவ்வகையில் இவர்களால் படைக்கப்படுகின்ற இலக்கியங்கள் யாவும் மனிதனை அவனது ஆக்கபூர்மான செயற்பாட்டிலிருந்து பிரித்து அழிவுக்கு இட்டுச்செல்வதாகவே அமைந்திருக்கின்றன.

3. முன்றாவது பிரிவினர் கலை இலக்கியத்தை சமுதாயத்தின் விளை பொருளாக நோக்கினர். இலக்கியம் சமுதாயத்தின் உற்பத்திப் பொருளாக அமைந்திருப்பதுடன் அது சமுதாயத்தை உருவாக்குகின்ற பணியினையும் ஆற்றுகின்றது என்பதை இவர்கள் உறுதியாக நம்பினர். அழகியல் நிர்மாணிப்புகளும் எழுத்து நடைகளும் சமுதாய சூழலுக்கு ஏற்றவகையில் மாறுகின்றன. அந்தவகையில் சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்கான முயற்சிகளைச் சிறந்த முறையில் பிரதிபலிக்கும் போது இலக்கியம் புத்துயிர் பெறுகின்றது. அவ்வாறில்லாதபோது தேக்கம் அடைகின்றது. சமூகமாற்றப் போராட்டத்தில் கையிலேந்திச் செல்லக் கூடிய போர் வாளாக இலக்கியம் திகழ்கின்றது. எனவே சமூகமாற்றப் போராட்டத்தில் அக்கறை கொண்டு செயற்படுகின்றவர்கள் அரசியல் பொருளாதார போராட்டங்களில் எத்தகைய அக்கறை செலுத்த வேண்டுமோ அதேயளவு அக்கறையைக் கலை இலக்கிய போராட்டங்களிலும் செலுத்த வேண்டும் என்பதன் அவசியத்தை உணர்ந்திருந்தனர்.

இவ்வகையில் இ.மு.எ.ச. தீற்கு கம்யூனிஸ்டுகளும் கம்யூனிஸ்ட் அல்லாத தேசிய ஐனநாயக முற்போக்குச் சக்திகளுமே உந்து சக்தியை வழங்கினர். இவ்வகையில் முன்றாவது அணியினரே இ.மு.எ.ச.தீற்கு இதயமாகத் திகழ்ந்தனர். இவ்வணியினர் புதியதோர் சமூகத்திற்காக அதன் மாற்றத்தில் பங்கு கொள்ளும் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், மாணவர்கள், புத்திஜீவிகள் இன்னும் இத்தகையோரை இணைத்துக் கொண்டு சமூகப் போராட்டங்களை முன்னேடுத்தனர்.

இ.மு.எ.ச. சர்வதேச பாளிசத்திற்கு எதிராகவும் உள்ளாட்டு பிறப்போக்கு சக்திகளுக்கு எதிராகவும் உறுதிமிக்கப் போராட்டங்களை முன்னேடுத்தனர். இவர்களின் சிந்தனை, செயற்பாடுகள் என்பன ஒரு தத்துவார்த்தத் தளத்தில் முன்னேறிச் சென்றது. அத்தத்துவமானது அந்நியர் ஆட்சியை எதிர்ப்பதாக மட்டுமேன்று, சுதந்திரத்திற்கு பின்னர் இந்தியாவில் தோன்றக் கூடிய புதியதோர் சமுதாய மாற்றம் குறித்தும் கவனம் செலுத்தத் தலைப்பட்டிருந்தன. இந்திய குழலைக் கணக்கிலெடுத்து ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் முகிழக் கூடிய கலை இலக்கியங்கள் குறித்துத் தீவிர கவனமெடுத்தனர்.

இதன் தாக்கத்தை நாம் கேரளத்தில் தோன்றிய கலை இலக்கியப் படைப்புகளில் காணலாம். குமரன் ஆசான், கோசதேவ், வைக்கம் முகமது பழீர், பொன்குன்றம் வர்க்கி, குருப், பொற்றேகாட் முதலானோரின் எழுத்துக்களில் இவ்வியக்கத்தின் தாக்கத்தைக் காணலாம். இவர்களில் சிலர் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் நேரடியாகப் பங்கு கொண்டவர்கள்.

இத்தகைய இலக்கியப் போக்கில் முக்கியமான தடத்தைப் பதித்தவர் தகழி சிவசங்கரம்பிள்ளை. அவர் எழுதிய முக்கியமான நாவல்களில் ஒன்றுதான் செம்மீன் (1958). இந்நாவல் திரைப்படமாகவும் வெளிவந்தது. இதன் காரணமாக இந்நாவல் பலருடைய கவனத்தைப் பெற்றது.

கதை இப்படிதான் தொடங்குகின்றது

கேரளத்துக் கடற்கரை எத்தனையோ சிறு சிறு மீனவக் கிராமங்களைக் கொண்டது. கடலுடன் தம் வாழ்வை இணைத்துக் கொண்டு எனிய மீனவர்கள் வாழும் சின்னஞ்சிறு செம்படவச் சேரிகள். அந்தகைய சேரியை மையமாகக் கொண்ட மீனவர்களின் கதை.

கடின உழைப்பின் மூலம் உயர்ந்த வாழ்க்கையை அடையத் தூடிக்கும் செம்மன்குஞ்சு, அவனது மகள் கறுத்தம்மா வடிவும் திடகாத்திரமும் கொண்ட பெண். கடல் கன்னி என வர்ணிக்கத்தக்களாவிற்கு அவள் நாவலில் பாத்திரமாக்கப்பட்டுள்ளாள். கறுத்தம்மா சிறு வியாபாரியான பரீக்குட்டி என்னும் மூஸ்லிம் இளைஞருக்காக காதலிக்கின்றாள். அவர்களது காதல் தூய காதல். அது நிறைவேறாது முடிகின்றது நாவல். அவர்களது காதல் நிறைவேறாது என்பது கறுத்தமாவுக்கும் பரீக்குட்டிக்கும் தெரியும். சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் வலுவானவையாகக் காணப்படுகின்றன. பரீக்குட்டியிலிருந்து தன் நினைவை அகற்ற கறுத்தம்மாவால் முடியவில்லை. இவ்வாறான நிலையில் மிகுந்த சோகத்துடன் இளம் மீனவனான பழனி என்ற இளைஞனை மனக்கின்றாள். பழனி யாருமற்ற அநாதை.

கறுத்தம்மாவின் தந்தை செம்மன்குஞ்சு தான் சொந்தப் படகு வாங்குவதற்காக சம்பாதித்த பணத்துடன் மிகுந்தையை நிறைவு செய்ய பரீக்குட்டியிடம் பணத்தைப் பெறுகின்றான். பணத்திற்குப் பதிலாக மீன் தருவதாக வாக்குறுதி கொடுத்த செம்மன்குஞ்சு அதனை நிறைவேற்றித் தவறுகின்றான். பரீக்குட்டிக்கு மீன் கொடுக்கவும் வாங்கிய பணத்தை திருப்பிக் கொடுக்கவும் செம்மன்குஞ்சு மறுத்துவிடுகின்றான். காதலில் ஏற்பட்ட தோல்வி ஒருபுறமும் வியாபாரத்தில் ஏற்பட்ட நஷ்டம் இன்னொரு புறமும் வாட்டி வதைக்க பரீக்குட்டி அநாதரவான நிலையில் கடற்கரைப்பரப்பில் பைத்தியக்காரனைப் போல் அலைந்து திரிகின்றான்.

கரம் பிடித்த கணவனுக்கு உண்மையான மனைவியாக வாழ கறுத்தம்மா எவ்வளவோ முயன்று பார்த்தாள். இறுதியாக தோல்வியையே தழுவுகின்றாள். நாவலில் இந்த மனப் போராட்டத்தைச் சித்திரிக்கும் பகுதிகள் உள்ளத்தை உருக்குவனவாய் அமைந்துள்ளன. கறுத்தம்மாவின் ஒழுக்கத்தில் சந்தேகம் கொண்ட மீனவர்கள் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தோணியைச் செலுத்துவதில் முரட்டுத்தனமாக நடந்து பழனியை ஏசுகின்ற போது கறுத்தம்மாவையும் இழுத்துவிடுகின்றனர். மறநாட் காலையில் பழனியை ஒதுக்கி விட்டே கடலுக்கு செல்லும் காட்சி, பழனி கறுத்தம்மாவின் மனவோட்டங்கள் யாவற்றையும் வாசிக்கின்ற போது வாசகனின் கண்கள் குளமாவதைத் தடுக்க முடியாது. கறுத்தம்மாவின் ஒழுக்கம் குறித்து பழனிக்கு நம்பிக்கையிலிருப்பினும் ஊர்ப்பழிச் சொல் இவ் இளம் தம்பதிகளின் வாழ்க்கையை சிதைத்துச் சின்னாபின்னமாக்குகின்றது.

இது இவ்வாறிருக்க கறுத்தம்மாவின் திருமணத்தின் போது ஏற்பட்ட தகராறில் நோயாளியாகிவிட்ட சக்கி (கறுத்தம்மாவின் தாய்) இறந்துவிடுகின்றாள். மரணப்படுக்கையிலிருந்த தன் தாயை விட்டுச் சென்றமையினாலும் பழனி கறுத்தம்மாவைக் கூட்டிச் செல்வதில் பிடிவாதமாக இருந்ததனாலும் கோபமடைந்த செம்மன்குஞ்சு சக்கியின் இறப்பை கறுத்தம்மாவிற்குத் தெரிவிக்க மறுத்துவிடுகின்றான்.

எனவே இறப்புச் சேதியை கறுத்தம்மாவிற்குத் தெரிவிக்க பரீக்குட்டியே திருக்குன்னப்புழைக்குப் போகிறான். அவனைக் கடற் கரையில் கண்ட சக தோணிக்காரர்கள் தவறான கதையைப் பரப்பி விடுகின்றனர். வீட்டிலிருக்கும் மனைவி கற்பொழுக்கம் கெட்டுவிட்டால் கடல் தாயின் கோபத்திற்கு ஆளாக வேண்டிவருவதுடன் அது கணவனின் உயிருக்கும் ஆபத்தாகிவிடும் என்ற புராணிக நம்பிக்கையைக் காரணம் காட்டி சக மீனவர்கள் பழனியிடமிருந்து விலகிவிடுகின்றனர். தனியாளாகி, தான் மிகவும் சிரமப்பட்டு வாங்கிய சிறிய தோணியிலேயே மீன் பிடிக்கப் போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகின்றது. இவ்வாறான நிகழ்வுகள் கறுத்தம்மாவிற்கும் பழனிக்கும் இடையே குடும்ப முரண்பாடுகளை உக்கிரம் அடையச் செய்கின்றன. இந்த வேதனையும் துன்பமும் வாட்ட பழனி கடலை நோக்கிச் செல்கின்றான். இந்நிலைமை அவனது உயிரை இழக்கும் அளவுக்கு கடலின் வெகு தூரத்திற்கே செல்ல வைக்கின்றது. சமுகத்தாலும் கணவனாலும் பாதிப்படைந்த கறுத்தம்மா விரக்தியின் விளிம்பிற்கே சென்று விடுகின்றான். இந்தச் சூழல் இயல்பாகவே அவளை பரீக்குட்டி மீது காதல் கொள்ளவும் பாலுறவு கொள்ளவும் நிரப்பந்திக்கின்றது. இதே நேரத்தில் மீன் பிடிப்பதற்காக ஆழ் கடலுக்கு சென்ற பழனி தூண்டிலில் மாட்டிய சுறாவுடன் போராடி உயிரிழக்கின்றான்.

இதிர்பாராதவிதமாக கடலில் ஏற்பட்ட புயல்காற்று அந்த கடற்கரையையே நாசமாக்கியது. கடலுக்குச் சென்ற பழனி திரும்பி வரவில்லை. இருதினங்களுக்குப் பின், ஆண்-பெண் ஆகிய இரண்டு பினங்கள் கடற்கரையில் ஒதுங்கின. அவை பரீக்குட்டியும் கறுத்தம்மாவும். அவை ஒன்றையொன்று ஆரத் தழுவிக் கொண்டன. அதேசமயம் செறீயெழிக்கல் என்ற அடுத்த ஊரின் கடற்கரையில் தூண்டிலை விழுங்கிவிட்ட சுறாமீனும் ஒதுங்கின.

இந்நாவலின் பாத்திரப் படைப்புகள் இவ்வாறு அமைந்திருக்கின்றன:

கறுத்தம்மாவை எடுத்துக் கொண்டால் கதாநாயகியான அவள் கடற் கரையில் தன் காதலன் பரீக்குட்டியிடம் உரையாடுவதிலிருந்து நாவலின் இறுதிவரையில் அவள் பாத்திரமாக்கப்பட்டுள்ளாள். பரீக்குட்டியின் மீது காதல் கொண்ட அவளின் மனவோட்டங்களையும் பூரிப்பையும் தகழி இவ்வாறு சித்திரிக்கின்றார்:

“அன்றும் பரீக்குட்டி பாடினான்: சிதலமடைந்த அந்தக் குடிசையினுள் முடங்கிக் கிடந்தவாறு கறுத்தம்மா பாட்டைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள். ஒரு விடயத்தை பரீக்குட்டியிடம் சொல்லிவிட வேண்டுமென்று அவளுக்குத் தோன்றியது. அதாவது: அவளுடைய மார்பகங்களை அவள் வெறித்துப் பார்க்கக் கூடாது. அதோடு இப்போது மற்றொரு விஷயமும் சேர்ந்து கொண்டது அவன் பாடவும் கூடாது!

வெகு உற்சாகத்துடன் பட்டுப் பூச்சி போல் அவள் பறந்து திரிந்து கொண்டிருந்தாள். இரண்டு நாட்களுக்குள் அவளிடம் என்ன என்ன மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு விட்டன! ஆறு அமர் அமரந்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டிய சங்கதிகளும் முளைத்து விட்டன. தன்னையே அவள் அறிந்து கொள்ளத் தொடங்கினாள். வாழ்வுக்கே ஒரு முக்கியத்துவத்தைத் தருகின்ற விஷயங்கள் அல்லவா அவை! அவள் தன்னைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும். எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு அடியும் மிகுந்த கவனத்துடன் அவள் எடுத்து வைக்க வேண்டும். இவைகளையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்த பின்னர், முன்போல் ஓடியாடித் திரிந்து கொண்டிருக்க முடியுமா? ஓர் ஆஸ்மகன் அவளுடைய

மார்பகங்களை வெறித்து, அதன் அழகைப் பருகிவிட்டான். அவன் ஒரு யுவதியாகி விட்டான் என்பதில் என்ன சந்தேகம்? (ப.25)

காதல் தோல்வியற்று எல்லாவற்றையும் இழந்து தனக்கான வழி என்ன என்பதையே அறியாது நிற்கும் பாக்குட்டியைத் தகழி பின்வருமாறு படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார்:

“...வாழ்க்கையில் தனக்குச் சொந்தமென்று இருந்த அனைத்தையும் இழந்தவிட்டுப் பித்துப் பிடித்தவன்போல் கடற்கரையில் வாய்விட்டுப் பாடிக்கொண்டே அலைந்து திரிந்து கொண்டிருக்கும் பாக்குட்டி, பஞ்சமி மனமுருக, மிகுந்த பரிவுணர்ச்சியுடன் விவரித்தாளே, அதே கோலத்தில் கறுத்தம்மாவின் முன்னால் தோன்றினான். நான் வாழ்நாள் முடிவது வரை இப்படிப் பாடிக் கொண்டே இருப்பேன், திருக்குன்றப்புகழைக் கடற்கரையில் கேட்க வேண்டாமா? அதற்காகத்தான், என்று அவன் அன்று சொன்ன வார்த்தைகள் அவனுடைய செவியினுள் முழங்கின.”(ப.332)

அரயனாக வாழ்வதற்குரிய பழனியின் ஆஞ்சை குறித்தும் தன் மனைவி கறுத்தம்மா பற்றி எழுகின்ற ஊர்ப் பழிச் சொற்களும் அவனை வாட்ட, அத்தகைய யதார்த்தச் சூழலில் பழனியின் நிலையையும் மனவோட்டங்களையும் தகழி இவ்வாறு சித்திரிக்கின்றார்:

“.....அரயனாக கடலின் அருமைக் குழந்தையாக வாழ்ந்தே தீருவது என்ற அவனது வேட்கை எத்தனை அழகானது. மலைபோல் ஓர் அலை- அன்று வரையிலும் அத்தனை பெரிய அலை ஒன்று எழுந்தது இல்லை என்று சொல்லாம்- எழுந்து அவனது தலைக்கு மேலாக உருண்டோடிச் சென்றது. மறு வினாடி அதே அலை அவனது சக்தி அனைத்தையும் ஒட்ட உறிஞ்சி எடுத்துக் கொண்டு, பந்துபோல் அவனை ஒரே சுருட்டாய்ச் சுருட்டிக் கரை மீது தூக்கி ஏறிந்து விட்டுச் சென்றது.

பழனி தோல்வி கண்டு விட்டான். சோர்வினால் கீழே விழுந்து விட்டான் அவன். அவன் சட்டென்று எழுந்திருந்து வலைக்காரன் குஞ்சனுடைய வீட்டைப் பார்க்க ஓடினான். அவனுடைய முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்த்து ஒரு கேள்வி கேட்க வேண்டியிருந்தது.

“கடல் வேலைக்கு நான் லாயக்கத்தவனா?”

ஒரு கணம் பதில் சொல்ல முடியாமல் தயங்கினான் குஞ்சன்:

“டேய், வந்து....வந்து”

“அது பொய்பச்சைப் பொய்..... அவ கெட்டுப் போனவ இல்லே. எனக்கு நல்லாத் தெரியும்.”

“இருந்தாலும் எல்லோரும் சொல்றாங்களே”

மிகுந்த கோபத்துடன் பழனி கத்தினான்:

“சொல்வாங்க”

அவன் வழி பார்த்துத் திரும்பி நடந்தான்.

இவ்வகையில் இந்நாவலை நோக்குகின்ற போது செம்மன்குஞ்சு என்ற மீனவனின் உயர்வையும் வீழ்ச்சியையும் குறிக்கும் கதையாக உள்ளது. இன்னொருவகையில் கடற்கரைக்கண்ணி கறுத்தம்மாவின் தூய காதல் கதை காதலுக்காக தான் செய்வது தியாகம் என்றுணராத பார்க்குட்டியின் கதை ஊக்கமும் உற்சாகமும் உருவான கறுத்தம்மாவின் தாயான சக்கியின் கதை: ஆண்மையும் ரோசமும் கொண்ட பழனி என்ற இளைஞரின் கதை என்று சொல்லத்தக்க வகையில் கேரள மீனவக் கிராமமொன்றின் வாழ்வியல் கோணங்களின் பல பரிமாணத்தை நாவலாசிரியர் சித்திரிக்க முனைகின்றார். ஏனைய பாத்திரங்களின் குணநலன்களை வாசகர்களே படித்துச் சுவைக்கவேண்டியதுதான்! இந்நாவலில் எனிய கதாபாத்திரங்கள் அசாதாரணமான ஆற்றலைப் பெற்று விளங்குகின்றது எனத் துணிந்து கூறலாம்.

இக்கதையின் ஊடாக ஆசிரியர் எதனை உணர்த்த வருகின்றார் என்பதும் கவரசியமான வினாவாகும்.

அடித்தட்டு மக்களின் வாழ்க்கையைப் படைப்பாக்கியவர்களை இரண்டு விதங்களில் காணலாம். ஒன்று நகர வாழ்வில் ஏற்படுகின்ற நெருக்கடிகளையும் முரண்பாடுகளையும் கண்ட அதிருப்தி அடைந்தவர்கள் கிராமப்புற வாழ்வை இன்பலோகமாகக் கருதி அவ்விலக்கியத் தொகுதியை நோக்குபவர்கள். எனிமை, இனிமை, தூய்மை என்பன அவ்விலக்கியத் தொகுதியின் உயிர் நாடியாக அமைந்துள்ளது எனக் கூறுவர். இதனை வெறும் உணர்ச்சியமான கற்பனாவாதம் என விமர்சகர்கள் கூறுவர். கிராம வாழ்க்கை தூரத்தே விலகி நின்று பார்ப்பவர்களுக்கு இன்பலோகமாகத் தென்படும். அவை வெறும் புறத்தோற்றங்கள் என்பதை அறிவதற்கு அவர்களது உணர்வோ வர்க்கப் பின்னணியோ இடம் தருவதில்லை. மறுபுறத்தில் அவ்வாழ்க்கையில் காணப்படும் முரண்பாடுகளையும் பிரச்சனைகளையும் கூர்ந்து அவதானிப்பவர்களுக்கு அப்பண்பாட்டினுள் உள்ள மோதல்கள், பினி, குது, பொறாமை போன்ற பண்புகள் அங்குள்ள வடிவில்தென்படத் தடையிராது. பேராசிரியர் க. கைலாசபதி கூறுவது போல “ மனிதன் படைத்த அந்தனை ‘கெடுப்பிடிகளும் குறைந்த அளவிலேனும் அங்குண்டு. வாழ்க்கை அங்கும் போராட்டந் தான்.’ ” இந்த யதார்த்தத்தை உணர்ந்து வகைமாதிரியான குழலில் இயங்கக் கூடிய உண்மையான மாந்தரைப் படைக்கும் படைப்பாளியே இன்றைய மக்கள் இலக்கியத்திற்கு உயிர் தருவோனாகின்றார். இந்த இரண்டாவது இலக்கியப் போக்கினை அழுகுற வெளிப்படுத்தியதில் செம்மீன் நாவலுக்கு முக்கிய இடமுண்டு.

இந்நாவலில் கறுத்தம்மா பற்றி எழுகின்ற சமுதாயப் பழிச் சொற்கள் இதற்குத் தக்கான்றுகளாகக் காணப்படுகின்றன. தான் திருமணமாகிச் சென்ற ஊரான திருக்குன்னப்புழையில் கறுத்தம்மாவின் மீது சக பெண்களால் பாடப்படும் வசைமொழிகள் பற்றி ஆசிரியர் பின்வருமாறு சித்திரித்துக் காட்டுகின்றார்:

“.... அன்று கடற்கரையில் பெரும் பூசல் ஒன்று கிளம்பிற்று. வியாபாரத்திற்குச் சென்றுவரும் மற்ற எல்லாப் பெண்களும் ஒன்று சேர்ந்து, ஒரே கட்சியாக நின்று கொண்டு கறுத்தம்மாவை வாயில் வந்தபடி வைதுநொறுக்கினர். அவர்களில், ஒருத்தியின் ஏச்சக்குப் பதில் சொல்லக் கூடக் கறுத்தம்மாவின் நாவுக்கு நீளம் பற்றாது. பின் எவ்வாறு ஐந்தாறு பெண்களுக்குப் பதில் சொல்லப் போகிறாள் அவள்? இவள் வாய்விட்டு அழுது விட்டாள்! ஒருத்தி அப்போது கோபவெறியில் கத்தினாள்:

“ஒதோ ஒரு கடற்கரையிலே எவனோ ஒரு துலுக்கப்பயலெக் கட்டிக்கிட்டுக் கிடந்தவ, நம்ப கடற்கரையை அழிக்க வந்து சேர்ந்திருக்கா.”

அப்போது மற்றொருத்தி சொன்னாள்:

“அவனுக்கு நிறைய வியாபாரம் கிடைக்கத்தான் செய்யும். எல்லா வீட்டிலேயும் அவ கிட்ட தான் வாங்கணும்னு ஆம்பளங்க சொல்லுவாங்க. ஆளை மயக்குற ராங்கிக் காரியல்ல அவ.”

இப்படியெல்லாம் கறுத்தம்மாவின் எதிரே நின்று பேசும்படியாகிவிட்டது.(பக.244,245)

மேலும், செம்மன்குஞ்சு, அச்சக்குஞ்சு முரண்பாடு ஊர்மக்களுக்கும் செம்மன்குஞ்சுக்கும் இடையிலான முரண்பாடு: இறுக்கமான சமூகக்கட்டுப்பாடுகள் மருபுகள் சாதியப் பிரிவுகள், என்பன கிராம வாழ்க்கையில் காணப்படும் முரண்பாடுகளுக்குத் தக்க எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

இத்தகைய முரண்பாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டிய ஆசிரியர் அம்மக்களிடையே துளிர்விட்டிருந்த மனிதாபிமானத்தையும் சுட்டிக்காட்டத்தவறவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக சக்கி இருந்த பின்னர் செம்மன்குஞ்சு தனக்கு இரண்டாம் தாரமாக (ஒரு காலத்தில் மிகுந்த செல்வாக்குடன் இருந்து தனது கணவனின் இறப்பிற்கு பின் நிராதரவான) கண்டங்கோரனின் மனைவியைத் திருமணம் செய்து கொள்கின்றான். காலப்போக்கில் ஏற்பட்ட குடும்பத்தகாராறு காரணமாக அவளை செம்மன்குஞ்சு வீட்டை விட்டு வெளியேற்றி விட அவள் அநாதரவான நிலையில் கடற்கரையைச் சுற்றி வருகின்றாள். இந்தச் சூழலில் அவனுடன் முன்னர் முரண்பட்ட அச்சக் குஞ்சுவின் மனைவி அவளை வீட்டிற்கு அழைத்து ஆதரிக்கின்றாள். இது உழைக்கும் வர்க்கத்திற்கே உரித்தான நாகரிகத்தை எடுத்துக் காட்டும் ஒரு குணாம்சம்.

இந்நாவல் ஒருவகையில் மீனவர்களின் அயராத உழைப்பு, கொடிய வறுமை, எளிமை, இவற்றினடியாக எழுக்கூடிய முரண்பாடுகள் என்பனவற்றைத் தத்ருபமாகச் சித்திரித்துள்ளது. இந்த வாழ்க்கையை அவர்கள் எவ்வாறு ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்பது பற்றியும் நல்லோரைக்காத்து தீயோரை அழிக்கும் கடலன்னை, அதன் மீது அம்மக்கள் கொண்டுள்ள நம்பிக்கைகள், அவற்றினடியாக எழுகின்ற கருத்தோட்டம் போன்ற அம்சங்கள் இந்நாவலில் நுண்ணயத்துடன் தீட்டப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறே இந்தக் கடினமான சூழலிலும் அவர்களின் வாழ்வில் இடம்பெறக் கூடிய இன்பங்கள், களியாட்டங்கள் குறித்தும் ஆசிரியர் படைப்பாக்கம் செய்யத் தவறவில்லை.

வலை நிறைந்து வழியும் நாட்களில் மீனவர்கள் அருகே உள்ள நகரத்திற்குச் சென்று கொண்டாடுவார்கள். அவ்வாறே ஆண்டுக்கொரு முறை ஆயில்ய விழாவை வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடுவார்கள். இந்த வாழ்க்கை முறையில் முகிழக் கூடிய காதல்-நிறைவேறிய நிறைவேறாத காதல் எல்லாம் மனக்கண் முன் தோன்றும் காட்சி நாவலில் வருகின்றது. இவ்வாறு நெற்கன்றம், திரிகுன்றம் புழைகிராமத்து மீனவர் குடிசைகளும் அவர்களது வாழ்வும் எவ்வாறு எளிமையும் அன்பும் நிறைந்துள்ளது என்பது பற்றியும் நாவல் சித்திரிக்கின்றது.

மற்றொரு முக்கியமான விடயம், இந்நாவலின் உரையாடல்களைல்லாம் கேரளத்தில் உள்ள மீனவச் செம்படவர் சேரிகளின் மன்வாசனை மணங்கமழும் பேசுக்கத் தமிழில் அமைந்துள்ளன. அவற்றைப் புரிந்து கொள்வதில் சிரமம் இல்லை. நாவலில் பின்வரும் உரையாடல்கள் தக்க எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

செம்மன் குஞ்சுக்கும் சக்கிக்கும் இடையிலான உரையாடல்:

செம்மன் குஞ்சு சொன்னான்:

“அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியும். நீ ஒண்ணும் சொல்ல வேண்டாம். நானும் ஒரு மனிசப் பிறவிதானே.”

சக்கி கோபத்துடன் சொன்னாள்:

“பூ ! மனிசன் அப்படி நெனச்சிக்கிட்டிருந்தாப் போதும். மக அநியாயமா கெட்டுப் போவா ஆமா,”
“போடி போ ! அதுக்குள்ளே நான் அவளைக் கட்டிக் கொடுத்திடுவேன்”

“அது என்னமா முடியும்? காசு கொடுக்காமே எந்தப் பய வருவான்னு கேக்கறேன்”

“இதைக் கேளு புள்ளே” என்று ஆரம்பித்து, தன் வாழ்க்கைத் திட்டத்தை சவிஸ்தாரமாகச் சொன்னான் செம்மன் குஞ்சு. கறுத்தம்மாவும் அதை நூறாவது முறையாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

வருத்தத்துடனும், கோபத்துடனும் சக்கி கேட்டாள்:

“அப்போ தோணியும் வலையும் சம்பாதிச்சிட்டு உக்காந்திரு.” (ப. 21)

இவ்வாறே கறுத்தம்மாவிற்கும் பாக்குட்டிக்கும் இடையிலான உரையாடல்களும் சுவாரசியமிக்கதாய் காணப்படுகின்றன.

இருவரும் ஒருவருக்கெருவர் எதுவும் பேசிக் கொள்ளவில்லை. அந்த மௌனநிலை அப்படியே நீடித்து விடுமோ என்று கவலை கொண்டவள் போல் கறுத்தம்மா சொன்னாள்:

“அம்மா இப்போ வந்துவாங்க.”

“அதனால் என்ன?”

பயந்து போய் அவள் சொன்னாள்:

“ஜீயோ, அது தப்பு. பெரிய தப்பாய் போயிடும்.”

“நீ உள்ளே இருக்கே. நான் வெளியிலே நின்னுக்கிட்டிக்கேன்.பின் என்னவாம்?”

அதையும் அவனிடம் விளக்கிப் புரியவைக்க வேண்டும். எப்படி முடியும்? சொல்ல ஆரம்பித்தால், அது எவ்வளவு இருக்கிறது!

பாக்குட்டி கேட்டான்:

“உனக்கு எம்மேலே பிரியம் தானே?”

அவள் சட்டென்று பதில் கொண்ணாள் :

“ஆமா”

பர்க்குட்டி ஆவேசத்துடன் கேட்டான்:

“அப்பணா ஏன் நீ வெளியே வராம உள்ளேயே இருக்கே?”

“நான் வரமாட்டேன்”

“நான் சிரிப்பு முட்டமாட்டேன். ஒருதரம் உன்னைக் கண்ணாலே பார்த்துப்பட்டு போறேன்.”

“ஜயோ வேண்டாம்” என்றாள் அவள், ஆற்றாமை தொனிக்கும் குரவில்.(பக்.29,30)

இவ்வகையில் பேச்கத் தமிழை சிறப்பாகக் கையாண்டுள்ளமை நமக்கு ஓர் இன்ப அனுபவமாகவே உள்ளது. இத்தகைய பேச்சு நடை இந்நாவலின் தனிச்சிறப்பு. இவ்விடத்தில் தகழியின் மொழிநடை குறித்து டாக்டர் ஜோசப் முண்டச்சேரி தகழியின் தேர்ந்தெடுத்த சிறுக்கைகள் என்ற தொகுப்பின் முன்னுரையில் கூறுகின்ற பின்வரும் கூற்று கவனத்தில் கொள்ளாத்தக்கது:-

“தகழியின் மொழிநடையைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. பல்வேறு மேடைகளில் தகழி, தான் இலக்கணம் படித்தவன் இல்லை என்றும் தனக்கு மொழிப் புலமை இல்லையென்றும் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளார். ஒரு வகையில் அதுவும் சரியே. அவர் படித்தது வாழ்க்கையின் இலக்கணத்தைத்தான் என்பதும், எழுதியது வாழ்க்கையின் மொழியைத்தான் என்பதும் தான் உண்மை. வாழ்க்கையின் ஆழமான பகுதிகளைப் பற்றி அறிய வந்த போது சொல்லவேண்டியதைச் சொல்லத் தொடங்கினால் அதற்காக அவருக்கென ஒரு மொழி உண்டாயிற்று. தான் சொல்லக் கூடிய விடயத்தைச் சரியாக விளக்கிச் சொன்னார் என்பது இருக்க, அதன்பின் அதைத் தெளிவாகக் கூறும்போது அந்ந மொழிக்கு ஓர் இலக்கணம் தானாகவே ஏற்பட்டுவிடுகிறது. ஆனால் ஆரம்பத்தில் ஒரு விடயத்தில் மற்ற எழுத்தாளர்களைப் போலவே, தகழியும் கற்பனையையும் மொழியையும் வெவ்வேறாகவே கண்டுள்ளார். அதோடு மட்டுமல்ல அப்போது கற்பனையை விட மொழி நடைக்கு அவர் முக்கியத்துவம் அளித்தாரோ என்ற சந்தேகமும் வருகிறது. அதனால் தகழியின் மொழிநடை கொஞ்சம் கூடுதலாகவே செயற்கைத்தன்மை தானாகவே மறைந்துவிட்டது. பெரிய நாவல்களிலெல்லாம் அவர் எழுதிய மொழியை அதுவரை அவருடைய பேணா அறிந்திருக்கின்றை எனலாம். அந்தளவிற்கு இயல்பாகவும் அழகாகவும் உள்ளது அந்த மொழிநடை. தகழியின் ஒவ்வொரு வாக்கியத்தாலும் எந்த ஒரு வாசகனின் இதயத்திற்குள்ளும் சிரமியின்றிப் பதிய முடியும். அதுவே ஒரு நல்ல நடையின் முதல்தர லட்சணமாகும்” (மே.கு.நூ.பக்.319,320)

காதல் என்பது இன், மத, மொழி, சாதி, பிரதேசம் கடந்தது எனச் சிலர் தத்துவம் பேசினாலும் கூர்ந்து நோக்கின் காதலும் இத்தகைய தாக்கங்களுக்கும் பாதிப்புக்கும் உட்பட்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். இங்கு திருமணம் என்பது இரு உள்ளங்களின்- உடலின் சேர்க்கை என்பதை விட இரு குடும்பங்களின் சேர்க்கையாகவே அமைந்து காணப்படுகின்றது. அந்தவகையில் காதல் வாழ்க்கையில் மதம் ஏற்படுத்தக் கூடிய பாதிப்பு பற்றி இந்நாவல் அழகுற எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இதனை இன்குலாப்பின் மதம்’ என்ற குறுநாவலும் சிறப்பாகச் சித்திரிக்கின்றது. நாவலில் பச்சைக் கிளிக்கும் யூசுப் இடையிலாக மலரும் காதல் மதவெறி தாக்குதல்களால் சின்னாப்பின்னமாகக்கப்படுகின்றன. இவையெல்லாம் எதனை எடுத்துக் காட்டுகின்றன? மதவெறி என்கின்ற நச்சு மரம் படர்ந்து நிற்பதைக் காட்டுகின்றது. இம்மரத்தை இலகுவாக வெட்டியெறிந்துவிட

கூர்மத் ~~~~~

முடியாது. பலம் கொண்ட கோடரியால் பிளக்க வேண்டும் என்பதை இவை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அந்தவகையில் இந்நாவல் மனிதனில் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தி அவனை ஆக்க பூர்வமான செயற்பாடுகளுக்கு இட்டுச் செல்கின்றது.

நாவலில் கடற்கரை வாழ்வு சார்ந்த “இருத்தல் ஒழுக்கம்” சிறப்பாக எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆடவர் தம் தொழிலுக்காக கடலை நோக்கிச் செல்வதும் பெண்கள் அவ்வாடவருக்கு ஏதும் நடக்காமல் இருப்பதற்காக கற்பொழுக்கத்துடன் கடலன்னையைப் பிரார்த்தித்து இருக்க வேண்டும் என்பது இவ்வொழுக்கத்தின் பாற்படும். அவ்வகையில் பெண்களுக்கு கற்புத் தூய்மை - ஆண்களுக்கு உடலுறுதியும் நெஞ்சுரமும் முக்கியமான இலட்சணங்களாகும். கரையில் உள்ள பெண்களின் கற்பின் வலிமையினால் தான் கடலில் படகேறிச் செல்லும் ஆடவரின் உயிர் பாதுகாக்கப்படுகின்றது என்ற புராணிக நம்பிக்கை இதன்பாற்படும்.

பெண்களுக்கு கற்பு “நாற்படையும் நாற் குணமும்....” கொண்டதாக இருக்க வேண்டும் என பெண்களின் ஒழுக்கம் பற்றிப் பண்டைய இலக்கியங்கள் தொடக்கம் இன்றைய இலக்கியங்கள் வரையில் போதித்து வருகின்றன. இந்நாவலில் இடம் பெறும் இந்நம்பிக்கை குறித்த தகழியின் காலத்திலேயே பல விமர்சனங்கள் முன் வைக்கப்பட்டன. இது தொடர்பில் தகழியின் பின்வரும் வரிகள் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது:

“செம்மீனைப் பற்றி வெளிவந்த பலத்த விமர்சனங்களையெல்லாம், நான் குருட்டு நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்த முயன்றுள்ளேன் என்பதாக இருந்தன. தூரத்தில் நடுக்கடல் வரையில் சிறு படகில் மீன் பிடிக்கச் செல்வனின் உயிருக்குப் பாதுகாப்பு, கடற்கரையில் வசிக்கும் அவனுடைய மனைவியின் நன்னடத்தையில்தான் உறுதிப்பட்டுள்ளது எனும் நம்பிக்கையானது ஒரு குருட்டு நம்பிக்கையாகி விட்டிருக்கிறது போலும். ஒரு பெண்ணின் நன்நடத்தையைப் பற்றி ஆழமாகச் சொல்லுவது தவறா? எப்போதாவது மனம் நிலை தடுமாறுவது போல் தோன்றும் போது, ‘என் கடலம்மே’ என்று அழைத்து கடற்கரையிலேயே கவிழ்ந்தடித்து படுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நல்லபெண் அரையத்திருப்பெண் கறுத்தம்மாவிற்கு உபதேசிக்கின்றாள். நல்லது கெட்டது அறியாத கடற்கரையோரம் உள்ள கள்ளமற்ற ஆத்மாக்களான கறுத்தம்மாக்கள் கடல் தாயிடம் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொள்ளாமல் வேறேன் செய்யப் போகிறார்கள். கடும்புயலிலும் சூராவளியிலும் சூழ்சியிலும் உழலும் பழனியின் மனதிற்குத் தைரியம் அளிப்பதும், தசைநார்களுக்குக் கடும்புயலையும் வட்டம் சுற்றிச் சுழலும் கடல் அலைகளையும் தோற்கடிக்கக் கூடிய உறுதியைத் கொடுப்பதுவும், வெகுதூரத்தில் கடற்கரையிலுள்ள குடிசையில் இருக்கும் தன்னுடைய வாழ்க்கைத் துணைவி கற்படையவள் தான் என்னும் நம்பிக்கையேயாகும். ஒரு நல்ல போக்கு நிலைப்பதற்காக ஒரு குருட்டு நம்பிக்கை நிலைத்திருக்கின்றது என்றால் அதிலென்ன தவறு இருக்கின்றது? மனிதனின் ஜீவித பார்வை முழுவதும் விஞ்ஞானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டால் தாயையும் தந்தையையும் எப்படிக் காண முடியும்? கணவன் மனைவியின் உறவை அறிவியல் கண்ணோட்டத்தில் மட்டுமே நோக்கினால், மனைவிக்கு எத்தனை காலால்கள் உண்டாகிறார்கள் என்பதிலும் தவறில்லை. மனிதனும் ஒரு மிருக இனத்தை சார்ந்தவன்தான்.” (1988ல் கேரளப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆற்றிய சொற்பொலிவிலிருந்து, குறிஞ்சிவேலன்(தொகுப்பும் மொழிபெயர்ப்பும்) 1994, தகழி, வேர்கள் இலக்கிய இயக்கம். பக்.342,343.)

இவ்வகையான கருத்துக்கள், மரபுகள் யாவும் ஆண்குதிக்கத்தை நிலை நிறுத்தியதுடன் பெண்களின் மானைக்மான உணர்வுகள் மறுக்கப்படுவதற்கும் அவை காரணமாக அமைந்தன. கற்புநெறியை

பெண்ணுக்கு மட்டும் உரித்தானதாக நோக்குவது ஆன் ஆதிக்கம் சார்ந்த பிற்போக்கான பார்வையாகும். இந்நாவலிலும் இக்கருத்து முனைப்படைந்து காணப்படுகின்றது. இப்பண்பு இந்நாவலின் பலவீனமான அம்சங்களில் ஒன்றாகும்.

இவ்விடத்தில் பிற்தொரு விடயம் குறித்தும் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

இந்தியாவின்

இனக்குமு வாழ்க்கை முறையை உணராத சில அதி தீவிர புரட்சியாளர்கள் தம்மைப் புரட்சியின் புனிதர்களாகக் காட்டுவதற்காக ஐரோப்பாவில் இடம் பெற்ற வர்க்க ஆய்வை இந்தியச் சூழலிலும் அப்படியே பொருத்திப் பார்க்க முற்பட்டனர். அவர்களால் ரசிய, சீன புரட்சியை நிகழ்த்திக் காட்டியளவிற்கு இந்தியப் புரட்சியை நிகழ்த்திக் காட்ட முடியாமல் போய்விட்டது துரதிஸ்டமானதொன்றே. அப்பார்வையைத் தமிழியல் சூழலுக்கு ஏற்ப பொருத்திப் பார்க்கத் தவறிய இவர்களின் சிந்தனை, செயற்பாடு என்பன தனக்கும் நட்டத்தை ஏற்படுத்தியதுடன் சமுதாயத்திற்கும் நட்டத்தை ஏற்படுத்துவதாக அமைந்தது. இந்தப் பின்னணியிலிருந்து அதி தீவிர இடுவாதத்தால் முடக்கப்பட்டவர்கள் சிலரால் இந்நாவல் மீது கர்ணகொடூரமான விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. மீனவர் சமுகம் சார்ந்த அரசியல் எழுச்சிகளையோ அம்மக்களிடையே எழுக் கூடிய இயக்கங்களையோ தகழி படைப்பாக்கித் தரவில்லை என்ற விமர்சனம் முன்வைக்கப்பட்டன. இந்த விமர்சனத்தின் பின்னணில் தகழியின் முழு இலக்கியப் பங்களிப்பும் நிராகரிக்கப்பட்டன. இது தொடர்பில் தகழியின் பின்வரும் பதில் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதொன்றாகும்:

“....கம்யூனிட்டுகளின் அன்றைய திட்டங்களை வைத்துக் கொண்டு திறனாய்வாளர்கள் இலக்கியப் படைப்புகளை மதிப்பிடுவார்கள். இந்தக் கட்டத்தில் தான் ‘செம்மீன்’ எழுத உறுதி கொண்டேன். கடலோர மீனவர்கள் அப்போதும் சங்கம் இல்லாமல் தான் இருந்தார்கள். எந்தவொரு கொடியின் கீழேயும் அவர்கள் அணிவகுக்கவில்லை. அவர்களின் வழக்கமே அதுதான். ‘செம்மீன்’ என்ற நாவலை நான் எழுதப் போகின்றேன் என்று நான் கொஞ்ச நாட்களாக சொல்லிக்கொண்டு வந்தேன். அந்த நாவலில், நடுத்தர வாசிகளின் சுரண்டலையும் அதிலிருந்து தப்பிப்பதற்கு மீனவத் தொழிலாளர் வர்க்கம் ஒன்று சேர முயல்வதையும் தான் நான் எழுதப் போகிறேன் என்று எல்லோரும் எண்ணியிருந்தார்கள்..... இரண்டிடங்கழி’யை அவர்கள் படித்ததால் இப்படியொரு எண்ணம் பரவியிருந்தது. மீனவர்களிடம் நான் நெருங்கிப் பழகியதால் அப்படியொரு கதையை எழுத என்னால் முடியவில்லை. அன்றைய மனோநிலையும் மாறியதாகவே இருந்தது. கம்யூனிஸ்டு கட்சி என்னும் அமைப்பிலுள்ள எதிர்ப்புகளை என்னால் கண்டு கொள்ள முடிந்தது. அதனால் சிறு சிறு நாவல்களை நான் எழுதினேன். இதற்கு பேரில்லாக் கதை’ ஒரு உதாரணமாகும். அப்போது நான் எழுதியிருந்த கதைகளும் நாவல்களும் கட்சித் தலைமைக்கு எரிச்சல் ஊட்டியிருந்தது. தேவ் அப்போது நிறையவே எழுதினார்: கம்யூனிஸ்டு சித்தாந்தத்திற்கும் கட்சிக்கும் எதிர்ப்பாக பலமான மொழியில் எழுதினார்: ஒரு பகைவனைப் போல் எழுதினார். என்னுடைய பார்வை அப்படியிருக்கவில்லை என்றுதான் எனக்கு இப்போதும் தோன்றுகின்றது. என்னுடையது ஒரு உறவினரின் பார்வையாக இருந்து ஏழே நாட்களில் நான் “செம்மீன்” நாவலை எழுதி முடித்தேன்.” (மே.கு.நூ.பக்.341,342.)

தமிழர் பண்பாட்டுச் சூழலில் மார்க்சிய சித்தாந்தத்தையும் அதன்வழியான இலக்கியச் செயற்பாடுகளையும் முன்னெடுப்பவர்கள் முரண்பாடுகளையும் அதில் ஈடுபட்டுள்ள சமூக வர்க்கங்களையும் ஆய்வு செய்து அவற்றுக்கும் சர்வதேச நிகழ்விற்கும் இடையிலான உறவை ஆய்வு செய்வது என்பது தான் அறிவியல் பூர்வமான அனுகு முறையாகும். இத்தகைய பண்பாட்டு ஆய்வுக் குரிய ஆய்விற்கான அனுகுமுறையையும் உணர்வையும் “செம்மீன்” நாவல் தருவது இதன் பலமான அம்சமாகும்.

செம்மீன் நாவலை குந்தரராமசாமி அதன் உள்ளடக்க-உருவகப் பண்பு சிறையாத வகையில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளார். குந்தரராமசாமி இந்நாவலை மொழிபெயர்ப்புச் செய்ததன் மூலம் தமிழுக்குக் காத்திரமானதோர் பங்களிப்பினைச் செய்துள்ளார் என்றே கூறுவேண்டும்.

முடிவாக நோக்குகின்ற போது உழைக்கும் மக்கள் சார்ந்த அவலங்கள், துன்பங்கள் வெளிக்கொணரப்படாவிட்டால் அவற்றினை அழிக்கவும் முடியாது. இந்நாவலின் ஊடாக அந்நோக்கம் நிறைவேறுகின்றது. நாவல் உள்ளடக்கத்துக்கு ஏற்ற வடிவத்தையும் பெற்றிருப்பதனால் மஸையாள் இலக்கியப் பண்பாட்டுத்தளத்தில் முகிழ்ந்த இந்நாவல் உலக இலக்கியத்திற்கான அடித்தளத்தையும் கொண்டிருக்கின்றது. நமது பண்பாட்டுச் சூழலில் உலகமயத்தின் தாக்கமும் வணிக கலாசார தாக்கமும் இலக்கிய உலகினையும் பாதித்துள்ளது. இந்தச் சூழலில் வெளிவருகின்ற மாதாந்த நாவல்கள், வாரவெளியீடுகள், தொடர் கதைகள் எனும் பெயரில் பால வக்கிரங்களும் வன்முறைக்கலாசாரங்களும் வாசகர் உள்ளத்தைக் கொள்ளள நோய் போல தாக்கி வரும் இத்தருணத்தில் “எல்லாம் மனிதனுக்கே! மனிதகுலத்தின் நல்வாழ்விற்கே” எனும் சீரிய இலட்சியம் கொண்ட இலக்கியப் படைப்புகள் தோன்ற வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும். என்னிக்கையில் மட்டுமன்றி தரத்திலும் அவை உயர்ந்தவையாக இருக்க வேண்டும். இத்தகைய உயரிய இலட்சியத்திற்காய் கடந்த அரை நூற்றாண்டு காலத்தில், உலக நாவல் இலக்கியத்தில் தனித்து நின்று ஒளி வீசும் நாவலாக செம்மீன் திகழ்கின்றது எனத் துணிந்து கூறலாம்.

செம்மீன் நாவலை குந்தரராமசாமி அதன் உள்ளடக்கம் உருவகப் பண்பு சிறையாத வகையில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளார். குந்தரராமசாமி இந்நாவலை மொழிபெயர்ப்புச் செய்ததன் மூலம் தமிழிற்குக் காத்திரமானதோர் பங்களிப்பினைச் செய்துள்ளார் என்றே கூறவேண்டும்.

எந்தவொரு மௌனத் திரியும் கீன்னொரு மௌனத்திரியினை ஏற்றுவதால் அனைந்து விடுவதில்லை. எனவே பிறருக்கு உதவுவதனை நிறுத்தி விடாதீர்கள். ஏனெனில் அது ஒன்று தான் எங்களது வாழ்க்கையினை அர்த்தமுடையதாக்கும்.

ଆଜିର ପ୍ରକାଶ

மொழியின் புரிதத்துவத்தை உணர்ந்து செயற்படுவோம்!

அட்டாகளச்சேனை:எஸ்.எஸ்.மன்கூர்

வருடத்தின் ஒவ்வொரு நாட்கஞம் ஏதோர் அடிப்படையில் முக்கியத்துவமிக்கதாகவே காணப்படுகின்றது. அந்த வகையில் சர்வதேச தினங்களாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தினங்களில் முக்கியத்துவமிக்கதான் ஒருதினமாகவே அனைத்துலக தாய்மொழி தினம் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றது. அந்தவகையில் பெரவரி 21ஆம் திங்கியை இதற்காக ஒதுக்கி மொழியின் உரிமையை அதாவது தாய்மொழியின் உரிமையைப் பேணுவதன் முக்கியத்துவம் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. 1952ஆம் ஆண்டு இதேதினத்தில் வங்காளதேசத்தில் நடைபெற்ற வங்காள மொழிக்கான போராட்டத்தில் உயிர்நீத்த நான்கு மாணவர்களின் நினைவாகவே இத்தினம் உலகளாவிய ரதியில் கொண்டாடப்படுவதற்கு ஏதுவாக அமைந்திருந்தது. இதனை நினைவிற்கொண்டு யுனெஸ்கோ அமைப்பு கடந்த 1999.02.21 இல் நடைபெற்ற ஒரு மகாநாட்டின் தீர்மானத்திற்கமைவாக 2000 ஆம் ஆண்டிலிருந்து வருடந்தோறும் தாய்மொழித் தினம் நினைவுறுத்தப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மொழியானது ஒருவனின் உள்ளத்தில் எழுகின்ற அனைத்து விடயத்தையும் மற்றவனுக்கு உணர்த்தும் ஒருகருவியாக அமைந்துள்ளது. அத்துடன் மொழி ஒருவரது அடிப்படை உரிமையாகவும் காணப்படுகின்றது. அவர் எங்கு வாழ்ந்தாலும் அவரது மொழியில் பேசும் உரிமை அவருக்குண்டு. அந்தவகையில் இலங்கையின் அரசியல் அமைப்பின் 111ஆவது அத்தியாயத்தின் 10, 11, 12, 13 மற்றும் 14ஆவது உறுப்புரைகளுக்கு அமைவாகவும் ஐஏ ஆம் அத்தியாயத்தின் மொழி தொடர்பான உறுப்புரை மூலமும் அடிப்படை உரிமைகள் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தில்கூட உறுப்புரை 1இல் இனம், நிறம், பால்நிலை, மொழி, அரசியல், தேசிய சமுகத்தோற்றம், பிறப்பு போன்ற எத்தகைய வேறுபாடுகளுமின்றி எல்லா உரிமைகளுக்கும் சுதந்திரங்களுக்கும் எல்லோரும் உரிமையுடையவர் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த அடிப்படையில் மொழியின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்திருந்தாலும் தாய்மொழியின் அவசியத்தையும், அதன் முக்கியத்துவத்தையும் பற்றி அறிந்து அதனை உணர்ந்து செயற்படுவதும் நமது கடப்பாடாகும்.

தாய்மொழி (Mother Tongue) என்பதற்குப் பல வியாக்கியானங்கள் கூறப்பட்டாலும் “ஒரு தலைமுறையிலிருந்து இன்னொரு தலைமுறைக்குக் கடத்தப்படும் மொழியே தாய்மொழி” என்கின்றனர் மொழி ஆய்வாளர்கள். நம்மவர்கள் கூறுவதுபோல

தாய்மொழியானது குழந்தை பிறந்து வளர்க்கப்படுகின்றபோது அந்தத்தாய் பேசும் மொழி தாய்மொழியாகும் என்பவரும் உண்டு. இன்று தாய்மொழியில் பிறந்து வளர்ந்து பிறமொழிகளைக் கண்டு தாய்மொழியை மறந்து போகின்ற ஒருநிலைமை உலகின் நாலாபக்கங்களிலும் காணப்படுகின்றது. உள்ளாட்டு யுத்தம், இன், மொழிரீதியான பாகுபாடு, சமயரீதியான கோட்பாடுகளை கற்றுக் கொள்ளும் ஆர்வம், பிறமொழியில் தொழில்புரிவது போன்ற பல காரணங்களினால் தனது தாய்மொழியை மறந்து விடுகின்ற மக்கள் பலர் நம்மிடையே காணப்படுகின்றனர். இவ்வாறான நிலைமையில்தான் பல மொழிகள் உயிரிழந்து போய்விட்டதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. நமது நாட்டில் ஒருசில பிரதேசங்களில் இன்றும் வாழ்ந்துவரும் வனக்குறவர்கள் என்கிற இனத்தார் பேசுகின்ற ஒருவகையான மொழிக்கு எழுத்து வடிவம் இல்லை. சிங்களப் பிரதேசத்தில் வாழ்வோர் சிங்களத்தையும், தமிழ்பேசும் பிரதேசங்களில் வாழ்வோர் தமிழையும் பேசுகின்றனர். அவர்களிடையே மாத்திரம் தெலுங்குபோன்ற ஒருபாலையைப் பேசினாலும் அதற்கான வரிவடிவமோ, எழுத்துருவமோ இன்று இல்லை.

இவ்வாறாகத்தான் கடந்தகாலங்களில் பல மொழிகள் செயலிழந்து போய்விட்டன எனக்கூறப்படுகின்றது. யுனெஸ்கோ ஆய்வின் பிரகாரம் பல மொழிகள் அழிந்து போய்விட்டன. சில மொழிகள் உருமாற்றப்பட்டு தங்களையே அழித்துவிட்டது. சில மொழிகள் அழியும் தறுவாயில் உள்ளன. அவற்றுள் தமிழ்மொழியும் ஒன்று என்று கூறியுள்ளதுடன், மொழி அழிவடையும்போது அம்மொழியிலுள்ள கலை கலாச்சாரங்களும் அழிந்துவிடுவதாகவும் ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். அறிஞர் பேனாட்ஷா அவர்கள் கூறுவதுபோல “மொழி மனிதனின் கண்களுக்குச் சம்மானது. மனிதனை அழிக்கவேண்டுமானால் அந்த மனிதர்கள் பேசுகின்ற தாய்மொழியை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அழித்துவந்தால் போதும் அந்த மொழியின் அழிவுக்கு அத்திவாரமாகவே அமைந்துவிடுகின்றது” என்று கூறுகின்றார். இவ்வாறு நமது தாய்மொழியில் காணப்படுகின்ற எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கை 247. இதற்கு அடுத்தாக அதிகளவு எழுத்துக்களைக் கொண்ட ஒருமொழிதான் சீனாவில் பேசப்படும் சீனம் மொழியாகும். இதற்கு 216 எழுத்துக்கள் உண்டு. ஆனால் குறைவான எழுத்துக்களைக் கொண்ட அரபு, ஆங்கிலம், பாரசீகம், ஸ்பானியம், இத்தாலி, துருக்கி, பிரஞ்சு மற்றும் கிரேக்கம் ஜப்பான் போன்ற மொழிகளும் வளமிக்கதாகவே காணப்படுகின்றது.

மனித உழைப்பின், உறவாடலின், உரையாடலின் விளைபொருளே மொழியாகும். ஒருமொழி வாழ்வதும், வளம்பெறுவதும் அதனைப் பேசும் மக்களிலேயே தங்கியுள்ளது. புதிய புதிய செய்திகள், அறிவியல் கண்டுபிடிப்புக்கள், படைப்புக்கள் போன்றன எம்மொழியில் உருவாக்கப்படுகின்றதோ அதனைப் பொறுத்தே அதன் மேன்மையும் வளர்ச்சியும் அதிகமடையும் நாம்பேசுகின்ற தாய்மொழியான தமிழ்மொழி தொன்மையானதும், அதிகளவான காவியங்கள் படைக்கப்பட்டதாகவும் இருப்பதால் கல்தோன்றி, மண்தோன்றாக காலத்திற்கு முன்னர் தோன்றிய மூத்தமொழி தமிழ் என்பர். சங்கம் வளர்த்த தமிழ் நமது தமிழ். அந்தளவுக்கு நீண்டகாலப் வரலாற்றைக் கொண்ட நமது தமிழ்மொழி இன்று வேற்று மொழிக் கலப்படத்துடன் படைக்கப்படுகின்றது. ஒருகாலத்தில் வடமொழியிலிருந்து தற்காத்துக் கொள்ளப்போராடியது. ஆங்கில ஆட்சியாளர்களது வருகைக்குப் பின்னர் அவர்களது மொழியை அரங்கேற்ற நமது மொழி தூரமாககப்பட்டது. இன்று பல நாடுகளில் தங்களது (ஆங்கில) மொழியை மாத்திரமே கற்கும் நிலையும் காணப்படுகின்றது. இருப்பினும் மொழியை கற்கவேண்டும். அதிலுள்ள சலவகளையும் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். அதேவேளை நமது மொழியைப்

பற்றிய தன்மைகளையும், தார்ப்பரியங்களையும் வழங்கவேண்டுமாயின் பிறமொழியினைக் கற்றுக் கொள்ளவதும் அவசியமாகும். ஆனால் நமது தாய்மொழியை மறக்காமல் இருக்கும் பக்குவத்தையும் நம்மில் உருவாக்கிக் கொள்ளவேண்டும்.

தற்காலத்தில் கண்ணி மூலமான உறவாடல் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றது. கைபேசிப் பாவனையில் எந்த சொற்களை அனுப்புவதாக இருந்தாலும் இங்கிலிஸ்தமிழ் என்றோரு புதிய மொழியை உருவாக்கி ஆங்கில எழுத்தில் எழுதவும் வாசிக்கவும் இன்றைய தொடர்பாடில் ஒருபாசனாகவே போய்க்கொண்டிருக்கின்றது. பாடசாலையில் மொழியின் அவசியம் பேணப்பட்டு அதற்கான அத்திவாரத்தை முன்பின்னைப் பராவு நிலையங்களிலிருந்து ஆரம்பிப்பதற்காக வேண்டி ஆரம்பிக்கப்பட்ட முன்கல்வி நிலைங்களில் அந்தப் பிஞ்ச உள்ளங்களில் தமது தாய்மொழியைத் தவிர்த்து வேற்றி மொழியை கற்பிக்கின்ற ஒருநிலைமை நாடுமேற்றுவதுமே காணப்படுகின்றது. இதன் தாக்கமானது அக்குழந்தையின் சிந்தனையை மழுங்கடித்து சிந்திக்கும் தன்மையை மறக்கடிக்கச் செய்துவிடுகின்றது. ஆங்கில மோகம் வேண்டும் என்பதற்காக மூன்று வயதுக் குழந்தைக்கு வழங்கப்படும் இச்செயலானது தாய்மொழியில் பற்றற்ற ஒரு நிலைமையைத் தோற்றுவிக்கின்றன என்றே குழந்தை உளவியலாளர்களின் கருத்தாகும். அதனால்தான் ஆரம்பக்கல்வி எப்போதும் அக்குழந்தையின் தாய்மொழியிலேயே வழங்கப்படுதல் வேண்டுமென வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. பல பாடசாலைகளில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆங்கில மொழியிலான வகுப்புக்கள் உடனடியாக மூடப்பட்டு தரம் 6 இலிருந்து ஆங்கில மொழியிலான பாடங்களை கற்க வேண்டும் எனவும் கல்வியமைச்சு வேண்டிக் கொண்டது.

ஏனெனில் சிந்திக்கும் தன்மை தனது தாய்மொழியிலே அமைவதுதான் சிறப்பானதாகும். காட்சிப்பொருள் பற்றிய கருத்துக்களை நம் சிந்தனை வழியாக வெளியிடுவதற்கு மொழி எவ்வளவு அவசியமோ அந்தளவுக்கு சிந்தனையைத் தூண்டி வளர்ப்பதற்கும் மொழி அவசியமாகும். ஒரு பொருளைப் பற்றியோ, ஒரு நபரைப் பற்றியோ, அல்லது விஞ்ஞானம், அறிவியல் போன்ற பாடங்களின் ஊடாக அதன் முடிவுகளைப் பற்றியோ சிந்திக்க மொழி அவசியமாகும். மொழி தெரியாத ஒருவரிடம் அதனைப் பற்றி நமது மொழியில் கூறினால் அந்தச் சிந்தனை ஏற்படாது. அதேவிடயத்தை அவரது மொழியில் கூறினால் அதன் இரசனைகள், விடயங்களை கிரகிக்கும் தன்மைக்கு அவரது மொழி அவருக்கு உதவுகின்றது. இன்று பாடசாலைகளில் ஆரம்பக்கல்வி திட்டத்தில்கூட மும்மொழி பற்றிய அறிவிப்புக்கள், குறிப்புக்கள் காணப்பட்டாலும் அவற்றைக்கூட அப்பின்னையின் தாய்மொழியில்தான் கட்டாயம் வழங்கவேண்டும் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

பொதுவாக மொழியின் அடிப்படைத் திறன்கள், அவை பெறப்படுகின்ற நிலையில் கொள்திறன், வெளியீட்டுத் திறன் எனவும், அதனைச் செவிமடுத்தல், வாசித்தல், பேசுதல், எழுதுதல் என்பனவற்றுள் அடக்கியுள்ளனர். எனவேதான் மொழியானது சொற்களால் அமைந்த வாக்கியங்கள், வாக்கியங்களால் வெளியிடப்படும் பொருள் ஆகியவற்றைக் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது. இதனைக் கற்பதற்கான முதல்நிலைதான் வாயில் செவியாகும். பின்னையின் செவிமடுக்கும் அளவினைப் பொறுத்தே மொழியின் பேசும் அளவும், திறனும் அமைகின்றன. அந்தவகையில் ஆரம்பக்கல்வியில் முறைசார்ந்த கல்விப்புலத்தில் வருவதற்கு

முன்னமே தனது பிள்ளை எழுதவேண்டும் என்றும், மனதில் பதிந்து கொண்டு பாடமாக்கிக் கூறவேண்டுமெனவும் பெற்றோர் எதிர்பார்க்கின்றனர். அது அப்பிள்ளையின் சிந்தனைக்கு வேட்டு வைக்கும் ஒரு செயலாகவே கருதப்படுகின்றது. இன்றைய நவீன உலகின் போக்குகள் தங்களது தாய்மொழியை மழுங்கடிக்கின்ற செயற்பாடுகளை அதிகமாகவே செயற்படுத்தி இளைஞர்களினதும், குழந்தைகளினதும் உள்ளத்தை கொள்ளையிட்டு வாசிக்கும் பழக்கத்தையும், தனது தாய்மொழியில் எழுதும் பழக்கத்தையும் மறக்கச் செய்யும் படிமுறைகளைத்தான் இன்றைய சினிமாவும் சரி, கன்னியும் சரி, நாம் வாழும் சூழலும்சரி உருவாக்கிக் கொடுத்துள்ளது.

சில ஆசிரியர்களிடம்கூட வாசிக்கும் பழக்கமே அற்றுக் காணப்படுகின்றது. அண்மையில் ஒரு கல்விப் பணிப்பாளர் வகுப்பறை ஒன்றை பார்வையிட வந்தபோது அந்த ஆசிரியரிடம் “ஆசிரியர் அறிவுரைப்பு வழிகாட்டல்” நூலிலுள்ள விடயங்களைக் கேட்டபோது எதுவுமே தெரியாது அவ்வாறு ஒரு நால் இருப்பதே தனக்குத் தெரியாது என்று பட்டென்று கூறினாராம். நிலைமையைப் பார்த்தீர்களா? பாடத்திட்டங்களை அச்சடித்து ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சிகளும் வழங்கி, தாய்மொழி - தமிழ் என்று தெளிவாக அச்சடித்திருந்தபோதிலும் இன்றைய அசுர வேகத்தில் செல்லும் சில ஆசிரியர்கள் பாடத்திட்டத்தைத் தாண்டி பணத்திற்கு விற்கும் புத்தகங்களை தனது வகுப்பறைக்குள் கொண்டுவந்து பிழையான கற்றல் செயற்பாடுகளை தான்தோன்றித்தனமான முறையில் மாணவர்களை வழிகெடுகின்ற ஒரு கூட்டம் பாடசாலைகளுக்குள் நுழைந்துள்ளனர். இவர்களைப் போன்றவர்களால் தான் மாணவர்களின் தாய்மொழித் திறன் மழுக்கடிக்கப்படுகின்றன என்கின்றனர் முத்த ஆசிரியர்கள். பொதுவாக ஆசிரியர் சதா வாசிக்கும் ஒருவராக இருக்கவேண்டும். புதிய புதிய விடயங்களை அறிந்து குறிப்பெடுத்து மாணவர்களுக்கு வழங்கும் அறிவார்ந்தவர்களாக ஆசிரியர்கள் காணப்படுதல் முக்கியமாகும்.

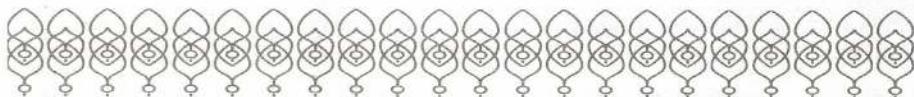
மொழி, பண்பாடு, கலை இலக்கிய வளர்ச்சி தமிழ்மொழி வாழ்க எனும் முழுக்கத்தினால் மட்டும் வந்துவிடாது. தமிழில் ஏனைய மொழிகளின் இலக்கியங்கள், ஆங்கிலத்தில் வருகின்ற புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள் மற்றும் ஏனைய நாடுகளின் விஞ்ஞான அறிவியல் கண்டுபிடிப்புக்கள், அதிலுள்ள கலை இலக்கியங்களை தமிழில் கொண்டுவரும் நிலைமையை ஏற்படுத்துதல் வேண்டும். இல்லையேல் தமிழில் பேசலாம். எழுதவோ படிக்கவோ முடியாததாகவிடும். இன்று உலகின் பல நாடுகளில் இவ்வாறான நிலை காணப்படுகின்றது. மொரிசியல் தீவில் வாழும் அந்நாட்டுத் தமிழர்களுக்கு இந்நிலை ஏற்பட்டுள்ளதையும் காணலாம். எனவேதான் தாய்மொழியில் ஆரம்பக்கல்வியை சிறப்பான முறையில் கற்றெழுதுதல் மூலம் நமது தாய்மொழியான தமிழ்மொழியைக் காப்பாற்றலாம்.

நமது நாட்டின் கடந்தகால வரலாற்றைப் புரட்டிப்பார்த்தோமானால் பாடசாலைகளில் போதனா மொழியாகவும், அரசகரும் மொழியாகவும் சிங்களத்தை மட்டும் கொண்டுவருவதற்கான முதலாவது முயற்சியை 1944ல் சட்டசபையில் ஜேஜூர்.ஜேயவர்த்தனாவால் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றபோது சிங்களம் மட்டும் என்பதற்குப் பதிலாக சிங்களமும், தமிழும் என்று மாற்றிய பெருமை திரு.வி. நல்லையாவை சாரும். இதன் பின்னர் 1956இல் சிங்களம் மட்டும் என்கிற வாதங்கள் ஏற்பட்டு அதன் பின்னரான நிலைமைகள் நமக்குத் தெரிந்த விடயம். எனவேதான் தாய்மொழியிலான கற்றலை மாத்திரமன்றி தாய்மொழியில் அனைத்து விடயங்களையும் இலங்கையில் வாழும் ஒருவர் மேற்கொள்வதற்காக

வேண்டி அரசு கரும் மொழிகள் கொள்கையை செயற்படுத்துவதற்காக அமைச்சையும், அதற்கான தினைக்களத்தையும் அரசு நிறுவியுள்ளது. அதனை அமுல்படுத்துவதற்கான போக்குகளில் மாறுப்பட்ட கருத்துக்கள் இருந்தாலும் தற்போதுள்ள நிலைமையில் ஒரளவுக்கு மேற்படுத்தப்பட்டதாக பல கூறுகளிலுமிருந்து காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

எனவேதான் உலக மொழிகளில் காந்தமான கவரும் தன்மை கொண்ட நமது தமிழ்மொழியை விரும்பி படிக்கவும், பேசவும் அதன் வளத்தை அறியவும் வேண்டும். ஓரின மக்கள் நெடுங்காலமிருந்துவரும் இடத்திலிருந்து வேறொரு இடத்திற்கு மாறினாலும் அந்த இடத்தில் நமது மொழியை, பண்பாட்டை, கலையை, கலாச்சாரத்தை நிலைநிறுத்துவதாக அமைதல் வேண்டும். தமிழை அறிந்து தமிழ் மகனாகவே மாறிய அறிஞர் கால்ட்வெல் தனது கல்லறையில் ‘தான் ஒரு தமிழ் மகன்’ என்று எழுதும்படி வேண்டினாராம். அந்தளவுக்கு தமிழில் பற்றுள்ளவர்களாக பலரும் இருந்திருக்கின்றார்கள். நாமே மொழி இழந்து, நடையிழந்து, போகும் நிலைக்கு மொழியையே மாற்றியமைக்கின்றோம். இந்நிலை மாறவேண்டும். மொழியின் அடிப்படையிலான எண்ணக்கருக்களை உருவாக்கி அதன் வழி நடக்க பழகிக் கொள்ளவேண்டும்.

இன்று செம்மொழி அந்தஸ்தது வழங்கப்பட்டுள்ள மொழிகளில் நமது தாய்மொழியான தமிழும் அடங்கியுள்ளது. உலகின் தொன்மையான நாகரீகங்களில் ஒன்றான தீராவிட நாகரீகமாகிய சிந்துவெளி நாகரீகச் சின்னங்களும் தமிழ்மொழிக்கு கட்டியம் கூறுகின்றன.

உங்கள் கைகளில் இருக்கும் மகிழ்ச்சி அரிதாகத் தெரியலாம். ஆனால் அதை மற்றையவர்களிடம் போக விட்டால் கிது பெரிதாகவும், மிகவும் மதிப்புடையதாகவும் காணப்படுவதை உணர்வீர்கள்.

மெக்சிம் கோர்க்கி

சமூக ஊடகங்கள்

தியத்தலாவ எச்.எப். ரிஸ்னா

மனித குலத்தின் அபிவிருத்தியில் இன்று ஊடகங்கள்தான் முதலாமிடத்தைப் பெற்றுவருகின்றன. காரணம் அவை தகவல்களை அறிந்துகொள்ளும் வழிவகையில் பிரதான இடத்தில் இருப்பதுடன், அனைவரதும் ஓய்வுநேரத்தைப் போக்க உதவும் சாதனமாகவும் அமைந்திருப்பதாகும். சமூக ஊடகங்கள் என்ற பதம் சமூகத்தின் வளர்ச்சியையும், வீழ்ச்சியையும் வெவ்வேறாகக் குறிப்பிடாமல் பொதுவாகக் குறித்து நிற்கும் ஒரு சொல்லாகக் காணப்படுகின்றது. இத்தகைய சமூக ஊடகங்கள் இன்று போற்றுத்தக்கனவாகவும் சர்ச்சைக்குரியனவாகவும் நோக்கப்படுகின்றன.

ஊடகங்கள் பிரதானமாக வாய்மொழி ஊடகம், அச்ச ஊடகம், இலத்திரனியல் ஊடகம் என முன்று பிரிவுகளுக்குள் உள்ளடங்குகின்றன.

ஆரம்பகால மக்கள் நெருப்பு மூட்டுதல், உடல் மொழிகள், பறையடித்தல் போன்றவற்றினுடாகத் தமது உள் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துபவர்களாக இருந்தார்கள். காலவோட்டநகர்வில் மனிதன் நாகரீகத்தின் பாதையில் செல்லத் தொடங்குகின்றான். அவனுக்கு தனது உணர்வுகளை - தேவைகளை சொல்வதற்கு ஒரு ஊடகம் தேவைப்பட்டது. அதனால் வாய்மொழி ஊடகம் தோன்றியது. வாய்மொழி மூலமான ஊடகங்களாக ஒலியெழுப்புதல், பாடல்கள் இசைத்தல் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். அதன் பிறகு அச்சக்க கலையின் தந்தை என வர்ணிக்கப்படும் 'குட்டன் பெக்' அவர்களின் முயற்சியால் அச்சக்களை தோன்றியது. அச்ச ஊடகங்களில் துண்டுப் பிரசரங்கள், பத்திரிகை, சஞ்சிகை போன்றவை உள்ளடங்குகின்றன. இலத்திரனியல் ஊடகங்களில் வாணோலி, தொலைக்காட்சி, இணையம் ஆகியன பிரதான இடத்தை வகிக்கின்றன. ஊடகங்கள் இன்று எல்லோரது வாழ்விலும் பாரிய தாக்கம் செலுத்துகின்றன.

1828 ஆம் ஆண்டில் மெக்காலே என்பவர் 'ஊடகம் ஜனநாயகத்தின் நான்காவது தூண்' எனக் குறிப்பிடுகின்றார். முதலாவது நீதித்துறை, இரண்டாவது நிர்வாகத்துறை, மூன்றாவது பாராளுமன்றம், நான்காவது ஊடகம் என்பதே அதன் கருத்தாகும்.

ஊடகங்கள் பக்கச் சார்பின்றி நடுநிலமையாக செயற்பட வேண்டும். அத்துடன் சொல்லவரும் விடயங்களைத் துல்லியமாகவும், தெளிவாகவும் தெரிவிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அந்தச் செய்தி நம்பகத் தன்மை யிருந்ததாகக் காணப்படும். 'போல் டி மெகுனியர்' என்பவர் இதைப் பின்வரும் குத்திரத்தின் மூலம் விளக்குகின்றார்.

A + B + C = C

Accuracy + Balance + Clarity = Credibility

துல்லியம் + நடுநிலமை + தெளிவு = நம்பகத் தன்மை

துல்லியம் என்பது நடந்த சம்பவத்தை திரிபுபடுத்தாமல் உள்ளதை உள்ளவாறு சொல்லுதல் எனப் பொருள்படும். எனினும் சில சம்பவங்களை அவ்வாறு சொல்ல முடிவதில்லை. உதாரணமாக ஒரு மாணவி பாலியல் பலாத்காரத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டுவிட்டாள் என்ற செய்தியைத் துல்லியமாகச் சொல்வதாக என்னி மாணவியின் பெயர், ஊர், பாடசாலை போன்ற விடயங்களை எல்லாம் வெளியிட முடியாது. அது, குறித்த மாணவியின் எதிர்கால வாழ்க்கையைச் சிதைத்துவிடும்.

நடுநிலமை என்பது இரண்டு குழுக்களுக்கு இடையே மோதல் ஏற்படும் சந்தர்ப்பத்தில் நீதியமாகச் செயற்படுவதைக் குறிக்கின்றது. ஒரு குழுவுக்கு ஆதரவாகவும், மற்ற குழுவுக்கு எதிராகவும் ஊடகங்கள் உடனே செய்தி வெளியிடாமல் மோதலின் அடிப்படை பிரச்சினை குறித்து நடுநிலமையாக ஆராய்ந்த பின்னரே அதுபற்றிய செய்தியை வெளியிட வேண்டும்.

தெளிவு என்பது குறிப்பிட்ட குற்றத்தை செய்திருப்பவர் சந்தேக நபராக இருப்பின் அவர் பற்றிய தகவல்கள் வெளியிடப்படலாகாது. நீதிமன்றத் தீர்ப்பே இறுதியானது என்பதால் ஊர்ஜிதப்படுத்தாமல் ஒருவரை குற்றவாளி என ஊடகங்களை அடையாளப்படுத்த முடியாது. அவ்வாறு அடையாளப்படுத்தி, பின்னர் நீதிமன்றத் தீர்ப்பின்படி அவர் நிரப்ராதியென நிருபிக்கப்பட்டால் செய்தியின் நம்பகத் தன்மை கெட்டுவிடும். அதை வெளியிட்ட ஊடகத்தின் பெயருக்கும் களங்கம் ஏற்பட்டுவிடும்.

ஊடகங்கள் மூலம் பிரச்சாரம் செய்யப்படும் நல்ல பிரச்சாரங்கள் மனிதனை வந்தடையும் போது அவனது மனம் குதூகலமடைகின்றது. வன்முறைசார் விடயங்கள் ஊடகங்கள் மூலம் வெளியிடப்படும்போது மனிதனின் மனம் குரோத உணர்வைக் கொப்பளிக்கின்றது.

ஒருசில பத்திரிகைகள் குறித்த ஒரு இந்ததை மையமாகக் கொண்டு வெளியிடப்படுகின்றன. அவை அந்தந்த சமூகங்களின் இறை நம்பிக்கைகள், சம்பிரதாயங்கள், வாழ்க்கை முறைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு வெளிவருகின்றன. அவற்றால் யாருக்கும் பாதிப்பு ஏற்படுவதில்லை. ஆனால் வேறு சில பத்திரிகைகள் இன்னொரு இந்தத்தின் மீதான வன்முறையைத் தோற்றுவிக்கும் அடிப்படையில் வெளியிடப்பட்டால் இன முறைகள் ஏற்படுவதற்கு சாதகமான காரணியாக அமைந்துவிடுகின்றது. எனவே சமூக ஊடகங்கள் என்பது சமூகத்தின் நலனில் அக்கறைகாட்ட வேண்டுமே ஒழிய தனிப்பட்ட ஒரு இந்தத்தின் மீதல்ல. ஏனெனில் இன்றைய செய்திகள் தான் நான்மை வரலாறு ஆகின்றன. எனவே செய்தி குறித்த தகவல்கள் மிகச் சரியானதாகவும், தனிமனித வாழ்வுக்கு பாதகம் ஏற்படா வண்ணமும் எழுதப்பட வேண்டும்.

இலங்கை அரசியல் அமைப்பின் பிரிவு 14 (1) இன்படி பேச்சு, எழுத்து, கருத்துக்களை வெளியிடுதல், சுதந்திரமான கருத்துக்களைக் கொண்டிருத்தல், கூட்டம் கூடுதல், தகவல்களை அறிந்துகொள்ளல் ஆகிய உரிமைகளை ஒருவன் பெற்றிருக்கின்றான். அதன் அடிப்படையில்

கூர்மத்

அவனது தகவல் அறியும் தேவைக்கு ஊடகங்களை நாடுகின்றான். ஏனெனில் தகவல்கள் பற்றி அறியாமல் மனிதனால் தனது அன்றாட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடியாது. இந்தியப் பத்திரிகைப் பேரவையின் முன்னாள் தலைவர் குரோவர் என்பவர் குறிப்பிடுகையில் ‘தகவல் அறியும் உரிமை, மனிதனின் அடிப்படை உரிமையாக அமைகின்றது. தகவலின்றி மனிதனுக்கு வாழ்க்கையைத் திட்டமிட முடியாது. வாழ்வும் செயற்பாடுகளும் தகவலின் அடிப்படையில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன’ என்கிறார்.

ஊடகங்கள்தான் இன்று மக்களின் வாழ்க்கை முறையைத் தீர்மானித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஊடகங்களின் மூலமே வியாபார நிறுவனங்கள் தமது இலக்கை அடைய முனைகின்றன. விளம்பரங்களின் பக்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அவை மனிதர்களைக் கட்டிப்போட்டுள்ளன எனக் குறிப்பிடலாம். பத்திரிகை, வாணோலி, தொலைக்காட்சி, முகப்புத்தகம் போன்ற பல சமூக ஊடகங்களினாடாக குறித்த உற்பத்தி விளம்பரப் படுத்தப்படும்போது அந்த உற்பத்தியின் தரம் மேலோங்கியதாகக் கொள்ளப்பட்டு அவை நுகர்வுப் பொருட்களில் பிரதான இடத்தை வகிக்கின்றன.

முற்பட்டகாலத்தில் செய்தித் தாஞும், வாணோலியுமே பிரதான ஊடகங்களாக இருந்து வந்துள்ளன. ஆனால் இன்று அவை தொலைக்காட்சி, வலைத்தளம், முகப்புத்தகம், குறுஞ்செய்தி, யூடியூப், டூவிட்டர், ஸ்கைப், வைபர், வாட்ஸ்அப் என்று பல பெயர்களைத் தாங்கி வெவ்வேறுபட்ட தொழில்நுட்ப வசதிகளுடன் மக்களின் அன்றாட பாவணைக்குள் வந்துவிட்டன. உலகம் சுருங்கி கையில் இருப்பது போன்ற உணர்வை ஏற்படுத்திவிடுவது ஒரு ஸ்மார்ட் தொலைபேசியை வைத்திருப்பவர்களின் நிலைப்பாடாகும். உலகின் மூலை முடுக்கெங்கிலும் இணையத்தளத்தின் பாவண பாரியளவில் அதிகரித்துள்ளது.

‘வோல்டேன்யர்’ என்ற அறிஞர் குறிப்பிடும் பிரபலமான வாசகம் இது:

‘உனது கருத்துக்களோடு எனக்கு உடன்பாடு கிடையாது. ஆனால் அக் கருத்துக்களைச் சொல்ல உனக்கிருக்கும் உரிமையை என் உயிரைக் கொடுத்தேனும் காப்பாற்றுவேன்’

இதற்கேற்ப, பேஸ்புக், டூவிட்டர் போன்ற சமூக ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துபவர்கள் உண்மைச் சம்பவங்களை எல்லாம் உடனுக்குடன் பதிவிடுகின்றனர். இதனால் குற்றம் புரிபவர்களுக்கு எதிராகவும் இன்று சமூக வலைத்தளங்கள் மிக நன்றாகத் தொழிற்பட்டு வருகின்றன. அவ்வாறு தவறிமூப்பவர்கள் பகிரங்கமாக தமது புகைப்படங்களுடன் செய்தி வெளியாவதையிட்டு அச்சத்தில் உறைந்து போடுள்ளனர். சமூக ஊடகங்களில் பதிவிடப்படும் காணோலிகள் மூலமாக எழுத்தில் சொல்லப்படும் செய்திகளை விடத் தெளிவாக, உண்மை நிலவரத்தை அறிய முடிகின்றது.

நம் நாட்டில் காணப்படும் தொலைபேசி தொலைத்தொடர்பு நிலையங்களும் குறிப்பிட்ட பேட்டா பக்கேஜ்களை (Data Package) அறிமுகம் செய்து தமது வாடிக்கையாளர்களுக்கு சிறந்த இணையத்தள சேவையினை வழங்குகின்றன. அதனடிப்படையில் பார்த்தால் தொடர்பு கொள்ளும் வசதி முன்னரைவிட இன்று அதிகரித்துள்ளது. தொலைபேசிக் கட்டணத்தைச்

செலவழித்து பேசுவதைவிட, குறித்த டேட்டா பக்கேஜ்களை செயல்படுத்தி இணையத்தள தொடர்பு மூலம் வட்டினுப், ஸ்கைப், வைபர் போன்றவற்றினுடாகப் பேசுவது மலிவானதாகக் காணப்படுகின்றது. வெளிநாட்டில் வசிப்பவர்களுக்கு இவ்வாறான தொடர்பு சாதனங்கள் வரப்பிரசாதமாக அமைந்துவிட்டதென்றாம்.

இன்று சமூக ஊடகங்கள் பல எழுத்தாளர்களை உருவாக்கியிருக்கின்றன. வலைத்தளங்களைப் பயன்படுத்தி தமது கருத்துக்களை கவிதைகளாக, சிறுகதைகளாக பதிவு செய்து பஸர் தமது முயற்சியை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். சில வருடங்களுக்கு முன்னர் ஊடகங்கள் இளையோர்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுப்பதைவிட நன்கு பெயர் பெற்ற புகழ்பூத்தவர்களின் படைப்புக்களையே பிரசரித்து வந்தன. இன்று அந்நிலை தளர்த்தப்பட்டு புதியவர்களுக்கும் இடம்கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன என்றபோதும் தற்போதுள்ள இளம் தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் தமது மனப்பதிவுகளை வெளியிட்டு மற்றவர்களுக்கும் அதை உடனே பார்வையிடச் செய்வதற்காக சமூக ஊடகங்களையே அதிகளவில் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றார்கள்.

பேஸ்புக்கில் இடுவதற்காகவே புகைப்படங்களைப் பகிரும் (Photo Sharing) நிலை இன்று அதிகரித்தனது. அந்தப் புகைப்படம் குறித்த கருத்துக்கள், விருப்புக்கள் (Comments, Likes) எத்தனை ந்பதை அறிந்துகொள்வதில் அதிக முனைப்பு காட்டுகின்றனர். அதேபோல தனக்கொரு பிரச்சினை ஏற்படுமிடத்து அதுபற்றிய தகவல்களைப் பதிவேற்றிவிட்டு தற்கொலை செய்துகொள்ளும் நவீன போக்குகளும் இன்று தோன்றியிருக்கின்றன என்பது வருந்தத் தக்க விடயமாகும். ஊடகக் காதல்கள் சில பேருக்கு வாழ்வளிக்கின்றன. சிலபேரின் வாழ்வை அழிக்கின்றன. சமூக ஊடகங்கள், இரு பக்கம் கூர்மையாகத் தீட்டிய ஒரு கத்தி போன்றது. அதை ஆக்கத்துக்கு பயன்படுத்துவதும், அழிவுக்கு பயன்படுத்துவதும் அதைப் பாவனை செய்பவர்களின் கைகளிலேயே தங்கியிருக்கின்றது!!!

மேற்கொள்கள் ஒல்லாத புத்தகம் ஒரு புத்தகமல்ல.

அது ஒரு விளையாட்டுப் பொருள்.

தோமஸ் லவ் பீகோக்

புலரும் பொழுதும் மலரும் மாற்றமும்....!

சரவணமுத்து நவேந்திரன்
அம்/கமு/பெரியநீலாவணை
விஸ்னு ம.வி.
கல்முனை

வணக்கம்: வா உள்ளே....
வீட்டுக் கதவும் இதயக் கதவுமாய்
திறந்த படியாய் உனக்காக....
சிறந்த படியாய் நீ – நாளைய விழியலில்
மறவாது படிபல ஏறவேண்டும் என்பதற்காக...!

இரு: இதய வரிகளில் தென்படும்
உதய முகங்களில் ஒன்றையாவது
உற்று நோக்கு: உரத்து வாசி – ஒரு சொட்டாவது !
சந்து யோசி; சரியாகப் புன்னகை சிந்து.....
உன் ஞானச் சிறுகுகள்
எல்லோரும் காணச் செட்டைகள் விரிக்கிறதா
என்று – நாளை எனக்குச் செய்திகள் அனுப்பு
சிகரத்தில் இருந்தபடியாக.....!

விபுலானந்தரின் விவேகானந்தரின்
வியந்தகு பெறாப் பெருமகனாக.....
சோக்கிரட்டஸ், பிளேட்டோ கண்ட
சோதிப் பிளம்பாக ; ஞான விளக்காக.....
மொண்டிகுரி அம்மை, பூக்கோவின்
முளை வெளிச்சமாக....
யுனிசெப்பின் பேசும் வகுப்பறைச் சுவராக...ஓ
நீயோ இன்னுமந்த எழுத்தறிவித்த இறைவன்
என்னும் படியாக; என்றுமே முதற்படியாக.....!

வித்தியாலயமோ – உனக்கான
தெய்வலோகமாக....
வகுப்பறையோ வாசம் வீசவேண்டிய
வாசஸ்தலமாக; சுவர்க்க நுழைவாயிலாக....
மாணவச் செல்வங்களோ - இம்மையில்
மட்டுமல்லவே, மறுமையிலுமாய் - உனக்கோ
உயிரெழுத்தாக ; உன்னதமான தெய்வமாக...!

வாசற் படிதோறும் அறிவு
 விளைவது உன்னாலே...
 வகுப்பறை அனைத்தும்
 உயிர்ப்புறும் ‘கருவறை’ யாவதும்
 உன்னாலே இன்னும்
 ஒதுங்கும் மாணவரும் - கல்வி
 இலங்கும் மாணவராவதும் உன்னாலே
 ஒழுக்க சீலம் மிகும் அறிவார்ந்த சமூகம்
 உருவாவதும், உன்னாலே ; உன்னாலே...!

நடமாடும் நல்லெழில் சிற்பியே
 நாளிலத்தின் ஓல்காப்புகழ் ஓளிச்சுட்டே...
 அறிவெனும் பெரும் தாகத்தோடும்
 இதயத்துடிப்பான படிப்பிக்கும் - நவீனம் மிகும்
 நல்லெண்ண ஆர்வத்தொடும்
 பகுத்தறிவுப் பண்பாட்டு வெளிச்சத்தோடும்
 பல்தரக் கற்பித்தல் பலபாடப் புலமையோடும்
 புறப்படத் தயாரா - நீ உறவாடும் உயர் தோழா?

பழைய பீத்தல்கள் அனைத்தையுமே
 பக்குவமாய்த் தைத்து விட்டாயா...?
 பொருந்தாக் கொள்கைகள் எல்லாமே
 ஏரிந்து சாம்பலாக்கி விட்டாயா...?
 திருக்குறள், திரிபீடகம், திருக்குர் ஆன்
 புனிதவேதாகமம், ‘கின்னஸ்’ போதிக்கும்
 போதனைகள் யாவுமே ஒன்றுசேர்த்து விட்டாயா?
 மெஞ்ஞான, விஞ்ஞான உபதேசங்கள் சகலதுமே
 உள்ஞானமாய் ஒருங்கேற்றி விட்டாயா?

வகுப்பறையின் தீபமே...
 வாழ்வியல் அறையின் தினகரனே...
 புதிய நாற்றுக்களும், புதிய சித்தாந்தங்களும்
 விஞ்ஞான வேதாந்தங்களும் - நடுவதற்கான
 நாளும் கோளும் பார்த்து விட்டாயா....?
 தூரதரிசனத்தை விழிகளிலே தூக்கி விட்டாயா...?
 இத்தனைக்கும் மேலாக புதியகல்விச் சமூகத்தைப் பிரசவிக்க
 உன்னை நீயே புதுப்பிரசவமாய் ஆக்கிவிட்டாயா...?
 அப்படியானால் அடிச்சுவடி எழுத்துக்களைக் கோர்த்தபடியாக
 படியேறும் உன்னோடே அடிவைத்தபடியாக
 நகர்கிறேன் நானுமே நல்மாற்றும் காணும் படியாக.

பாவானர் பார்வையில் தமிழர் வரலாறு

செல்வி எம். எஸ். எல். சஸ்னா
திறனாய்வு முதலிடம்
அந்நூர் மத்திய மகா வித்தியாலயம்,
இப்பாகமுவ.

கால உற்பவிப்புக்களாகிய இலக்கியங்கள் காலத்திற்குக் காலம் மாறும் தன்மையுடையதாதலால் அவை பற்றிய ஆராய்ச்சிக்கு திறனாய்வு உதவுகின்றது. மேலும் திறனாய்வு பற்றி ஈழத்துக் கலை இலக்கிய உலகில் மாமேதை கே . கைலாசபதி அவர்கள் “திறனாய்வு என்பது வெறும் கூற்றுத்திறனோ விபரணமோ அல்ல அது அழகியல் சார்ந்த அம்சமாக இருக்கும் அதே வேளை ஆய்வறிவு சார்ந்த ஒரு ஆயுதமாகவும் திகழ்கின்றது” என்கின்றார். ஆத்துடன் மிகச் சிறந்த அறிஞர் ஸ்பிங்கான் “கலைஞர் எதைக்கூற முயல்கின்றான். அவன் எங்வனம் அதில் வெற்றி பெறுகின்றான். அவன் கூறுவது தகுதியுடையது தானா? இவ்விளாக்களுக்கு விடை காண்பதே திறனாய்வு” எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

திறனாய்வானது இன்று மூலம் முடுக்கெல்லாம் சென்று தன்னுடைய அடையாளங்களை நிலைநிறுத்தியள்ளது. மேலும் வள்ளுவரின் கூற்றிற்கு இணங்க “குணம் நாடி குற்றமும் நாடி அதில் மிகை நாடி மிக்க கொனல்” என்றவாறு ஒரு திறனாய்வாளன் ஆய்வு நோக்கில் இலக்கிய படைப்பு சிறப்பானதா? சிறப்பற்றதா? ஏன் சீராய்வு செய்யவேண்டும்.

ஆந்த வகையில் முனைவர் மு.தமிழ்க்குடிமகன் அவர்களது “பாவானர் பார்வையில் தமிழர் வரலாறு” என்ற உரைநடை இலக்கியத்தினை திறனாய்வு செய்யவள்ளேன். மனதிலே ஒளிக்கீற்றுப்போல் தோன்றும். சிறு நிகழ்வு கூட இலக்கியமாக உருப்பெறலாம். அந்த வகையில் எனது மதியில் உள்ள “ பாவானர் பார்வையில் தமிழர் வரலாறு” என்ற மிகச் சிறந்த ஆக்க இலக்கியத்தில் மையக் கருத்தது தலைப்பின் பொருத்தப்பாடு கையாளப்பட்டுள்ள உத்திமுறை கூற விழையும் விடயம் கட்டுரையாசிரியர் பற்றி கருத்து போன்றவற்றை திறனாய்வு பொருத்தமாக அமையும்.

மையக்கருத்து

ஒர் ஆக்கப்படைப்பாளி ஒரு கருவினையே முதன்மைப்படுத்தி தன்னுடைய கருத்தினை நகர்த்திச் செல்வான். மேலும் ஹென்றி ஜேம்ஸ் என்பவர் “ஒர் இலக்கியத்தின் மையக்கருத்தானது எந்த இடத்திலிருந்தும் எந்த நேரத்திலும் வெளிப்படலாம். அது ஊசி குத்துவது போல் சுருக்கென்று

அமையும் என்கின்றார். ஆந்த வகையில் யவாணர் பார்வையில் தமிழர் வரலாறு என்ற இவ்வாக்கத்தின் மையக் கருத்தானது தமிழ் மற்றும் தமிழருடைய வரலாற்றினையும் இவற்றில் வேற்று நாட்டவரான ஆரியரினது வருகையினையும் இதனால் தமிழர் பண்பாட்டிலும் பழக்க வழக்கத்திலும் மொழியிலும் ஏற்பட்ட தாழ்வு நிலையும் மற்றும் இவற்றை நூதனமாகப் பின்பற்றி வருவதனைத் தகர்த்தெறிதலும் தமிழினை வளர்ப்பதற்கான வழிகளையும் எடுத்துக் கூறுவதாக இக் கட்டுரையின் மையக்கருத்து அமையப்பெற்றுள்ளது.

(உ. ம) தமிழர் வரலாற்றினை எடுத்தியம்புதல்.

“ தமிழர் குமரிக் கண்டத்தில் தோன்றி கடல் கோள், இனப்பெருக்கம் நாடுகாண் விருப்பம் முதலிய பல் வேறு காரணங்களினால் வடக்கே சென்றனர்”

“ கிறீஸ்துவுக்கு முற்பட்ட தமிழர் வரலாறு பெரும்பாலும் ஆரியர் கலப்பு இல்லாதது”

“ தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டு தமிழ் நாட்டிலோ அயலிடங்களிலோ வாழ்பவரும் தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்து தலைமுறை பலம்வாய்த் தமிழரோடு தமிழராகக் கலந்து விட்டவரும் தமிழர்கள் எனப்படுவர்”

போன்ற கூற்றுக்களினுடோக புலனாகின்றது.

ஆரியரது வருகையும் அதனால் ஏற்பட்ட விளைவுகளையும் எடுத்துக்கூறல்.

(உ. ம)

“ ஆரியர் இந்தியாவுக்குள் புகுந்து தமிழ் நாட்டுக்கும் வந்தபின் தான் தமிழர் வாழ்வில் பலவகையான குறைபாடுகளும் இருட்டிப்புக்களும் நேரத் தொடங்கின”

“ மனாட்டரைப் பின்பற்றியும் ஆரியரை அடியொற்றியுமே சில தமிழர்கள் மீசையை சிரைத்துக்கொள்ளப் புதிதாகப் பழகிக் கொண்டனர்”

போன்ற கூற்றின் வாயிலாக மையக் கருத்தினை கூட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

மேலும் இவற்றை வழி வழியாகப் பின்பற்றி வரும் நூதன மாணிடர்களை சாடுவதாகவும் அவற்றை விட்டு தமிழை மேலோங்கச் செய்ய வேண்டும் என்ற தன்னுடைய கருத்தினையும் பாவாணர் கருத்துடன் இணைத்துக் கூறியுள்ளது நயக்கத்தக்கது.

(உ. ம) “ஒன்றன் பின் ஒன்றாகப் பல அயலாட்சிகள் தோன்றி முவேந்தரும் மறைந்தனர். அன்று ஒற்றுமையைக் குலைத்த ஏதன்மாக்கள் கூட்டம் இன்றும் தமிழரிடையிலிருந்து ஒற்றுமையைக் குலைத்து வருகின்றது” என்று கூறுகின்றார் பாவாணர்.

போன்ற கூற்றினுடோக மேற்படி விடயம் வாசகர்களுக்கு முன்வைக்கப்படுவது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

“கோவில் வழிபாடும் இருவகைச் சடங்குகளும் தமிழில் நடைபெற்றால் தான் தமிழன் முற்றிலும் விடுதலையடைந்ததாகக் கொள்ள முடியும்” இவ்வாறு கட்டுரை முழுவதும் பல கருத்துக்களை முன்வைத்து தமிழனுடைய முன்னேற்றத்தினைத் தூண்டுவதாக பல்வேறு இலக்கண இலக்கிய நயங்களுடன் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளமையானது மொச்சத்தக்கது.

தலைப்பின் பொருத்தப்பாடு

ஒரு கட்டுரையபளர் தான் கூற விழையும் விடயத்தினை அக் கட்டுரைக்கு இட்ட தலைப்பின் வாயிலாக அறிந்து கொள்ளலாம். மேலும் ஒரு கட்டுரையின் அழகிய வேலைப்பாட்டின் அரிய திறன் கட்டுரையின் தலைப்பாகவே அமையும். அந்த வகையில் “பாவானர் பார்வையில் தமிழர் வரலாறு” என்ற கட்டுரையின் தலைப்பின் பொருத்தமானது மிக கன கச்சிதமாக அமையப்பெற்றுள்ளது என்றால் அது மிகையாகாது.

அந்த வகையில் ஆராய்வோமானால் பாவானர் அவர்களுடைய கூற்றுப்படியும் விளக்கப்படியும் இக் கட்டுரையானது அமையப்பெற்றுள்ளது. அதன் அடிப்படையில் தமிழர்களது வரலாறு தமிழர்களது முன்னேற்றம் ஏனைய நாட்டவரின் இனக்கலப்பு போன்றவற்றை பாவானருடைய வழியில் நின்று எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளமையினால் இக் கட்டுரைக்கு இத் தலைப்பு மிகவும் பொருத்தமாக உள்ளது. அதனைக் கட்டுரையாசிரியர் பல இடங்களில்க் குறிப்பிட்ட தவறவில்லை.

(உ . ம) “குப்பை யுயர்ந்தது கோபுரம் தாழ்ந்தது
குடிபுகுந் திரந்தவன் கோவா னான்
ஓற்றுமை யில்லாமல் உலைந்துபோய்த் தமிழன்தான்
ஊமையடிமை என உழூல்கின்றான்”

என பாவானர் தமிழர் தாமே கெட்டனர் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்துவதாக கட்டுரையாசிரியர் கூறுவதனுடாக தலைப்பின் பொருத்தப்பாடு நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

ஏந்தவாரு மௌரு திரியும் னின்னொரு மௌருதிரியினை ஏற்றுவதால்
அனைந்து விடுவதில்லை. எனவே பிறருக்கு உதவுவதனை நிறுத்தி
விடாத்திர்கள். ஏனைனில் அது ஒன்று தான் எவ்களனு வாழ்க்கையினை
அர்த்தமுடையதாக்கும்.

அன்னை திரேசா

ஒருத்தமுர் விழுடியங்களுட்

ஆக்கப்பிள்ளை முடிவெந்தன்

அண்டம் பல ஆக்கிரமிப்புக்களுக்கு ஆளாகி சிதைவுடைந்து கொண்டிருக்கும் இக்காலப் பகுதியில் நாகரிய மாற்றம் மானுடத்தை பின்னிப்பிசைந்து வடிவமாற்றம் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.” மாற்றம் ஒன்றே நிலையானது.” எனும் எண்ணக்கருவை மெய்யப்பித்துக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் பல்வேறு தூர்பினரும் ஒழுக்கம் தொடர்பான வினா எழுப்பிக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஒழுக்கம் தொடர்பான பல்வேறு எண்ணங்களையும் விளங்கிக்கொண்டு செயற்படுவது பாடசாலையின் கடப்பாடு என்று உணர்த்தப்படுகின்றது. அவ்வகையில் ஒழுக்கம் என்பதற்கு (Morality) ஹூலினஸ் கோபில்ட் அகராதி பின்வரும் விளக்கங்களை முன்வைக்கிறது.

- தனது அல்லது சமூகக் கருத்தின்படி சில நடத்தைகள் சரியானவை, பொருத்தமானவை, ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கவை. சில நடத்தைகள் தவறானவை. பொருத்தமற்றவை. ஏற்க முடியாதவை என தீர்ப்புச் சொல்லல்.
- யாதேனுமோரு சந்தர்ப்பத்தில் ஒருவர் செய்த செயலின் பண்பு செம்மைத்தன்மை, பொருத்தப்பாடு
- பொதுவான சமூகத்தினால் அல்லது மக்கட் பிரிவினால் தனியாள் நடத்தை தொடர்பாக ஏற்கப்படும் கோட்பாடுகள் அல்லது விழுமியங்கள்.

இவ்வாறான விளக்கங்களின் படி ஒழுக்கம் என்பது “ஒருவர் அல்லது ஒரு கூட்டம் செய்யும் செயல்கள் சரியானவையா? உயர்வானவையா? இழிவானவையா? நியாயமானதா? நியாயமற்றதா? நல்லதா? கெட்டதா? என்றவாறாக நாம் தீர்ப்புச் செய்து கொள்ள உதவும் கண்ணேணாட்டமும், அதனுடன் தொடர்புடைய செயலுமே ஒழுக்கமாகும்’. எனவே இங்கு ஒழுக்கம் நடத்தை என்பது நல்ல நடத்தையினைக் குறிக்கும். நல்ல நடத்தை என்பது சமூகம் ஏற்றுக் கொள்ளும் ஒழுக்கத்திற்கு ஏற்ப ஒருவர் கட்டியெழுப்பிக்கொள்ளும் நடத்தைக் கோலமாகும். இதன் அடிப்படையில் நோக்கும் போது தாராள மனப்பான்மையுடன் செய்யும் உதவிகள் ஒழுக்கம் என்பதிலைடங்கும்.

தாராள மனப்பான்மை கருணை உணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்தி செயற்படும் இயல்பு எனும் தார்மீகத் தன்மைகளுக்கமைய ஒருவர் தாம் உள்ளடங்கும் குழுவின் சட்டக்கோவைக்கு அமைந்தும், அவற்றைப் பின்பற்றிலும் ஒழுக்கமாகும் என எலிசபத் ஹர்லோக் குறிப்பிடுகிறார்.

ஒழுக்கம் தொடர்பான இரண்டு பிரதான கட்டங்களை ஒழுக்கவாதிகள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

1. முதன்மையான கட்டம்: செயற்தக்கவை, செயற்தகாதவை பற்றிய விடயங்களை நேரடியாகக்காட்டுதலாகும். அதாவது சங்கப் பிராணியாகிய மனிதன் சமூகப் பண்பாட்டுக்குரியவன். இதனால் இவனுக்கு சமூகத்திலிருந்தோ, பண்பாட்டிலிருந்தோ, பிரிந்து வாழுமுடியாது. சமூகப் பண்பாட்டிற்கும், பழக்க வழக்கங்களுக்கும், வழக்காறுகளுக்கும் அடங்கி வாழுவேண்டியவன். இதனாலேயே சமூகத்தோடு, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒழுக்க விழுமியங்களை ஏற்று வாழும்போது மனிதன் சமூகத்தில் ஒருவனாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறார்.

2. துணையான கட்டம்- தனியாளின் நடத்தைக் கோலத்தை கணிப்பிடுவதே இதனால் குறிக்கப்படுகின்றது. ஒழுங்கான நடத்தை அதனுடன் தொடர்புடைய நம்பிக்கைகள் மனப்பாங்குகள், பெறுமானங்கள், போன்ற அம்சங்களுக்கு இடையே நல்லபொருத்தப்பாடு காணப்படும் என்கிறார். ஜி.சீ.பீல்ட் இத்துணையான கட்டம் முன்று பிரதான் பிரிவுகளைத் தீர்மானம் செய்கிறது..

1. மனவெழுச்சி பிரிவு
2. அறிகைப் பிரிவு
3. நடத்தைப் பிரிவு

இத்தகைய நடத்தைப்பிரிவு செய்யும் செயல்கள், செய்யத்தகாத செயல்கள் என இருவகைப்படும். மேலும் நேர்வகைச் செயல்கள், எதிர்வகைச் செயல்கள் போன்ற விடயங்களாகும். இதன் மூலம் ஒழுக்கம் என்பது சமூகம் மற்றும் தனியாள் செயற்பாட்டு விழுமியங்கள் மூலம் மெல்ல படிப்படியாகக் கட்டியெழுப்பப்படும் ஒன்று என்பது புலனாகின்றது. ஒழுக்கக் கல்வியானது பின்வரும் குறிக்கோள்களைக் கட்டியெழுப்புகின்றது. தம் ஆரோக்கியம், சுகாதாரம் தொடர்பான நல்ல வாழ்க்கைக் கோலத்தை உருவாக்கி வாழ்க்கையைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளல்.

- தம் குடும்பம் உறவினர்கள் தொடர்பாகக் கரிசனை காட்டல்
- ஏனையோர் தொடர்பான கரிசனை காட்டல்
- மனித உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படல்
- சகல பிராணிகள் தொடர்பாகவும் கரிசனை காட்டல்
- பேண்஠கு வாழ்க்கையில் முனைப்புக் காட்டல்
- பண்பட்ட பல் வகைமைக்கு மதிப்பளித்தல்
- சமூக ஒருமைப்பாடு சமூக நல்லினக்கம், சமூக ஒத்துழைப்புக்களில் பங்களிப்புச் செய்தல்
- எப்போதும் உள்ளார்ந்த பண்புகளைப் போசிப்பதில் முனைப்புக் காட்டல்
- ஒழுக்கத்திற்கு அமைவான நடத்தையினை காட்டுவதன் மூலம் ஆளுமையை விருத்தி செய்து கொள்ளல்
- பொறுப்பேற்றல், வகைசொல்லல், கொண்ட பிரஜையாவதற்கு ஆயத்தமாகுதல்
- நற்பண்புகளைத் தனதாக்கிக்கொள்ளல்
- நாளந்த பிரச்சினைகள் தொடர்பாக உணர்வுடன் இருத்தல்
- தற்போதைய வாழ்வியலுடன் தொடர்பான பல்வேறு சமூக பொருளாதார அறைக்கூவுகள் பற்றிய உணர்வுடன் இருத்தல்.

இக் குறிகோள்கள் மூலம் உயர்வும் பெறுமானம் மிக்க நீதி நியாயமான சமூகத்தினை உருவாக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

ஜோன்யீடு ஒழுக்கப்பண்புகள் தனியாளின் நடத்தையிற் சேர வேண்டுமெனில் மாணவர்க்கு அனுபவங்களுடனான கற்கும் சந்தர்ப்பங்களை அதிகமாக வழங்க வேண்டும் என்கிறார். இதன் மூலம் கல்வித் துறைசார் பாடசாலை அமைப்புக்களின் ஒவ்வொரு செயலினதும் நோக்கம் மேம்பட்ட ஒழுக்கம் மிக்க தனியாட்களைச் சமூகத்திற்கு வழங்குவதன் மூலம் பெறுமானம் மிக்க சமூகப் பாங்கை (Valu oriented Sosity) கட்டியெழுப்புவதாகும் என்கிறார்.

விழுமியம்(Value) என்பது யாதெனில்

மகிழ்ச்சி, கொடை, நட்பு இரக்கம், உண்மை, வினந்த்திறன், கருணை, நம்பத்தகு தன்மை, ஒழுங்கு முறைமை போன்ற இன்னோரன்ன குணங்கள் புருசலட்சணங்கள், நற்பண்புகள், மானுடப் பண்புளைக் குறிக்கும் ஒத்த சொற்களாகும்.

இன்று ஒழுக்கம் விழுமியம் என்பது ஒன்றுடன் ஒன்று மிக நெருங்கிய தொடர்பினை கொண்ட எண்ணக் கருக்களாகும். வளர்ச்சியடைந்துள்ள ஒழுக்க கல்வி (Moral Education) விழுமியங்கள் கல்வி(Value Education) நடத்தைக் கல்வி(Character Education) பேற்ற எண்ணக்கருக்கள் பல அர்த்தபுஷ்டியான விளக்கங்களை வாழ்வில் பயனுள்ளவையாக வழங்குவன. விழுமியம் என்பது தனியாளையும், சமூகத்தையும் வளப்படுத்தும் செம்மைப்படுத்தும் அர்த்தபுருஷ்டியானதாக்கும் ஒரு மானுடப் பண்பாகும் எனலாம்.

மனித விழுமியமானது பல்வேறு வகைகளில் எம்மை வகைப்படுத்துகின்றது.

- உள்ளத்தில் தோன்றும் உயர்வான உணர்வுகளைப் பிறப்பிப்பன.
- நல் மனப்பாண்பு, நல் எண்ணக்கருக்களை போசிப்பன.
- எமக்கு மனவளர்ச்சி, முதிர்ச்சிக்குத் துணையாகுதல்.
- எமது ஒழுக்கத் தீர்ப்புக்குத் துணையாகுதல்.
- யாதாயினும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சரியாகச் செயற்படும் விதத்தை தீர்ப்புச் செய்ய விழுமியம் அடிப்படையாக அமைதல்.

கல்வியாளர்களால் விழுமியங்கள் பின்வரும் வகையில் வகைப்படுத்திக் கூறப்படுகின்றன.

- தனியாள் விருத்தி விழுமியங்கள் (வினந்திறன் சளைக்காமை, தன்னிப்பிமானம்)
- சமூக விழுமியங்களில் நியாயம், நீதி, சமத்துவம்.

- ஒழுக்க விழுமியங்கள் (உண்மை, நேர்மை, நியாயம்)
- நடத்தை விழுமியங்கள் (மரியாதை, இன்சொல், பணிவு)
- தொழில் சார் விழுமியங்கள் (வினைத்திறன், ஒழுங்கு முறை, முயற்சி ஆக்கத்திறன், சீரான நிறைவு)
- ஆன்மீக விழுமியங்கள் (சீலம், பக்தி, நன்மை, கருதி)
- நிறுவன விழுமியங்கள் (சட்டதிட்டங்கள், உச்சப்பயன்)
- குடும்ப விழுமியங்கள் (பணிவு, தூய்மை, கனம் பண்ணல், சகோதரத்துவம்)
- பிரசை விழுமியங்கள் (ஒற்றுமை, நீதி, நியாயம்)
- தேசிய விழுமியங்கள் (அபிவிருத்தி, ஒற்றுமை, சனநாயகம், நாட்டுப்பற்று)

ஒழுக்க விருத்திக் கோட்பாடுகள்

ஒழுக்க விருத்தி என்பது எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் ஓர் விருத்தியில் பரிமாண வளர்ச்சி பெறுவதில்லை. ஒவ்வொரு பிள்ளையினதும் வளர்ச்சிப் பருவத்திற்கு அமையப் பிள்ளைகள் ஒழுக்கமான செயல்களாக கருதுபவை வெவ்வேறுபட்டவையாகும், இது தொடர்பான கோட்பாடு அனுகுமுறைகள் பின்வருமாறு முன்வைக்கப்படுகின்றன.

அறிவாற்றல் விருத்திக் கோட்பாடு அனுகுமுறை ஒழுக்க விருத்தி நுண்மதி விருத்தியுடன் மேம்பாட்டைவதாகும். ஜீன் பியாஜே. லோரன்ஸ், கொல்பர்க் ஆகியோர் இது தொடர்பாக ஆய்ந்தறிந்து கருத்துக்களை முன்வைத்தோர்களில் முக்கியமானவர்களாவர். ஜீன் பியாஜேயின் கருத்துப்படி பிள்ளைகளின் ஒழுக்க விருத்தி பின்வருமாறு நிகழ்கின்றது.

1. ஒழுக்கம் பற்றிய உணர்வு அற்ற பருவம் (1-2வயது). குழந்தை தன் உலகையும் வெளியுலகையும் வேறுபடுத்தி இனம் காண முடியாத பருவமாகும்.
2. புற போதனைப் பருவம் (3-5வயது) வளர்ந்தோர் நல்லது என எதைப் பின்பற்றுகிறனரோ அதுவே தமக்கும், அதுவே தமக்கும் நல்லது என நினைக்கும் நிலையேயாகும். இப்பருவப் பிள்ளைகளுக்கு பெரியோர் நல்லன எவை தீயன் எவையெனப் பிரித்தறிவித்து எடுத்துக் காட்டுவது அவசியமாகும்.
3. ஒத்துழைப்புப் பருவம். (6-9 வயது) இப்பருவத்தில் பிள்ளைகள் சமவயதுக் குழுக்களின் பால் ஈர்க்கப்பட்டுச் செல்லும் பண்புடையவர்கள் தன்னை ஒத்த வயதுடையோருக்கு எது நல்லதோ இது தனக்கும் நல்லது என எண்ணும் பருவமாகும். குழு முனைப்பாக இவ்வயதுப் பிள்ளைகளைத் தனிமைப்படுத்தி வைக்காது அவர்களது உளவளர்ச்சியை நேர்மனப்பாங்குடன் வளர்ச்சி செய்யும் நண்பர்களுடன் இணைந்து செயற்படச் செய்வது மிக மிக அவசியமானதொன்றாகும்.
4. சுயாதீன ஒழுக்கத்தீர்ப்புப் பருவம் (9வயதுக்குமேல்) பிள்ளை இப்பருவத்தில் படிப்படியாக நல்லது எது கெட்டது எது என நியாயத் தீர்ப்புச் செய்ய முனையும் பிள்ளை இறுதியில் சர்வ நியாயமான வகையில் சிந்திக்கும் ஒருவராக உருவெடுக்கும்.

லோரன்ஸ் கோப்பர்க்கிள் ஒழுக்க விருத்திம் பருவங்கள்.

ஜீன் பியாஜேயின் கோட்டப்பட்டை மேலும் விரிவாக வியாக்கியானம் செய்தவர்களில் லோரன்ஸ் கோல்பர்க் முக்கியமானவர். பிள்ளைகளின் ஒழுக்க விருத்தியானது 06 பருவங்களாக இவரால் முன்வைக்கப்படுகின்றது.

1. தண்டனைக்குப் பயந்து எண்ணும் பருவம். (2-6 வயது) தண்டனை கிடைக்கும் எனப் பயப்படுல். அதிகாரத்துக்குப் பயப்படுதல் என்பவற்றின் அடிப்படையில் ஒழுக்கத்தீர்ப்பை நோக்கிச் சரியாகச் செல்ல முற்படும் பருவமாகும்.
2. நியமங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டுச் சிந்திக்கும் பருவம்.(7-10 வயது) காணப்படும் சமூக ஒழுக்கங்களின் படி குடும்பத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒழுக்கங்களின் படி தரம் அடங்கியிருக்கும் குழுக்களின் எதிர்பார்ப்புக்களின்படி செயற்படுவது பொருத்தமானது என பிள்ளை சிந்திக்கும் பருவமாகும்.
3. நல்லவராக வர நினைக்கும் பருவம்.(11-15 வயது) பிள்ளை நல்ல ஒருவராக வர முனைப்புக் காட்டும் பருவமாகும். ஏனையோரை மகிழ்வித்தலில் குடும்ப அங்கத்தவர்களினது பாராட்டைப் பெறல். என்பவற்றை நோக்கிப் பிள்ளை செயற்படும் பருவமாகும். அப்பருவத்திலேயே எண்ணம் நல்லதாயின் செயலும் நல்லதாகும் எனப் பிள்ளை நினைக்கும் பருவமாகும்.
4. சட்டம் மற்றும் சமூக ஒழுங்கின் படி ஒழுங்கும் பருவங்கள் (6-19வயது) கட்டம் சமூக ஒழுக்கு சமயவழக்காறுகளின் படி பிள்ளை செயற்பட வழி அமைக்கும் பருவமாகும்.
5. சமூக ஒப்பந்தச் சட்ட முனைப்பான பருவம். வளர்ந்தோர் எனும் நிலையில் மனித உரிமைகள் சமூக நியதிகள் நியாயம் எனும் கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையில் ஒழுக்கத்தீர்ப்புச் செய்யும் பருவமாகும்.
6. சர்வ நியாயமான வகையில் நினைக்கும் பருவம். சரியானது எதுவென தாமாகவே சுயாதீனமாக ஒழுக்கக் கோவைகள் மற்றும் கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தீர்ப்புச் செய்வதில் முனைப்புக் காட்டும் பருவமாகும். மனித சகோதரத்துவத்துவங்கள் மனித சமத்துவம் போன்ற தன்மைகள்.
7. இவரது கருத்தின் படி இவ் விருத்திச் செயன் முறையின் இறுதி இரு மட்டங்களையும் அடைவோர் மிகச் சிலரே. இன்னும் கூடவளர்ந்தோர் தண்டனைகளுக்குப் பயந்து ஒழுக்கத் தீர்மானத்தை எடுக்கும் விதத்தை நாம் அனுபவம் மூலம் காணக்கூடியதாக உள்ளது. வெற்றிகரமான ஒழுக்க கல்வி பிள்ளைகளின் ஒழுக்க விருத்திக்குத் துணையாக அமையும் என்பது மறுக்கப்பட முடியாது.

ஒழுக்க (அறவநறி) விழுமியம் கற்றித்தல் முறைகள்.

ஜோன் டையி ஒழுக்கம் / விழுமியம் என்பது கற்பிக்கப்படுவதை விட பிள்ளைகள் அனுபவங்களைப் பெறவும் உணரவும் வகை செய்வதால் அப் பண்புகளை இலகுவில் தமதாக்கிக் கொள்ளும் என்கிறார்.

எந்த ஒருவரும் ஒழுக்கப்பண்புகளோடும் விழுமியங்களோடும் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை ஒவ்வொன்றும் சமூகப் பெறுமானங்களைப் படிப்படியாகப் பெறுகின்றனர். விழுமியங்களைக் கற்பிக்கச் சிறந்த இடம் பாடசாலையே. என ஏரிக்கன் போன்ற உளவியலாளர்கள் கூறுகின்றனர். ஒழுக்கம்/ விழுமியக் கல்வியை கற்பித்தலுக்காகப் பாடசாலைகளில்,

- நேரடியாக விழுமியக் கற்பித்தல்
- கதை சொல்லல்
- சமயக் கூற்றுக்கள்
- பழமொழிகள்
- சமுதாய வேலைகள்
- மேற்கோள்கள்
- வினாக்கேட்டல்
- சான்றோர் சரித்திரங்கள்

போன்ற முறைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் கற்பிக்கலாம். ஒழுக்க விழுமியக் கல்வியை மாணவருக்கு வழங்குவதில் ஆசிரியரின் பங்கு பாடசாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் பாரியதாகும். பாடசாலைக் கலாசாரத்திற்கும் பண்பாட்டுக்கும் பொருத்தமானவாறு கலைத்திட்டத்தினுடோகவும் இணைப்பாடத்திட்டச் செயற்பாடுகளுக்காகவும் முன் மாதிரியாக நடந்து கொள்வதன் மூலமாகவும் மாணவர்களிடையே ஒழுக்க விழுமியப் பண்புகளை விருத்தி செய்யலாம். சமூகப் பெறுமானங்களை நல்ல முறையில் வலுவடையச் செய்வதில் பாடசாலைகளே பிரதானமாகப் பங்குவகிப்பவை என்பது மட்டுமே காத்திரமான உண்மை எனலாம்.

**இருவர் ஜன்னல் கம்பிகள் ஊடாகப் பார்க்கிறார்கள். ஒருவர் காண்பது
களி மன், மற்றையவர் காண்பது நட்சத்திரங்கள்.**

பிரிட்ரிக் பீறில்

அந்ல திலங்கைத்
நடவுடு ஸ்ரீத்தின
நேசிய
நிலைப் போட்டிகள்
2017
போட்டியாளர்து
கிழுந்ப் பஸ்றுபேறுகள்

போட்டி இல : 01

பிரிவு : 01

போட்டிப் பெயர் : ஆக்கம் எழுத்து

தரங்கள் : 04, 05

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	செல்வி. R.A.அப்ரின் ஜேஸா	சப்பிரகமுவ	ஸாஹிரா கல்லூரி
02	செல்வி ஜேயசேகரன் அஸ்மிலா	வடக்கு	புனித ஜோன் போஸ்கோ வித்தியாலயம்
03	செல்வி. முறைமட் அஸாத் கான் தஹர்னியா	மத்திய	ஜாமி உல் அஸர் ம.க.

போட்டி இல : 02

பிரிவு : 02

போட்டிப் பெயர் : கட்டுரை வரைதல்

தரங்கள் : 06, 07

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	செல்வி பகீரதன் லாசன்ஜா	வடக்கு	குமுழுனை மகா வித்தியாலயம்
02	செல்வன். தூ.ஏற்பிள்ளை	கிழக்கு	புனித பிக்கேல் கல்லூரி
03	செல்வி M.A.F. ஸஹாரா	தென்	மின்னாத் தேசிய பாடசாலை

போட்டி இல : 03

பிரிவு : 03

போட்டிப் பெயர் : கட்டுரை வரைதல்

தரங்கள் : 08, 09

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	செல்வி உதயகுமார் கம்ஷாயினி	வடக்கு	அருணோதயாக் கல்லூரி
02	செல்வி. M.M.சௌகனப் சுஹா	கிழக்கு	முனவ்றா ஜானியர் கல்லூரி
03	செல்வி. எப்சிபா கண்ணன்	மேல்	புனித அன்னம்மாள் ம. வி

போட்டி இல : 04

பிரிவு : 04

போட்டிப் பெயர் : கட்டுரை வரைதல் இநயத்தல்

தரங்கள் : 10, 11

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	செல்வி. M.F.சாக்கீரா பேகம்	கிழக்கு	ஜாயிசா வித்தியாலயம்
02	செல்வி. ம.அமுதவிழி	வடக்கு	சுண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரி
03	செல்வி. M.J.நீமா ஒஹானிம்	வட மேல்	அல் அஷ்ரக் ம.வி.

போட்டி இல : 05

பிரிவு : 05

போட்டிப் பெயர் : கட்டுரை வரைதல் இ.நயத்தல்

துரங்கள் : 12, 13

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரஞ்சும் முகவரியும்
01	செல்வி. S.H.நுஸ்கா	கிழக்கு	அட்டாளைச்சேனை மத்திய மகா வித்தியாலயம்
02	செல்வி. S.கௌசல்யா சாமிளா	சம்பிரகமுவ	தெஹியோவிட்ட த.ம.வி.
03	செல்வி. S.வினோதா	ஊவா	சௌதம் தமிழ் மகா வித்தியாலயம்

போட்டி இல : 06

பிரிவு : 04

போட்டிப் பெயர் : இலக்கணப் போட்டி

துரங்கள் : 10, 11

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரஞ்சும் முகவரியும்
01	செல்வி. கனகேஸ்வரன் கவினா	வடக்கு	மீசாலை வீரசிங்கம் மத்திய கல்லூரி
02	செல்வி. க.தூர்க்கா	மேல்	நல்லாயன் ம.ம.வி
03	செல்வி. ஆர்.பாத்திமா நிப்லா	கிழக்கு	மீரா பாலிகா மகா வித்தியாலயம்

போட்டி இல : 07

பிரிவு : 5

போட்டிப் பெயர் : இலக்கணப் போட்டி

துரங்கள் : 12, 13

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரஞ்சும் முகவரியும்
01	செல்வி. M.F.F.பஸ்ரா	வட மேல்	அந்நார் ம.ம.வி.
02	செல்வி. R.பிரசாந்தி	மேல்	விஜயரத்தினம் இ. ம. வி.
03	செல்வி. கௌதமன் சினேகா	வடக்கு	நெல்லியடி மத்திய கல்லூரி

போட்டி இல : 08

பிரிவு : 05

போட்டிப் பெயர் : திறனாய்வு

துரங்கள் : 12, 13

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரஞ்சும் முகவரியும்
01	செல்வி. M.S.F.சஸ்னா	வட மேல்	அந்நார் ம.ம.வி.
02	செல்வி. எம்.எஸ்.எப்.ஷம்ரா	மேல்	அல்-பாசியத்துல்லா நஸ்ரியா மு.ம.வி.
03	செல்வி. M.R.F.றிம்னா	கிழக்கு	அட்டாளைச்சேனை மத்திய மகா வித்தியாலயம்

போட்டி இல : 09

பிரிவு : 04

போட்டிப் பெயர் : குறுநாடக ஆக்கம்

தரங்கள் : 10, 11

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரினும் முகவரியும்
01	செல்வி. I.F.N.ராஜிதா	சப்பிரகமுவ	ஸாஹிரா கல்லூரி
02	செல்வி. சி.ரதீஷனா	மத்திய	ஐறுவள்ளட்சு கல்லூரி
03	செல்வி ஜெயகணேஷன் ஜெயமதுரா	வடக்கு	சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரி

போட்டி இல : 10

பிரிவு : 05

போட்டிப் பெயர் : குறுநாடக ஆக்கம்

தரங்கள் : 12, 13

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரினும் முகவரியும்
01	செல்வி. M.S.F.ஸஜீதா	சப்பிரகமுவ	நாங்கள் மு.ம.வி,
02	செல்வன். மே.டினோராஜ்	கிழக்கு	கல்லடி முகத்துவாரம் விபுலானந்தா வித்தியாலயம்
03	செல்வி. M பிரதீபா	மேல்	புவக்பிட்டிய சீ.கீ.த.வி.

போட்டி இல : 11

பிரிவு : 04

போட்டிப் பெயர் : கவிதை ஆக்கம்

தரங்கள் : 10, 11

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரினும் முகவரியும்
01	செல்வன். அந்தோனி அனுசாந்த	வடக்கு	வீரபுரம் மணிவாசகர் வித்தியாலயம்
02	செல்வி. M.I.பர்வா	வட மேல்	அல் அஷ்ரக் மு.வி.
03	செல்வி. A.H.பர்வீன்	வடமத்திய	மனாருல் உலூம் மு.ம.வி.

போட்டி இல : 12

பிரிவு : 05

போட்டிப் பெயர் : கவிதை ஆக்கம்

தரங்கள் : 12, 13

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரினும் முகவரியும்
01	செல்வி. ம.ஆர்த்தனா	வடக்கு	செட்டிகுளம் மகா வித்தியாலயம்
02	செல்வி. S.சரோஜினி	ஊவா	கலப்பிட்டகந்த தமிழ் மகா வித்தியாலயம்
03	செல்வி. A.G.F.பஸாரத்	வட மேல்	கனமுலை மு.வி.

போட்டி இல : 13

பிரிவு : 04

போட்டிப் பெயர் : சிறுகதை ஆக்கம்

தரங்கள் : 10, 11

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	செல்வி. க.மோகனப்பிரியா	மேல்	கலைமகள் த. வி
02	செல்வி. ம.ராஜனி	கிழக்கு	பெரியபோரதீவு பாரதி வித்தியாலயம்
03	செல்வன். பாலசிங்கம் அஜீர்தன்	வடக்கு	மல்லாவி மகா வித்தியாலயம்

போட்டி இல : 16

பிரிவு : 05

போட்டிப் பெயர் : சிறுகதை ஆக்கம்

தரங்கள் : 12, 13

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	செல்வி சந்திரநாதன் காயத்தீரி	வடக்கு	கொடிகாமம் திருநாவுக்கரசு மத்திய கல்லூரி
02	செல்வி. ச.சஞ்சயா	கிழக்கு	வின்சன் மகளிர் உயர்தர பாடசாலை
03	செல்வி. M.I.ஆயிஷா	மத்திய	அல்புர்கான் மு.ம.வி.

போட்டி இல : 15

பிரிவு : 1

போட்டிப் பெயர் : வாசிப்பு

தரங்கள் : 04, 05

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	செல்வி. க.விரசிகா	கிழக்கு	ஸ்ரீ சண்முக இந்து மகளிர் கல்லூரி
02	செல்வன். வரதராஜ் தமிழ்வழுதி	வடக்கு	வள்ளிபுரம் கனிஸ்ட உயர்தர வித்தியாலயம்
03	செல்வி. பா.ரோகீத்தா	மத்திய	பின்னோயா இல 02 த.வித்தியாலயம்

போட்டி இல : 16

பிரிவு : 2

போட்டிப் பெயர் : வாசிப்பு

தரங்கள் : 06, 07

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	செல்வி.ஞா.செலிஸ்டா	மேல்	நால்லாயன் மகளிர் ம.வி
02	செல்வி. C.ஷாலினி கிரேசா	ஊவா	பசறை தமிழ் தேசிய பாடசாலை
03	செல்வி. கி.ஹர்வஷனா	கிழக்கு	கார்மேல் பாத்திமா கல்லூரி

போட்டி இல : 17

பிரிவு : 1

போட்டிப் பெயர் : ஆக்கத்திறன் வெளிப்பாடு

தரங்கள் : 04, 05

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயர்நும் முகவரியும்
01	செல்வி.சிறீநரான் ஆர்த்தி	வடக்கு	யாழ் இந்து ஆரம்பக் கல்லூரி
02	செல்வன். J.பிரவின்ராஜ்	ஊவா	கவிஞ்டன் தமிழ் வித்தியாலயம்
03	வெல்வன் .V.விகாசன்	மத்திய	டயகம் மேற்கு இல 02 த.வி

போட்டி இல : 18

பிரிவு : 1

போட்டிப் பெயர் : இலக்கணப் போட்டி பேச்சு

தரங்கள் : 04, 05

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயர்நும் முகவரியும்
01	செல்வி.ப.சபித்தா	கிழக்கு	கண்ணகி இந்து வித்தியாலயம்
02	செல்வன். பிரதீபன் சாயகி	வடக்கு	இந்து மகளிர் ஆரம்பப் பாடசாலை
03	செல்வன் B.கோகுலநாத்	மத்திய	மாத்தளை இந்து தேசிய பாடசாலை

போட்டி இல : 19

பிரிவு : 2

போட்டிப் பெயர் : இலக்கணப் போட்டி பேச்சு

தரங்கள் : 08, 09

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயர்நும் முகவரியும்
01	செல்வி.கே.கிருத்திகா	மத்திய	பெண்கள் உயர் பாடசாலை
02	செல்வன். கனிஸ்ரா சிவகுமார்	வடக்கு	புங்குடுதீவு மகா வித்தியாலயம்
03	வெல்வன் A.பிதுர்ச்சிகா	கிழக்கு	உதய புரம் தமிழ் வித்தியாலயம்

போட்டி இல : 20

பிரிவு : 3

போட்டிப் பெயர் : இலக்கணப் போட்டி பேச்சு

தரங்கள் : 08, 09

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயர்நும் முகவரியும்
01	செல்வி.T.கணார்த்திமாவினி	ஊவா	பச்சை தமிழ் தேசிய பாடசாலை
02	செல்வி. இவோன் சேபா அன்ரனி ஜெயானந்	வடக்கு	வவுனியா தமிழ் மத்திய மகா வித்தியாலயம்
03	வெல்வன் J.ஆகாஸ்	மத்திய	கேம்பிரிஜ் கல்லூரி

போட்டி இல : 21

பிரிவு : 4

போட்டிப் பெயர் : பேச்சு

தரங்கள் : 10, 11

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	செல்வி. R.தனுஷா	ஊவா	ஊவா வைற்றுண்டஸ் தமிழ் மகா வித்தியாலயம்
02	செல்வி. வி. குவினா	கிழக்கு	பட்டிருப்பு மத்தியமகா வித்தியாலயம்
03	செல்வி. நெருசியன் ஜெயபதி அனதில் சௌகா	வடக்கு	திருக்குடும்ப கன்னியர் மடம்.

போட்டி இல : 22

பிரிவு : 05

போட்டிப் பெயர் : பேச்சு

தரங்கள் : 12, 13

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	செல்வி நகுலகுமார் அபிராமி	வடக்கு	கிளிநொச்சி மகா வித்தியாலயம்
02	செல்வன். R.யாதவன்	மேல்	விஜயரத்தினம் இ.ம.வி
03	செல்வி. U.ஷலக்ஷ்மிகா	கிழக்கு	வாழூக்கேணை இந்துக் கல்லூரி

போட்டி இல : 23

பிரிவு : 01

போட்டிப் பெயர் : பாவோதல்

தரங்கள் : 04, 05

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	செல்வி. இடர்சிகா	கிழக்கு	சம்பூர் மகா வித்தியாலயம்
02	செல்வி. R.தனுஷியா	ஊவா	தமிழ் மகளிர் மகா வித்தியாலயம்
03	செல்வன் பிரதீபன் சரநிதன்	வடக்கு	மாணிக்கவாசகர் வித்தியாலயம்

போட்டி இல : 24

பிரிவு : 02

போட்டிப் பெயர் : பாவோதல்

தரங்கள் : 06, 07

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	செல்வன் சிவகுமாரன் பராந்தகன்	வடக்கு	வவுனியா தமிழ் மத்திய மகா வித்தியாலயம்
02	செல்வி. S.யக்ஷா	மத்திய	டெம்பஸ்டோல் த.வி.
03	செல்வி. K.அஹமிதா	வட மேல்	புனித பேர்னதெத் த.வி.

போட்டி இல : 25

பிரிவு : 03

போட்டிப் பெயர் : பாவோதல்

தரங்கள் : 08, 09

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	செல்வன். நி.அக்ஷயன்	மேல்	இந்துக் கல்லூரி
02	செல்வி. U.சௌநூஜா	கிழக்கு	புனித சிசிலியா பெண்கள் கல்லூரி
03	செல்வன் கேதீஸ்வரன் கிசேரன்	வடக்கு	பளை மத்திய கல்லூரி

போட்டி இல : 26

பிரிவு : 04

போட்டிப் பெயர் : பாவோதல்

தரங்கள் : 10, 11

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	செல்வன். சி.பிரதீஸன்	மேல்	விவேகானந்தா கல்லூரி
02	செல்வி செபஸ்ரியான் ஆன் ரோஸ்லின் டயஸ்	வடக்கு	புனித செவேரியார் பெண்கள் கல்லூரி
03	செல்வி. K.தனுஷ்கா	ஊவா	தமிழ் மகளிர் மகா வித்தியாலயம்

போட்டி இல : 27

பிரிவு : 05

போட்டிப் பெயர் : இலக்கிய விமர்சனம்

தரங்கள் : 12, 13

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	செல்வி. V.ஷலக்ஷ்மியனி	மத்திய	பெண்கள் உயர்தர பாடசாலை
02	செல்வி சிவாஸ்கரன் பிரவீனா	வடக்கு	விக்ரோநியாக் கல்லூரி
03	செல்வன். இ.ஹரிஷன்	மேல்	இந்துக் கல்லூரி

போட்டி இல : 28

பிரிவு : 01

போட்டிப் பெயர் : இசையும் அசைவும்

தரங்கள் : 04, 05

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	செல்வி. N.தனுர்த்திகா ஹரினி	வட மேல்	வடிவாம்பிகா த.வி.
02	செல்வி. S.கதர்ஷனி	சப்பிரகமுவ	பரியோவன் த.ம.வி.
03	செல்வி. S.பிரியதர்ஷனி	மத்திய	கதிரேசன் இந்து மகளிர் கல்லூரி

போட்டி இல : 29

பிரிவு : 02

போட்டிப் பெயர் : இசை தனி

தரங்கள் : 06, 07

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயர்நும் முகவரியும்
01	செல்வி. நந்தினி சுவாமிநாதன் சர்மா	மேல்	இராமநாதன் இ.ம.க.
02	செல்வி. ஜே.கர்ணிஜூா	கிழக்கு	ஸ்ரீ சண்முக இந்து மகளிர் கல்லூரி
03	செல்வி ஹரிவண்ணன் ஹர்ஷி	வடக்கு	வேம்படி மகளிர் உயர்தரப் பாடசாலை

போட்டி இல : 30

பிரிவு : 03

போட்டிப் பெயர் : இசை தனி

தரங்கள் : 08, 09

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயர்நும் முகவரியும்
01	செல்வி பாலமுருகன் தரங்கினி	வடக்கு	வேம்படி மகளிர் உயர்தரப் பாடசாலை
02	செல்வி. வாசகி சுவாமிநாதன் சர்மா	மேல்	இராமநாதன் இ.ம.க.
03	செல்வி. S.நந்தனி	தென்	தலங்கா சரஸ்வதி த.க.வி.

போட்டி இல : 31

பிரிவு : 04

போட்டிப் பெயர் : இசை தனி

தரங்கள் : 10, 11

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயர்நும் முகவரியும்
01	செல்வன். சிவனேஸ்வரன் ரமணன்	வடக்கு	ஓராட்லிக் கல்லூரி
02	செல்வி. செ.பிரணவி	மத்திய	பெண்கள் உயர்தர பாடசாலை
03	செல்வி. சி.ஷஷிள்ளோவிகா	மேல்	விவேகானந்தா கல்லூரி

போட்டி இல : 32

பிரிவு : 05

போட்டிப் பெயர் : இசை தனி

தரங்கள் : 12, 13

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயர்நும் முகவரியும்
01	செல்வன் நித்தியானந்தம் சிவாஜன்	வடக்கு	அருணோதயாக் கல்லூரி
02	செல்வன். எஸ்.சிவதர்சன்	மேல்	பரிதோமாவின் க.
03	செல்வி. இ.ஸேசப்பிரியா	கிழக்கு	ஸ்ரீ சண்முக இந்து மகளிர் கல்லூரி

கூர்மத்

போட்டி இல : 33

போட்டிப் பெயர் : இசை குழு

பிரிவு : குழு 1

தரங்கள் : 6, 7, 8, 9

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	குழு	வடக்கு	வேம்படி மகளிர் உயர்தரப் பாடசாலை
02	குழு	கிழக்கு	வின்சன் மகளிர் உயர்தர பாடசாலை
03	குழு	மேல்	மகளிர் கல்லூரி

போட்டி இல : 34

போட்டிப் பெயர் : இசை குழு

பிரிவு : குழு 11

தரங்கள் : 10, 11, 12, 13

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	குழு	வடக்கு	யாழ் இந்துக் கல்லூரி
02	குழு	மத்திய	இரஜவலை இந்து தேசிய பாடசாலை
03	குழு	கிழக்கு	வின்சன் மகளிர் உயர்தர பாடசாலை

போட்டி இல : 35

போட்டிப் பெயர் : நடனம் தனி

பிரிவு : 02

தரங்கள் : 06, 07

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	செல்வி. து.கம்தனா	கிழக்கு	உவர்மலை விவேகானந்தாக் கல்லூரி
02	செல்வி. தயாளன் விவாலி	வடக்கு	வேம்படி மகளிர் உயர்தரப் பாடசாலை
03	செல்வி. மா.குஷாலினி ஷாருக்கா	மேல்	இராமகிருஷ்ண க.வி

போட்டி இல : 36

போட்டிப் பெயர் : நடனம் தனி

பிரிவு : 03

தரங்கள் : 08, 09

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	செல்வி சோமசுந்தர சர்மா சுபானு	வடக்கு	இந்து மகளிர் கல்லூரி
02	செல்வி. J.கபிஷாலி	கிழக்கு	ஸ்ரீ சண்முக இந்து மகளிர் கல்லூரி
03	செல்வி. M.மொனிஷா	மேல்	ஏறல்வத்துற த.வி.

போட்டி இல : 37

பிரிவு : 04

போட்டிப் பெயர் : நடனம் தனி

தரங்கள் : 10, 11

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயர்கும் முகவரியும்
01	செல்வி மோகனதாஸ் யுவலக்ஷி	வடக்கு	இந்து மகளிர் கல்லூரி
02	செல்வி. ரேஷ்மா ரமேஷ்குமார்	மேல்	இராமநாதன் இ.ம.க.
03	செல்வி. இ.நிருபமா	கிழக்கு	உவர்மலை விவேகானந்தாக் கல்லூரி

போட்டி இல : 38

பிரிவு : 05

போட்டிப் பெயர் : நடனம் தனி

தரங்கள் : 12, 13

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயர்கும் முகவரியும்
01	செல்வி விஜயகுமார் விதுஷா	வடக்கு	கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி
02	செல்வி. ச.டினேஷ்க்கா	கிழக்கு	விள்சன் மகளிர் உயர்தர பாடசாலை
03	செல்வி. சரண்யா சுதாகரன்	மேல்	இராமநாதன் இ.ம.க.

போட்டி இல : 39

பிரிவு : குழு 1

போட்டிப் பெயர் : நடனம் குழு

தரங்கள் : 4, 5, 6, 7, 8, 9

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயர்கும் முகவரியும்
01	குழு	வடக்கு	கிளிநோச்சி மத்திய ம.வி
02	குழு	கிழக்கு	ஆழரையம்பதி இ.கி.மி. மகா வித்தியாலயம்
03	குழு	மேல்	சாந்த கிளேயர் கல்லூரி

போட்டி இல : 40

பிரிவு : தி.போட்டி

போட்டிப் பெயர் : நாட்டிய நாடகம்

தரங்கள் :

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயர்கும் முகவரியும்
01	குழு	வடக்கு	இந்துமகளிர் கல்லூரி
02	குழு	கிழக்கு	புனித சிசிலியா பெண்கள் கல்லூரி
03	குழு	மத்திய	கதிரேசன் மத்திய கல்லூரி

கூர்மத் ~~~~~

போட்டி இல : 41

பிரிவு : தி.போட்டி

போட்டிப் பெயர் : நாட்டார் பாடல்

துரங்கள் :

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	குழு	கிழக்கு	ஸ்ரீ சண்முக இந்து மகனிர் கல்லூரி
02	குழு	வட மேல்	உடப்பு த.ம.வி.
03	குழு	மேல்	விவேகானந்தா கல்லூரி

போட்டி இல : 42

பிரிவு : தி.போட்டி

போட்டிப் பெயர் : மேடை நாடகம்

துரங்கள் :

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	குழு	மேல்	சைவ மங்கையர் வித்தி.
02	குழு	கிழக்கு	கருடியனாறு மகா வித்தியாலயம்
		மத்திய	பரிசுத்த திருத்துவ கல்லூரி

போட்டி இல : 43

பிரிவு : தி.போட்டி

போட்டிப் பெயர் : வில்லுப்பாட்டு

துரங்கள் :

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	குழு	வடக்கு	யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி
02	குழு	மத்திய	ரஜுவெல இ.தே.பா
03	குழு	மேல்	கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி

போட்டி இல : 44

பிரிவு : தி.போட்டி

போட்டிப் பெயர் : விவாதம்

துரங்கள் :

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	குழு	கிழக்கு	வின்சன் மகனிர் உயர்தர பாடசாலை
02	குழு	சப்பிரகமுவ	சீ.சீ. த.ம.வி.
03	குழு	வடக்கு	வவுனியா தமிழ் மத்திய மகா வித்தியாலயம்

போட்டி இல : 45

பிரிவு : தி.போட்டி

போட்டிப் பெயர் : தமிழறிவு வினா விடை

தரங்கள் :

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	குழு	ஊவா	கலப்பிட்டகந்த தமிழ் மகா வித்தியாலயம்
02	குழு	மத்திய	கொட்டகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயம்
03	குழு	சப்பிரகமுவ	பரியோவன் த.ம.வி.

போட்டி இல : 46

பிரிவு : தி.போட்டி

போட்டிப் பெயர் : முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி

தரங்கள் :

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	குழு	கிழக்கு	அங்கரைப்பற்று முஸ்லிம் மத்திய கல்லூரி
02	குழு	ஊவா	சார்னியா தமிழ் மகா வித்தியாலயம்
03	குழு	வட மேல்	நஸ்ரியா ம.க.

போட்டி இல : 47

பிரிவு : வி.பி. 1

போட்டிப் பெயர் : சிங்கள மாணவர்களுக்கான தமிழ் வாசிப்பு தரங்கள் : 06, 07

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	செல்வன். செனுத் தூண்சிர கருணாரத்தன	தென்	ராகுல ம.ம. வித்தியாலயம்
02	செல்வி. D.S. காவின்தயா தக்சரணி	ஊவா	விஜய வித்தியாலயம்
03	செல்வி. W.R.S.திவஞ்சனா	சப்பிரகமுவ	மகாநாக ம.வி

போட்டி இல : 48

பிரிவு : வி.பி. 1

போட்டிப் பெயர் : சிங்கள மாணவர்களுக்கான பேச்சு (தமிழ் தரங்கள் : 08, 09

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரும் முகவரியும்
01	செல்வி. செதுமி நிறைஞா வியன பத்திரண	வடக்கு	பரக்கும் மகா வித்தியாலயம்
02	செல்வன். P.M. சதுர திலும்	வடமேல்	சுமங்கல தேசிய பாடசாலை
03	செல்வி. R.M. இமேஷா சுபந்தி ரத்னாயக்க	ஊவா	மத்திய மகா வித்தியாலயம்

கூர்மத்

போட்டி இல : 49

பிரிவு : வி. பி. I

போட்டிப் பெயர் : சிங்.மாண.தமிழ் உறுப்பெழுத்து

தரங்கள் : 06, 07

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரினும் முகவரியும்
01	செல்வி H.K.ரவிந்தி தருநிமா	தென்	புகுல்வெல ம.ம.வி.
02	செல்வி. ஹேமந்தி காவின்யா ரணசிங்க	சப்பிரகமுவ	பர்குஸன் ம.ம.வி.
03	செல்வி. E.A.தெவ்மி மஞ்சலீ	ஊவா	வெல்லஸ்ஸ தேசிய பாடசாலை

போட்டி இல : 50

பிரிவு : வி.பி. II

போட்டிப் பெயர் : சிங்கள மாணவர்களுக்கான தமிழ் உறுப்பெழுத்து

தரங்கள் : 08, 09

நிலை	போட்டியாளரின் பெயர்	மாகாணம்	பாடசாலையின் பெயரினும் முகவரியும்
01	செல்வி. T.நெத்மி தெவ்மிகா	வட மேல்	ஸ்ரீ சுமங்கல தே.பா.
02	செல்வி. ரவிந்தி சமரசிங்க	மத்திய	நல்லாயன் கல்லூரி
03	செல்வி. விழுன்சீ நிலோத்மா	மேல்	அனுலா விததியாலயம்

2017 இம் ஆண்டு யாழ்ப்பானத்தில் நடையெற்ற அகில இலங்கை தமிழ் மொழித்தின தேரிய நிலைப் போட்டிகளின் விருது வழங்கல் விழாவின் போது ஏற்கெய்டை புகைப்படங்கள்

நன்றி நவீலை

கல்வி அமைச்சின் தமிழ் மொழி அலகினால் வெளியிடப்படும் சஞ்சிகையான கூர்மதி இம்முறையும் வெகுசிறப்பாக புதுமெருகுடன் வெளிவருவதையிட்டு பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இவ்வேளையில் இச் சஞ்சிகையின் ஆக்கத்திற்கு அருத்துணை புரிந்த அனைவருக்கும் நன்றி நவீல வேண்டியது எமது பணியாகும்.

இம்முறையும் இக்கல்விச் சஞ்சிகையை வெளியிடுவதற்கு அனுமதி வழங்கிய அதி மேதகு ஜனாதீபதி அவர்கட்டும் கல்வி அமைச்சர் கௌரவ அகில விராஜ் காரியவசம் அவர்கட்டும் கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர் வே. இராதாகிருஷ்ணன் அவர்கட்டும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக.

மேலும் இச்சஞ்சிகையை வெளியிடு செய்ய பல வழிகளிலும் ஆலோசனைகளையும் ஒத்துழைப்பையும் வழங்கிய மேலதிக செயலாளர்கள் கலாநிதி மதுரா, எம். வேலெஹல்ல, திரு. எஸ். டி. விஜயரட்ன ... தேசிய மொழிகள் மற்றும் மானுடவியல் பிரிவின் பணிப்பாளர் திரு. ஆர் கருணாசிநி அவர்களிற்கும் சஞ்சிகை வெளியிட்டிற்காக எமக்கு ஒத்துழைப்பையும் ஊக்குவிப்பையும் வழங்கிய தமிழ்மொழிப் பாடசாலைகள் பிரிவின் பணிப்பாளர் திரு. எஸ் முரளிதான் அவர்கட்டும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக.

அத்துடன் இச்சஞ்சிகையின் தரத்தை மெருகூட்ட சிறந்த ஆக்கங்களையும் ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும் வழங்கிய பேராசிரியர்கள், கல்விப் பணிப்பாளர்கள், எழுத்தாளர்கள் விரிவுரையாளர்கள், ஆசிரிய ஆலோசகர்கள், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் அனைவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

மேலும் ஆக்கங்களை ஒப்பு நோக்கி ஒழுங்கமைப்பையும் செய்து ஒத்துழைப்பு நல்கிய ஓய்வு பெற்ற நோயல் கல்லூரி பிரதி அதிபர் எம்.கணபதிப்பிள்ளை மற்றும் திருமதி.த. இராஜதுரை அவர்கட்டும் அபிவிருத்தி உதவியாளர் திருமதி து. தங்கல்ல, டி.ஆர் ஆதிஹேட்டி மற்றும் திலினி பிரேரதன் அத்துடன் சட்டத்தரணி திரு இரா. சட்கோபன் அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள். அட்டைப் படத்தை வடிவமைப்புச் செய்து தந்த எஸ். தன்ரக்ஷன் அவர்கட்டும் மேலும் கலைக்கேசரி சஞ்சிகைக்கும் எனது நன்றிகள். இச்சஞ்சிகையை அழகுற அச்சிட்டுத் தந்த அரசாங்க அச்சகத் திணைக்களத்திற்கும் எமது நன்றிகள்.

மேலும் இச்சஞ்சிகையின் வெளியிட்டிற்காக ஆக்கமும் ஊக்கமும் ஒத்துழைப்பையும் நல்கியி சகலருக்கும் எமது உளமார்ந்த நன்றியை கல்வி அமைச்சின் தமிழ்மொழிப்பிரிவு சார்பாக தெரிவித்துக் கொள்வதில் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

தமிழ் மொழிப்பிரிவு,
கல்வி அமைச்சு,
இசுறுபாய்,
பத்தரமுல்ல.

